

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the cover is a photograph of a woman and a man in a mountainous landscape at dusk. The woman, in the foreground, has long blonde hair and is wearing a white V-neck t-shirt and blue jeans. She is holding a flashlight in her right hand, which is turned on, casting a beam of light. The man, standing behind her to the right, has dark hair and is wearing a light-colored long-sleeved shirt and blue jeans. He is looking towards the camera. The landscape consists of dark, rocky mountains under a cloudy sky with some light from the setting or rising sun. A shovel is visible in the bottom right corner, partially buried in the ground.

SMOKY MOUNTAINS GRAVEYARD

LENA DIAZ

HARLEQUIN

SMOKY MOUNTAINS GRAVEYARD

LENA DIAZ

HARLEQUIN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

"Aramızdaki ilişkinin ne kadar iyi olabileceğine dair çok küçük bir tat aldın."

"Ve hoşunuza gitsin ya da gitmesin, merak ediyorsunuz. Ne kadar daha iyi ve ateşli olabileceğini merak ediyorsun. Ve bir gün... belki bugün değil, belki bir süre daha değil, o kaşıntıyı kaşımak isteyeceksin."

Şaşkınlıktan ağzı açık kaldı.

"O noktaya ulaştığınızda," diye devam etti Asher, "karar verdiğinizde Yeterince merak ettin ve aramızdaki ilişkinin ne kadar iyi olacağını keşfetmeye hazırsın, tek yapman gereken o güzel parmağını kıvrırmak ve ben koşarak geleceğim."

Çenesi kapandı ve elleriyle kot pantolonunu düzeltti. "Peki o zaman. Parmağımı dikkat edeceğim. Yanlış bir izlenime kapılmanı istemem. Şimdi, o muazzam egonu beslemeyi bitirdiysen, ikimizin de yapacak işleri var. Dava üzerinde."

"Tabii ki. buyurun." Ofisinin bulunduğu yönü işaret etti.

Gözlerini devirdi masadan sırt çantasını alıp koridora yöneldi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Dumanlı Dağlar Mezarlığı

Lena Diaz

OceanofPDF.com

Bu kitap Dr. Tomas A. Moreno ve Dr. Lenka Champion'a ithaf edilmiştir. Biri görme yetimi geri kazandırdı. Diğerisi ise yeniden görmeme yardımcı oldu.

Açıklık. Bir gözümün kör olmasından bir buçuk yıl sonra, tekrar mümkün olabileceğini düşündüğümde çok daha iyi görebiliyorum. İkinize de sonsuza dek minnettarım.

OceanofPDF.com

Kentucky'de doğan **Lena Diaz**, Kaliforniya, Louisiana ve Florida'da yaşamış ve şu anda kocası ve iki çocuğuyla birlikte burada yaşamaktadır. Romantik gerilim yazarı olmadan önce bilgisayar programcısıydı. Amerika'nın Altın Romantizm Yazarları Heart® Ödülü finalistisi olan yazar, aynı zamanda prestijli Daphne du Maurier Gizem / Gerilim Dalında Mükemmellik Ödülü'nü de kazanmıştır. Lena hakkında en son haberleri almak için lütfen web sitesini ziyaret edin, lenadiaz.com.

Lena Diaz Harlequin Intrigue

tarafından yazılan kitaplar

Tennessee'de Bir Faili Meçhul Hikayesi

Prescott Dağında Cinayet Seri

Katil Faili Meçhul Davası

Smokies'te Örtüldü

Sakladığı Sır

Dumanlı Dağlar Mezarlığı

Adalet Arayanlar

Kovboy Ateş Altında

Ajan Kuşatma

Altında Katil

Komplosu

Ölümcül İkili Oyun

Harlequin.com'daki Yazar Profili sayfasını ziyaret edin.

OceanofPDF.com

KARAKTER KADROSU

Asher Whitfield - Unfinished Business adlı özel bir şirkette çalışan **bir** faili meçhul dedektifi. Asher, önceki kariyerinde kolluk kuvvetlerinde edindiği becerileri, Doğu'daki davaları çözmek için kullanır. Tennessee polis güçlerinin çalışmak için zamanı ya da kaynağı yok.

Faith Lancaster-Fellow UB faili meçhul dedektifi Faith, sık sık Asher ile ortak çalışmaktadır. Genç ve bekâr bir annenin kayboluşunu çözmeye çalışırken, bir seri katilin özel mezarlığına rastlarlar.

Daphne Lancaster-Faith'in üniversite çağındaki küçük kız kardeşi, ebeveynleri öldükten sonra Faith tarafından büyütülmüştür. Asher'in uzun süredir Daphne, Faith'in sonunda Asher'ı daha fazla görmesini sağlayacak cesur bir şey yapması için onu cesaretlendirir. gerçekten iyi bir arkadaştan daha fazlası.

Şef Russo-Gatlinburg, Tennessee polis **şefi**. Bir seri katilin peşine düşmesi UB ile ilişkisini zora sokar ve davayı tehlikeye atabilir.

Jasmine Parks - Beş yıl önce kaybolan **bekâr** bir anne. Birçok kişinin inandığı gibi bir seri katilin kurbanı mıydı? Yoksa kayboluşunun ardında başka şeyler mi vardı?

Leslie Parks-Jasmine'in yirmi yaşındaki kız kardeşi, Jasmine kaybolduğunda sadece on beş yaşındaydı. Şimdi ise Jasmine'in Soruşturma.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İçindekiler

[Birinci Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Dördüncü Beşinci](#)

[Altıncı Onaltı](#)

[Yedinci Sekizinci](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onbeşinci Onuncu](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Onbirinci](#)

[Oniki Onüçüncü](#)

[Ondördüncü Bölüm](#)

[Onyedinci](#)

[Onsekizinci Bölüm](#)

[On Dokuzuncu](#)

[Bölüm Yirminci Yirmi](#)

[İkinci BölümBölüm](#)

[Birinci Bölüm Yirmi](#)

[Julie Anne Lindseykitabından 'in alıntıMasum Tanık](#) .

[OceanofPDF.com](#)

Birinci Bölüm

Faith Lancaster, Gatlinburg, Tennessee'nin yukarısındaki Dumanlı Dağlar'a muhteşem bahar manzaraları ve pırıl pırıl suları için gitmemişti.

Crescent Şelaleleri ve hatta siyah bir ayının mükemmel fotoğrafını çekmek için avlanmak. Faith bu salı sabahı burada tamamen başka bir şey.

Öldürülen bir kadının işaretsiz mezarı.

Eğer haklıysa, o ve faili meçhuller şirketindeki ortağı Asher Whitfield, güzel barmen ve iki çocuk annesi Jasmine Parks'ın kalıntılarını bulmak üzereydiler.

Beş yıl önce, neredeyse günümüze kadar, Jasmine, doğal manzarası ve arkasındaki insan yapımı şelalesiyle popüler olan The Watering Hole adlı bar ve ızgaradaki vardiyasının ardından ortadan kaybolmuştu. Onun yerine

O gece evine, ailesinin yanına döndüğünde, bir başka üzücü istatistik haline gelecekti. Ama aylarca süren araştırma Faith ve Asher'ı şuna götürmüştü.

Jasmine'in iki küçük çocuğu, küçük kız kardeşi ve anne babasıyla paylaştığı evden arabayla sadece yirmi dakika uzaklıkta, ıssız bir dağın yamacında.

Faith gözlerini güneşten koruyarak, sarı bant boyunca dizilmiş, yere nüfuz eden radarı çalıştıran teknisyenleri izleyen polis kalabalığına en yeni katılanı daha iyi görmeye çalıştı makine. Kimin geldiğini fark ettiğinde inledi.

"Akbabalar tahminimizi öğrendiler ve gösteri için geldiler," dedi.

Asher onun yanında, gözlüklerinin üstünden baktı ve sonra gözlüklerini burnunun üzerine doğru itti. "Yirmi dolar diyor kısa boylu sarışın

Daha burada gömülü bir ceset olduğunu doğrulamadan mikrofon olay yeri şeridinin altına giriyor."

"Şu *kısa boylu sarışının* Gatlinburg'un akşam haberlerinde sunuculuk yapan Miranda Cummings olduğunu çok iyi biliyorsunuz. Bir tane daha

Yirmi dolar ve bahsi kabul ediyorum. Sadece ona iki dakikadan az süre vereceğim."

"İkiden az mı?" Kaşlarını kaldırdı. "Anlaştık. Etrafta bu kadar polis varken kimse o kadar cüretkâr olamaz."

Konuşmasını bitirir bitirmez çapa sarı bandın altından eğildi. Sabah çiysiyle ıslanmış çimenlerin üzerinde parmak uçlarına basarak ilerledi ve doğrudan doğruya

Beko.

Faith küfretti. "O, geri kalanımızın adını kötüye çıkaran türden bir sarışın. Ne tür bir aptal kırmızı stiletolar giyip vıcık vıcık çimenlerde eğim mi?"

"Özel bir haber aldığında kamerada iyi görünmek isteyen türden."

"Öyle bir şey olmayacak. Tutuklanmak ." O muhabir ve kameramanının peşinden koşan iki üniformalı memura başıyla selam verdi.

"İki katı mı, hiç mi?" Asher sordu.

"Onu tutuklamayacaklarını mı?"

"Evet." Yüzünde eğlenen bir ifadeyle ona baktı. "Şimdi kimmiş o aptal?" Faith başını salladı. "Sıra sende."

Polis spikeri yakaladı ve önünü kesti inşaat ekibine doğru ilerledi. Hemen mikrofonunu memurlardan birine doğrulturken, aynı derecede cesur kameramanı da kamerasını çevirdi.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Faith tiksintiyle başını salladı.

"Erkekler gerçekten bu kadar kör ve aptal mı? İşlerini yapmak yerine aşık köpek yavruları gibi ona yaltaklanıyorlar."

Asher güldü. "Kırmızı stiletolar giyen seksi bir sarışın olduğu için yaltaklanıyorlar. Yine ya iki katı ya hiç mi yapmak istiyorsun? I bu akşamki leziz biftek yemeğimi şimdiden hayal edebiliyorum."

"Gerideyken bırakıyorum. Ve o kadar da çekici değil." Sırtışı genişledi. "Eğer bir erkek olsaydın, bunu söylemezdin."

Ellerini kalçalarına koydu, bakışlarını karşılamak için boynunu geriye doğru , gözlerini o koyu renklerin ardında çok iyi görebildiğinden değil

Gölgeler. "Tüm o ağır makyajı ve saç spreyini cidden çekici mi buluyorsun?"

"Herkesin baktığı şey onun saç ya da yüzü değil." Ellerini kum saati hareketi yapmak için kullandı.

Gözlerini devirdi ve Asher ile kendisi gibi sarı bandın arkasında duran diğerlerini inceledi. "Polis şefi nerede? Birinin bu saçmalığa bir son vermesi gerekiyor."

"Russo birkaç dakika önce ayrıldı. Dağın diğer tarafındaki şelalede bir tür acil durum varmış. Görünüşe göre bir turist çok yaklaşmış ve plansız bir şekilde yüzmeye gitmiş olabilir."

Yüzünü buruşturdu. "Umarım karşıya geçerken kayalara çarpmamışlardır. Belki şansları yaver gitmiştir de yaralanmamışlardır ya da boğulmamışlardır." Titredi.

"Hala yüzmeyi , değil mi?"

"Sahile yakın bir yerde yaşamadığımdan, havuzum olmadığından ve buradaki şelalelerden herhangi birine yaklaşacak kadar aptal olmadığımdan

dağlar, fark etmez." Yaklaşık otuz metre ötedeki dar ve virajlı yolu işaret etti. "Patronumuz az önce geldi, buralarda o siyah Audi R8'i alabilecek tek kişinin o olduğunu varsayıyorum.

Spyder. Belki de polisin basını buradan çıkarmasını sağlar. Tanrı biliyor ya, Gatlinburg Polisi'ne yardım geçmişiyle Russo'nun adamları ona en az kendi şeflerine duydukları kadar saygı duyuyorlar. Belki daha fazla."

Asher başıyla onayladı. "Grayson'ın burada olmasına şaşırdım. I Missouri'deki küçük kızını ziyaret ettiğini sanıyordu. Artık onun biyolojik babası olduğunu bildiğinden, fırsat buldukça ziyarete geliyor."

"Sanırım karısı onu arama konusunda bilgilendirdi. Muhtemelen bunun kaçırılmayacak kadar önemli olduğunu düşündü."

"Şimdiden Willow'u mu çağırdın?" diye sordu.

"Dün gece. Şu anda Parks ailesiyle birlikte, mağdur avukatlığı yapıyor. Bu da iyi bir şey, çünkü önceden hazırlanmadan haberlerde bu aramayı duymak onlar için korkunç olurdu."

"Tebrikler, Faith. Onu aramayı düşünmedim bile. Sonra Tekrar söylüyorum, bu sabah burada ne yaptığımızın duyulmasını beklemiyordum. Herkesin aileye karşı daha saygılı olamaması utanç verici."

Polis sırasına tekrar baktı ve hangisinin ya da hangilerinin medyaya haber verdiğini merak etti. İş arkadaşlarından hiçbiri ağzından kaçırdı, bundan emindi. "En azından Willow ailesine yeniden umut olduğunu söyleyebilir."

"Jasmine'i bulacağımızdan eminim. Ama tüm bunlar onun arabasını kazara bir gölete ya da uçuruma sürmediğini kanıtlayacak. Öldürüldüğüne dair korkularının doğrulanmasının onları rahatlatacağından şüpheliyim. Ve onu kimin ya da nasıl öldürdüğünü bilmeye yakın bile değiliz."

"Nasıl olduğu otopside ortaya çıkacak." "Belki. Belki de değil."

Yüzünü buruşturdu. "Muhtemelen haklısın. Kırık ya da hasarlı kemikler yoksa ölüm *nedenini* bulamayabiliriz. Ama eğer Buraya gömüldüğünde, ölüm *şekli* hakkında hiçbir soru yok. Cinayet." Patronlarının el sallamasına karşılık verdi.

Asher onun yaklaşmasını izlemek için döndü. "Kim olduğunu bilmeye gelince sıfırdan başlamıyoruz. Pek çok potansiyel şüpheliyi eledik."

"Şaka yapıyorsunuz, değil mi? Tek vardığımız sonuç, görüştüğümüz herhangi birinin onun kayboluşuna karışmış olma ihtimalinin düşük olduğu ve iddia edilen cinayet. Hala üç kişiden hangisinin Bu ülkedeki yüz otuz beş milyon yabancı onu öldürdü. Başka bir ülkeden birinin buraya turist olarak gelmiş ve bunu yapmış olabileceğini düşünürsek neredeyse sekiz milyar."

Kollarını kavuşturdu. "Ben yerel biri, bölgeyi bilen biri olduğu teorime bağlı kalıyorum. Dışarıdan gelenler genellikle yürüyüş parkurlarına takılır ya da vahşi yaşamın fotoğraflarını çekmek için Cades Cove gibi bölgelerden geçerler. Burada turistlerden kaçmaya çalışan yerlilerden başka kimseyi çekecek bir şey yok."

"Hâlâ buraya rahat edecek kadar seyahat eden bir yabancı olabileceğini düşünüyorum. Araştırmamızı Gatlinburg ve hatta Sevier County ile sınırlamamalıyız."

"Tennessee büyük bir eyalet. Bu kaç kişiyi elimine etmemiz gerektiği anlamına geliyor Bayan Matematik Zekası?"

"Beni matematik dehası olarak görmenizin tek nedeni üçüncü sınıfta kesirlerde takılıp kalmanız."

"Ah derdim. Ama bir matematik ineği olmadığım için bunu bir hakaret olarak görmüyorum."

"Hayır, sen sadece bir ineksin."

Adam güldü, hiç alınmamıştı. Kadın isteksizce gülümsedi, şakalaşmalarının ve yakın arkadaşlıklarının verdiği rahatlığın tadını çıkarıyordu. As

Yakışıklı ve çekici olmasına rağmen hâlâ bekâr olması onu şaşırtıyordu. Ona birini ayarlamak için gerçekten çalışması gerekiyordu.

Onu sevecek, mizahını iyi kalbini takdir edecek bir kadını hak . Ama tanıdığı hiç kimsenin onun için uygun olduğunu düşünemiyordu.

"Uslu durun çocuklar." Grayson durdu, muhtemelen Faith'in tüm gardırobundan daha pahalı olan kömür grisi takım elbisesi içinde her zamanki gibi kusursuzdu. "Ne kaçırdım?"

Asher eliyle Faith'i işaret etti. "Buradaki matematik dehası bize, araştırmamızı Tennessee'deki tüm erkekleri kapsayacak şekilde genişletirsek kaç şüpheliyi araştırmamız gerektiğini söyleyecekti."

"Hayır, size tüm Tennessee'yi ele alırsak toplam nüfusun yaklaşık yedi milyon olduğunu söyleyecektim. Bunların kaçının erkek olduğu konusunda hiçbir fikrim yok."

Grayson ellerini elbise pantolonunun ceplerine soktu. "Kadınlar nüfusun yaklaşık yüzde elli birini oluşturuyor. Eyalet çapında, erkeklere odaklanırsanız, bu yaklaşık üç buçuk milyon eder. Sevier County'de potansiyel erkek şüphelilerin sayısı elli bin civarında." Koyu renk bir kaşını kaldırdı. "Lütfen bana bu soruşturmayı finanse etmek için her ay binlerce dolar harcamadığımı söyleyin. şüpheli havuzu elli bin."

İkisi de aynı anda konuşmaya başladılar ve ona vermeye çalıştılar.

Ellerini havaya kaldırdı. "Takılıyordum. Bu faili meçhul davada çalışacağına güvenmeseydim, davada olmazdın. Willow bana kayıp kadının nerede gömülü olduğunu bulmuş olabileceğini söyledi. Bu işin başında elimizde olandan çok daha fazlası. Eğer davayı çözmek kolay olsaydı, birisi

Son beş yıl içinde bunu başka biri de yapabilirdi ve Sevier County bizden bunu üstlenmemizi istemezdi. Bana neler olduğunu özetleyin.

Alman çoban köpeğinin bir koku köpeği ekibinin parçası olduğunu tahmin ediyorum. Etrafta duran inşaat ekibi de

Nereyi kazacağımıza dair rehberlik. Çim biçme makinesine benzeyen bir şeyi iten adam, o bir yere nüfuz eden radar makinesi mi?"

Faith başıyla onayladı. "Çobanın adı Libby. O gerçekten de bir koku köpeği, bir kadavra köpeği. Gerçi bakıcısı Lisa ona adli tıp kurtarma köpeği demeyi tercih ediyor." Çeşitli küçük açıklıkları işaret etti. "Lisa tespit edilmesini kolaylaştırmak amacıyla toprak altında hapsolmuş potansiyel kokunun serbest bırakılmasına yardımcı olmak için bu alanlara havalandırma çubukları yerleştirdi."

"Beş yıl oldu," dedi Grayson. "Herhangi bir koku olmasını beklemezdim."

"Dürüst olmak gerekirse, Asher ve ben de bilmiyorduk. Ancak araştırmamız bizi en olası çöplük alanı olarak buraya getirdikten sonra Lisa ve kesinlikle koku olacağını söyledi. Bir çalışmada kadavra köpeklerinin otuz yılı aşkın süredir gömülü olan bir iskeleti tespit ettiği görülmüştür. Lisa da 15 metre derinlikten koku alabildiklerine yemin ediyor."

"Etkileyici ve beklenmedik. Sanırım o sarı bayraklar Köpeğin olası isabetleri işaret ettiği yerlere dağılmış. Oldukça az sayıda var."

"Bir sürü bayrak var, evet, ama Lisa altı büyük bayrak olduğunu söyledi. gruplandırmalar. Bu tür köpekler her ne kadar iyi olsalar da yanlış pozitif sonuçlar verebilirler. Diğer çürüyen hayvanlar ve bitki örtüsü yeteneklerini engelleyebilir. Ve koku aslında ağaçların kök sistemlerinden yukarı çekilir, bu da gerçek kaynağı bulmayı daha zor hale getirir. Diyelim ki üç farklı alanda bir isabet olabilir. Ancak ayrışma aslında tek bir noktadan kaynaklanmaktadır. Böylece yer radarına ihtiyaç var. Lisa kazı alanlarını sınırlamak için bunu tavsiye etti. Asher etrafı aradı ve bir şirket buldu. bölgeyi." Asher'a işaret etti. "Nerede olduklarını söylemiştin?"

"Pigeon Forge yakınlarında bir mezarlık. GPR şirketi Yeni bir anıt mezar inşa edilmeden önce mezarlığın boş bir bölümünde eski ve işaretlenmemiş mezarların bulunmaması. Başlangıçta, yerel bir kamu hizmeti şirketinden GPR ekipmanlarını getirmesini isteyecektim. Fakat İnternetten öğrendiğime göre, operatör belirli bir ögenin yerini bulma konusunda deneyimliyse daha etkili oluyormuş. Bir tür röntgen ya da ultrason okumak gibi. Mezarlıktaki adamlar potansiyel kalıntıları nasıl tanıyacaklarını biliyorlar çünkü

ekipmanlarını önce bilinen mezarlar üzerinde test ettiler. Bilinmeyeni bulmak için bilinenle başlarsınız."

Grayson, "Benim için işin özü bu," dedi.

Asher baret takan adamları işaret etti. "Radar ekibi bize işaretli alanlardan hangisinin en fazla potansiyele sahip olduğunu söyler söylemez, beko kazmaya başlayacak."

"Bunun ne kadar sürede gerçekleşeceğini düşünüyoruz?"

"Herkes geride dursun," diye inşaat işçilerinden biri, bir diğeri kazıcının kabinine tırmanırken.

"Sanırım cevabımız bu," dedi Faith.

Lisa ve köpeği koşarak geldi ve sarı bandın altından geçerek Faith'in yanında durdu. Asher GPR ekibi için bandı tutarken ekipmanlarını iterek yoldan çektiler. Sunucu kadın ve kameramanı da sonunda bandın arkasına götürüldü.

Neyse ki epey uzaktaydılar, denemedikleri için değil.

Sarışın sürekli onlara doğru işaret ediyor, görünüşe göre yanlarında durmak istediğini söylüyordu. Hiç şüphesiz radar görevlileri ya da belki de köpek bakıcısıyla görüşmek istiyordu. Ama Lisa

Polis daha önce insanları köpeğinden uzak tutmak için. Varsayılan olarak, Faith ve beraberindeki küçük grup muhabirin sorularına karşı güvendeydi.

En azından şimdilik.

Patronları diğerlerine kendisini resmen Grayson Prescott olarak tanıttı ve şirketi için yaptıkları işlerden dolayı teşekkür etti. Ayrıca kayıp kadının ailesi adına da.

"İşaretli bölgelerden birinde insan kalıntıları bulacağımızdan ne kadar eminsiniz?" Grayson baş radar operatörüne sordu.

"Söylemesi zor. İlk iki bölgedeki tortu katmanları çok umut verici görüldüğü için tüm alanları kontrol etmedik. Geçmişte bir noktada rahatsız edilmiş olduklarına dair işaretler gösteriyorlar."

"Birinin kazması gibi mi?"

Başını salladı. "Aşağıda radarda belirgin gölgeli alanlara neden olan bir şey var. Ama yanlış pozitifler olur. Bu bir kesin bilim."

"Anlaşıldı."

Kazıcı , gürültülü motoru daha fazla konuşma şansını erdirdi.

Çapa yavaşça ve bu kadar büyük bir ekipman için şaşırtıcı derecede dikkatli bir şekilde toprak katmanlarını kazımaya başladı.

iki alan. On dakika sonra, büyüyen deliğin yanında duran adamlar operatöre el sallayarak durmasını söylediler. Bir süre konuştular. O anda ekipman geri kazmaya başlamak için başka bir noktaya geçerken yüksek sesli bip sesleri duyuldu.

Faith hayal kırıklığı içinde içini çekti. "Sanırım bir numaralı delik fiyasko oldu."

"O kadar hızlı değil," dedi Asher. "Adli tıp ekibine işaret veriyorlar." Birkaç dakika sonra teknisyenlerden biri koşarak Faith'in yanına geldi ve

Asher, Grayson'a saygıyla başını salladı.

"Bir insan kafatası bulduk. Bu yüzden kazmayı bıraktılar. Şimdi el küreklerine geçeceğiz ve olası izleri korumak ve mümkün olduğunca çok sayıda küçük kemik bulduğumuzdan emin olmak için elekleri eleyeceğiz."

Faith bir elini göğsüne bastırdı, keder ve heyecan birbiriyle savaşıyordu. Araştırmalarının doğru olduğu konusunda iyimserdi. Ama Jasmine'in gerçekten de öldürüldüğünün doğrulanması üzücüydü. Sadece yirmi iki yaşındaydı. Bu öyle bir şeydi ki Bu kadar genç yaşta ve hiç şüphesiz dehşet verici, muhtemelen acı verici bir şekilde hayatını kaybetmiş olması onun için bir trajedi.

"Kalıntıların bir kadına ait olduğunu doğrulamamıza yardımcı olacak herhangi bir saç veya kıyafet görmüyor musunuz?" diye sordu.

"Henüz değil, hanımefendi. Bunun gibi bir kazı saatlerce, belki de günlerce sürecektir, çünkü yavaş ve dikkatli ilerlememiz gerekecek. Ama en kısa sürede

Adli tabip cinsiyetini belirleyebilirse, şef sizi bilgilendirecektir. GPR bu iki bölgeye ulaştığına göre, ikincisini de kontrol edeceğiz. Yağmur ya da sert donlar nedeniyle yeraltında meydana gelen doğal kaymalar cesedin bir kısmını yerinden oynatmış olabilir. Ayrıca cesedin parçalara ayrılmış ve daha geniş bir alana gömülmüş olabileceğini de göz önünde bulundurmalıyız.

birden fazla alan."

Yüzünü buruşturdu. "Tamam, teşekkürler. Her şey için teşekkürler."

Başını salladı. "Teşekkür ederim, Bayan Lancaster. Bay Whitfield. Hepiniz UB'desiniz. Bu Jasmine Parks olsun ya da olmasın.

kurtarılacak ve sevdiklerine teslim edilecek. Odaklanılacak bir alan bulamamış olsaydınız, bu kişi her kimse asla bulunamayabilirdi."

Derme çatma mezarın etrafında duran ve giderek büyüyen teknisyen grubuna döndü. El kürekleri elden ele dolaştırılıyor ve üniformalı polislerden bazıları eğimden yukarıya elekler getiriyordu.

"Görünüşe göre buradaki işimiz bitti," dedi radar görevlilerinden biri. "Ekipmanlarımızı yükleyip Pigeon Forge'a geri döneceğiz."

"Bekle." Asher ellerini heyecanla teknisyenlere sallayan beko operatörünü işaret etti. "Sanırım siz de tüm diğer bayrak grupları da."

Faith çok içinde teknisyenlerden birinin ikinci delikten tuttuğu şeye baktı.

Başka bir insan kafatası.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

Asher, Faith, Grayson ve Polis Şefi Russo UB'nin cam duvarlı ikinci katına çıktıklarında güneş bataklı çok olmuştu.

Günün üzücü olaylarını tartışmak için konferans odasına. Asher Russo ve Grayson arasındaki güç oyununa baktı. Karşısında, Faith ona "bu da ne böyle?

ediyor" bakışı. O da en az Faith kadar şaşkıncı, tek yapabildiği omuzlarını silkmekti.

Russo işaret parmağını masanın üzerine vurdu, kaşları kızgın bir kesik oluşturuyor. "Altı ceset, Grayson. Müfettişleriniz ekibimi altı kişinin mezarına götürdü. Bunun nasıl olduğunu bilmek istiyorum.

ve şüphelinin kim olduğunu öğrenmek istiyorum. Resmi bir raporda t'lerinin üstünü çizmelerini ve i'lerinin noktalarını koymalarını beklemek istemiyorum. Medya zaten bu işin içinde ve onlara söyleyecek bir şeye ihtiyacım var.

Müfettişlerinizin dosyalarını ekibime teslim etmelerini sağlayın ki biz de bu işi yürütebilelim."

Grayson öne doğru eğildi, çenesi dikleşmişti. "İşte bu yüzden Asher ve Faith'in karakola gitme isteğini reddettim. Onları sanki suçluymuşlar gibi sorularla sorguya çekersiniz. Onlara yoksa bir sonraki konuşacağınız kişi Unfinished Business'ın avukat ekibi olur. Ve UB'nin bu faili meçhul davayla ilgili olarak ne bulduğu ya da bulamadığı konusunda tek bir kelime daha duyamazsınız."

Faith boğazını temizleyerek Russo'nun bir sonraki sözlü yayılım ateşini durdurdu. "Lütfen sıcaklığı birkaç derece düşürebilir miyiz? Hepimiz aynı şeyi istiyoruz, Jasmine Parks'ın o dağın yamacında gömülü olduğuna dair inancımızın neden bir seri cinayetin keşfine dönüştüğünü anlamak.

Katil mezarlığı. Çünkü elimizdeki şey tam olarak bu.

Seri katil. Buna şüphe yok. Ve şimdi kişisel mezarlığı tüm haberlerde yer aldığına göre, çoktan vites değiştirdiğini ve yeni planlar yaptığını tahmin etmeliyiz. Yer değiştirebilir, başka bir ilçeye hatta başka bir eyalete gidebilir ve yeniden öldürmeye başlayabilir - tabii biz onu durdurmak için birlikte çalışmazsak."

"Unfinished Business olarak katili adalete teslim etmek için elimizden gelen her şeyi yapacağız," dedi Grayson, Russo'ya bakmaya devam ederek. "Ama Gatlinburg Polisi medeni davranmazsa, bu soruşturmaya kendi başımıza devam edeceğiz."

Russo ve Grayson arasındaki bakışmalar tam bir dakika boyunca devam etti. Russo önce gözlerini kırıştırdı ve sandalyesine yaslandı. Bitkin düşmüştü. Nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve sonra Saat beş yönünde hatırı sayılır bir gölgesi olan yüzünü ovaladı.

Öte yandan Grayson, bu sabah Audi'sinden ilk indiği andaki kadar taze görünüyordu. Elbette tıraş olabilirdi ama takım elbisesinde tek bir tüy bile yoktu ve çenesindeki kirli sakal ona tesadüfi olmaktan çok planlanmış gibi görünen sert bir görünüm veriyordu.

Asher, patronunun etrafında neler olup bittiğine bakmaksızın her zaman nasıl bu kadar derli toplu görünmeyi başardığını bilmiyordu. Bir çeşit

Faith. O da her zamanki gibi taze ve güzel görünüyordu, Asher'ın takım elbisesi buruş buruştu ve kısa siyah saçları artık diken diken olmuştu. Russo da en az onun kadar kötüydü, belki daha da kötüsü. Beklenmedik keşiflerin yarattığı stres yüzünden düşmeye hazır görünüyordu.

Yargı yetkisi.

Şef teslim olur gibi ellerini kaldırdı. "Tamam, tamam. Daha önce çok sert davranmış olabilirim."

"Olabilir mi?" Grayson başını salladı. "Neredeyse Asher ve Faith'i katil olmakla suçlayacaktın."

Russo yüzünü buruşturdu ve özür dileyen bir bakış attı. "Böyle bir şey ima etmek istememiştim."

"Russo," diye uyardı Grayson.

"Tamam, pekâlâ. O zaman, ima kasıtlıydı. Siz ikinizin, bir gün bir yerde tökezlemiş olmanız imkansız görünüyordu. İlk elden bilgi sahibi olmadan böyle bir şey yapamazsınız. Yine de, ikinizi de oraya gitmekten daha iyi tanıyorum. Bu bir anlık tepkiydi. Tepki. Özür dilerim." Grayson'a kaşlarını çattı. "Yine de aşırı tepki vermekten . Bu gece çok alıngansın."

"İyi bir sebeple. Küçük kızımın ziyaretimi yarıda kesip Buraya. Ve sonra polis şefi, Asher ve Faith'in sıkı çalışmasının bu olayı kapatacağı için minnettar olmak yerine bir pislik gibi davranır.

Sevdiklerine ne olduğunu hiç bilmeyen altı aile."

Russo'nun ifadesi yumuşadı. "Bunca yıl ölü olduğunu düşündükten sonra nihayet kızınızla bir ilişki kurabildiğinize sevindim. Şimdi kaç yaşında?"

Grayson hâlâ arkadaşına kızgın görünüyordu ama Lizzie hakkında konuşurken sesi yumuşadı. "O bir kadın olmak üzere erken gelişmiş, güzel, dokuz yaşında. Ve yaklaşan doğum gününde yanında iki çift ebeveyn olduğu için çok mutlu. İki kez sunar."

Şef güldü. "Babası siz olduğunuzda iki katından çok daha fazla olacağını tahmin ediyorum."

"Aslında, hayır. Willow ve ben birlikte ebeveynlik yapmaya karar verdik. Lizzie'yi evlat edinen aileyle anlaşmışlar. Bebekken kucaklarına düştüğünde kaçırıldığını bilmiyorlardı.

Bunca zaman onu büyüttüler, sevgi dolu ve güvenli bir yuva verdiler. Onları gölgede bırakmak ya da onların yerini almaya çalışmak istemiyorum. Willow ve ben hediye konusunda onları geçmeye çalışmamaya dikkat ediyoruz.

Böylece maddi şeyler yüzünden onu bize karşı gereksiz yere etkilemeyiz. Onun ayaklarının yere basmasını, Danvers'ı sevmeye devam etmesini ve umarız bizi de sevmeye başlamasını istiyoruz. Ama onun sevgisini satın almaya çalışarak değil."

"Sen benden daha iyi bir adamsın. Elimdeki her avantajı kullanırdım. küçük kızımı kazanmak için, velayet için üvey ailesine dava açmak da dahil. Ama onun çıkarlarını kendi çıkarlarından üstün tutmanı takdir ediyorum."

Grayson'ın ağzı nadir görülen bir gülümsemeyle seğirdi. "Eğer sen Beni pohpohlayarak yumuşatıyorsun, iyi oyun oynuyorsun. Sana uzun süre kızgın kalamam. O köprünün altından çok sular aktı." O masanın diğer ucundaki Asher ve Faith'i işaret etti. "Geç oluyor ve yarın her birimiz birileri tarafından kuşatılmış olacağız.

Muhabirler ve kayıp kişilerin aileleri, sevdiklerinin hala o dağdan çıkarılan ölümler arasında olup olmadığını merak ediyor. Asher, Faith, şimdi şefin ana sorusuna cevap verin ve yarın erkenden ekibini bilgilendirmek için tekrar toplanalım.

soruşturmanın geri kalanı hakkında. Saat sekiz senin için uygun mu Russo?"

Başını salladı. "Ekibimi en iyi iki dedektifim ve bir olay yeri teknisyeniyle sınırlayacağım, böylece tüm ekibinizle birlikte konferans odanıza sığabiliriz. İşbirliğiniz için minnettarım."

Grayson sanki ikisi birkaç dakika önce yumruk yumruğa gelmemişler gibi başını salladı.

Asher Faith'e baktı, sessizce ondan yardım istedi. Bu noktada şefin asıl sorusunu hatırlayamıyordu.

Ona merhamet etti ve boşluğu doldurdu. "Şef nereyi kazacağımızı nasıl bildiğimizi öğrenmek istiyor."

"Doğru. Teşekkürler. Bir kendimi kaybettim."

"Bu yüzden seninle çalışıyorum. Seni doğru yolda tutmak için," dedi deadpan.

"Ve bunu takdir ediyorum." Göz kırptı, bir göz devirme daha kazandı ve elini hızlıca sallayarak acele etmesini işaret etti.

"Sorunuza verilebilecek en iyi cevap, Şef. coğrafi profillemeye. Ama bu geleneksel bir profillemeye değildi. Elimizde sadece bir kurban vardı, birkaç farklı kişiden gelen veri setleri değil. Kurbanlar. Katilin nerede yaşayabileceğine dair iyi bir hipotez geliştiremedik, ki geleneksel olarak coğrafi profillemeyi bu şekilde kullanırdık. Katil hakkında ne bildiğimize ya da bilmediğimize odaklanmak yerine, kurbanımızın coğrafi profilini oluşturduk. Onun hakkında öğrenebildiğimiz her şeyi öğrendik ve Kaybolmadan önceki üç ay boyunca her gün ne yaptığına dair karmaşık zaman çizelgeleri. Zahmetli bir süreçti ve onu tanıyan hemen herkesle düzinelerce görüşme yapmayı içeriyordu."

Russo ve Grayson öne doğru oturmuş, muhtemelen gece yarısına kadar orada kalmalarına neden olacak sorularla onu sıkıştıracaklarmış gibi bakıyorlardı. Sorgulamadan kaçınmayı uman Asher açıklamak için acele etti.

"Başlangıçta amacımız Jasmine'in rutinini belirlemek ve Evinden işine, market alışverişi yaptığı yerlere, doktorunun ve dişçisinin bulunduğu yerlere, arkadaşlarının evlerine, sevdiği sinema salonlarına kadar sık sık gittiği tüm yerleri bir harita üzerinde gösterdi."

Grayson, "Kurban biliminden bahsediyorsun," dedi.

Asher her zaman milyarder arkadaşının

İşadamı patronu ve eski ordu komandosu, birkaç yıl önce faili meçhul vakalar şirketini kurduğundan beri polis prosedürlerini öğrenmişti.

zamanlar tek bir amacı vardı: İlk karısını kimin öldürdüğünü ve o gün kaybolan bebek kızlarına ne olduğunu bulmak. Ve o ve Willow - eski bir Gatlinburg

Dedektif tam olarak bunu yapmıştı. Doğrusu, polis prosedürleri hakkındaki bilgisi hem eski bir Memphis dedektifi olan Asher'inkine, hem bir dedektif olarak sayısız takdirname almış olan Faith'inkine rakipti.

Nashville'de dedektif.

"Kurban bilimi, kesinlikle. Kızın rutin hayatında, onu kaçıran kişinin görünmeden onu almasına en uygun yerleri bulmayı umuyorduk - ki biz de öyle olduğuna inanıyoruz. En olası üç yer bulduk. Oradan itibaren kötü adammışız gibi çalıştık ve o bölgede birini nasıl kaçırabileceğimizi ve nereye götürebileceğimizi görmek için her birini araştırdık."

Grayson kaşlarını çatı. "Belki de kanun uygulayıcı geçmişim olmadığı içindir. Ama bu bana pek mantıklı gelmiyor. En azından henüz."

Faith konuşmaya başlamadan önce Asher'la gergin bir bakış alışverişinde bulundu. "Asher'ın sevimli bir şekilde dolambaçlı bir şekilde söylediği şey, kaçırılma olayıyla ilgili olarak çalışma teorimiz olarak bir ana potansiyel suç mahalli bulduğumuzdur."

Asher sırtıttı ve *sevimli* dediğinin farkında olup olmadığını merak etti. Büyük olasılıkla dil sürçmesi. Ona karşı kişisel bir şey değildi.

Ne yazık ki.

"Teorimiz bizi bir şüpheliye götürmek yerine," dedi, "onu öldürdükten sonra cesede ne olacağına dair sorular sormaya yöneltti. Gerçekten de o bölgeye yakın tek bir alan vardı.

turistlerin uğrak yeri olmayan, etrafında çok az trafik olan, kaçırılma bölgesine yeterince yakın olan ve kaçırılma riskinin

bir kurbanı arabasında taşıırken yakalanması düşük bir ihtimaldi. Onu ormanlık bir alana götürmesi, yapmak istediği korkunç şeyleri yapması ve sonra da aynı yerde imha etmesi mantıklıydı. Dolayısıyla bu sabah bulduğumuz dağın yamacında."

Grayson, Faith ya da Asher sözünü kesmeden araya bir soru daha sıkıştırdı. "Teorinizden bu kadar emin olmanızı sağlayan şey neydi ki bir kadavra köpeği, yere nüfuz eden bir radar ekibi ve Russo'nun teknisyenlerinin hepsini gerçekleştirmemiş olabilecek bir keşif için orada beklettiniz?"

"Sandığınız kadar cesurca değildi," dedi Asher. "Teorimizin üzerinden defalarca geçtik, vardığımız sonuçlardan şüphe duyduk. Hatta FBI profil uzmanı bağlantılarımızdan bulduklarımız hakkında konuştuk. Onun

Önce bir kadavra köpeğinin oraya gitmesi önerildi, biz de öyle yaptık. Lisa ve adli tıp köpeği birkaç gün önce geldi ve orada bir şey olduğundan emindi. Onun siciline dayanarak Şef Russo'ya gittik. Teknisyenleri göndermeyi kabul etti.

GPR ekibinin bir şey bulma ihtimaline karşı memurlar bu sabah dışarı çıktı. potansiyel mezarlık. Lisa, herkes ortaya çıktıktan sonra köpeğe rotayı tekrarlattı ve köpek aynı bölgelerde uyarı verdi."

Russo küfretti. "Konuştuğumuzda bu çürük coğrafi profil teorisini açıklamamıştınız. Aylarca süren araştırmanızın Bayan Parks'ın gömülü olduğu yerden emin olmanızı sağladığını söylemişsiniz. Bana öyle geliyor ki, bir şey bulduğumuz için şanslısınız ve ben de tüm zamanımı

o insan gücü boşa gitti."

"Russo," diye tekrar uyardı Grayson.

Şef ellerini kaldırdı. "Tamam, tamam. Teoriniz . Ama gerçek bir kurban mezarlığı bulmak asla beklediğim bir şey değildi. Hiçbirimiz beklemiyorduk. Bunu anlıyorum. Ama ne zaman oldu, başa çıkmaya hazır değildim. O lanet anchorwoman." Başını iki yana salladı. "Adamlarım gelir gelmez onu oradan çıkarmalıydı. Bütün bunlar, bu sabah Crescent Şelalesi'nde kaza sonucu ölen turistlerle birlikte tüm haberlerde patlayacak."

Tiksintiyle başını salladı. "Önce

Yirmi yılı aşkın bir süredir orada ilk kez bir ölüm vakası yaşıyoruz ama şimdi herkes buranın güvenli olmadığını söyleyerek Cain'i gündeme getiriyor."

Grayson'a tekrar baktı, yüzünde kızgınlık ve stres karışımı bir ifade vardı. "Bugün bir yürüyüşçünün boğulduğu yerden bir futbol sahası kadar uzakta bulunan bir katil mezarlığı turizm açısından korkunç. Park

servisi, Crescent'ta tam kapsamlı bir güvenlik çalışması yürütecek. Şelaleler. Turizm konseyinden, belediye başkanından ve hatta

tüm bunların ne zaman çözüleceğini soruyor. TBI bile kendilerini kapımın önüne park etmekle tehdit ediyor."

Faith sandalyesinde öne doğru eğildi. "Tennessee Soruşturma Bürosu'nu aramak kötü bir fikir değil. Altı cesetten birinin Jasmine Parks olduğunu düşünüyoruz. Ama diğerlerinin kim olduğuna dair bir ipucumuz yok.

. Eğer TBI kayıp vakalarını araştırabilir ve zaman dilimlerini ve bölgeleri ME'ye potansiyel kimliklerin bir listesini verebilirse, bu kurbanın kimlik tespit sürecini hızlandırabilir."

Grayson daha sözünü bitirmeden başıyla onaylıyordu. "Bu iyi bir fikir. O kısmı TBI irtibat görevlimiz Rowan aracılığıyla halledebiliriz. Bu gece onu uyaracağım ve yarın sabahki toplantımıza katılmasını isteyeceğim. Kulağa hoş geliyor mu Russo?"

"Benim için çalışıyor. Her şey faili meçhul davalarımız üzerinde çalışacak bütçemiz olmadığı için başladı. Şimdi birdenbire bakmamız gereken altı dosya oldu ve herkes harekete geçmemizi istiyor."

Grayson'a baktı. "Kaynaklardan bahsetmişken-"

"Tam desteğimizi alacaksınız. Gerekirse, ekibimizi geçici olarak genişletmek için sözleşmeli müfettişler getireceğim. Bu standart İşin kapsamı bu şekilde arttığında buradaki prosedür. Çabucak hızlanabiliriz. TBI her iki kuruluşumuz için de bazı angarya işleri yapabilir. Ve lojistiği birlikte koordine edeceğiz, siz ve ben, böylece bütçenizi mümkün olduğunca az etkileyebiliriz. Adil yeterli mi?"

Russo'nun kaşları yumuşadı ve gerçekten gülümsedi. "Adilden de öte. Teşekkürler, Grayson. Sana borçluyum."

"Ben de şekilde kalmasını tercih ediyorum."

Russo güldü ve ayağa kalktı. "Hepinizle birkaç saat içinde görüşeceğim. Umarım yarın bu günden daha iyi bir gün olur." Kapıyı açtı ve merdivenlere doğru yürüdü.

Asher ve Faith ayağa kalkıp Russo'yu takip etmeye hazırlandılar.

"Bir dakika." Grayson cam duvara doğru ilerledi.

iki kat yüksekliğindeki tavanıyla aşağıdaki ana kata iniyordu. Bir polis departmanında ekip odası olarak adlandırılan yer, Unfinished Business'ın çalışanları tarafından sevgiyle savaş odası olarak adlandırılıyordu.

Müfettişler.

Russo'nun boş odaya doğru ilerleyişini izledi, diğer herkes gece için evlerine gitmişti. Ve Russo'nun otoparka girmesini bekledi, tek yönlü cam duvarlardan görünen manzara içeridekilerin dışarıyı görmesine izin veriyordu ama dışarıdaki hiç kimse, ışıklar açık olsa bile içeriye göremiyordu. Russo'nun arabası park yerinden geri geri çıkmaya başladığında Grayson arkasını döndü, yüzünde uğursuz bir ifade vardı ve gözleri fırtınalı bir gecenin rengindeydi.

"İkinizin de polis şefine neden yalan söylediğinizi bana anlatana kadar kimse bu toplantı odasından ayrılmayacak. Ve bana."

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Asher giderek artan bir korkuyla Grayson'ı izledi. "Yalan söylediğimizi düşündüren ne?"

"Benimle o konuya girme bile. Özel Kuvvetler'deydim ve sorgulama tekniklerini en iyilerinden öğrendim. Ayrıca yıllardır iş dünyasının büyük liglerinde oynuyorum. Biri dürüst olmadığında anlarım. Sen ve Faith az önce bir saçmalık söylediniz.

yeni bir coğrafi profillemeye türünü kullanma hikayesi. Bilmek istediğim şey bunun nedeni."

Faith'in yeşil gözleri Asher'in bakışlarıyla buluştuğunda iri ve yuvarlaklı. İkisi de yavaşça sandalyelerine geri oturdu.

"Kura çekmek ister misin?" Asher ona sordu.

"Korkak. Ona söyleyeceğim." Cesur sözlerine rağmen Grayson'a cevap verirken gergindi. "Söylediğimiz şeyi gerçekten yapmaya çalıştık, kayıp kişinin gittiği her yerin haritasını çıkardık, en azından her zamanki rutinini. Kaybolmuş olabileceği en mantıklı alanların hangileri olduğunu bulmaya çalıştık. Ama, şey-"

"Çok fazla kişi vardı," dedi Asher. "Kaçırılma olayının tanığı ve adli kanıt yoktu. Bir duvara çarptık. Hiçbir ilerleme ."

"Yani biz... biz..." Faith sertçe yutkundu ve ellerini masanın üstünde birbirine kenetledi.

Grayson'ın kaşları çatıldı. "Bütün gecem var. Ama bu süreyi bir konferans salonunda son derece iyi maaş alan iki çalışanımdan gerçeği öğrenmeye çalışarak geçirmektense evde güzel eşimle geçirmeyi tercih ederim. I

gerçeği hak ediyorum ve onu istiyorum. Şimdi istiyorum."

Derin bir nefes aldı ve ardından itirafı bir çırpıda ağzından döküldü. "Hapishanedeki on seri katile mektuplar gönderdik ve Anlaştık. Eğer bizi ziyaret listesine alırlarsa ve bizimle konuşmayı kabul ederlerse, onları görmeye giderdik. Karşılığında da bizim hangi Potansiyel yerler en iyi çöplük alanı olur, hapishane hesaplarına dört yüz dolar yatırırız."

Grayson uzun bir süre ona baktıktan sonra boğazını temizledi. "Peki bu aşâğılık katillerden kaçî bu rüşveti kabul etti?"

Cevap vermeden önce alt dudağını çiğnedi. "Hepsi." Bir dakika daha sessizlik içinde geçti. Sonra, sesi ölümcül derecede sakinleşti, Grayson dedi ki, "Bakalım doğru anlamış mıyım? Dört tane verdin Paramın bin dolarını, Gatlinburg'da ceset atmak için hangi bölgeyi seçeceklerine dair *tahminlerini* söylemeleri için insan müsveddelerine verdim. Bunu mu istiyorsun? Bana mı söylüyorsun?"

Yüzünü buruşturdu. "Bu şekilde ifade edince kulağa çok daha kötü geliyor. Ama, evet. Temelde yaptığımız buydu."

Yavaşça gözlerini kırptırdı, sonra Asher'a baktı. "Dur tahmin edeyim. Bu senin saçma fikrin miydi?"

Asher boğazını temizledi. "Aslında, öyle olduğuna inanıyorum."

Grayson sandalyesinde arkasına yaslandı. "Peki seçtikleri kaçına kadavra köpeğı ekibi gönderdiniz?"

"Kaç kişî?" Asher sordu. "Toplam mı?"

"*Kaç tane*" ifadesi de bu anlama geliyor. *Toplamda*, kadavra K-9'u siz pahalî bir kazî ekibi kiralamadan önce kaç yeri kokladı?

Yere nüfuz eden radar ekibi, kepçeli inşaat işçileri ve üstüne üstlük Şef Russo'ya parlak tüm dengelinizin

Bu sabahki muhakeme, kayıp kişinin cesedinin büyük olasılıkla o dağın yamacında olduğunu mu belirledi?"

Asher sanki sayıyormuş gibi gözlerini tavana dikti. Sonra kravatını düzeltti. "Şey, hemen hemen-"

"Bir tane," dedi Faith. "Sadece bir tane. Köpek ona vurdu ve biz de Bir şeyler bulacağımızdan emindik. Russo'ya seri katillerden fikir bahsetseydik, kadavra köpeğı rağmen bizi ofisinden . Biz de olayı abarttık.

Soru sorması ihtimaline karşı coğrafi profillemeye teorisi. Daha fazla görünmesini sağlayacak bir şeye ihtiyacımız vardı-"

"Yasal mı? Güvenilir mi? Gatlinburg Polisi'nin ne kadar yoğun ve Russo'nun bütçesinin ne kadar kısıtlî olduğu düşünöldüğünde, önemli miktarda kaynak harcamaya değer mi? Bu faili meçhul davayı almamızın tek amacı

fonlarını ve kaynaklarını kullanmak zorunda kalmasını önlemek için, bu sabahki masraflarını ona geri ödemem gerektiğinin farkındasınız değil mi?"

Faith ellerini masanın üzerinde birbirine kenetledi. "Güçlü bir şekilde inandık ki-"

"Eğitimli bir tahmin mi?"

"Jasmine Parks'ı bulma ihtimalimizin yüksek olduğuna inanıyorduk. Ve davada bir kırılma olması için biraz çaresizdik. Biz de yalan söyledik. Ve evet, Bitmemiş İş'e, size çok pahalıya mal olduk.

Bugün para. Ama buna değmedi mi, efendim? Tüm hesaplara göre, iskeletlerden birinde bulunan giysi ve mücevherler Bayan Parks'ı bulmuş olmamız muhtemel. Ayrıca, başka kayıp insanları da bulduk."

"Bu, polis şefine ve patronunuza yalan söylediğiniz için özür dilemeye benzemiyor."

Asher'a baktı. "Kendimizi savunmak gerekirse, efendim, size yalan söylemek gibi bir niyetimiz yoktu. Bugün orada olmanızı bile beklemiyorduk. Umudumuz

Bayan Parks'ın kalıntılarını bulduktan sonra, bunu nasıl yaptığımız kimsenin umurunda olmayacaktı."

Grayson uzun bir süre ona baktı, kaşları saç çizgisine doğru kalktı. Sonra göğsünde derin bir gümbürtü başladı. Omuzları sarsıldı ve o kadar çok gülmeye başladı ki gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı. Hâlâ kıkırdarak ve gözyaşlarını silerek sandalyesini geriye itti ve konferans odasının kapısına yöneldi.

"Willow buna bayılacak." Odadan çıkarken yine güldü.

Faith gözlerini kocaman açarak kapalı kapıya baktı.

Asher sandalyesinde dönerek Grayson'ın aşağıdaki savaş odasından geçişini izledi, cep telefonu kulağındaydı ve şüphesiz karısını bilgilendiriyordu

ne olduğu hakkında. "Umarım bu kovulmadığımız anlamına geliyordur." Arkasını döndü. "Belki de onun eğlence ve devam etti ve ona GPR ekibinin ne kadara mal olduğunu söyledi."

"Oh, hayır." Faith ayağa kalktı. "Bunu da ekibin diğer aylık harcama raporlarıyla birlikte gözden geçiririz ve hiç fark etmemesini umarız."

Ayağa kalktı ve kapıyı onun için açık tuttu. "Şimdi kimmiş korkak?"

Dirseğiyle hafifçe adamın karnına vurdu ve kapıdan çıkarken adamın homurdanmasına gülümsedi.

Merdivenlerden inerken ona yetişmek için acele etti. "Bu kadar çabuk nereye gidiyorsun? Ateşli bir randevun mu var?"

"Evet. Adı Henry." Odanın diğer ucundaki masasına yöneldi ve alt çekmecedен iş bilgisayarını ve çantasını aldı.

"Ah. Dizüstü bilgisayarınız. Henry Cavill. Eğer bir metal ve plastik parçasına isim verecekseniz, daha iyi bir isim bulamaz mıydınız? Cılız bir aktörün adından daha mı heyecanlı? Cavill. Ciddiyim. O çok iki yıl önceydi."

"Dizüstü bilgisayarım da öyle. Dur tahmin edeyim. Sence adını Asher mı koymalıydım?"

"hoş gelen bir sesi var."

Gözlerini devirdi ve çıkıştan sadece birkaç adım ötedeki açık çift kapıya doğru yöneldi. Asher da peşine takıldı.

"Sanırım bugün bana yüz kere gözlerini devirdin. Bu biraz eskimeye başladı."

"O zaman belki de gözlerimi devirmek istememe neden olan şeyler yapmayı bırakmalısın."

"Ouch."

Çantasından hafif bir uğultu geldi. Binanın ana çıkışında durdu ve telefonunu çıkardı.

Asher kapıya doğru ilerledi. "Üzgünüm prenses. Bunu senin için açmamı mı bekliyorsun? İzin verin-"

"Bekle." Yüzü solgunlaşarak telefonuna baktı. Adam

kaşlarını çatarak ona doğru bir adım attı. "Sorun nedir?"

Cevap olarak telefonunu çevirdi. "Haber Alarmı uygulamamı herhangi bir yerel haber çıktığında çalması için ayarlamıştım. Bu yerel bir akşam haber bülteninden."

Asher ekrandaki resme bakarak yüzünü buruşturdu. "Zavallı Jasmine. Zavallı Jasmine'in ailesi. Haber akbabalarının bu öğleden sonra televizyonda onun fotoğraflarını göstermesi yeterince kötüydü. Şimdi de burada yapıyorlar.

Tekrar. tabipten onun olduğuna dair bir onay bile almadık. Yani, ikimiz de mücevherlerine bakarak onun olduğunu biliyoruz-"

"Asher. Şu resme tekrar bak."

Kaşlarını çattı ve telefonu ondan aldı. Sonra fotoğrafın altındaki ismi gördü. Gözlerini kırıştırdı. "Olamaz."

Ona bakarken Faith'in gözleri perili gibiydi. "Bunun gerçekleşme olasılığı astronomik olmalı. Ne haltlar dönüyor burada? Jasmine Parks'ın cesedini bulmamızdan birkaç saat sonra küçük kız kardeşinin kaçırılması nasıl mümkün olabilir?"

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

Faith ertesi sabah Unfinished Business'ın otoparkına girerken esnedi. O ve Asher için geç bir gece olmuştu. Ya da daha doğrusu erken bir sabah. Üçü geçene kadar UB'den ayrılmamışlardı. Jasmine kaybolduğunda sadece on beş yaşında olan Jasmine'in küçük kız kardeşi Leslie Parks hakkında bulabildikleri her türlü bilgiyi toplamak için dosyaları karıştırmış ve UB'nin elindeki veri tabanlarını incelemişlerdi. Ancak buldukları hiçbir şey, onu kimin kaçırmış olabileceği konusunda onlara bir ipucu vermedi. Ve iki kaçırılma olayını birbirine bağlayacak bir şey de bulamamışlardı.

Bariz olan kardeş oldukları dışında, yaşları fark, hayatlarının aşağı yukarı ayrı olduğu anlamına geliyordu ve farklıydı. Jasmine barmenlik işine girdiğinde Leslie lise ikinci sınıftaydı. Birlikte kulüplere gitmiş ya da aynı arkadaşlarla takılmış değillerdi. Geriye iki farklı kişi kalmıştı. imkanlar.

Ya Leslie'yi kaçıran kişi Jasmine'i kaçıran kişiden tamamen farklı biriydi.

Ya da iki kaçıran da aynı kişiydi.

İlk seçenek teknik olarak mümkün olsa da gülünç görünüyordu. İkincisi dehşet vericiydi.

Jasmine'i kaçıran kişi bunca yıldır ailesini izliyor ve onlara tekrar zarar vermek için mükemmel fırsatı mı bekliyordu? Fail, kızlarının cesedini bulan ailenin rahatlamasını, daha fazla korku ve dehşeti ziyaret ederek yok etmek istediğine mi karar vermişti? Onlara acı çektirmek mi? Faith bunu yapmak isteyecek birinin hastalıklı, zihnini hayal bile edemiyordu.

Tekrar esnedi ve üçüncü sıranın sonunda durdu. Daha önce burada park yeri bulmakta hiç sorun yaşamamıştı. Bitmemiş İş, Prescott Dağı'nın zirvesine yakın bir yerde bulunuyordu ve malikanesi Grayson Prescott'a aitti.

dağın çatı katı. Bu bölgede başka kimse yaşamıyordu ve UB buradaki tek iş yeri idi. UB'ye gelenler çalışanlar, kolluk kuvvetlerinin müşterileri ya da davalarında onlara yardımcı olan uzmanlardı. Peki park yeri neden doluydu?

"Sanırım geç yattığım için hak ettim." İçini çekti ve sportif Lexus Coupe'sini ana yola doğru sürdü ve bankete park etti. Tam arabasından inerken, Asher'in yeni siyah kamyonet arkasına .

Sürücü kapısına yaslanmış, onu bekliyordu.

"Günaydın, Faith. Ordu yeşili oyuncak arabanın lastiği mi patladı? Bir şey mi var?" Kadının lastiklerine baktı ve arabanın diğer tarafına doğru ilerledi.

"Eski arabayı yeni ve parlak bir kamyonla takas ettin diye Lexus'umla dalga geçemezsin. Metalik yeşil, ordu yeşili değil. Ve sana küçük görünmesinin tek sebebi Çünkü çok uzunsun. Normal boyda bir insan için mükemmel."

Diğer tarafa doğru eğildi. "Ben normal . Sen bira bardağı boyundasın." Göz kırptı ve kızın önünde durdu. "Düz değil. Sorun nedir? Motorun el krankını kurmamı ister misin?"

"Ha, ha. Park edecek yer yok. Park yeri dolu."

Adam şaşkınlıkla ona baktı, sonra ağaçların arasından arkalarındaki araziye taradı. "Bunun daha önce olduğunu hiç hatırlamıyorum. Sanırım Russo söylediğinden daha fazla ekip getirmiş olur."

"Bence bundan daha fazlası var. Etraftaki pankartlara bakın Binaya yakın bazı ciplerin plakaları. Büyük araba kiralama şirketlerinden birinin adını verdiler. Benim tahminim TBI'nın Russo onları davaya davet ederse belki FBI bile olabilir. Aynı anda bulunan altı ceset, hukukçuları harekete geçirdi. uygulama."

"Bu ve saldırgan bir yerel sunucu kadın," diye homurdandı. "Tüm o makyajı ve saç spreyini sevdiğini sanıyordum?"

"Kıvrımlarını ve o seksi stilettoalarını sevdim. Bu sevdiğim anlamına gelmiyor. onu."

Faith güldü. "O zaman düşündüğüm kadar umutsuz değilmişsin." "Tanrım. Teşekkürler."

Gölümsedi ve arsadan geçerek dağın kenarına tünemiş iki katlı, cam ve çelik ofis binasına doğru ilerlediler.

Asher, "Umalım da bu yangın, Leslie Parks'ın sonu da kız kardeşi gibi olmadan önce onu bulmak için işbirliği yapmalarını ve çok çalışmalarını sağlasın," dedi.

"Umalım. Belki Leslie'yi bulmak için bizi de işin içine katarlar. çünkü birkaç aydır kız kardeşinin davasını araştırıyoruz." "Eminim yapacaklardır. Başka kim daha nitelikli olabilir? Ve onu bulmak acil bir durumdur."

Üç saat sonra, TBI direktörü Jacob Frost ve TBI ajanlarından oluşan bir ordu, Faith ve Asher'in çalışma dizüstü bilgisayarlarına ve masalarındaki fiziksel dosyalarına ve flash belleklerine el koymak için arama emrinin gücünü kullanırken Faith ve Asher savaş odasında yollarından çekilmek zorunda kaldılar.

Diğer araştırmacı Lance Cabrera ve ekip lideri Ryland Beck, onlarla birlikte tavandan tabana pencerelerin bulunduğu duvarın yanında duruyordu.

kavernöz odanın bir tarafında. Faith onların manevi destek için mi yoksa Asher'la birlikte TBI'a saldırılarını engellemek için mi orada olduklarından emin değildi.

Çocuklar. Diğer UB araştırmacıları -Sarmaşık, Callum, Trent, Brice- kaosun ortasında masalarında çalışmaya çalıştılar. Ama tuttıkları yoldan

Etrafa bakındım, belli ki dikkatleri dağılmıştı. Nasıl olmasınlar ki? Ajanlar çekirge sürüsü gibiydi, vızıldıyor ve tüm odayı sarıyorlardı.

"O kadar kızgıyım ki tükürebilirim." Faith, masasını karıştırırken ona doğru bakacak kadar aptal olan TBI müfettişlerine ters ters baktı.

"Evet, şey," dedi Asher. "Neyse o."

"Bu konuda nasıl bu kadar lakayt olabiliyorsun? Konferans odasında saatlerce beynimizi , her ayrıntıyı gözden geçirmemizi istiyorlar.

Soruşturma. Sonra da gözümüze arama emri sokup dosyalarımızı çalışıyorlar. Bunun da ötesinde, davada çalışmamamız emredildi.

artık. Bu aptallar bizim sıkı çalışmamızı kullanarak kendilerine bir ivme kazandıracaklar. Sonra bu işi çözüp kötü adamı yakaladıklarında ve umarım Leslie'yi kurtarırsın, onlar için her şey zafer olur, bizim için hiçbir şey olmaz." Bakışlarını Ryland'a çevirdi. "Sanki bu adamları aşağı çekeceğimi düşünüyormuşsun gibi önüme geçmeye çalışmayı bırak. O kadar aptal değilim. Silahım çok üstün."

Gözleri büyüdü. "Silahsız mısınız? Silahını çekmemenin *tek* nedeni bu mu?"

"Esas olan bu," diye neredeyse homurdandı.

Nefesinin altından küfretti.

Lance güldü ve Ryland'ın omzuna sarıldı. "Sanırım bu işi korkusuz liderimize bırakmam için bir işaret."

"Yardımanın için teşekkürler," diye homurdandı Ryland.

Lance sadece tekrar güldü ve masasına yöneldi.

Asher sıırttı. "İyi tarafından bak, Faith. Bütün bunlarla Davaya ve kaynaklara uygun olarak, bu olayı çözme ve Leslie'yi kurtarma konusunda mükemmel bir şansları var. Kenara itilmekten senin kadar ben de hoşlanmıyorum. Ama bu bir hayat kurtarmak anlamına geliyorsa, nazikçe çekileceğim."

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "TBI'nın Jasmine'in davası henüz tazeyken üzerinde çalıştığını unuttunuz mu? Beş yıl sonra onlar için onun cesedini bulduk. Bu serserilerin kız kardeşinin kaybolması konusunda daha iyisini yapacaklarını düşündüren nedir?"

Ryland Asher'a baktı. "Silah taşıyan Annie Oakley'nin haklı olduğu bir nokta var."

Asher'ın gülümsemesi soldu. "Öyle. Ne yazık ki." Odanın en ucundaki merdivenin tepesindeki camla çevrili konferans odasına baktı. "Grayson hâlâ Russo ve Frost'la bu düşmanca devralma konusunda tartışıyor. Belki mantıklı düşünmelerini sağlar ve UB'yi işin içinde tutar."

Birkaç dakika sonra Grayson konferans odasının kapısını çekerek açtı ve merdivenlere doğru yürüdü. Yüzünde bir öfke ifadesi vardı. onları ikişer ikişer zemin kata götürdü.

Faith kollarını kavuşturdu. "Görünüşe göre Russo ve Frost mantıklı düşünmüşler." Sesi alaycılıkla doluydu. "Bu konuda iyi karar verdin Asher."

"Her zaman haklı olamam. Bu siz ölümlüler için adil olmaz."

Ona yan gözle baktı. "Dikkatli ol. Gerçekten kötü bir ruh halindeyim."

"Sevgilim, ne zaman kötü bir ruh halinde değilsin?"

Gözleri uyarırcasına kısıldı.

Grayson yanlarından geçerken hızını kesmeden, "Beni takip edin," diye emretti.

"O...tamam," dedi Asher. ", Faith. Ryland, nereye gidiyorsun? Patron onu takip etmemizi söyledi."

"Bahse girerim ikinizi kastetmiştir. İyi şanslar." Sırıttı ve masasına doğru yöneldi.

Faith , "Hain," diye seslendi.

Odanın diğer tarafındaki güvenli yerden ona el salladı. "İşte bu kadar. Onu vuracağım." Faith pantolonuna uzandı.

cep.

Asher onun kolunu tuttu ve kapıya doğru çekti. "Onu sonra vur. Patron bekliyor."

için acele ettiler. Grayson lobinin karşısındaki asansörde duruyor, telefonuyla mesajlaşıyor ve asansörün kapısına yaslanıyordu. kapının kapanmasını önlemek için açılıyordu. Ona ulaştıklarında, telefonunu onlara sabırsız bir bakış attı. "Bana katılmanız ne güzel."

"Benim hatam." Asher neredeyse Faith'i içeri sürüklüyordu.

Ona birkaç çirkin şey söyledi, kolunu çekip kurtardı, sonra derisini koparmış gibi hissettiğinde hemen pişman oldu.

"Ah, lanet olsun."

"Kolunu çekmeni beklemiyordum, yoksa tutuşumu gevşetirdim. Sadece asansörden atlamanı ve kimseyi vurmanı istemedim."

Grayson acı çekiyormuş gibi kısa bir süre gözlerini kapadı, sonra bodrum katı için düğme, bir kat aşağıda. Tek bölüm buydu binanın yeraltında. Ancak tüm arka cam duvar Dumanlı Dağlar'a baktığı için mutlak en iyi manzaraya sahipti menzil.

Bu manzaraya rağmen, Faith oraya kaç kez indiğini iki eliyle sayabilirdi. Bodrum katı adli tıp laboratuvarının ve bilgisayar uzmanlarının bulunduğu yerd. Biyoloji ya da kimya bilmiyordu ve dizüstü bilgisayarını nasıl çalıştıracağını bilmek dışında teknoloji de bilmiyordu. Asher'ı saymazsak tabii. Ona Clark Kent'i anımsatıyordu, en az onlar kadar kitap kurdu ama aynı zamanda uzun boylu, geniş omuzlu ve iyi görünümlüydü. Tamam, daha fazla İyi. Görünüş hem Clark Kent'i hem de alter-egosunu utandırıyor. Ama Asher onunla konuşan tek kişiydi.

Bunu ona mantıklı gelecek şekilde ifade edecek kadar sabırlı bir teknoloji. Sadece onun için aşağı inmek için bir sebep yoktu. Bodrum katına inip diğer teknisyenleri dinleyin.

Asansör açıldığında, uzak duvardaki birçok kapıya biraz endişeyle baktı. "Grayson. Neden buradayız?"

Koridorun sonundaki cam duvara doğru ilerlerken Asher'la onu takip ettiler.

"Nereye gidiyoruz?" diye fısıldadı Asher'a.

"Laboratuvar girişini ve depo odalarını geçtiğimize göre, inek inini tahmin ediyorum."

Bir kahkaha attıktan sonra ağzını kapattı. Gülmenin sırası değildi. Genç bir kızın hayatı tehlikedeyken değil.

Hatta hala hayattaydı. Ve üst kattaki kendi masasına tecavüz , dizüstü bilgisayarı çalınırken, az ya da çok, arama emri olsun ya da olmasın. Sadece bunu düşünmek bile kanının yeniden ısınmasına neden oldu.

Grayson son kapıda durdu ve omzunun üzerinden onlara baktı. "Burada bekleyin."

Kapı arkasından kapandığında Faith dönüp baktı. "Bu da ne böyle?"

Asher sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi omuz silkti ve kapının yanındaki duvara yaslandı, uzun bacakları dağlara bakarken onu destekliyordu. Lacivert takım elbisesinin ceketi omuz kılıfına soktuğu silahını ortaya çıkaracak şekilde açtı. Faith siyah elbise pantolonunun cebinden kendininkini çıkarıp üst kata çıkmayı ve birkaç kişiyi yola getirmeyi arzuluyordu. Asansörün kapılarına baktı, Grayson'dan önce bunu yapmak için yeterli zamanı olup olmadığını merak ediyordu.

geri döndü.

"Vay canına. Kesinlikle muhteşem," dedi Asher, onun dikkatini yeniden çekerek.

Adam şimdi ona baktığı için, ne söyleyeceğinden emin olamadan gözlerini kırptırdı.

Sırıttı ve pencereleri işaret etti. "IT departmanını üst kattaki savaş odasına çıkarmalı ve yeraltı cennetlerini ele geçirmemize izin vermeliyiz."

Zar zor fark ettiği manzaraya doğru baktı, sonra başını salladı. "Hayır. Çok dikkat dağıtıcı. Grayson ne olduğunu biliyordu.

bizi doğru götürdüğünde ne yapıyordu?"

Ona doğru bakmaya devam ederken sırtışı genişledi. "Kesinlikle dikkat dağıtıcı. Buna katılıyorum."

Rahatsızca kıpırdandı, yüzü ısınıyordu. "Asher, nesen sen-"

"Manzara." Pencereleeri işaret etti. "Bütün gün bu manzaraya bakarken işe odaklanmanın zor olacağına katılıyorum."

Yüzü utançtan kızarmıştı. Bir an için onu yanlış tanımış ve gerçekten flört ettiğini düşünmüştü. Gerçekten flört ediyordu, normalde yaptığı gibi sataşmıyordu. Boğazını temizledi ve karşı duvara yaslandı. "Acaba bilgisayarlı çocuklar odaklarını korumayı başardılar."

"Bana pek açık hava tipleri gibi gelmediler. Fark ettiklerinden bile şüpheliyim."

"Bana alıştıkları söylendi." Grayson ikisinin de açıldığını fark etmediği kapıdan içeri adım attı. Bir kez daha kendisini asansöre kadar takip etmelerini işaret etti.

Faith Asher'a şaşkın bir bakış attı.

Omuz silkti, görünüşe göre onun hissettiği kadar şaşkıındı. Kız kendini toparlayamadan, adam kızın elinden tuttu ve onu peşinden sürükledi.

Grayson kapıya doğru eğildi. "Siz ikiniz geliyor musunuz, gelmiyor musunuz?" "Geliyoruz," dedi ikisi de aceleyle içeri girerken. "Şimdi nereye?" Faith sordu.

Grayson'ın çenesi gerildi.

"Özür dilerim, özür dilerim. Belli ki seni kızdırmışım." Tuşa bastı Birinci kat için düğme. İkinci kattaki tek şey Grayson'ın ofisine ve büyük konferans salonuna giden savaş odasının etrafındaki podyum olduğu için ikinci kata asansör.

Derin bir iç çekti. "Bu duruma ikinizden de çok kızgınım. Russo, bir anlaşmaya varabilmemiz için önce irtibat görevlimiz onlarla konuşmadan TBI'ı aramamalıydı. Bunun yerine, TBI ile kendi anlaşmasını yaptı ve davamızı elimizden almalarına izin verdi. Tüm şirketlerimin bir yıllık kârına bahse girerim ki siz ikiniz bu seri katilin kim olduğunu onlardan çok daha önce bulabilirdiniz.

bürokratlar." Önce ona, sonra Asher'a baktı. "Yani, davada çalışmanıza izin verilseydi. Ama tabii ki izin verilmiyor."

Asansörün kapıları açıldı ve lobiye doğru yürüdü. Fakat Savaş odasına girmek yerine çıkışa doğru ilerledi.

Faith ve Asher yine tereddüt ettiler, onu takip etmeleri gerekip gerekmediğinden emin değillerdi.

"Patron," dedi Asher. "İstediğin-"

"Acele edin." Grayson çift kapılardan birini ardına kadar açtı ve merdivenlerden koşarak indi. Aşağı indiğinde döndü ve onlara baktı.

"Faith, bugün çantanı getirdin mi?"

Gözlerini kırıştırdı. "Um, ben kadını, yani, duh." Yüzü kızardı. "Yani evet."

"Git getir."

"Git... ne?"

Asher onun omuzlarını nazikçe kavradı ve onu binaya çevirdi. "Çantanı al, sevgilim."

İçini çekti ve aceleyle savaş odasına gitti. TBI aptalları masasını yağmalamayı bitirmiş ve aldıkları her şeyi kutulayıp bir arabaya koymuşlardı. Şanslarına yumruk menziline değillerdi. Çantasını aldıktan sonra dışarı çıktı.

"Siz ikiniz nereye park ettiniz?" Grayson merdivenlerin dibine ulaştığında sordu.

Asher yola doğru işaret etti. "UB'den saat üçe kadar ayrılmadık ve ikimiz de bu sabah buraya planladığımızdan daha geç geldik. Park edecek tek bir yer bile yoktu. İkimiz de yolun kenarındayız."

Grayson'ın çenesi büküldü. "Hâlâ keyfim yerindeyken acele edip buradan gitseler iyi olur."

Grayson kaşlarını çatınca Asher yutkundu, sonra öksürdü.

Grayson yola doğru yöneldi ve bu sefer onlar da takip etmekte tereddüt etmediler ama yetişmek için koşmak zorunda kaldılar. Faith'in arabasına ulaştıklarında, hafifçe nefes nefese kalmış bir halde sürücü kapısına yaslandı. Onunla birlikte koşan Asher'ın zor nefes almadığı gerçeği, son birkaç aydır davaya odaklanmak için pek çok antrenmanı kaçırdığı için pişmanlık duymasına neden oldu.

"Patron, lütfen," dedi nefesleri arasında. " oluyor? Başımız belada mı? Bizi kovuyor musunuz?"

O sabah ilk kez gülümsedi. "Neden en iyi iki dedektifimi kovayım ki?"

Faith ona şüpheli bir bakış attı. "Herkese onların senin en iyi araştırmacıların olduğunu söylüyorsun."

"Çünkü bu doğru. Ben sadece en iyileri işe alırım. Ve hayır, işinize son vermeyeceğim."

Asher onun yanında arabanın kenarına yaslandı. "Dün ayrıldığımızı öğrendiğinde oldukça üzgündün-"

Faith onun kaburgalarına dirsek attı, patronlarına hassas bir konuyu hatırlatmasını istemiyordu.

Kaşlarını çattı ve yan tarafını ovuşturdu.

Grayson kıkırdayınca Faith'in kafası daha da karıştı.

"Siz ikinize *resmi olarak* geri çekilmeniz ve Parks faili meçhul davasını hiçbir şekilde araştırmamanız emredildi. Ne de olsa bu dava Gatlinburg Polisi, bu konuda çalışmamız için yaptıkları talebi geri çektiler. Artık hiçbir fiziksel kanıta erişimimiz olmayacak. Bunların hepsi laboratuvarımızdan Gatlinburg Polisi'nin ya da gözaltına almaya karar verirlerse TBI'nın mülkiyet odasına transfer ediliyor. Ve tüm dosyalar bilgisayarlarınızdan çıkarılıyor ve fiziksel dosyalara el konuluyor. Evlerinizde basılı ya da elektronik başka dosya olup olmadığını sormam gerekiyor."

Faith'in yüzü ateşle kızardı. "Bu çok saçma, Grayson. Biz çocuk değiliz, her ne kadar ileri geri tartışıyor olsak da. Biz böyleyiz işte, kardeş gibiyiz."

Grayson'ın kaşları kalktı ve soru soran Asher'a sertçe baktı.

Asher boğazını temizledi. "Aynen öyle. Erkek ve kız kardeş. Ne diyordun, Grayson?"

Grayson tereddüt etti, sonra tekrar gülümsedi. "Elinizde herhangi bir dosya olup olmadığını soruyordum, çünkü TBI ile *yaptığımız sözleşmeye göre*

Tennessee'nin doğusunda birlikte çalıştığımız ilçelerdeki davalarda her zaman kolluk kuvvetlerine danışırız. Sahipler olarak kalmaya devam ediyorlar ve bizi istedikleri zaman kovabilirler, ki bu olayda da bunu yapıyorlar. Bu nedenle, *Russo ve Frost size sormamı söyledikleri için* Ellerindeki arama emrinden bahsedin, *bunu yapmak zorundayım*. Çok iyi düşün.

Çünkü cevabınızı onlara iletmek zorundayım. *Parks davasıyla ilgili başka dosyalarınız var mı?*"

Faith onun çeşitli kelime ve cümlelere yaptığı tuhaf vurguları çözmeye çalıştı. Russo'nun ona bir şey yapmasını söylemesi ne zamandan beri umurunda? Ya da bir yargıçla konuşup ona Verilerini almak için izin mi? Grayson ne olursa olsun her zaman en iyi olduğunu düşündüğü şeyi yapardı. Milyarder olmanın ve bir sonraki maaş çekinin nereden geleceği konusunda endişelenmemenin getirdiği bir şeydi bu.

Evindeki ofisini, Parks davasıyla ilgili rapor ve notların masasının üstünde düzgün yığınlar halinde dizildiği ve çekmecelerde dosyalandığı bir şekilde hayal etti. Duvarda büyük bir harita bile vardı. üzerinde çalıştıkları coğrafi profil bilgileri. Muhtemelen UB'de sahip olduğundan daha fazla belgeye sahipti. Yine de kopyasını almadığı pek çok dosya vardı. Eğer gizlice girmek isterse ve dava üzerinde çalışmaya devam ederse, kayıp verileri yeniden oluşturmak için hatırı sayılır bir zaman harcaması gerekecekti. Ama Grayson onlara durmalarını emreliyordu. Öyle değil miydi?

"İnanç mı?" Grayson dürttü. "Parks davasıyla ilgili hiçbir şey senin evinde değil. Değil mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, evdeki ofisimde-"

"Bu davayla ilgili hiçbir şey yok mu?" diye araya girdi Asher. "İkimiz de dosyaların kopyalarını evde tutmuyoruz. Asla."

Bu çok büyük bir yalandı, çünkü *hepsi* hakkında bilgi tutuyorlardı. Zaman kazanmak için evlerinde aktif soruşturma yürütüyorlardı. Grayson bunu biliyordu.

Bu bir sır değildi. Verilerin evde olması, ipuçlarına atlamalarını ve ihtiyaç duydukları belgeleri yanlarında götürmelerini sağladı. mülakatlar yapabilir ya da ofise gitmelerine gerek kalmadan araştırmalarını ilerletebilirler.

Asher yalanına devam etti. "Kesinlikle notlar, resimler, tanıkların ifadeleri, bazı görüşmelerimizin kayıtları, haritalar yok, teoriler, gelecekteki görüşmeler için planlar ya da TBI'nın burada, UB'de el koyduğu dosyalardan herhangi birinin kopyaları." Faith'e sert bir bakış attı. "Öyle değil mi? değil mi?"

Kaşlarını çattı. "Şey, aslında, bu-"

"Mükemmel," dedi Grayson. "Russo'ya ve TBI'a, bana ofis dışında Parks soruşturmasıyla ilgili hiçbir şeyiniz olmadığını söylediğinizi dürüstçe söyleyebilirim. Umarım artık durumu anlayın."

Faith gözlerini kırptırdı, Asher'ın sert bakışları altında nihayet ampul patlamıştı. "Aslına bakarsanız, birdenbire netleşmeye başladı, efendim.

Kafa karıştırıcı ama net. Eğer bu bir ifade ediyorsa."

"Bunu duyduğuma sevindim. Artık bu işi yapmamamız emredildi. soruşturma. Bunu yaparsak, yasal sonuçlarına katlanabiliriz. Hepimiz. Ve UB'nin geleceği risk altında olabilir." Kaşlarını çatı ve tekrar binaya baktı. "Ya da en azından, UB'nin bugünkü işleyiş şekli sözleşme kişiler tarafından oldukça fazla kontrol ediliyor."

Bakışları sertleşmişti ve Faith'in onun iş dünyasından anlayan beyninde gelecekteki sözleşmelerini şimdiden yeniden düzenlediğini düşünmesine neden olan bir şeyler mırıldandı.

Tekrar gülümsedi. "Hepimiz TBI'ın ne kadar *mükemmel* bir iş çıkardığını biliyoruz.

Gatlinburg polisi faili meçhul davalarla ilgileniyor. *Resmi olarak* ikinize de geri çekilmenizi emrediyorum. Tekrar ediyorum, birbirimizi anlıyor muyuz?"

UB'nin var olmasının tek nedeni Gatlinburg Polis Departmanı ve TBI'ın iyi bir iş ve Grayson'ın ilk karısının cinayeti yıllarca çözülememişti, Faith şimdi onu kesinlikle anlıyordu. "Çok net, efendim."

Asher başıyla onayladı. "Açık ve net. Bazen Faith biraz yavaş kalıyor ama sonunda yetişiyor."

Grayson güldü. "Bu sözün bedelini ödeyeceksin." "Kesinlikle öyle." Kadın hoşnutsuzluğunu belli etti.

"Onunla başa çıkabilirim."

Öfkeyle nefesi kesildi.

"Bu düşünceni unutma." Grayson cüzdanını çıkardı ve Faith'e platin renkli bir kredi kartı uzattı. Bu şey ağırdı ve aslında metalden yapılmış. Daha önce hiç bu kadar süslü bir kredi kartı görmemişti. "Bu hayal kırıklığının telafisi olarak ikinizi de tatile gönderiyorum. İhtiyacınız olan her şey için bu kartı kullanın. Harcama raporlarını doldurmayın ya da tatiliniz hakkında UB'de başka kimseyle iletişime geçmeyin. Ne de olsa, polis ve TBI parklarda çalışırken ara sıra burada olabilirler.

soruşturma. Buna herhangi bir şekilde müdahale etmenizi istemem. Hala anlaşıldı mı?"

İkisi de başını salladı.

"Ne kadar zamana ihtiyacınız varsa o kadar zaman ayırın. Her ne sebeple olursa olsun, UB'ye gelmek yerine geri dönmek isteyebileceğinizi hissettiğinizde, eve gel. Aslında, ara sıra bana tatilinizin... durumu hakkında bilgi verirseniz çok memnun olurum."

Faith elindeki kredi kartına baktı. Muhtemelen harcama limiti olmayan türdendi. İnsanların satın almak için kullandıkları türden. milyon dolarlık yatılara gözünü kırpmadan biniyor. Onun eli kartı dikkatlice çantasına yerleştirip fermuarını kapatırken titredi.

"Bir şey daha var." Takım elbisesinin cebine uzandı ve bir flash çıkardı. "Bir süreliğine ofis dışında olacağın için, işe dönmeden önce gözden geçirmek istersin diye yaklaşan bazı davaların kopyalarını oraya koydum."

Asher Faith'ten önce flaş belleği kaydırıldı. "Teşekkürler patron. Bundan sonrasını biz hallederiz. Sen söyleyene kadar UB'ye geri dönmeyeceğiz."

"Tatilinizin tadını çıkarın. Ve tedbirli olun."

Asher şok olmuş gibi bir elini göğsüne bastırdı. "Tedbirli olmak benim düsturumdur."

Faith homurdandı. "Daha çok senin kriptonitin gibi. Merak etme Grayson. Onu hizada tutacağım." Kaşlarını çatı. "Onunla başa çıkabilirim."

Asher sırtı.

"gibi." Bununla birlikte Grayson binaya doğru yürüdü.

Faith Asher'ın elindeki flaş belleğe baktı. "bunun içinde gerçekten ne var? Belli ki Parks davasıyla ilgili bir şey ama Ne?"

"Yedekler. Her gece IT ağı yedekler." "Bunu nereden biliyorsunuz?"

"Şaşıracacağınız pek çok şey biliyorum. Ben sadece yakışıklı bir yüz değilim."

Güldü.

Bir kolunu arabanın üstüne koyarak ona doğru döndü. "Eğer haklıysam, TBI'nın elimizden aldığı her şey şimdi bize geri verildi. I

Umarım kafanızda beyaz kumlu plajlar ve pırıl pırıl zümrüt yeşili su manzaraları canlanmamıştır. Bu bir çalışma tatili. Gizlice Parklar'a devam edeceğiz. Soruşturma. Ve umarım, katilin kimliğini zamanında bulup polise isimsiz bir ihbar göndeririz, böylece katili kurtarabilirler. Leslie."

Faith flaş belleği kaptı. "Benim evim seninkinden daha yakın."

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Asher onunla birlikte Faith'in antresine girdi, sonra Faith ön kapıyı kilitlerken aile odasına geçti.

"Ash!" Genç bir kadın kendini ona doğru atarken aniden kolları yumuşak, sıcak kıvrımlarla doldu. "Çok uzun zaman oldu." Ona sarılmaya devam ederken ciyakladı.

"Selam Daph. Burada nefes almam gerek," diye geçerek kendini yavaşça onun elinden kurtardı. Tam zamanında, çünkü Faith şimdi küçük kız kardeşinin yanından ona ters ters bakıyordu. "Üniversite dediğiniz o şakadan döndüğünüzü bilseydim çok daha erken gelirdim."

"Hey, benim Tennessee Vols'um senin Memphis Tigers'ını her gün ezebilir."

"Bunu hala ilk futbol maçına gitmemiş olan ikinci sınıf öğrencisi söylüyor."

Daphne mavi gözlerini devirerek ona, sinirlendiğinde gözlerini devirmeye meyilli olan Faith'i hatırlattı - ki bu sık sık oluyordu. Ama Daphne'nin gözleri maviyken, Faith'in gözleri pırıl pırıl zümrüt rengindeydi.

Ne zaman gülümsese parlayan bir yeşil. Kız kardeşiyle ikisinin de saçları sarı olmasına rağmen Faith'inki daha koyuydu. kirli sarışın. Asher ona güzel dedi.

"Okul ruhunu göstermek için sıkıcı maçlara gitmek zorunda değilim."

Güldü. "Sanırım değil. Neden Knoxville'de değilsin? Yaz dönemi boyunca ders alacağını sanıyordum."

"Finaller bir hafta önce bitti ve yaz derslerinin başlamasına bir hafta daha var. Arkadaşlarımla hasret gidereyim ve ablamı muhteşem varlığımla onurlandırayım diye düşündüm."

Gözlerini devirmek için Faith'in sırası gelmişti.

"Yarından bir hafta sonra dönüyorum," diye devam etti Daphne. "Faith'e sana evde olduğumu söylemesini söyledim."

"Unutmuş olmalıyım." Faith'in ses tonundan *unutmadığı* anlaşılıyordu. unutulmuş. "Ve onun adı Asher, Ash değil. Soda var mı?

Su?" Asher'in kız kardeşini kucağına almasının yarattığı krizin geçtiğine karar vermiş gibi mutfağa doğru ilerledi ve Buzdolabı.

"Ben iyiyim," dedi Daphne. "Ash'in yüksek testli bir soda istediğini biliyorum. Ama burada sadece diyet içecekler olduğu için ona bir su getirin."

Asher kıkırdadı. Kısa süre sonra eline soğuk bir diyet kola şişesi tutuşturuldu.

"Asher artık sert şeyler içmiyor," dedi Faith. "Kilosuna dikkat etmeye çalışıyor." Sağ elinde tuttuğu su şişesiyle kız kardeşinin yanında duruyordu.

"Bu doğru olamaz Ash. O takım elbise ceketinin altında fazladan kilo mu saklıyorsun?" Daphne elini onun düz vücudunda gezdirmeye başladı.

mide.

Faith onun elini geri çekti. "Yapacak işlerimiz var. Liseden bazı arkadaşlarıyla öğle yemeği için buluşacağını sanıyordum."

Daphne'nin gözleri büyüdü ve ekrandaki saati kontrol etmek için kot pantolonunun cebinden telefonunu çıkardı. "Hay aksi. Beni almak için birazdan burada olurlar. Hazırlanmayı bitirmem gerek. Merak etme Ash. Ayrılmadan önce hoşça kal diyeceğim." Ona el salladı ve aşağıya doğru yöneldi.

Evin arkasına doğru koridor.

Daphne duyma mesafesinden çıkar çıkmaz Faith, "Kız kardeşimi rahat bırakın," dedi.

"Ne demek istiyorsun? Biz de tam kapatıyorduk." "O bir hapisane yemi. Dokunmayın. Dokunma."

"Sanırım bu kelimenin ne anlama geldiği konusunda kafanız karışmış. Daphne yirmi yaşında, yasal bir yetişkin."

"Jailbait'in tanımı konusunda kafam hiç karışık değil. Eğer ona dokunursan hapse gireceğim anlamına geliyor. Çünkü seni vururum."

Kıkırdadı. "Dikkatli ol, sevgilim. Kıskançlığın ortaya çıkıyor."

"Ben ciddiylim Ash. Kız kardeşim sınırların dışında. Seninle çalışmak işleri çok... garip hale getirir."

Ona doğru eğildi, gözlerinin genişlemesinin ve nefesinin boğazında düğümlenmesinin tadını çıkardı. İnatçı kişiliğine sadık kalarak, geri çekilmeyi reddetti, adamın da beklediği buydu. Dudakları onunkilere birkaç santim yaklaştığında, yüz ifadesi

Öfkeden şaşkınlığa doğru yumuşayan adam yüzünü yana çevirdi ve kızın kulağına fısıldadı.

"Bütün gün orada mı duracaksın Faith? Yapacak işlerimiz var."

Evin sağ ön tarafındaki ev ofisine yöneldi, arkasından küfrettiğini duyunca kıkırdadı ve yetişmek için koşmaya başladı.

Masasının üzerindeki son derece düzenli ve tertipli kağıt yığınlarının ortasındaki boş yeri görünce durakladı ve döndü etrafta. "Her gibi düzenli bir kaos. Ama aynı zamanda oraya koyacak dizüstü bilgisayarınız olmadan biraz çıplak görünüyor."

"TBI gerizekalıları." Onun yanında durakladı. "Daphne'nin eski dizüstü bilgisayarını bulmam gerekecek, ona yeni bir tane aldıktan sonra

Okul. Umarım uygun bir güç kablosu bulabilirim."

"Çalışmadığınız zamanlarda hiç kişisel bilgisayar kullanmadığınıza hala inanmıyorum. Bu yüzyılda herkesin bir bilgisayar var."

"Çalışmadığım zamanlarda hiçbir yere gitmemek aklımı başımda tutuyor. Akşamları televizyon izliyorum. Buna rahatlamak, şarj olmak deniyor. Sen de denemelisin. Çok fazla çalışıyorsun."

"Belki bana bu TV konseptini öğretebilirsin - Leslie'yi kurtarmak için elimizden gelen her şeyi yaptıktan sonra."

Gözlerini kırptırdı, gözleri kuşkulu bir şekilde parlıyordu. "Zavallı Leslie. Zavallı Leslie.

Yirmi, Daphne'nin yaşı. Kaybolduğunda kız kardeşinden sadece iki yaş küçüktü. Çok korkmuş olmalı. Adamın Daphne'yi öldürmediğini varsayarsak. zaten-"

"Yapmadı. En azından ben öyle düşünmüyorum. Jasmine'i kaçıran adamla aynıysa, aileyle oynuyor demektir. Onu uzun süre hayatta tutacak.

Onlara daha fazla acı çektirebilmek için kızın kendisinde olduğunu kanıtlayacak bir fotoğraf ya da simge gönderecek kadar. Eğer aynı adam değilse, taklitçi olabilir. İlk kızı haberlerde duymuş.

ve diğer kızı alarak on beş dakikalık şöhret için gitmeye karar verdi. Yine, eğer durum buysa, bu olaydan elde edebileceği tüm ilgiyi sağana kadar kızı hayatta tutacağını düşünürdüm. Her iki durumda da, biraz zamanımız olduğuna inanmayı seçiyorum. Çok değil ama çok geç olmadan onu bulmak için yeterli olabilir."

"Kaçırılmalarda genellikle böyle bir durum söz konusu değildir, özellikle de yabancı biri tarafından kaçırılmışsa."

"Doğru. Ama medyanın tüm dikkati bu olayda. otomatik olarak farklıdır. İstatistikler bu özel durumla ilgili değil. Ben şansımız olduğunu söylüyorum."

"Haklı olman için dua ediyorum. Bu şekilde kaçırıldıktan sonra birkaç saatten fazla hayatta kalan birini bulma ihtimali çok düşük."

"Ama sıfır değil."

Gülümsemesi zar zor fark ediliyordu ama yine de bir gülümsemeydi. "Sıfır değil." Masasındaki kâğıt yığınlarına bakmadan önce teşekkür etmek için onun elini sıktı.

Yavaşça nefes aldı ve bu dokunuşun, o zoraki gülümsemenin onu nasıl etkilediğini belli etmemeye odaklandı. O düşünmedi onun hakkında yaptığı gibi. Bunu değiştirmek mümkün değildi. Ve denese bile, şu an olabilecek en kötü zamandı.

Kâğıt yığınlarından birini karıştırdı, bir şekilde aynı anda hem hizalı hem de düzenli tutmayı başardı. "İnanmak için Jasmine'i kaçıran adamla aynı kişi, bunca zaman bölgede kaldığını kabul etmeliyiz. Bu da onu kaçıranın buralı olduğu teorinizi destekliyor. Tabii ki, keşfettiğimiz mezarlık Oradaki tüm kurbanlar yıllar önce işlenmiş bir cinayet serisinin parçası değilse ve katil başka bir yere taşınmadıysa, hemen hemen bunu doğruluyor. Belki de sadece oradan geçiyordu, eğer onun gibi katiller böyle yapıyorsa. Asıl olayla tamamen alakasız biri Leslie'yi kaçırdı. Tesadüf."

"Ne tesadüf ama." Masanın bir köşesine yaslandı, kâğıtlarını rahatsız etmemeye dikkat ederek kollarını kavuşturdu.

"Evet. Olabilir. Şimdilik bunu bir kenara , *onun* hala buralarda." "Aynı adam."

Başını salladı. "Jasmine'i öldüren adamla aynı. Yine de, biz Kanıt olmadan mantık sıçramaları yapmak. Adli tabipten Jasmine'i onca ceset arasında bulduğumuza dair bir onay almadık. o bedenler." Titredi ve ellerini vücudunda aşağı yukarı gezdirdi. Silahlar. "Medya olmasaydı, kimse Jasmine'in ölümleri arasında olduğundan şüphelendiğimizi fark etmeyecekti bile. Leslie'nin kaçırılmasının zamanlaması çok hızlı, ilk medya raporundan sadece birkaç saat sonra Jasmine'den bahsetti. Bu da bana bunun gerçekten bir çılgınlık olduğunu düşündürüyor,

yıkıcı bir tesadüf. Yıldırım aynı yere iki kez düşmez." Gözleri odaklanmamıştı, düşünceleri önündeki herhangi bir şeyden çok içine yönelmişti.

"İkinci Dünya Savaşı, Sullivan kardeşler."

Kaşlarını çattı ve başını kaldırıp baktı. "Sullivan kardeşler mi?"

"1942 yılında İkinci Dünya Savaşı sırasında ölen beş kardeş.

Yıldırım bazen aynı yere iki kez düşer. Ya da *daha fazlası*

Sullivan davasında iki katından fazla."

"İşte bu yüzden tarih meraklısı değilim. Bunun gibi hikayeler çok iç karartıcı."

Gülümsedi. "Gelecekte iç karartıcı tarihi referanslarımı minimumda tutmaya çalışacağım."

O da gülümsedi, gözlerindeki kederin gölgesi azalmıştı. "O muhteşem beyninde bu kadar çok ıvr zıvr saklıyor olman gerçekten etkileyici."

Kaşlarını salladı ve takım elbisesinin ceketini açarak ellerini kemerinin üzerine koydu. "Eğer beynimin harika olduğunu düşünüyorsanız, bir de benimkini görmelisiniz-"

Koluna hafifçe vurdu. "Kes . Tam bir erkeksin. Birazdan dönerim. Tabii şu lanet bilgisayarı ve kablosunu bulabilirsem." Aceleyle odadan çıktı.

Onun kendisini bir arkadaştan fazlası olarak görememesine iç geçirdi. Yaptığı şakalar boşa gidiyor, onun kendisini görmesini sağlamaya çalışıyordu.

...daha fazlası, asla ilgi çekecek gibi görünmüyordu. Birlikte çok çalıştıkları için Faith'in masanın arkasında tuttuğu iki ofis sandalyesinden birine oturmak üzereydi ki Daphne ofise girdi.

"Sen tam bir erkeksin," diye kız kardeşini taklit etti. "Kadın kör. İkiniz de huzurevine gitmeden önce onun kemiklerini kırmanız gerekiyor."

Güldüğünü gizlemek için öksürdü. "Ve sen de ortalığı karıştırmayı bırakmalısın. pot. Faith beni bu şekilde düşünmüyor. Düşüneceğinden de şüpheliyim." "O zaman gözlerini açacak bir şey yap. Acayip bir şey.

Ben

artık evde yaşamıyor. Beni bir bahane olarak kullanamaz.

Burada geç saatlere kadar çalıştığında eve gidiyorsun. Kesinlikle

Onun bir aptal olması dışında ikinizi tavşan gibi kapışmaktan

alıkoyacak hiçbir şey yok."

Tekrar öksürdü, onun eğlenceli cüreti karşısında neredeyse boğuluyordu. "Daphne, gerçekten durman gerek-"

Ofisin dışındaki parke zeminde duyulan ayak sesleri Faith'in dönüşünü müjdeliyordu. Bir güç kablosu ve parlak pembe bir Dizüstü bilgisayarını masanın üzerine duraksadı, gözlerini şüpheyle kıсарak ikisinin arasında gidip geldi. "İkiniz de neden durdunuz? Ben odaya girdiğimde konuşuyor muydu? oluyor?"

"Hiçbir şey. Ne yazık ki." Daphne Asher'a göz kırptıktan sonra kız kardeşini kendine doğru çekerek hızla sarıldı ve yanağından öptü.

Faith geri çekildi, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Barlara gitmek yok. Bu çok tehlikeli. Siz ve arkadaşlarınız içmek isterseniz buraya gelin. Eğer en kötüsü olursa, ekmek kırıntıları bırakın - gerçek ekmek değil tabii ki, ama sizi bulmama yardımcı olacak bir tür ipucu. Alışveriş merkezine gidiyorsunuz, değil mi?"

"Alışveriş merkezi mi? Ciddi misin? Artık on altı yaşında değilim. Ve burası Bar alışverişi, sade, temiz, eğlenceli bir şeydir. Herkes bara gider- erkekler, kadınlar, gençler, yaşlılar. Gevşemek için bir yer, eve dönerken uğrarsın. Gerçekten gerekiyor." "Daphne-"

"Sakin ol anne. Kalp krizi geçirmeni istemem. benim için endişeleniyor. Sadece sinemaya gidiyoruz." Asher'a parmaklarını salladı. "İkinize de iyi eğlenceler. Benim yapmayacağım bir şey yapmayın."

Kız kardeşi koşarak ofis kapısından çıkarken Faith başını salladı. "Dışarıda çok geç kalma. Oraya vardığında ve ayrılmadan önce bana mesaj at. Ve bu sefer Sinir Bozucu Kız Kardeşimi Bul uygulamasının açık olduğundan emin ol."

Daphne arkasına bakmadan elini havaya kaldırdı. Bir an sonra, ön kapının kapanma sesi Faith'e derin bir iç çekti.

"O benim ölümüm olacak."

Faith'i kucaklamak gibi tehlikeli bir şey yapmamak için ellerini pantolonunun ceplerine soktu. "Eğer sen Şehirde tanıdığı insanlarla birlikteyken bu kadar endişelenirken, okulda binlerce yabancıyla birlikteyken nasıl hayatta kalıyorsunuz?"

Ürperdi. "Hatırlatma bana. Bu çok zor, hayal edebileceğinden çok daha zor. O benim kendi çocuğum gibi. Onu neredeyse ben büyüttüm."

Kızın olası tepkisi hakkındaki endişelerine rağmen, yüzündeki kaybolmuş ifadeyle elini kendi elinin içine aldı. "Annenle baban öldüğünde sen de onun yaşlarındaydın, değil mi?"

Başını salladı, muhtemelen farkında bile olmadan elini çekmek yerine onun elini sıktı. Ama bu dokunuşu kalbine kadar hissetti ve sadece daha fazlasını kabul etmesini diledi.

"O daha küçük bir kızdı, benim gözümde bir bebektir. Onu bu aşamaya getirirken kafamın tamamen dağılmamasına şaşıyorum. Muhtemelen hiçbir zaman kendi çocuğum olmayacak. Endişelenmek beni muhtemelen öldürür."

"Oh, bilmiyorum. Belki doğru adamla tanışırsan fikrini değiştirirsin."

Başını iki yana salladı. "Hiç şansım yok. Her zaman çalışıyorum ya da TV programlarına dalarak çalışmaktan kurtulmaya çalışıyorum. Seninle daha çok vakit geçiriyorum. Ne zaman bir Bir erkekle tanışma şansı?" Kıkırdadı ve elini çekerek kurtardı. "Hadi ama. Biz-"

"Yapacak işlerim var. Biliyorum." Masanın etrafında dönerlerken kalbi biraz daha ağırlaşmıştı.

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

Asher birkaç saat sonra ofise girdiğinde Faith gülümsedi. Bir tabak sandviç, kadın için bir şişe su ve erkek için bir diyet kola taşıyordu. "Bir gün şanslı bir kadına harika bir koca olacaksın. Kendisine edilmesinden hoşlanacak. Beni kesinlikle şımartıyorsun."

Ona garip bir bakış attıktan sonra gülümsedi ve kızın ne olduğunu merak etmesine neden oldu.

O bakışın anlamı. "Ben mutfakta köle gibi çalışırken herhangi bir buluş yaptın mı?" Tabağı ve içecekleri masanın üzerindeki renk kodlu klasör ve kâğıtlardan uzağa, bir kenara bıraktı.

"Henüz değil. İnanamıyorum..." Masasının köşesinde duran telefonunun saat göstergesine baktı ve yüzünü buruşturdu. "Leslie Parks'ı araştırmaya başlayalı dört saatten fazla oldu ve ona ne olduğu hakkında hâlâ bir ipucumuz yok. TBI ve Gatlinburg Polisi bilgilerini paylaşma konusunda bu kadar cimri olmasalardı yardımcı olabilirlerdi. Eğer haber raporları olmasaydı, onun öldüğünü bile bilmiyor olacaktık. evinden kaçırıldı."

"Haberlerden bahsetmişken, TBI basın toplantısının yakında başlaması gerekiyor." Masasının çekmecelerinden birinden kumandayı aldı ve uzak duvardaki, Jasmine'in mezarını bulmaya çalışırken kullandıkları devasa haritanın yanındaki televizyonu açtı.

Altyazıyı açıp sesi kısıttıktan sonra, hazırladığı iki jambonlu ve peynirli sandviçten en büyüğünü aldı ve çok geç kalmış öğle yemeğini ya da öğleden sonra saat dördü geçtiği için erken akşam yemeğini hevesle mideye indirmeye başladı.

Faith başını salladı. "Nasıl şişmanlamıyorsun anlamıyorum."

"Neden?" diye sordu bir lokmanın etrafında. "Sadece bir sandviç. Cips ya da kurabiye yok."

Kendininkine doğru işaret etti. "Benim sandviçimin iki katı büyüklüğünde ve sen üçte birini kocaman bir ısırıkta bitirmişsin."

Cevap vermeden önce bir yudum aldı. "Ben açım. Ayrıca, ben senin iki . Tabii ki, senin yediğinin iki yiyorum. Seni şaşırttım."

güçlü bir rüzgarda uçup gitmez. Sandviçinizin yarısını bitirirseniz daha da şaşıracağım."

Sırf onun yanıldığını kanıtlamak için büyük bir ısırık aldı ve sonra yemeğini boğazına tıkayarak amacını mahvetti.

Adam güldü ve kadın sallayıp merhamet dileyene kadar sırtına vurdu. Kahkahalar arasında öksürürken gözleri sulanıyordu.

Sonunda ilk derin nefesini verdi ve gözlerini sildi. "Seninle yarışmaya çalıştığım için kendimi haklı çıkarıyorum."

"Her zaman kazanacağım," diye söz verdi. "Yarışma ne olursa olsun."

"Şu anda benim kazanma sütunumda sizinkinden daha fazla tik olduğundan eminim."

Başını iki yana salladı. "Asla olmaz. O sunucu kadınla ilgili bahsimiz yüzünden bana hâlâ borçlusun."

"Dang. Bunu unutmuşum. Sanırım bu akşam biftek yiyeceğiz. Belki bu gece olmaz. Bu saatte olmaz. Leslie kayıp olduğu için zaman bizim düşmanımız."

Yüz ifadesi ciddileşti. "Yağmur kontrolü. Kesinlikle. Umarım yarın bu saatlerde-"

"Asher. Sesi aç. Basın toplantısı başlıyor."

Uzaktan kumandayı aldı. "Frost'a bakın, önde ve ortada. Söyleyecek bir şeyi olmasa bile her zaman kameralara hava atmak istiyor."

"Kamera en az onun kamerayı sevdiği kadar seviyor," diye itiraf etti.

Ona yan gözle baktı. "Eğer kambur omuzlu, gri saçlı, kıdemli bir tip, sanırım."

Güldü. "Bir tutam gri var, onu nazik göstermeye yetecek kadar. Ayrıca yaşlı ya da kambur omuzlu da değil."

"Sen öyle diyorsan."

Yaklaşık on dakika sonra uzaktan kumandayı kaldırdı. "Bu saçmalığı yeterince duydun mu?"

"Kesinlikle."

Sesi tekrar kıstı. "Tüm konuşmalarına rağmen, aslında sahip oldukları şey koca bir hiç."

"Benim görüşüm de bu yönde," dedi. "Aslında tek yaptıkları zaten bildiğimiz bir şeyi, yani evinden kaçırıldığını doğrulamak oldu. Kaçıran kişi kesinlikle cesur."

"Sakin, soğukkanlı, güpegündüz kimseye fark ettirmeden genç bir kadını evinden kaçırabilen biri. Bu ilk kez yapacak birine göre bir hareket değil. Kendine güveniyor, sabırlı. Bunu daha önce yaptığını garanti ederim."

Kollarını kavuşturarak onun yanına oturdu. "Bu da Jasmine'i kaçıranla aynı kişi olduğu teorisini destekliyor. Beş yıl sonra, daha olgun, kendinden emin ve deneyimli."

"Katılıyorum. Belki de bu işi yanlış yapıyoruz. Tüm davalarımıza yaklaştığımız gibi bu davaya da yaklaşıyor, kurban hakkında olabildiğince çok bilgi toplamaya ve bir zaman çizelgesi oluşturmaya çalışıyoruz. Ama bu

TBI ve Gatlinburg PD'nin yaptığı da bu-

Soruşturma 101, kitaba göre. Kitabı bir kenara atalım, mantık sıçraması yapalım. Zaten Jasmine'in, cinayeti işleyenlerden biri olduğunu varsaymıştık.

cesetler. Aynı faille karşı karşıya olduğumuzu da bildiğimizi varsayalım ve bunun bizi nereye götüreceğini görelim."

"Ya yanılıyorsak ve bu teorinin peşinden koşarak zaman kaybediyorsak?"

"O zaman şu anda olduğumuzdan daha kötü durumda olmayacağız. Çalıştığımız onca saat için gösterecek bir şeyimiz yok. Haydi. Grayson davayı bildiğimiz için bu konuda çalışmamızı istedi. Bu deneyimi kullanalım, Jasmine'in soruşturmasında kaldığımız yerden devam edelim ve bakalım nereye varacak."

Daha dik oturdu. "Halihazırda üzerinde çalıştığımız coğrafi profilimizi geliştirmemizi söylüyorsunuz."

"Kesinlikle. Eğer aynı adamsa, en sevdiği gömü alanını kaybetmiştir. Yeni bir yere ihtiyacı var. Kurbanını götürebileceği, gözlerden uzak, sessiz ve ne yapmak istiyorsa... ona seçenekler sunan bir yer."

Ellerini tekrar kollarında aşağı yukarı ovuşturdu. "Cesetten de kurtulabileceği bir yer, tıpkı Jasmine'in vakasında teorize ettiğimiz gibi."

"Doğruluğu kanıtlanmış bir teori. Aynı adam, aynı-"

"Alışkanlıklar," dedi, şimdi daha hevesli hissediyordu. Masadan geriye doğru itti. "Ben haritayı getireyim." "Ben biraz yer açayım."

Odanın içinde ilerledi ve aylar önce bantladıkları üç ayak genişliğindeki haritayı duvardan dikkatlice çekti.

Kâğıtlarını ve klasörlerini yerde düzgün yığınlar halinde istifledi.

Beklerken sıırttı. "Aceleniz olduğunda bile d zenlisiniz."

"Temizlik tanrısalılığın yanındadır." Kaşlarını  attı. "Bekle. Yanlış alıntı." Omuz silkti, masadaki birkaç kırıntıyı fırçaladı ve sonra onları   p kutusuna attı, o da üstündeki haritayı d zelitti.

"Renkli kalemler mi?" diye sordu.

"Burada, benim tarafımda." Sol alt çekmeceyi açtı ve iki işaretleyici se ti. "Bu sefer kırmızı mı? Jasmine için mavi kullanmıştıık."

"Bana uyar." Bir tane aldı ve ikisi de sandalyelerinin üzerinde dizlerinin üzerine çöküp haritaya doğru eğildiler. "Parks'ların Jasmine kaybolduğunda yaşadıkları adreste oturduklarını biliyoruz. Bu yüzden etrafında kırmızı bir daire ile başlayın."

Evin etrafına geniş bir daire  ızdı, zaten ilk kız kardeşin sık sık gittiği bilinen yerleri not etmeye başladıklarında mavi bir daire vardı. "Keşke mahk mlarımızla tekrar konuşacak vaktimiz olsaydı."

"Leslie'yi kaçıran kişi gibi düşünmek için bize anlattıkları aynı mantığı kullanabileceğimiz konusunda parmaklarımızı çapraz yapalım. Bizim teorimize göre

Aynı adam, yani aynı düşünce sürecine sahip olacak."

"Doğru. Gerçekler olmadan tüm bu varsayımları yapmak korkutucu ama denemeye hazırım." İnsanları Dumanlı Dağlar'da gezintiye çıkaran bir at  iftliği işletmesinin etrafına bir kırmızı daire daha  ızdı dağ eteklerinde.

Kadının daire içine aldığı şeye şaşırmış görünüyordu. "Stan's Smoky Mountains Trail Rides. Yasemin için haritada ilk ge işimizi yaparken tüm turist tuzaklarını konuştuk. Hayal bile edemiyorum. Leslie'yi kaçıran kişi, onu gezinti için sıraya giren insanların arasından gizlice geçirmeye  alışıyor."

"Kutunun dışında düşünmeye çalışıyoruz, değil mi? TBI ve polis kutuyu koruyor. Standart protokolleri takip ediyorlar,

Kapıları  alıp konuşmalar yapmak, Leslie'nin mahallesini dolaşıp garip bir şey gören, tanımadığı bir arabada bir yabancıyı fark eden birini bulmaya çalışmak gibi şeyler. Tüm bunları Jasmine için yaptık ve hiçbir şey bulamadık. Mahallesindeki hiç kimse, hatta

yakın çevresinde soruşturmaya yardımcı olacak herhangi bir yararlı bilgi vardı."

Adam da onun hissettiği kadar hevesli görünmeye başlamıştı. "Tüm bunları geçelim diyorsun, çünkü bir kez daha ele aldık, yine Failin aynı olduğunu varsayarsak. Yerleri kapsıyoruz Kolluk kuvvetlerinin mevcut arama bölgesinin dışında, yakın zamanda ulaşamayacakları yerler."

"Şimdi yine aynı dalga boyundayız." Az önce çizdiği daireye dokundu. "Burası bana umut verici görünüyor. Burası gömü alanından o kadar da uzak değil ve yine de birçok benzerliği var. Tanıdık türden çevre ve avantajlar burayı katilin gömüldüğü yere yerleştirebilir. konfor bölgesi. Mahkumların bize söylediği buydu.

kendilerine ait olduğunu belirli bölgeleri, kendilerini güvende hissettikleri yerleri vardı. Oralarda avlanırlardı."

"Ve ölülerini gömdükleri yer."

Yüzünü buruşturdu ama başıyla onayladı.

Parmak uçlarını harita üzerinde gezdirerek, bölgedeki birçok şelaleyi, ana patikaları, çeşitli dağ eteklerinin ve dağların yüksekliklerini gösteren topografya sembollerini inceledi. Ayrıca ahırların çevresindeki yolları da gösteriyordu. "O tarafa çok nadiren giderim.

burayı hatırlamıyorum bile. Gatlinburg ve Pigeon Forge ya da başka bir kasaba arasındaki ana cadde üzerinde değil. Endişelenecek fazla trafik olmaz. Ve çekilecek yerler olmalı.

dağ eteklerinde, birilerinin dağların fotoğrafını çekmek için arabalarını park edebilecekleri güvenli yerler."

"Bir katilin ana yoldan çıkabileceği ve kimsenin bir şey düşünmeyeceği yerler. Bunlardan birine park edebilir ve Leslie'yi patika arazisine doğru yürütebilir."

Haritayı tekrar inceledikten sonra ona şüpheli bir bakış attı. "Teorik olarak, elbette. Ama o çiftliğin etrafındaki arazi arazi, dik tırmanışlar. Kimsenin atı olmadan o dağ eteklerine tırmanabileceğini sanmıyorum, ki zaten orada binicilik yapmanın amacı da bu. Leslie'nin resmi tüm haberlerde. Onu kaçıran kişi, birinin onu dağlara götürmeye çalışırken görmesi riskini almak istemeyecektir. Bugün hava ılıman, gezmek ya da ata binmek için mükemmel. Binicilik. Orası şu anda turist kaynıyor olmalı.

Gün geç oluyor. At çiftliğini atlayalım ve katilimize daha çekici gelecek bir şeyler bulmak için bu ana yola bakalım derim. Daha izole bir yer."

"Bugünün Çarşamba olması dışında sizinle aynı fikirdeyim. Bu özel işletme sadece hafta sonları açık. Endişelenecek turist yok."

Kaşlarını kaldırdı. "Bundan emin gibisin. Kendine bir gezinti ayarlamak için onları aramadığını biliyorum. Atlardan nefret edersin."

"Ben onlardan nefret etmiyorum. Onlar benden nefret ediyor."

"Çocukken attan düştün ve gençken bir kez üzerine basıldı. Bu iki küçük olay yüzünden tüm atların sizden nefret ettiğine karar oldukça aşırı."

"Küçük mü? Fırlatıldığım için oluşan morlukları görmeliydin. Haftalarca sürdü. Ve ayağıma basan canavar ayağımın iki kemiği kırıldı. Bunca yıl geçmesine rağmen bazen hala acıyor."

Sırıttı. "Bir gün seni tekrar ata bindireceğim ve fikrini değiştireceksin."

"Asla olmaz. Senin aksine, ben onların etrafında büyümedim. Ve ileride de bunu değiştirecek bir şey yapmaya niyetim yok."

"Asıl soruma dönelim. Burası hakkında neden bu kadar çok şey biliyorsun?"

"Daphne ziyarete geldi, hatırladın mı? Geçen hafta bazı arkadaşlarıyla at binmeye gitti. Onun için biraz araştırma yaptım, etrafı aradı, rezervasyon yaptırdı. Bir hafta sonunu beklemek istemedi, biz de burayı listesinden çıkardık. Sonunda Pigeon Forge'da bir yere gitti."

"Mantıklı. Mantıklı olmayan şey, patika sürüşü yapan bir işletmenin haftada sadece iki gün açık olması. Turizm parasıyla yaşayıp ölen bir kasabada seçeneklerini bu şekilde sınırlandırarak tonlarca para kaybedecekler gibi görünüyor."

"Sahibi Stan Darden'ı aradığımda bu konuyu sordum. O da Kendisinin ve oğlu Stan Darden Junior'ın eskiden burayı haftanın yedi günü işlettiklerini söyledi. Ama baba emekli oluyor ve küçülüyor. Artık hafta boyunca sadece ikisi, kalan işlerle ilgileniyor. Atlar. Hafta sonları yardım eden başkaları da var."

bakım masraflarını karşılamasına yardımcı olmak için. Artık burayı açık tutmasının tek nedeni bu, böylece atlarına bakabiliyor."

"Oğlunun, babasının işi ona vermek yerine ölmesine izin vermesi konusunda ne düşündüğünü merak ediyorum. Ne olursa olsun, katılıyorum.

bir göz atmalı. Hafta boyunca etrafta sadece iki Stans varken, failimiz yolun aşağısına kolayca park edebilir, dediğimiz gibi, yürüyebilir Leslie araziye giriyor, belki de ağaçların arasında kalıyor. Ana evin görüş alanından çıktığında ve ahırlarda herhangi bir hareketlilik görmediğinde, belki de onu boş bir ahıra ya da soyunma odasına götürür. Atlarla arası iyiye, bir çift at alıp onunla birlikte dağ eteklerine bile kaçabilir. Eyalet polisinin bölgeye giren ve çıkan ana otoyollarda kurduğu barikatlar, at sırtındaki birinin ormandan kaçmasını engellemeyecektir. Burası Parks'es'lerin evinden ne kadar uzakta? ikametgah?"

"Yaklaşık yirmi dakika, Jasmine'i götürdüğü yer gibi. Sadece bir evinden farklı bir yönde. Ama şuna dikkat edin: Derme çatma mezarlığından sadece beş dakika uzaklıkta, aynı coğrafi bölgede kendini rahat hissediyor. Eğer TBI ya da yerel polisler bu çiftliği dikkate almıyorsa, bence biz ."

"Anlaştık."

Haritanın üzerine bir not yazarak çiftliği ilk ilgi alanları olarak belirledi. "Başka hangi umut verici yerlere odaklanmalıyız?" Parmağını haritanın üzerinde gezdirerek, daha önce üzerine yazdıkları isimleri ve açıklamaları inceledi.

"Belki buradaki ev. İzole bir yer. hiç komşu yok. Mülkiyet kayıtlarını araştırabilirim, dolu olup bakarım- ya da kiralık bir tatil evi. Eğer koku köpeğimiz asıl yerimizi bulmasaydı, Jasmine için araştıracağımız yerlerden biri de burası olacaktı."

Adam cevap vermeyince ona baktı. Adam haritaya bakarken düşüncelere dalmış gibiydi, kaşları konsantrasyonla aşağı doğru çekilmişti.

"Faith'ten Asher'a, cevap verin. O parlak ama matematikte zorlanan zihninde neler oluyor?"

"Ne?" Başını kaldırıp baktı, şaşırmış gibiydi. "Ahırlar. Bunlarda beni rahatsız eden bir şey var." Parmaklarını masaya vurdu. "Ahırlar. Atlar. Daha önce bir yerlerde bir şeyler duymuştum."

"Atlar hakkında mı?"

Başını salladı. "Nerede ya da neden olduğunu hatırlamıyorum... bekle. Haberler. İşte bu kadar." Uzaktan kumandayı kaptı. "Ne var, Asher? Söyle bana."

"Basın toplantısı, bittikten sonra. Televizyonun altındaki haber bülteninde bazı ahırlarla ilgili bir haber vardı. Ama ne dikkat etmedim." Geri sarmaya bastı basın toplantısının sonuna gelene kadar düğmeye bastı. Sonra televizyona kaşlarını çatarak birkaç kez ileri ve geri sardı. "Evet, işte." Oynat düğmesine bastı.

Başlıkları okuyarak ekrana baktı. "Vesaire, vesaire, vesaire... Tamam, daire içine aldığım aynı ahırlar. Bu sabah bir at ağılından kaçmış. Atın yola çıkma ihtimaline karşı o bölgedeki sürücülerini dikkatli olmaları konusunda uyarıyorlar."

"Tam olarak değil, sevgilim. *İki* at kayboldu."

Kaşlarını çattı. "Tamam, iki tane. Ama atların bir ağıldan kaçtığını söylediler. *Kaybolduğunu* söylemediler."

"Hayır, yapmadılar. *Ben* . Ya ?

Ya biri onları *alıp* atlar kendi başlarına kaçmış gibi gösterdiyse? Leslie'nin kaçırılmasından kısa bir süre sonra?"

Haritadaki notlarını, kırmızı dairelerin etrafını, aralarındaki mesafeleri kontrol etti. "At olayı ne zaman oldu?"

"Bu sabah erkenden. Sahibi ya da atları kontrol eden kişi saat on civarında atların gittiğini fark etti."

Gözlerini ona dikti. "Leslie dokuzdan hemen sonra kayboldu. Atların bulunduğu yerden yirmi dakika uzaklıkta."

Gülümsedi. "Ahırlar."

"Her neyse. Bu, failimizin oraya gitmesi için yeterli bir süre - eğer bu yere gittilerse - arabasını bir kenara bırakıp atları çalması ve -"

"Onu silah zoruyla ya da bıçak zoruyla dağ eteklerine çıkmaya zorlayın. Bölgeyi bilmesine gerek yok. Atlar yapar. Onlar eğitildi

izleri takip eder. Yeterince yükseğe çıktığında, yeterince uzaklaştığında, patikanın dışına çıkabilir, onu kimsenin gitmediği ıssız bir yere götürebilir."

İkisi de haritaya bakıyor, olasılıkları düşünüyor ve diğer potansiyel saklanma yerlerinden bahsediyorlardı. Ama dönüp dolaşıp ahıra geliyorlardı.

"Bu uzak bir ihtimal," dedi. "Elimizde her iki yönde de kanıt yok, sadece varsayım var."

"Ve katilin atlarla rahat olduğunu varsayıyor."

"Dışarıda rahat, yıllardır bu bölgede. Atlara aşına olabileceğini varsaymak büyük bir sıçrama değil.

Smokies çevresinde çok sayıda at biniciliği işletmesi var.

Ama dürüst olmak gerekirse, bir acemi bile bir iz atını idare edebilir. İşte bu Bütün mesele bu. Uysal ve iz eğitilmiş oldukları için daha önce hiç ata binmemiş turistler onların yanında güvende olurlar. Bir kere bindiğinizde

geri döndüklerinde, pratikte kendi kendilerine rehberlik ediyorlar."

"Yine de bir eyere ihtiyacın olacak. Acemi biri nasıl eyer takacağını bilemez. Ben kesinlikle bilmezdim."

"Eğer burayı seçtiyse, ya atları hazırlayacak bir geçmişi vardır ya da-

"

"Çiftlik çalışanlarından birini bunu yapmaya zorladı. Ya da sanırım oğlu ya da babası, çünkü çiftlikte sadece onlar var. hafta."

Başını iki yana salladı. "Böyle bir şey olmadı, yoksa haberler böyle yazardı. Her zaman en sansasyonel haber açısını kullanırlar.

Birilerinin bazı atları eyerlemek zorunda kalması, sürücülerin başıboş atlara dikkat etmesiyle ilgili küçük bir nottan kesinlikle daha büyük bir hikaye olurdu. Ben buralarda bir nakilciyim. Atlar

Yaşadığımız yerde sık sık kaçırdık. Bana

Ailem tatillerde burayı çok ziyaret ederdi. Bu tür şeyler ne kadar yaygındır? Gatlinburg haberlerinde bunu hiç duydunuz mu? daha önce?"

Ayağa kalktı. "Hayır. Asla. Bunu kontrol . Hemen. TBI'ı aramalıyız. Bırak onlar halletsin. Tanrı biliyor ki onlar

Onu aramak için bizden çok daha fazla insan gücüne ihtiyaçları var. Belki bir helikopter kaldırabilirler ve-"

"Leslie'nin atını korkutup bir dağın yamacından aşağı mı düşüreceksin? Bir iz atı uysaldır ama yine de bir attır. Bir helikopter onu ürkütebilir.

Ne olursa olsun, gerçekten TBI'ın bir tane bile koyacağını düşünüyor musunuz? Arasak bu konuda ne derler? Onlara ne söyleyeceğiz? Çalışmamamız gereken bir davada çalıştığımızı mı? Çizdiğimiz Bir harita üzerinde bazı daireler çizip ahırlarından bazı atların kötü adam tarafından kaçırılmış *olabileceğini* mi tahmin ettiniz? Hiçbir kanıt olmadan mı? Sence bununla ne yaparlardı? bilgi?"

Kaşlarını çattı. "Telefonda bize gülüp geçerlerdi. Sonra da Grayson'a, UB'nin kolluk kuvvetleriyle yaptığı sözleşmenin kurallarını çiğnediğimizi şikayet et. Bizi kovdurmaya çalışırlar. Ya da daha kötüsü, bizi tutuklarlar."

"Ve onlar kimin daha büyük olduğunu görmek için sporcu kayışlarını karşılaştırırken, Leslie bir seri katille baş başadır. Belki bu ahırlarda, belki de değil. Ama şu ana kadar en iyi tahminimiz bu. Eğer Leslie Daphne olsaydı, sen ne yapardın?"

Yerdeki yığınlardan birinin yanından çantasını aldı. "Sen sür. Ben Grayson'ı arayacağım."

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Asher'ın kamyoneti Stan's Smoky Mountains Trail Rides'a giden çakıllı yolda ilerlerken Asher tiksintiyle başını salladı.

Faith yolcu koltuğunda doğruldu ve haritalarını incelemeye başladı. "Bir şey mi gördün?"

"İhmal. Soldaki ahır, ahırları barındırıyor olmalı. Yıllardır boya fırçası görmemiş gibi görünüyor. Yanındaki padoklar çamurlu ve yabani otlarla dolu. Burayı tavsiye edecek tek şey o gölet ve dağ eteklerinden inen muhteşem şelale

Meranın sonunda. Muhtemelen selfie çekmek için harika bir yerdir. Turistler buraya sadece bunun için gelebilir, özellikle de dağda patika sürüşü yaptıkları yerde daha fazla düşüş varsa. Her şey için olduğu gibi

Yoksa köhne demek daha doğru olur. Meranın etrafındaki çitlere bakın. Rayların yarısı kırık ya da eksik, büyük boşluklar var. bir sürü direk arasında. Bazı atların kaçmasına şaşmamalı. Bu muhtemelen ilk kez olmuyor."

"Katilin onları çaldığı teorimiz buraya kadarmış."

"Hâlâ ev sahibiyle konuşmak, onun almak istiyorum. Tabii evdeyse." "Bundan şüpheliyim," dedi. "Onu beş kez aramış olmalıyım. buradan. düşüyor."

"Mesajlarını sık sık kontrol etme zahmetine girmemesi beni şaşırtmadı. Buranın görünüşüne bakılırsa, Stan Darden denen bu adamın yeni iş bulma konusunda pek de endişeli olduğunu sanmıyorum."

"Geçen hafta aradığımda cevap verdi. Belki de benim açımdan şanslı bir zamanlamaydı."

Asher'ın elleri direksiyon simidinde sıkılaştı. "Ya da belki başına bir şey gelmiştir."

Endişeli bakışları onunkilerle buluştu. Haritayı katladı ve koltuklarının arasındaki konsola koydu. "Sanırım şu binanın dışında Sağdaki ofis. Onların evi olarak da kullanılabilir. Diğer müşterilerin hiçbiri depodan başka bir şey için yeterince büyük görünmüyor."

Kamyonetini küçük, yıpranmış, tek katlı binanın önüne çektiğinde, solmuş mavi kapının üzerindeki paslı bir tabela buranın Ofis olduğunu ilan ediyordu.

Motoru durdurdu ve kapısını açtı. "Aramak ister misin? Haritada işaretlediğin yolun aşağısındaki yer hakkında ne düşünüyorsun? Ben kapıyı açacak biri var mı diye bakarken oranın dolu olup olmadığını öğrenebilir misin? Burada işimiz bittiğinde diğer yeri de kontrol edebiliriz."

"Eğer Leslie'yi bulamazsak."

"Eğer Leslie'yi bulamazsak, evet. Grayson'ın Lance'i aramamıza yardım etmesi için göndereceğini söylemiştin. Önce onu arayıp tahmini varış süresini öğrenebilir misin?"

Pantolonunun cebinden telefonunu çıkardı. "Yapacağım."

Ofisin kapısına ulaştığında botları çamur içindeydi ve elbise pantolonunun paçaları da aynı kaderi paylaşıyordu.

Onlar gelmeden önce takım elbisesini değiştirmedeği için çok pişman oldu. buraya yöneldi. Ama bu, ters yöndeki evine bir yolculuk anlamına geliyordu. Bunun için zamanları yoktu.

Kapı kolunu denedi ama kilitliydi, burası sadece hafta sonları gezinti yapılan bir yer olduğu için bu mantıklı geliyordu. Ama burası aynı zamanda onların ikametgâhı olsaydı, girip çıktıkları için ön sahanlıkta biraz kir ya da çamur görmeyi beklerdi. Veranda, etrafta temiz görünen birkaç şeyden biriydi.

Belki de Stan Senior ve Stan Junior ahırdaydı ve yanlarına telefon almamışlardı. Garip görünüyordu, ama eğer öyleyse ahırları temizlerken, telefonun düşüp kirlenmesi ve hatta bir at tarafından çiğnenmesi ihtimali, onu yanlarına alma konusunda iki kez düşünmelerine neden olabilir. Bu da buraya gelirken Faith'in telefonlarına cevap vermemelerini açıklar. Hatta kasabada olabilirler, belki de erken bir akşam yemeğinin tadını çıkarıyorlardır. Arazide park edilmiş herhangi bir araç yoktu, en azından arabayla gelirken gördükleri kadarıyla.

Birkaç vuruştan sonra sonuç alınamadı. Ev sessizdi, Görünüşe göre terk edilmişti. Ön taraftaki tek pencereye doğru adım attı ve panjurların çitaları arasından bakmaya çalıştı. Çevrilmişlerdi Şüphesiz mahremiyet için yüzü yukarı dönüktü. Tek seçebildiği, tavandaki vantilatörün yavaşça dönen kanatlarıydı. Tekrar kamyonete bakarak Faith'e binanın etrafında bir tur atacağını işaret etti.

Etrafta dolaşırken, herhangi bir işaret olup olmadığını kontrol etti. yakın zamanda birinin oraya gittiğini gösteriyor. Her şey düzenli görünüyordu, ne bir hırsızlık izi ne de ezilmiş çimen vardı.

Kamyona geri döndüğünde, "Son birkaç gündür buraya kimse gelmemiş gibi görünüyor," dedi.

"Atların kaybolduğunu bildirmek için birinin bu sabah ahıra gitmiş olması gerekiyor."

"Eğer öyleyse, ofise gitmemişlerdir. Gözünü dört aç. Şu ana kadar bulduğumuz hiçbir şey failin atları aldığını göstermiyor."

Kamyon çakıllı yolda ilerlerken çenesi . harap ahır. "Umarım sahibi hayvanlarına, mülküne baktığından daha iyi bakıyordur. Yolun aşağısındaki yer hakkında kontrol etmek istediğimiz bir şey buldun mu?"

"Tam zamanlı olarak orada yaşayan ev sahibi ve eşiyle konuştum. İkisi de olağandışı bir şey görmemiş. Arka plandaki havlama seslerine bakılırsa bir sürü köpekleri var. Bayım.

Kocası Pittman, köpeklerin kendi arazisinde başıboş dolaştığını söyledi. Dışarıda biri olsaydı bundan haberi olurdu."

"O zaman orayı potansiyel yerler listemizde daha aşağılara çekebiliriz. Peki ya Lance?"

"Şu anda yolda. Ama kırk beş dakika kadar daha burada olmayacak."

"Kırk beş mi? Buradan o kadar uzakta oturmuyor, otoyoldan giderse en fazla on beş dakika sürer."

"Grayson arayıp geri gelmesini söylediğinde bir röportaj için şehir dışındaydı. Ekibimizin geri kalanı ya UB'de ya da diğer kritik soruşturmalarda çalışıyor. Grayson'dan başka birini göndermesini istememi ister misiniz?"

Asher bunu düşündü ve sonra başını salladı. "Hayır. Eminim Grayson, Lance'i yardım etmesi için görevlendirirken öncelikleri tartmıştır. Hiç şüphe yok ki TBI ve Gatlinburg polisi şu anda onun peşinde ve Leslie'nin davasıyla ilgili görüşe dikkat edin. Lance bu iş için doğru adam. O ve ben ara sıra ata binmeye gideriz. Eğer dağlarda at sırtında olursak, o bize yardımcı olacaktır."

Ahırın yanına park ederken, hafifçe nefes alışıyla ona baktı. "İyi misin?"

"İyi. Ben sadece... aslında bizim hakkımızda düşünmemiştim, bilirsin-" "Ata binmek mi?"

"Evet. Bu."

Gülümsedi. "Eğer kötü adamın Leslie'yi buranın yukarısındaki dağ eteklerine götürmüş olabileceğine dair teorimizi destekleyecek kanıtlar bulursak, onun peşinden nasıl gideceğimizi düşünüyorsun?"

"Sanırım bu kadar ilerisini düşünmemiştim." Titrek bir nefes daha aldı.

Nazıkçe onun elini sıktı. "Bu olasılık üzerinde stres yapma. Her seferinde bir adım atalım ve bizi bu yöne götürecek bir kanıt bulup bulamayacağımıza bakalım. Tamam mı?"

Ona zayıf bir gülümseme verdi.

Onu girişe kadar bulabildiği en az çamurlu, en temiz patikadan götürdü ama durduklarında kadın hâlâ fırtına gibi küfrediyordu.

"Neden gitmeden önce kot pantolon giymedik?" diye homurdandı. "Bu pantolon mahvoldu."

"İstersen onları çıkarabilirsin. Benim için sakıncası yok."

Güldü. "İmkânsızsın. Ve hayır, kesinlikle bir avuç kokuşmuş hayvanın arasında çırılçıplak dolaşmayacağım."

Boğazı düğümlendi. "Bu hiç giymediğin anlamına mı geliyor-"

"Kendi işine bak *anlamına geliyor*. Bana bir şey aldıramazsın. Pantolonumu çıkar."

Kadının yüzündeki mahcup ifadeye bakıp sıırıtmaktan kendini alamadı. "Ayakkabı izi falan aramamız gerekmiyor mu?" olmadan onun cevabını beklerken, binanın içine daldı.

Asher kıkırdadı ve onu içeri kadar takip etti.

Burnu kırışarak birkaç adım ileride duraksadı. "Bu koku. Ugh. Daphne'nin atlarla ilgili neyi sevdiğini bilmiyorum. Geçen gün arkadaşlarıyla ata bindikten sonra eve döndüğünde aynı koku her tarafını sarmıştı. Ondan kurtulmak için çamaşır makinesini iki kez çalıştırmak gerekti."

"Bu özgürlüğün kokusu. İstedığınız yere gitme, etrafı görme, doğanın tadını çıkarılması gerektiği gibi çıkarma özgürlüğü."

"İki ayağım yerdeyken de tadını çıkarabilirim. Ve at kokusu yok."
Güldü.

Sağ taraflarında bir gölge hareket etti. O ve Faith hemen silahlarını çektiler ve iki sıranın arasındaki karanlık koridoru işaret ettiler. ahırlar. Gölgelelerin arasında uzun boylu, iri yarı bir adam duruyordu, arkasında da bir at vardı.

Asher, "Göster kendini," dedi.

"Dur bakalım. Ateş etme." Ana girişin açık kapısından sızan ışığa doğru adım attı, kot pantolonu solmuş ve kirlenmişti, mavi ekose gömleği de aynı şekilde solmuştu ama nispeten temizdi. İki elini de havaya kaldırdı. Kahverengi gözleri kocaman açılmıştı.

Onlara bir ileri bir geri bakarken belirsizlik içindeydi. "Eğer beni soymaya geldiyseniz, elimde nakit yok. Yemin ederim."

"Kimsin sen?" Asher, o ve Faith tabancalarını ona doğrultmaya devam ederken sordu.

"Sahibi. Evet, müstakbel sahibi. Babam, Stan Senior, buranın sahibi. yer. Ben Stan Junior'ım. Yeterince ter döktüğümde burayı bana devredecek." Başını salladı.

Bu kadar çok şey paylaştığı için utanmıştı. "Şu silahları kaldırır mısın ya da en azından başka bir yöne doğrultur musun? Silahlı ve yemin ederim sizinle dövüşmeyeceğim. Buradaki hiçbir şey hayatıma değmez.

İstediğiniz atı alın. Bazıları için iyi para kazanabilirsiniz."

Asher, Stan Senior Faith'e işi kışkırtacağını söylediği halde Stan Junior'ın babasının işi devretmesini nasıl kategorize ettiğini merak ederken Faith, "Kimliğini görelim," diye seslendi.

Koyu renk gözleri bir anlık kızgınlıkla ona kayd. "ALKOLLÜ ARAÇ KULLANMAK. Ehliyetimi kaybettim. Şu kimlik kartlarından birini almak için henüz zahmet etmedim."

"Burada mı yaşıyorsunuz? Mülkte mi?" Asher sordu.

Bakışları Asher'a döndü. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Bunun içinde Pop'un ofis dediği harap bir bina mı? Hayatta olmaz. Şehirde kız arkadaşım la yaşıyorum. Babam bu sabah beni buraya getirdi. atlar. İşte o zaman kapının açık olduğunu ve birkaç atın kayıp olduğunu fark ettik. O aradı ve beni burada bıraktı.

arama." Nefesinin altında babası hakkında hoş olmayan bir şeyler mırıldandı. "Neden bunu soruyorsun ve bana silah doğrultuyorsun? Ne haltlar dönüyor burada?"

Asher sarı saçlı adamı inceledi ve gözlerinin etrafındaki gerginliği fark etti. Elbette, kendisine silah doğrultulan herkes endişeliydi. Bu tek başına bir şey sakladığı anlamına gelmiyordu. "Stan Senior nerede?"

Tıpkı Faith'in yaptığı gibi gözlerini devirdi. "Benim mi? Kim bilir? Muhtemelen mirasımı harcamaya gitmiştir. Belki de Pigeon Forge'daki evine geri dönmüştür. Pigeon Forge'daki evinden çok daha güzel.

buralarda bir şey." Yüzünde bir öfke parıltısı belirdi. "Rhonda'yla benim kasabadaki evimizden çok daha güzel. Orayı soyacak mısın, soymayacak mısın?"

Adam ya gerçekten iyi bir oyuncuydu ya da Otuz küsur yaşında, kendini beğenmiş bir velet gibi görünüyordu. Asher Faith'e baktı. Kurnazca başını salladı ve ikisi de silahlarını kılıflarına soktular.

"Bu sabah bazı atların kaybolduğunu duyduk," diye açıkladı Asher. "Yerlerinin tespit edilip edilmediğine bakmak için uğradık. Kazara mı yoksa mi kaybolduklarını düşünüyorsunuz?"

Ellerini iki yanına indiren adamın yüzünü rahatlama ifadesi kapladı. "Polis misiniz? Neden bununla başlamadınız? Babam saatler önce sizi aradı. Birinin çıkıp yardım etmesinin zamanı gelmişti. bizimle telefonda konuşmaktan daha iyi. On iki yüz kiloluk bir hayvanın bir arabaya ne yapabileceği hakkında bir fikriniz var mı? yol?" Kaşlarını çatı. "Dur bir dakika. Bilerek mi? Birinin onları çaldığını mı düşünüyorsunuz?"

"musun?"

Omuz silkti. "Bunu daha önce hiç düşünmemiştim. Sanırım bu mümkün. Bunu yazman gerekmiyor mu? Yazmak benim açıklama ya da başka bir şey?"

"Biz polis memuru değiliz," dedi Asher. "Eskiden öyleydik ama şimdi ikimiz de özel sektörde çalışıyoruz."

Stan'in kaşları şaşkınlıkla aşağıya indi. "Özel sektör mü?"

Asher Faith'i işaret etti. "Bu benim ortağım, Faith Lancaster. Ben Asher Whitfield. Faili meçhul davalar üzerinde çalışıyoruz.

Bitmemiş İşler."

"Faili meçhul davalar, ha? Bunun bizim başarısız patika sürüşü operasyonumuzla ne ilgisi var?" Yine sesi sinirli geliyordu, sanki şikayetleri

babasıyla devam eden bir tartışma olduğunu söyledi.

Bu kez açıklama yapan Faith oldu. "Faili meçhul bir davayı araştırıyorduk, ancak yakın zamanda gerçekleşen bir kaçırılma olayı üzerinde çalışmak için kenara çekildik. Haberlerde çıkan kayıp atlar hikayesi, bizi bu atların

Fail, onları esiriyle birlikte dağlara doğru götürmüş olabilir."

Gözleri büyüdü. "Harika. Yani, birinin kaçırılması falan hoş değil. Ama bizim evde olabileceklerini düşünmek bizi haritaya koyabilir, ne demek istediğimi anlıyor musun? İş için iyi olabilir."

Asher çenesini sıktı. Bu adamdan hoşlanmamıştı. "Daha fazla Daha da önemlisi, bir kadının hayatı tehlikede ve biz onu bulmaya çalışıyoruz." "Oh, evet. Tabii ki. Yardım etmek için ne yapabilirim?"

Yakın karanlıkta arkasından bir kişneme sesi duyuldu.

Stan bıkkın bir nefes verdi. "Coco arıyor. Onu daha yeni eyerledim ve sabırsızlanmaya başladı." Karanlık koridora doğru ilerledi.

Asher onu gözünün önünden ayırmak istemeyerek peşinden yürüdü.

Faith onu takip etti, ama koridorun ortasında duran, yüzünde beyaz bir parıltı olan etkileyici doru kısırağın erişemeyeceği bir yerde durdu ve bacaklarında parlayan beyaz çoraplar.

"İşte bu güzel bir at eti parçası." Asher dayanamadı Elini kısırağın kadifemsi ağzında gezdirerek kısırağın başını şakacı bir şekilde savurmasını ve omzuna doğru hafifçe itmesini sağladı.

Stan kısırağın kolanını sıktı. "O iki kısıraktan biri. Diğeri de Ginger. Aramızda başka bir binicilik meraklısı mı seziyorum?"

Asher kıkırdadı. "Meraklısı çok güçlü bir kelime olabilir. Ama ben atların etrafında büyüdüm. Kaliteyi gördüğümde anlarım. Bu kısırak muhteşem. Bir binicilik işletmesinde beklediğim gibi değil."

"Ben olmasaydım burada olmazlardı. Babamın kundağı buralardaki çoğu yerde kullanılan uysal, lideri takip eden türden. İkimiz için birkaç iyi binek almakta ısrar ettim.

ya da dağ eteklerinde turistlere refakat etmeleri gerekiyor. Koyunlar da bir iz atı kadar emin adımlarla yürür ama daha iri, daha güçlü ve daha dayanıklıdırlar."

Coco'nun boynunu kabaca okşadı ve onun ürkekçe uzaklaşmasına neden oldu. Kaşlarını çattı ve dizginleri çekerek kısrağın protesto edercesine homurdanmasına neden oldu ve onu tekrar yanına dönmeye zorladı.

Asher kaskatı kesildi, anında alarma geçti. Her gün atlarla çalışan bir adama göre Stan'ın atlarla arası pek de iyi görünmüyordu. Asher Faith'le kısa bir bakış alışverişinde bulundu ve şüphelerinin onun gözlerine yansıdığını gördü.

"Kabalık etmek istemem," dedi Stan. "Ama ne babam ne de ben bugün burada başka birini gördük. Hırsızlık izi de görmedim. Atların kendi başlarına çıktıklarını tahmin ediyorum. Ve eğer onları aramak için ikinci tura bir an önce başlamazsam, kalan gün ışığımı da kaybedeceğim."

"İkinci raunt mu? Madem onları arıyordunuz ve henüz bulamadınız, neden ahırlara döndünüz?" Asher sordu.

Junior ona sabırsız bir bakış attı. "Her yeri aradım Sabah. Aç ve yorgundum. Başka *önemli* sorunuz var mı?" "Bizi de götür," dedi Asher.

Stan'ın gözleri büyüdü. "Ne? Neden?"

Faith elini Asher'ın koluna koydu. "Ben burada bekleyebilirim. Lance geldiğinde onu bilgilendirebilir ve ikinizin peşinden gönderebilirim."

"Merhaba," dedi Stan. "Neden sen? Lance kim?"

"Lance Cabrera, birlikte çalıştığımız bir adam. Bize bir dakika izin ver," dedi Asher. "Diğer doru atı ve bir iz atını eyerleyin."

"Ama neden-"

"Bu sabah bir kadını kaçıran adamın iki atınızı çalmış olabileceğini ve şu anda çiftliğinizin üstündeki dağ eteklerinde olduğunu düşünüyoruz. Eğer oraya tek başınıza gider ve ona rastlarsanız hayatınız tehlikeye girer. Siz bizim rehberimiz olun, Faith ve ben de başımıza gelebilecek herhangi bir belayı ."

Junior'ın gözleri büyüdü ama daha fazla tartışmadı. Bunun yerine, Asher'ın at takım odası olduğunu tahmin ettiği bir yere girdi ve aceleyle başka bir eyerle çıktı. "Bana birkaç dakika ver."

O diğ er bölmenin ahırına girdikten sonra Faith fısıldadı, "Asher, benden bunu yapmamı isteme. O Şeylerden birine binemem."

Stan kafasını ahırdan dışarı uzattı. "Eğ er doru atın çok hareketli olmasından endişeleniyorsan, dört yaşında, olabildiğ ince sakın bir iğ dişim var."

Faith, "İğ dişe ihtiya ımız olmayacak," diye ısrar etti. "Evet. İhtiya ımız olacak."

Faith kaşlarını çattı.

Stan Junior ahıra geri döndü.

Asher onu koridorun birkaç adım gerisine, Stan'ın duyamayacağı bir yere götürdü. Asher'ın elini kolundan çekti. "Beni buna ikna edemezsin."

Ben ona binmiyorum, ona, ona..." "At mı?"

"Gelding."  rperdi. "Kelimeden bile daha korkunç geliyor
At. Bu da ne demek oluyor?"

"Hadım edilmiş erkek atlara iğ diş denir." Gözleri büyüdü. "Kısırlaştırılmış. Ne kadar zalimce."

"Bu, istenmeyen yavruların  tenazi ile sonuçlanmasını önlemek için bir köpeğı kısırlaştırmaktan daha zalimce değıl. Ayrıca, bir atı kısırlaştırmak onu daha uysal yapar, kontrol etmeyi kolaylaştırır. Ve barışı korumaya yardımcı olur.

ahırlarda. İnanın bana, kısıraklara ulaşmak için sürekli ahırlarını tekmelemeye çalışan azgın aygırlar istemezsiniz."

"Anladığım kadarıyla binmek için bir iğ diş tercihiniz olacak?"

Sırıttı. "Tabii ki hayır. Haftanın her günü azgın bir aygırı tercih ederim. Bu ateş ve tutum, sürüşü çok daha zorlu bir hale getiriyor."

Faith onun sözlerini boşa çıkarırcasına bir el salladı. "Biz alıyoruz pist dışında. O Şeylerden birine binmeyeceğim." Kollarını kavuşturdu. "Ve sen de beni zorlamıyorsun."

Baş a biri olsaydı, onun çocuksu haline gülerdi. kulağa hoş gelen kelimeler. Ama bu Faith'ti. Ve onun gözlerinde saklamak için çok uğraştığı korkuyu görebiliyordu.

Asher onun kollarını nazikçe aşağı çekti ve ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Sorun değıl. Seni zorla ata bindirmeye  alışmayacağım-"

"Güzel. Çünkü seni vurmak zorunda kalmak istemiyorum."

G l msedi. "Mesele de bu . Atış kısmı. Desteğe ihtiya ım var, benim kadar iyi nişancı olan birine-"

"Pfft. Ben çok daha
iyiyim." "Belki de."

"Atış talimlerinde seni hep yenerim."

"Daha çok yarı yarıya olduğunu söyleyebilirim. Ne olursa olsun,
desteğe ihtiyacım var." Onun bakışlarıyla karşılaşmadan önce
Stan'in çalıştığı tezgâha doğru baktı
Tekrar. "Şu anda burada işler kötüye giderse bana yardım edebilecek
tek nitelikli kişi sensin."

"Bu hiç adil değil. Seninle gelmem için beni suçlamaya
çalışıyorsun." "Hayır. Gerçeklerin farkında olduğundan ve
At önyargısı sizi onlara karşı körleştirmez."

Yemin etti.

"Eğer Leslie oradaysa," dedi, "ve onu , onu
kurtarabileceğimizden emin olmak için yardımına ihtiyacım olacak
ve kötü adamın..." Tekrar ahıra doğru baktı. "Ona zarar verme
şansı bulamaz-ya da
Daha da kötüsü. Senin yeteneklerine ve uzmanlığına ihtiyacım var,
Faith. Bunun senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum. Ve önemli
olmasaydı sormazdım. Ama burada kalırsan ve başım belaya
girerse, senin ya da başka birinin bana ulaşması için geçecek zaman
Leslie'nin güvenliğini tehlikeye atabilir."

Yüzü solgunlaştı. "Lance yolda." Telefonunu çekip çıkardı ve ekranı
kontrol etti. Yüzünü buruşturdu. "Otuz dakika, ver ya da
al."

"Tamam."

Faith gözlerini kırptırdı. "Tamam mı?"

Elini kızın inanılmaz yumuşak yüzünde gezdirdi. " yok. Sen burada
kal. Lance geldiğinde ona hangi yöne gittiğimizi söyle. Onu
peşimizden gönder."

Yüzünden tek bir damla yaş süzüldü ve öfkeyle .

"Sen oraya desteksiz çıkarken otuz dakika boyunca öylece
durmayacağımı çok iyi biliyorsun." Bu sefer sıra ondaydı.
Stan'in diğer koyunu eyerlediği yere doğru baktı. Sesini alçalttı. "Ve
ikimiz de biliyoruz ki yakın zamanda desteğe ihtiyacın olabilir.
daha sonra. Stan'de bir terslik var."

"Katılıyorum," diye fısıldadı Asher.

Derin bir iç çekti. "Bana şu aptal iğdişi getirin."

Sırıttı. "İşte benim kızım." Kızın alnına bir öpücük kondurdu.

"Teşekkür ederim, Faith."

siliyormuş gibi yaptı. "Benim üzerimde psikoloji kullanmandan nefret ediyorum. Bu maceradan sağ çıkarsam bana pahalı bir akşam yemeğiyle teşekkür et. Bu arada bu, sana borçlu olduğum biftek yemeğini iptal eder."

Metal şingirtılarının sesiyle ikisi de dönüp diğer koy Ginger'ın ahırından çıkarılıp Coco'nun yanına götürüldüğünü gördü.

Stan onlara doğru baktı. "Ben atı getireyim ve-"

"Boş ," dedi Asher. "Bayan Lancaster benimle çift binecek. Bizi desteklemeye gelen adam kısrağı kendisi eyerleyebilir. Dediğin gibi, henüz fazla gün ışığı yok. Yola koyulmalıyız."

"Destek mi? Polis mi?"

"Daha önce bahsettiğim iş arkadaşım. O zaten yolda-"

Stan aniden Coco'nun eyerine atladı ve onu arkalarındaki açık kapılara doğru bir daire çizdirdi.

Asher küfretti ve tabancasını çekerek peşinden koştu. "Dur yoksa ateş ederim!"

Stan Coco'yu tekmeledi ve dışarı çıktılar.

Faith, Asher'ın yanında kapıya doğru koştu, tabancasını onunki gibi çekmişti, ikisi de at sırtında kaçan Junior'a doğru nişan almıştı, dağ eteklerine doğru yarışıyor.

Yemin etti. "Bir adamı sırtından vuramayız."

"Ben daha çok, eğer onu öldürürsek ve Leslie'yi O dağ eteklerinde onu asla bulamayabiliriz." Asher tabancasını takım elbisesinin altındaki omuz kılıfına soktu ve koşarak Ginger'ın yanına gitti. Ayağını üzengiye sokar sokmaz eyer attan kaydı ve yere çarparak bir toz ve saman bulutu oluşturdu.

Faith ona doğru koştu ve yüzünün önündeki havaya el salladı. "Ne oldu?"

Asher kolan kayışını yakaladı ve ikiye ayrıldığını görünce küfretti. "Eyeri sabitleyen kayışı kesmiş." İşe yaramaz eyeri kenara itti, atın sırtındaki kilime benzeyen şeyi çekip çıkardı ve Ginger'ı en yakın ahıra çekti.

Kabinin ahşap çitalı duvarının tepesine uzandı ama takım elbisesinin ceketi omuzlarını sıkıca sardı. Ceketi çıkardıktan sonra Onu bir kenara fırlatarak ata binmek için duvara tırmanmayı başardı.

Faith ona doğru koştu ve sonra geri çekilerek
ata geniş bir rıhtım. "Asher! Ne yapıyorsun? Eyere ihtiyacın var.
_"

Atın sırtına kaydđ ve dizginleri direktten kurtardı, onu sakinleştirmek için boynunu hafifçe okşadı. "Vakit yok. Büyük Stan Junior ya da her kimse Leslie'yi kaçırđı. Eğer onu henüz öldürmediyse, üzere. Tabii ben onu durduramazsam." Kısrağa gıdakladı ve onu çıkışa doğru çevirdi.

"Bekle!" Faith cesurca tekrar atın yanına doğru ilerledi, At başını savurduğunda bile yerinde duruyordu. Faith ellerini ona doğru uzattı. "Beni yukarı salla ya da her neyse. Çifte bineceğimizi söylemiştin."

"şimdi olmaz. Üzgünüm, Faith. Bu beni yavaşlatır." Kısrağın yan tarafına bir tekme attı ve onu dörtnala ahırdan dışarı fırlattı.

OceanofPDF.com

Sekizinci Bölüm

Faith, Grayson'ın ceketsiz takım elbisesi içinde, kocaman kırmızı atın sırtına yapışmış, kayaların üzerinden tırmanarak yamaca tırmanışını izlerken hayal kırıklığıyla yumruklarını sıktı. Kısa süre sonra ağaçların arasında kayboldular. Adam korkusuzdu. Ve hiç hayal etmediği kadar becerikliydi. Kim bir dağa koşarak eyersiz çıkar ki? Katil olan ya da olmayan bir adamı kovalar?

Destek olmadan.

Korkak olduğu için kendine lanet okudu ve arkasını döndü. Cep telefonunu binanın içine doğru yürüdü ve en sevdiği numaralardan birini tuşladı

kişiler listesi. Telefonu kulağına götürürken ilk ahıra baktı. Stan ve Asher'ın bindiklerinden çok daha küçük, çekik gözlü, kırmızı bir at sessizce ona bakıyordu. Bu bir at mıydı?

İğdiş mi? Bir iğdişi nasıl tanıyabilirdi ki? Dudağını ısırды, sonra eğildi ve tahta çıtaların arasından baktı. Bırakın hadım edilip edilmediğini, kız mı erkek mi olduğunu bile anlayamamıştı.

Koşarak bir sonraki ahıra gitti ve içeri baktı. Bu kez gri-beyaz bir at ona bakıyordu, sağrısındaki koyu lekeler ona şunları hatırlatıyordu Şu benekli köpeklerden birinin. Ne deniyordu onlara? Dalmaçyalı olabilir mi? Güzeldi ve hoş görünüyordu. Ama çok büyüktü. Sırtından görünen korkunç manzarayı hayal bile edemiyordu. Bir sonraki tezgâha geçti.

Telefon sonunda çaldı. "Selam Faith. Cevap vermem bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Ben-"

"Lance. Ne zaman burada olursun?"

"Sizinle konuşmak da güzeldi. Sanırım on beş dakika kadar daha sürer. Şehirdeki trafik tüm turistler yüzünden çılgınca-"

"Turistleri unutun. Gaza bas. Asher dağda tek başına katil olduğunu düşündüğümüz adamı kovalıyor. Desteğe ihtiyacı var.

Ve ben..." Boğazını temizledi. "Lanet olası bir ata binip ona yardım edemedim."

"geldiğince çabuk orada olacağım." Motor kükredi. Kornalar çaldı. Telefon çaldı.

Faith onu cebine soktu ve ahırların olduğu sıraya doğru aceleyle ilerleyerek her bir ata baktı. Toplam sekiz at vardı. Her biri göz korkutucuydu. Ama ilk at en küçük olanıydı. Bunun nazik bir iğdiş olması için dua etti.

Koşarak ilk bölmeye geri döndüğünde, ilk bölmenin Atın başında zaten deri bir şey vardı. Dizginleri bulmak için etrafına bakındı. Orada, ahırın hemen dışındaki bir kancada asılıydı. Bir ucunda klips olan uzun bir deri kayıştı. Bu olmalı. O kaptı ve titreyen elleriyle kapıyı açtı.

"İşte, atçık, atçık." Elini uzattı. At usulca kişnedi. "En azından beni ısırma çalışmıyorsun. İyiye işaret, değil mi? Arkadaş olacağız, tamam mı?" Kendini öne doğru itmeye zorlayarak uzandı ve elini hafifçe atın sağrısına dokundurdu. Asher'in daha önce yaptığı gibi boynunu. At aldırmıyor gibiydi. Başını çevirdi ve burnunu duvara asılı metal bir kutuya soktu, sonra da homurdandı.

Derin bir nefes alan Faith öne doğru eğildi ve dizgini atın başındaki deri mekanizmanın ucundaki yuvarlak metal halkaya hızla bağladı. At ürkmedi bile.

Bir nefes verdi ve gülümsedi. "Bu o kadar da kötü değil. Hadi, atçık, atçık. Bu taraftan." Dizginleri hafifçe çekiştirdi. At hayal kırıklığına uğramış gibi yine homurdandı ama metal kovayı bıraktı ve uysalca onu ahırdan dışarı kadar takip etti.

Faith dizgini daha önce asılı olduğu metal kancaya doladı ve at sabırla beklemeye başladı.

Kendine güveni artmış olsa da, yelesinden başka tutunacak bir şey olmadan atın üzerinde durmasının mümkün olmadığını biliyordu. Stan'in elindeki eyere baktı.

sabote edilmiş. Bunun gibi bir şeye ihtiyacı vardı, sadece daha küçük. Gerçekten kaldırılabileceği bir şey. Stan o eyeri koridorun diğer tarafındaki odalar?

Evet, orası. Uçtaki kapı. Ona doğru koştu ve çekerek açtı. Etrafa yığılmış ve duvardaki kancalara asılmış deri dizginleri ve eyerleri görünce kalbi sıkıştı. Hangisini deneyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Ama kapıya en yakın eyerlerin hepsi çok büyük ve ağır görünüyordu. Daha ağır bir şey olmalıydı.

Onun için idare edilebilir, daha hafif, yoksa ata bile bindiremezdi.

Yığınlardan birinin sonuna yakın bir yerde tam da bulmayı umduğu şey : küçük, hafif bir eyer. Tuhaf görünüyordu, iki düğmesi vardı. Stan'in kullandığına hiç benzemiyordu. Ama eyerin eyer olduğunu ve Stan'e tutunabileceğini düşündü.

iki düğmeyi de kullanabilirdi. Ağırlığını kaldırdı, rahatlamıştı.

Büyük bir patates çuvalından daha ağır değildi ve onu bekleyen ata taşıdı.

"Şimdi ne olacak?" Kadın ata baktı, at da ona belki biraz şüpheyile baktı. Sonra gözlerini kapadı ve onu görmezden gelmeye devam etti.

"Sorun değil," dedi. "Orada öylece dur. Bırak işi ben yapayım. Kıpırdama, tamam mı?"

Hızlıca dua ettikten sonra eyeri atın sırtına fırlattı. At telaşla kişnedi ve ahıra çarptı.

Faith sakinleştirici, saçma sapan sözler söyledi ve Eyerin engellemek için. At tekrar sakinleşmez, eyerin düşmesini nasıl engelleyeceğini bulmaya çalıştı. Çok sayıda toka ve deri parçası kafa karıştırıcıydı. Ama atın karnına dolanması gereken büyük bir kayış olduğunu biliyordu. Asher buna kolan kayışı demişti, değil mi?

Asher'ın kullanmaya çalıştığı eyere doğru koştu. dilimlenmiş deri parçasını inceledi. Bu resmi aklında tutarak atın yanına koştu ve hangi kayışın aynı göründüğünü buldu.

Birkaç dakika sonra, yaptığı işi hayranlıkla seyretmek için geri çekildi. Söyleyebildiği kadarıyla her şey doğru görünüyordu. Ve eyeri çekiştirdiğinde, yerinde kalmıştı.

"Tamam. Şimdi, nasıl ?"

At ona uykulu bir bakış attıktan sonra gözlerini tekrar kapattı.

"Hiç yardımcı olmuyorsun," diye homurdandı. Asher atına binmek için ahırın tahtalarına tırmanmıştı. Görünürde herhangi bir tabure ya da merdiven olmadığından, aynı şeyi kendisinin de yapması gerektiğini düşündü. Birkaç deneme yaptı ama sonunda kendini yavaşça eyerin üzerine bıraktı. Eyer
At hiç hareket etmedi.

Memnuniyetle kıkırdadı. "Asher çok şaşıracak. Hadi partiyi başlatalım, Red. Bu senin için iyi bir isim mi? Asher'ın bize ihtiyacı var." Asher'ın boynunu okşadıktan sonra ipin diğer ucunu asılı olduğu kancadan çıkardı. Doğru olmayan bir şey vardı. Bir tarafı atın başlığına takılıydı ama diğer ucunda klips değil, bir tür tutamak vardı. Asher'ın dizginleri iki ucundan da kancalı değil miydi?

Dizgini kısaltmak için elinin etrafına doladı ve sonra çekiştirerek denedi. At itaatkâr bir şekilde geri döndü ve çıkış kapılarına yöneldi.

Faith omuz silkti. Belki tam olarak doğru yapmıyordu ama işe yarıyordu.

"Evet, atçık."

Hareket
etmedi.

Eyerde kıkırdandı. ". Deh, Red. Hadi gidelim." At başını çevirdi ve ona yan gözle baktı.

"Harika. Kırık atı seçtim. . Hadi." Eyerde tekrar kıkırdandı. "Git, lanet . ."

"Faith, dur!"

Eyerinde döndüğünde Lance'in ona doğru koştuğunu gördü. At o anda hareket etmeye karar verdi. Tırıs la ahırdan çıktı.

Faith umutsuzca dizginleri geri çekerken kapılar. Kırmızı sarsılarak durdu ve bir daire çizerek dönmeye başladı.

Lance aniden oradaydı, dizginleri onun elinden aldı ve atı tekrar durdurdu. "Faith, ne halt ediyorsun? Kendini öldürmeye mi çalışıyorsun?"

"Asher'a yardım etmeye çalışıyorum. Desteğe ihtiyacı olduğunu söylemiştim." Kaşlarını çatı. "Buraya nasıl bu kadar çabuk geldin?"

"Şehirdeki tüm ışıklardan geçtim. , seni çıkaralım."

Kadın memnuniyetle onu eyerden indirmesine izin verdi. Ama adam atına atlayıp dağlara doğru gitmek yerine, dönüp atı yedeğine alarak ahıra doğru koşmaya başladı.

Faith bir an şok içinde durduktan sonra onun peşinden koştu. Ne zaman içeri koştuğunda eyerinin yere düştüğünü ve Lance'in atı ahırına soktuğunu görünce daha da şaşırdı.

"Lance, dur. Hangi atı kullanacağın konusunda seçici davranarak zaman kaybetme. Asher'ın sana ihtiyacı var."

"Bu yüzden ağırlığım altında eğilmeden beni taşıyabilecek kadar büyük bir at alacağım. Oturabileceğim bir eyer kullanacağım. İngiliz yan eyeri." Başını iki yana salladı. "Neden bir binicilik merkezinde bunlardan bir bile bulundurduklarını anlamıyorum. Atı yönlendirmek için hiçbir yolu olmayan bir ip ve yular yerine, dizgin ve dizgin kullanacağım.

Tanrı aşkına, daha önce hiç ata binmedin mi?" "Birkaç kez.

Sonu pek iyi bitmedi," diye itiraf etti.

"Şaka yapmıyorum."

Lance bir sonraki ahırdan daha büyük, koyu kahverengi bir atı çıkarırken kollarını kavuşturdu ve onun yolundan çekildi.

"Çeki odası mı?" diye sordu.

"Eyerlerin ve eşyaların nerede olduğunu soruyorsanız, şurada." En sondaki kapıyı işaret etti.

İçeri doğru yürüdü. Biraz sonra elinde büyük ve ağır eyerlerden biri, küçük bir kilim ve bir avuç dolusu metal deri ile dışarı çıktı. şingirdiyor.

"Asher'ı arayıp benim için GPS koordinatlarını alabilir misin?" Atla sakinleştirici bir şekilde konuştu ve halıyı sırtına attı.

"Kötü adama gizlice yaklaştırmaya çalışıyorsa dikkatini dağıtmak ya da konumunu belli etmek istemiyorum. Ama Asher'ı Bul uygulamasını kullanabilirim.

tam olarak nerede olduğunu söyle."

Eyeri atın sırtına yerleştirirken kıkırdadı. "Telefonunda Asher'ın yerini gösteren bir uygulama var mı?"

" yukarı. Kız kardeşim için kullandığım uygulamanın aynısı. Telefonunun yerini tespit edecek."

"Bana uyar." Parmakları şimşek hızıyla hareket ederek eyeri bağladı, çekti ve oturuşunu ayarladı. Birkaç Dakikalar sonra, deri mekanizmayı -yular dediğini hatırlıyordu- atmış ve yerine neredeyse tamamen aynı görünen bir başkasını takmıştı.

ucunu atın ağızına soktu ve her iki yanında deri kayışları bağlamak için halkalar vardı.

Şimdi dizginlerinin neden doğru görünmediğini anlıyordu. Bu bir dizgin değildi. Bahsettiği şu hamle çizgisi her neyse oydu. Her şeyi bu kadar yanlış yaptığı için utanarak ellerini sıktı. Ama aynı zamanda Lance'in oraya zamanında varmış olmasına da minnettardı. ve ne biliyordu.

Kendini eyerin üzerine kaldırdı ve eyerin önünden geçirdiği dizginleri bile kullanmadan bacaklarının ince bir hareketiyle atı döndürdü.

Telefonunu eline aldı ve kaşlarını kaldırdı. "Koordinatlar?"

"Oh, evet. Tamam. Şimdi sana mesaj atıyorum."

Telefonu biyledi ve ekrana bir şeyler yazdı, başını salladı ve telefonunu gömleğinin cebine soktu. "Birkaç dakikada bir koordinatları bana mesaj at. Yolumu buna göre ayarlayacağım. Grayson'ı da ara, son durumu bildir. Buradaki Mario Andretti yarışım sırasında onu arama fırsatım olmadı."

Kız cevap vermeden önce dizginleri eline aldı ve atın yanlarını tekmeledi. At kişnedi ve binadan dışarı uçtu.

Faith, Lance'in Asher ile aynı patikadan gittiğinden emin olmak için etrafı kolaçan ettikten sonra içeri girdi ve sık kullanılanlara bastı Grayson'ı aradım. İlk zil sesinde cevap verdi.

"Faith, bir güncelleme almamın zamanı gelmişti. Durum nedir? Bizi kaçıran kişinin ya da Leslie'nin kontrol ahırlarda olduğuna dair bir kanıt buldun mu?"

"Belki, belki de değil." Her şey hakkında onu bilgilendirdi. Lance'in deyimiyle İngiliz yan eyerini tack odasına geri taşıırken oluyordu. Grayson'ın sorularını yanıtlarken, Ne olduklarını merak ederek duvarlardan sarkan çeşitli ekipman parçalarını boş boş parmakladı. Birini tanıdı: bir kırbaç. Ne Asher'ın ne de Lance'in atları üzerinde bunlardan birini kullanmamış olmalarına sevindi. Geniş, dağınık odanın sonuna ulaştığında, yerdeki bir şeye takılıp tökezledi ve duvara çarptı.

Neye takılıp düştüğünü görmek için yere baktığında keskin bir nefes .

"Sorun nedir?" Grayson sordu.

Küçük halının geri kalanını çevirmek için eğildi. Yanındaki daha büyük başka bir halıyı kaldırırken eli titredi. "Oh, hayır."

"İnanç mı? Nedir o? Konuş benimle."

"Fiziksel benzerliklerine dayanarak, sanırım Dardens-Stan Senior ve gerçek Stan Junior'ı buldum. Onlar öldü."

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Asher diz çökerek topraktaki toynak izlerini inceledi. Taze görünüyordlardı ve koyunun bıraktığı izlerle hemen hemen aynı boyutta ve derinlikteydiler. Doğru yoldaydı. Tek umduğu Stan Leslie'ye ulaşmadan önce Stan'e ulaştı.

Atına tekrar binmek üzereydi ki ağaçların arasından bir kişneme sesi duyuldu. yakındı, belki yirmi, otuz metre. Atın toynaklarının sesini duymadığına göre durmuş olmalıydı.

Silahını omzundaki kılıfından çıkarıp eliyle tuttu.

Ormanda sürünürken koyunu ağaçların altındaki otları yemesi için .

Birkaç dakika sonra başka bir ses duydu. Bir inilti. Eli tabancasının etrafında sıkılaştı ve hızlandı, olabildiğince sessiz ama olabildiğince çabuk. Orada, ileride, ağaçların arasındaki bir aralıkta, şeyi gördü. Leslie. Leslie.

Tanrı'ya şükür hayattaydı. Çırılçıplaktı, beş ya da altı ayak uzunluğunda bir kütük parçasının üzerinde duruyordu, bir meşe ağacına yaslanmıştı, başı eğikti ve saçları yüzünü örtüyordu. Ama o olduğunu anlamak için yüzünü görmesine gerek yoktu. Boyu, kilosı, koyu kıvrıkcık saçları ve

Cildinin maun rengi... Her şey kayıp kızın tarifine uyuyordu.

Asher çalılarının arasından bakarak Stan'i ya da atını aradı.

Beklemeye devam ederken kolları tüyleri diken diken oldu.

Durumla ilgili her şey - o sızlanma, Leslie'nin inlemesi

küçük bir açıklıkta bir ağaca . Bu bir tuzaktı. Ama Stan neredeydi?

Başka bir inilti onu tekrar Leslie'ye baktırdı. Hatta bir

Yirmi metre kadar öteden kadının titrediğini anlayabiliyordu,

dağlardaki hava vadidekinden on beş, belki de yirmi derece daha

serindi. Etrafı tekrar taradı. Umutsuzca açıklığa koşup ona yardım

etmek istiyordu. Ama eğer

pusuya düşürölüp öldürölürse, bunun ona bir faydası olmazdı. Hala Stan'in tutsağı olacaktı.

Hangi cehennemdesin sen? Nerede saklanıyorsun, seni aşğıılık herif?

Ve sonra onu gördü. Çoğunlukla yapraklar ve küçük dallarla gizlenmiş bir ip, açıklığın ortasında yere doğru uzanıyordu. Bir ucu en sol taraftaki ağaçlara doğru kıvrılıyordu. Diğer i doğrudan Leslie'nin üzerinde durduğu tahta parçasına gidiyordu. Etrafına bağlanmıştı.

Başını kaldırıp kızın üzerine baktı. Yeterince emin, bir Meşe ağacının kabuğuyla neredeyse tamamen karışan ikinci kahverengi ip, ağacın arkasından Leslie'nin arkasına doğru uzanıyordu. Asher neler olduğunu hemen anladı. Stan o ip i ağacın arkasındaki bir dala bağladı, diğer ucu Leslie'nin boynuna dolanmıştı. , bir başka kişneme sesiyle kız başını kaldırdı ve boynundaki idam ilmiği ortaya çıktı Boyun.

Stan onu oraya kurbanını öldürürken izlemesi için götürmüştü.

Ağaçların gölgesinden gelen hınzır bir kahkaha Asher'ın içini korkuyla titretti.

"Göster kendini, Stan. Yoksa korkak mısın?"

"Ben korkak değilim Dedektif," diye bağırdı gölgelerin arasından.

"Ama aptal da değilim. Kızı kurtarmak için gitmeme izin vereceksin." O

güldü. "Eğer yapabilirsen."

Kütüğe bağlı ip, sanki biri onu çekiyormuş gibi gerildi. "Yah! Git, git, seni aptal dırdırcı," diye bağırdı Stan atına.

Asher küfür etti ve çalılıkların arasından koşarak Leslie'ye doğru koşuyordu. Atın toynaklarının sesi ağaçların arasında yankılandı. Adam ona doğru koşarken Leslie'nin gözleri yalvarış ve korkuyla açılmış, teni kül rengine dönmüştü.

Halat yere çarparak koptu. Kütük öne doğru sarsıldı.

Leslie, ayakları altından kayarken çığlık .

* * *

FAITH etrafını saran testosteron yüzünden zorlukla nefes alabiliyordu. TBI bugünlerde hiç kadın işe almıyor muydu? Frost'un ajanlarının dört bir yandan onu sıkıştırmasına rağmen, Frost'un kiralık arabasının kaputundaki ön sıradaki pozisyonundan vazgeçmeyi reddetti. Şef Russo, Frost'un

Frost'la birlikte yakınlardaki dağ eteklerinde arama alanını belirlerken herkes etrafta toplanmıştı. Hiç kimse

Asher'dan henüz haber alamayan Lance, kısa bir önce Faith'e Asher'ın peşinde olduğunu ve onunla bir ekip oluşturmayı umduğunu bildiren bir mesaj atmıştı.

Leslie'yi ve onu kaçıran kişiyi aramaya başlayacağız.

Russo'nun Parks'lerin evinin yakınına kurduğu barikatlar ahırların yakınına taşınma aşamasındaydı. Frost, Russo ile bir helikopterin havalanması olasılığını görüştü.

Kızılötesi yetenekleri ve hava kararmadan pozisyon alıp alamayacakları.

Faith boğazını temizledi. Bu da dikkatlerini çekmeyince parmaklarını kaputa vurdu. "Müdürüm, Şefim, Asher ve ben daha önce bir helikopter hakkında konuşmuştuk.

Atlar. At sırtında arama yapmaya gönüllü olan adamlarınızın binicilik konusunda yetenekli olduğunu anlıyorum. Ama ürkmüş bir at hala tehlikeli, özellikle de kayıp kadınıımız içindeyse. Kimsenin zarar görmesini istemiyorum, özellikle de Leslie Parks'ın."

Özel ajanlardan biri kaşlarını çatarak ona baktı. "Bakın, hanımefendi-" Grayson kaşlarını çatarak ajana doğru ilerledi. "Bayan Lancaster. Kendisi, sivil bir araştırmacı olarak, Tennessee'nin çeşitli kolluk kuvvetlerinin çözdüğü yarım düzine faili meçhul davayı çözmüş, son derece donanımlı, eski bir polis dedektifi. TBI, yapamadı."

Adamın yüzü kızarıırken gülümsememek için kendini zor tuttu ama Faith bunu bir şekilde başardı.

Ajanı etkisiz hale getiren Grayson ona sırtını dönerek Russo ve Frost'a hitap etti. "Asher helikopter getirmenin çok tehlikeli olduğunu düşündüyse, içgüdülerine güveniyorum. Aramaya gelince, sizinkiler ve benimkiler atlarına atlayıp

Dedektif Whitfield ve Cabrera'nın izini sürüyoruz ama siz odaya engellediniz. Gün ışığını kaybediyoruz ve potansiyel olarak O dağlardaki masum kurbanın yanı sıra adamlarım da

desteğe ihtiyacımız var. Adli tabibin gelip cesetleri çıkarmasını daha fazla beklemek yerine, neden olay yeri teknisyenleriniz ihtiyacımız olan ekipmanı hemen o odadan çıkarmıyor?"

Frost'un kaşları birbirine çatıldı. "Suç mahallini mahvetme riskini göze alamayız. Bir savunma avukatı olay yerinin kirli olduğunu iddia edebilir ve topladığımız tüm kanıtları çöpe attırabilir. Adli tabibi bekleyeceğiz."

Faith parmaklarını tekrar kaputun üzerine vurdu. "Herkes plan yaparken o kaçıp giderse mahkemeye çıkaracak bir failiniz bile olmayacak. Esirine ne yapıyor olabileceğini bilemeyiz. Asher ve Lance'in onu ya da faili bulup bulmadığını bile bilmiyoruz. Yardımımıza ihtiyaçları var. Harekete geçmeliyiz."

Grayson ona hafifçe sallayarak onay verdi ve korkutucu bakışlarını arkadaşı Şef Russo'ya çevirdi.

Russo ona acı dolu bir bakış attı. "Tamam, . Helikopter fikrinden vazgeçiyoruz, en azından şimdilik. Ve ME'yi beklemeyi bırakacağız. Biz

Odanın fotoğrafını çektim bile. Cesetler en uçta. Teknisyenlerim, ve sadece teknisyenlerim, ne kadar ekipman varsa çıkaracaklar. gerekli. Olay yerinde ne kadar az insan olursa o kadar iyi olur. Kirlenme gerçek bir endişe kaynağıdır."

Grayson, atlarla olan deneyimi nedeniyle dışarı çıkan UB müfettişlerinden biri Ivy Shaw'a işaret etti. Shaw başıyla onayladı ve binanın yan girişine doğru koşarak diğerlerine el salladı. Yarım düzine ajan ve UB müfettişi onu takip etmek için at sırtında arama yapmaya gönüllü oldu.

Frost belli ki Russo'nun kararından memnun değildi ama bu şefin yetki alanındaydı. O yüzden tartışmadı. "Yaya olarak takip edecekler için arama izgaralarının haritasını çıkarmayı bitireceğim. Bayan Lancaster'da GPS var.

Bilgi. Biri telefonunu ödünç alsın ya da uygulamasını yüklesin, Her iki arama ekibinin de Whitfield ve Cabrera'yı bulmak için koordinatları kullanabilmesi için ne gerekiyorsa yapın."

Bir aracın tekerleklerinin çakıllı yolda çıkardığı ses uzun zamandır beklenen adli tıp aracının geldiğini duyurdu. Ahırların ana girişine otuz metre yaklaştı.

Russo arabanın etrafındaki kalabalığın arasından geçerek ME'ye ulaştı. Faith geri çekildi ve onları takip etmek için aracın kaputunu yuvarladı

binanın içine.

Bir el kolunu sıkıca kavrayarak onu durdurdu. Grayson. Soru sorarcasına başını kaldırdı.

Bıraktı ve başını salladı. "Hayal kırıklığına uğradığını biliyorum. ama şimdi her şey harekete geçti. Adli tabibe ve teknisyenlere ekipmanı çıkarmaları ve aynı zamanda kanıtları korumaları için ihtiyaç duydukları alanı sağlayın. Yakında atlarımıza atlayıp ava çıkacağız."

"Biz' mi? Birlikte gitmeyi mi planlıyorsun? Sen mi bineceksin?"

Ona nadir gülümsemelerinden birini verdi. "Bırakayım da genç çocuklar Bunu idare edebilirim. Ama evet, ara sıra ata binerim. Willow da ben . At korkunu yenmene gerçekten ihtiyacımız var. Çok fazla eğlenceyi kaçıırıyorsun."

Ona baktı, yüzü giderek ısıniyordu. "Kim söyledi sana?"

"Sen yaptın. Bana haber verirken verdiğin tepkilere bakılırsa Daha önce olanları. Lance'in geldiğini ve senin yerine Asher'in peşinden gitmek istediğini söyleyerek olayı . Ama biliyorum ki eğer rahatça ata binebilseydin, daha sonra peşinden gelmek yerine Asher'in hemen yanında olurdun."

Korkak olduğunu bildiğini fark edince yüzü daha da yandı.

Elini onun omzuna koydu. "Onunla gitmediğin için kendini suçlu hissetmeyi bırak. Lance gibi yetenekli bir süvarinin bu işi üstlenmesi çok daha mantıklıydı. Sen bir yük olurdun."

"Tanrım. Teşekkürler."

Onun omzunu sıktı ve bıraktı. "Sadece gerçekleri söylüyorum, Faith."

Kadın isteksizce gülümsedi, sonra da eleştirel bir bakışla ayak takımına ve

At sürebileceklerini söyleyen TBI ajanları. Hiçbiri

Takım arkadaşlarının ya da eski ordu korucusu patronunun bildiğine güveniyordu. Ama en azından ip ile dizginler arasındaki farkı biliyorlardı - bu hatayı bir daha yapmayacağından değil. "Yapmaları gereken et."

"Ona ulaşmaları uzun sürmez. GPS uygulamanız onlara rehberlik edecek ve eminim Asher'in takip edecek bir iz ararken başlangıçta yapmak zorunda kaldığı gibi yavaş gitmek zorunda kalmayacaklar. Şu anda ne kadar uzakta?"

Telefonunu kontrol etti ve kaşlarını çattı. "Bu hiç mantıklı değil. O ne... Geri döndü. Bize *doğru* hızla geri geliyor."

Grayson ekrana bakmak için omzunun üzerinden eğildi. "Şu anda Hızla, buraya gelmesi uzun sürmez." Dağ eteklerine baktı. "Lance'le bağlantı kur. Bakalım neler olduğunu biliyor mu? Eğer bilmiyorsa, Asher'la temasa geçme riskini al. Belli ki artık sessiz ya da dikkatli olmaya çalışmıyor. Onun konumunu ele verecek değiliz ya. telefonunu çaldırıyor."

Lance'e bir mesaj gönderirken parmakları neredeyse ekranın üzerinde uçuyordu. Daphne onun yeni keşfettiği hızlı mesaj yazma yetenekleriyle gurur duyardı. Görünüşe göre, stres onun yazma becerilerini geliştirmişti.

Lance ona cevap yazmayınca, numarasını hızlı aradı. Asher'ı da denemiş ama aynı sonuçla karşılaşmış. "İkisi de mesaj atmıyor ya da açmıyor. Bu hiç hoşuma gitmiyor. Kesinlikle bir sorun var.

Asher atını çok hızlı itiyor, engebeli arazide risk alıyor."

GPS'i tekrar kontrol etti, midesi bulanıyordu. "Asher ata biniyor *pervasızca* hızlı. Sizce Sahte Stan onu takip ediyor olabilir mi?"

Grayson başını hayır anlamında salladı. "Asher bir kavgadan kaçmaz.

Belki de izini kaybettirdi ve kararmadan önce bir arama ekibi oluşturmak için acele ediyor."

Sırtın tepesindeki ağaçları inceledi. Asher'ın cesaretinden şüphe duymuyordu. *Geriye kalan tek seçenek bu olmadığı sürece* bir kavgadan kaçmazdı. Belki de yaralanmıştı ve başka seçeneği yoktu. Silahı tutukluk yapmış olabilir. Ya da Sahte Stan onu pusuya düşürmüş ve-

"O iyi, Faith. İkisi de iyi. Endişelenmeyi bırak. Bu bir emirdir."

Hayal kırıklığı içinde yumruklarını sıktı. "Birine durmasını emrederek endişelenmekten vazgeçmesini sağlayamazsınız."

Nal sesleri üzerine ikisi de dönüp arama ekibinin nihayet ahırdan çıktığını gördü. Yedi at eyerlenmişti.

ve dışarı çıkarıldı. Atlara binerlerken içlerinden biri telefonunu kaldırıp ona seslendi. "Koordinatlar için hazırız, Bayan Lancaster."

Aceleyle yanına gitti ve ona bilgileri verdi. "Ama beklemek isteyebilirsin. Görünüşe göre Asher geri dönüyor. Her an burada olabilir."

Yanıp sönen ışıklarla tekrar döndüğünde minibüsün yanına bir ambulansın yanaştığını gördü. Grayson'a doğru döndü. "Ambulans çağırdın mı?"

bir ambulans?" Onun yanına koştu. "Asher'dan haber aldın ama bana söylemedin, değil mi? O yaralı. Biliyordum. O-"

"Faith, hayır. Asher'dan haber alamadım. Russo Leslie'yi bulma ihtimalimize karşı, önlem olarak ambulans erken gelsin. Sen de Lance için bu kadar endişeli misin? Yoksa sadece Asher için mi?"

Gözlerini kırptırdı. "İkisi de, tabii ki. Onlar... onlar benim takım arkadaşlarım. Ve arkadaşlarım. Neden sordun ki?"

"Sebebi yok." Ama eğlenen ses tonu aksini söylüyordu.

Russo ahırın kapısından Grayson'a seslendi.

"Ne istediğini görsek iyi olur." Şefe doğru koştu.

Faith sorusunu düşünürken onun gidişini izledi. *Sen de Lance için bu kadar endişeleniyor musun?* Dürüst olmak gerekirse, hayır, endişelenmiyordu. Ama bu bir şey ifade etmiyordu, gerçekten. Her ikisini de önemsiyordu.

Onlar onun iş arkadaşları, dostlarıydı. İkisinin de incinmesini istemiyordu. Asher onun için özel miydi? Evet, öyleydi. Tabii ki öyleydi. Çok yakın, *çok iyi* arkadaşlardı. Ama bu çok doğaldı çünkü başkalarıyla çalıştıklarından çok daha sık birlikte çalışıyorlardı. Ekip liderleri Ryland, ikisini de aynı işe verme eğilimindeydi.

Bir soruşturmanın birden fazla müfettiş gerektirdiği durumlarda. Çünkü birbirlerinin beceri setlerini tamamlıyorlardı. Birlikte, Apart'tan daha hızlı sonuç aldılar. Bu demek değildi ki daha fazla bir şey... ilişkilerinde. Grayson'ın ses tonunun ima ettiği şekilde değil.

Başını iki yana salladı. Sanki Asher'a aşıkmiş gibi davranıyordu ya da belki de Asher ona aşıktı. Bu fikir onu kıkırdattı. Asher sık sık onunla flört ederdi. Grayson bunu yanlış anlamış olmalıydı. Bu Asher'ın ona takılma şekliydi.

Öyle değil miydi? Grayson flörtte daha fazlasını görmüş müydü, belki de gerçektir?

Hayır, hayır. O yola girmeyecekti. Yorgundu ve iki adam için de endişeliydi. Hepsi bu. Bunu çok fazla düşünüyordu çünkü duyguları hamdı. Nokta.

Arama ekibi otlarla dolu otlaktan geçip dağ eteklerine doğru ilerlerken ellerini iki yanında kenetledi. Asher'ı beklememeye karar vermiş olmalıydılar. Tek umduğu gerçekten de ihtiyacı olduğunu, yakında burada olacağını ve iyi olduğunu söyledi.

Ve tabii ki Lance. Onun da iyi olmasını umuyordu.

En yakın sırtın tepesindeki ağaçların arasından büyük kırmızı bir at çıktı.

"Asher," diye nefes aldı Faith, rahatlaması bir an için gülümsemesine neden oldu, ta ki Asher'ın atını kayalarla kaplı yokuştan aşağı ne kadar pervasızca ittiğini fark edene kadar. Bulunduğu noktadan bakınca, at sanki

attığı her zıplama adımıyla bir çıkıntıdan aşağı yuvarlanırdı.

Arkasında, Lance büyük kahverengi atıyla onu takip ediyordu, silahını çıkarmış, dönüp arkalarındaki ağaçlara bakıyordu. İnanc ağaçlara baktı, kalın orman örtüsünün altındaki kasvette hiçbir şey göremedi. Korktuğu gibi takip mi ediliyorlardı?

İki adam meranın yarısında arama ekibiyle buluştu. Asher Lance'e bir şey söylemek için hafifçe döndü. İşte o zaman Faith öğleden sonra güneşinin parıltısını

Asher'ın altın rengi, *çıplak* teni. Tişörtünü görmüş ve giydiğini sanmıştı. Şimdi, öyle olmadığını fark etti. Gömlek, Asher'ın Minyon kadın adamın kucağına oturmuş, başını göğsüne yaslamıştı.

Faith'in nefesi boğazında düğümlendi. Bu Leslie Parks mıydı, ona karşı öyle hareketsiz ve kıpırtısız duran? Neden Asher'ın gömleğine ihtiyacı olsun ki? Bariz cevap Leslie'nin kendine ait bir giysisi olmadığıydı,

Faith'in Sahte Stan'i şu anda öldürebilmeyi dilemesine neden oldu, Asher'ın zaten öldürmediğini varsayarsak.

At hafifçe kımıldayınca gömleğe daha iyi bakabildi.

Midesi dehşet ve korkuyla çalkalandı.

Grayson onun yanına geldi ve ellerini çitin üstüne koydu. "Onu buldu. Orospu çocuğu... Gerçekten . İkiniz de . Onu siz buldunuz."

"Kımıldamadı, bir kez bile. Gözleri de kapalı. Ve giydiği tişört, o-"

"Koyu lekelerle kaplı." Doğrulurken sesi endişeyle gerilmişti. İkisi de düşündükleri kelimeyi, havayı gerginleştiren kelimeyi söylemedi.

Kan.

Gömlek kanla kaplıydı.

Lütfen yaşamasına izin ver. Lütfen, Tanrım. Yaşamasına izin ver.

Bir an sonra Ivy ve atlı bir grup adam tepeye doğru koşarak Asher ve Lance'in az önce geldiği yöne doğru ilerledi.

Asher Leslie'yi kendine doğru çekti ve atını tekrar ileri doğru itti, muhtemelen Faith'in daha önce Lance'i gördüğü gibi bacaklarını kullanarak yönlendiriyordu. Lance atını Asher'ın yanına sürdü ve Leslie'ye işaret etti. Her ne söylüyorsa Asher'ın ağzı sert bir çizgi halinde gerildi ama bir şey söylemedi.

Kendi yüzü de öfke ve endişe içinde olan Lance atını ileri doğru iterek Asher'ın önündeki açık kapıya ulaştı. Asher'a şöyle bir baktı. Grayson, Faith'in yanında durmadan

önce. "Acil yardım ekibini çağır

Faith. Acele et."

Ses tonundaki aciliyet onu ambulansa doğru koşturdu, her ne kadar neden atını oraya sürüp onları bizzat uyarmadığını merak etse de. Sağlık görevlileri sedyeyi tekerlekleri aşağı gelecek şekilde dışarı çıkardıktan ve malzeme kutularını

Onu takip ederek Leslie ve diğerlerinin nerede görmek için döndü. Sadece on beş adım kadar uzaktaydılar.

"Boynuna dikkat et," diye uyardı Asher.

Lance atından inmiş ve Asher'ın atının yanında durarak Leslie'yi aceleyle gelen sağlık görevlilerinin kollarına bırakmasına yardım etmişti. Onu sedyeye yatırdıkları anda gözleri fal taşı gibi açıldı ve inledi.

Faith rahatlamış bir ifadeyle gülümseyerek, "Yaşıyor," diye fısıldadı.

Lance sağlık görevlilerine bir şeyler söyledi. Asher başını salladı, kızgın görünüyordu. İki acil yardım görevlisi de ona başlarıyla selam verdikten sonra

Leslie ile ambulans.

Faith, Asher ve Lance'i tebrik etmek ve Sahte Stan'i sormak için atların yanına koştu. Ama ağzı kurudu ve mantıklı düşünmek artık mümkün değildi çünkü sonunda büyük atın üzerindeki Asher'a yakından bakabildi. Yarı çıplak, inanılmaz derecede *kaslı* Asher. Tüm bu dalgalanan kaslar gelmişti? Başından beri orada mıydılar? ve o hiç fark etmedi mi? Adamın aynı derecede belirgin pazularına hayranlıkla bakmaktan kendini alamadı. Onun pazularını daha önce hiç görmüş müydü? Ne zaman şansı var mıydı? Her zaman uzun kollu gömlekler ve takım elbiseler giyerdi.

Açgözlü bakışları adamın göğsündeki küçük bir tutam saç ve düz göbeğinden aşağıya inerek kaybolan uzun koyu çizgiyi içine çekti Pantolonunun altından. Aman . Asher *ateşliydi!*

Yutkundu ve bakışlarını zorla yukarı kaldırdı, adamın onun vücuduna neredeyse salyalarını akıttığını fark etmesini bekliyordu. Hiç şüphesiz bu yüzden onunla acımasızca dalga geçecekti. Ama adam ona bakmıyordu bile. Gözleri yarı kapalı, yüzü endişe verici derecede solgundu. Lance ve Grayson atın iki yanında kollarının üst kısmını tutuyorlardı, sanki

Düşeceğinden korkmuşlar.

Midesi bulandı. Onu süzmeye kadar dalmıştı ki, bir şeylerin yanlış, hem de çok yanlış olduğunu fark etmemişti. O Atına bir adım daha yaklaştı, kafasının ve o kocaman kare dişlerinin hemen önünde durdu.

"Sorun ne?" diye sordu. "Asher?"

Lance, Grayson'ın sorusunu duymazdan gelerek, "Onu bu taraftan aşağı çekelim," dedi. "Dikkatli ol."

Onu eyerden yana doğru çektiklerinde korku Faith'in ciğerlerini yaktı.

Sendeledi ve sonra Lance ve Grayson ona yardım ederken yavaş kontrollü bir düşüşle yere yığıldı. Ama onu yere yatırmak yerine oturur pozisyonda tuttular.

"Onu yakaladım," dedi Grayson. "Asher'ın önce Leslie'ye bakmaları için ısrar etmesine rağmen o acil yardım görevlilerinden birine hemen buraya söyle."

Lance ayağa fırladı ve ambulansa koştu.

Faith Asher'ın önünde dizlerinin üzerine çöktü. "Sorun nedir? Asher, bana bak." Gözleri artık kapalıydı. Sadece nefes almaya konsantre olmuş gibiydi. "Grayson?" Asher'ın yanına doğru ilerleyip kolunu onun koluna dolamaya başladığında sesi kesildi. omuzlar.

"Faith," diye uyardı Grayson. "Sırtına dokunma."

Donduktan sonra adamın arkasını görmek için eğildi. Sol kürek kemiğinin altından büyük bir bıçak sapı çıkmıştı.

İrkilerek nefesini içine çekti. "Asher. Oh, hayır." Yüzünü nazikçe kavrarken elleri titriyordu. "Her ne , her şey yoluna girecek." Alnından öperken yüzünden tek bir damla gözyaşı süzüldü. "Bu

Tamam. Seninle ilgileneneceğiz." Omzunun üzerinden ambulansa doğru baktı. "Acele et, Lance!"

Arkasına baktığında Asher'ın gözleri açıldı ve onunkilere bakıyordu. Acıdan donuklaşmışlardı, nefesleri sık ve güçlüydü. Ama bariz acısına rağmen, ağzı çok iyi bildiği o gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldı.

"Onu bulduk, Faith. Leslie'yi bulduk. Canlı olarak." Sesi sertti, zar zor duyuluyordu. "Ona Jasmine'i öldürdüğünü, onu da öldüreceğini söylemiş." Asher kesik kesik bir nefes aldı ve konuşmaya çabalarken daha da solgunlaştı.

"Konuşmaya çalışma Asher," diye yalvardı.

"..." Asher homurdandı. "Onu tutup zorundaydım. İlmik onun boynunu koparabilirdi." Boğuldu ve bir süre açıkça acı veren bir nefes.

Faith dehşet içinde baktı, *ilmik* kelimesi midesini bulandırıyor. Ama merakı beklemek zorundaydı.

"İşte o zaman bıçağı fırlattı."

"Konuşmayı kes Ash. Sadece nefes al. Al, ver, al, ver." Kısa siyah saçlarını alnından geriye doğru okşarken elleri titriyordu.

Gülümsemesi genişledi. "Bana Ash dedin."

"Öyle mi yaptım? Kız kardeşimin kötü alışkanlıkları bana da bulaşıyor. Bir daha olmayacak."

Cevap olarak attığı kahkaha öksürüğe dönüştü. Ağzının kenarlarında köpüklü, parlak kırmızı kan lekeleri vardı.

Bakışları Grayson'a kaydı. Cevap veren bakışı karanlıktı. Endişe. Asherın üst kolunu iki eliyle daha sıkı kavrayarak dikkatle destekledi. "Faith, 'i ara. Buraya bir helikopter gönderin. *Dün.*"

Onuncu Bölüm

Yavaş, ritmik bir bip sesi ve kısık sesler Asher'ı kalın uyuşukluk katmanlarının arasından çekip çıkardı. Gözlerini açmak için çabaladı ama bu onun yeteneklerinin ötesinde görünüyordu. Göz kapakları çok ağırdı, sanki bir ağırlık onları aşağı çekiyordu.

, *çok yorgun.*

Her yeri ağrıyordu. Göğsü ve sırtı . Keskin bir Aldığı her nefeste delici bir acı saplanıyordu. Bu hayatta olduğu anlamına mı geliyordu? Neredeydi? Kim konuşuyordu?

Seslerin çoğu tanıdık geliyordu. Acı ve kafa karışıklığıyla dolu bir sisin içinde yatıyor, umutsuzca bir şeyler yakalamaya çalışıyordu. neler olduğunu anlamaya çalışıyordu. Leslie'yi güvenli bir yere götürdükten sonra hatırladığı son şey Faith'in ona Ash dediğiydi. Bunu ilk kez yapıyordu.

İnanç.

Duyduğu seslerden biri buydu. Zeki, güzel, sinir bozucu Faith. O buradaydı. Ama burası tam olarak neresiydi?

Bip. Bip. Bip.

"Pneu...mo...thorax." Faith'in sesi. "Bu da ne böyle?"

"Akciğeri çökmüş. Saldırganın fırlattığı bıçak sırtına saplanmış ve..."

Sesler . Kafa karışıklığı dalgaları onu aşağı itmekle tehdit ediyordu.

Hayır. Uyanması gerekiyordu. Hastanede. Bir hastanede olmalıydı. Tanıdık olmayan ses Faith ve... ile konuşan doktor olmalıydı. Grayson'la. Ve Lance. Duyduğu diğer sesler bunlardı. Konuşmanın devamını yakalamak için çabaladı.

"-büyük organlardan birini

kaybetmiş..." Yakalayamadığı başka

mırıltılar. Bip. Bip.

"-Ama o iyi olacak mı?" Yine Faith'in sesi. "Tamamen iyileşecek mi? Yürüyebilecek mi..."

Yürüyebilecek miydi? Stan'ın fırlattığı bıçak omurgasına isabet etmiş miydi? Bacaklarını oynatmaya, ayak parmaklarını oynatmaya çalıştı. Ama yapamadı. Çiğ korku içini parçaladı.

Uyan. Yukarı.

"Sanırım acı çekiyor." Faith'in yumuşak, sıcak eli onunkini nazikçe kavradı. "Lütfen ona acısını dindirecek bir şey ver."

Hayır, ilaç yok. gerek. Bacaklarımın nesi var?

Bir bip sesi daha. Ateş hafifledi. Derin bir nefes aldı, artık ciğerleri göğsünden fırlayacakmış gibi hissetmiyordu.

"Beni duyabiliyor musun, Asher?" Faith, eli hâlâ onun elini tutuyordu. Onu sıkmak, parmaklarını kendi parmaklarıyla okşamak istedi. Ama yapamadı. Omuriliğinde bir hasar olsaydı elinin onunkine dokunduğunu hissetmesi mümkün olur muydu? Belki de hareket edemeyecek kadar uyuşturulmuştu. Bilmek zorundaydı. Gözlerini açmak için tekrar çabaladı.

"Sorun yok Asher," dedi. "İlaçlarla savaşma. Dinlen. Eğer beni duyabiliyorsanız, Knoxville'de bir hastanedesiniz. Helikopter seni Tennessee Üniversitesi Tıp Merkezi'ndeki Travma Merkezi'ne getirdi. _"

Bip.

"Leslie'yi onu kaçıran kişinin tuzağında asılmaktan kurtardığınızda, adam bıçağını sırtınıza fırlattı, bıçak bir akciğerinizi deldi ve-"

Ve ne? Gözlerini açabilseydi. !

"Doktor, huzursuz. Sanırım hala acı çekiyor. Lütfen yardım edin. Ona yardım edin."

Hayır. Hayır, yapma. Bilmek zorundayım.

Sıvı uyku damarlarına doldu. Hayal kırıklığını haykırabilseydi, karanlık onu tekrar yutarken haykırırdı.

* * *

PARLAK IŞIK Asher'in göz kapaklarının arasından süzüldü. Başını başka yöne çevirdi ve ışığı engellemek için kolunu kaldırdı.

Kolunu. Kaldırmıştı. Gözlerini açmaya çalıştı. Göz kapakları sanki protesto eder gibi seğirdi. Ama sonra açıldılar. Sonunda görebiliyordu. Daha önce de şüphelendiği gibi, bir hastane odasındaydı, bir yatakta yatıyordu ve solunda bir serum askısı vardı. Bu duyduğu bip sesi olmalıydı, ya da belki de onun hemen ötesinde hayati belirtilerini gösteren monitörler. Parlak

Işık, sağındaki pencerenin perdeleri arasından parıldayan güneşti. Odada başka kimse yoktu. Faith gitmişti.

İçini bir hayal kırıklığı acısı kapladı ve bunu soğuk bir korku dalgası izledi. *Tekrar yürüyebilecek mi?* Faith'in sözleri aklından geçirdi. Neyse ki bu kez çok daha az acı veren sığ bir nefes olarak ayak parmaklarını hareket ettirmeye çalıştı. Ayaklarının üzerindeki çarşaf aşağı yukarı hareket etti. Rahatlayarak güldü ve sonra bir nefes çekti.

Ciğerlerini yakan ateşli acıyla keskin bir nefes aldı.

Acı nihayet dindiğinde, belli belirsiz, sığ bir nefes aldı. Hâlâ acıyordu ama güldüğü zamanki kadar değildi. Hâlâ halsizdi, bitkin düşmüştü. Bu kez, uykunun çekiciliğine karşı koymadı. Gözlerini kapadı ve teslim oldu.

Tekrar uyandığında hava karanlıktı. Güneş uzun zaman önce batmıştı. Ancak gözleri karanlığa alıştığında, serum pompasından ve odadaki diğer ekipmanlardan gelen ışıklar bazı ayrıntıları seçmesine yetti.

Solunda bir lavabo ve tuvaletin karanlık hatlarını ortaya çıkaran açık bir kapı vardı. Bunun sağındaki bir başka dar kapı muhtemelen küçük bir dolaptı. Duvar bunun birkaç metre ötesinde duruyordu, şüphesiz

Hastane odasının kapısını gizleyen oyuğa giden yol.

Asher başını yavaşça yastığın üzerinde çevirdi ve daha önce dikkat etmediği ayrıntıları anlamaya çalıştı. Uzak duvardaki dijital saat neredeyse gece yarısı olduğunu gösteriyordu.

Yanında, eski moda görünümlü küçük bir televizyon duruyordu.

tavana asılı. Aynı derecede eski ve rahatsız edici-

plastik sandalye duvara yaslanmıştı. Tipik bir

özel hastane odası, küçük ama verimli. Ve sonunda sağına doğru

baktığında başka bir şey fark etti. Daha doğrusu,

Birisi.

İnanç.

Gülümsedi, bakışları güzel kızın yumuşak kıvrımlarını içine çekti.

Yatağına yakın bir yere çekilmiş sandalyede kıvrılmış uyurken yüzüne .

Omuzlarına kadar uzanan saçları üzerinde altın bir hale oluşturunuyordu.

Başı, aletin loş ışığında parlıyordu. Ve seçebildiği başka bir şey daha

vardı, kalın, pembe battaniye

etrafında sıkışmış. Şüpheli bir şekilde ona verdiği benziyordu.

Geçen Noel'de pembeden nefret ettiğini bildiğim için şaka olsun diye almıştım. Nezaketle

Ona teşekkür etmiş ve o gülerek, o gider gitmez bunu çöpe atacağını düşünmüştü. Yine de oradaydı.

Onu uyandırmak, yeşil gözlerinin ona parladığını, yumuşak dudaklarının çok sevdiği o gülümsemeyle kıvrıldığını görmek istedi. Yanında olduğu için ona teşekkür etmek istedi. Ve ne olduğunu bilmek istiyordu.

davayla ilgili.

Leslie yaraları iyileşiyor muydu? TBI ve polis Stan'i yakalamış mıydı? Birleştirilmiş insan güçleri, barikatlar ve Stan'in sadece otuz dakika önde olmasıyla onu yakalamıştı. Asher, Stan'i adalete teslim edecek olanların kendisi ve Faith olmasını çok istemişti. Ama katil artık başka kimseye zarar veremediği sürece, önemli olan buydu. Şimdilik önemli olan Yeterince. Öyle olmalıydı.

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

Faith, Asher'in hastane yatağının yan tarafında daha rahat bir pozisyona geçti. Birkaç metre ötedeki sandalyede oturmuş kahvaltı ediyor, kaşlarını çatarak ona bakıyordu. Bütün gün boyunca onu sorularla

Odaya girdiği anda. Ve onun için de birkaç tane vardı. Ama Leslie Parks'ın durumunun iyi olduğu ve ailesiyle birlikte evde olduğu konusunda ona güvence vermekten başka bir şey konuşmayı reddetti. Bu Asher'in hastaneye yatırıldığından beri ilk katı yiyeceği olduğu için Faith mümkün olduğunca çok yemesini istiyordu. Gücünü yeniden kazanması gerekiyordu. Belli ki kilo kaybetmişti. Ve hâlâ onun huzuru için çok solgundu.

Çırpılmış yumurtayı bir yudum suyla yıkadı ve tüm bu süre boyunca ona ters ters baktı.

"Tamam, tamam," diye yumuşadı. "Gerçekten iyi iş ve beni sorgulamayı beklerken öldürmeye çalıştı. Bunu bir zafer olarak kabul ediyorum. İki ısırık daha ve sonra konuşacağız. Büyük ısırıklar."

"Polis akademisindeki eğitimcimden bile daha kötüsün," diye homurdandı.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum." "İltifat değil."

Güldü. "Ye."

Yumurtalarının geri kalanını mideye indirdikten sonra çatalını tepsiye fırlattı. "Bu kadar yeter. Katilimiz nerede tutuluyor? TBI onu gözaltına aldı mı yoksa yerel hapis hanede mi?"

Eğlencesi azaldı. "Ne yazık ki ikisi de değil. Onu yakalamayı asla başaramadılar."

Az önce yudumladığı suda boğuldu.

Faith onu kontrol etmek için ayağa kalkmaya başladı ama Faith durdurmak için elini kaldırdı. "Ben iyiyim," diye homurdandı, sonra boğazını temizledi ve yuvarlanan tepsiyi sandalyesinden uzaklaştırdı. "Nasıl oldu da kaçtı?" Tekrar öksürdü, yanlış yöne akan su yüzünden gözleri yaşarmıştı.

"Tüm bunları bir dakika sonra, neredeyse bir pipetle boğulmaktan kurtulduğunuzda tartışabiliriz."

Gözleri uyarırcasına kısıldı.

"Seni yataktan kalkmış ve nihayet akli başında görmek çok güzel," diye ekledi, neşesi yerine gelmişti. "Bu arada bu sabah nasıl hissediyorsun?"

"Kızgın ve iğrenmiş. TBI ve polis bunu nasıl berbat etti? Stan'ın engebeli arazide sadece yarım saatlik yolu vardı. Onu bulana kadar o dağı kapatmaları gerekirdi. Bugün günlerden ne? Ne zamandır onu arıyorlar?"

"Ben iyiyim. Sorduğunuz için teşekkürler. Partnerimin uyanıp görmek için o koltukta uyuduğum birkaç rahatsız geceye rağmen." Dün gece yatağının ayakucuna bıraktığı pembe battaniyeyi aldı ve bacaklarını örttü. "Bu oda sana soğuk mu geliyor? Belki de termostatu ayarlamalıyım."

"İnanç."

"Normalde, benimle bu tonda konuşursanız, o kapıdan çıkar ve bir özür dilemeden ve ciddi bir yalvarma olmadan geri dönmezdim. Ama şu anda kendimi cömert hissediyorum. Sanırım neredeyse En iyi arkadaşını kaybetmek bunu yapar. Bu sabah ne kadar sinir bozucu olsan da ölmediğin için çok mutluyum."

Gözlerini devirdi.

Güldü. "Kötü alışkanlıklarımı mı

ediniyorsun?" Derin bir nefes aldı ve sonra yüzünü buruşturdu.

Hemen yataktan kalktı ve battaniyeyi arkasına attı. Yakınına eğilerek elini yavaşça alnına bastırdı, aynı şekilde son birkaç gündür uyurken onlarca kez ateşini kontrol etmişti. "Ağrın ne kadar kötü? Doktoru arayabilirim.

hemşire ve ondan-"

Onu belinden yakaladı ve kucağına çekti.

Gözlerini kırıştıtarak adama baktı, o kadar şaşkıındı ki hemen ayağa kalkmaya çalışmadı.

Kolları onu bir mengene gibi sarmış, onun yerine karar vermişti. Kıpırdanmak ve onu itmek istemediği sürece kapana kısılmıştı. Zayıflamış haliyle bu o kadar da zor olmazdı. Ama

Ona acı çektirmek de istemiyordu, bu yüzden bu raundu onun kazanmasına izin verdi.

Elinin arkasına bir miktar bantlanmış olan sol koluna dokundu. "Dikkatli ol. Serumunu bozma."

"İhtiyacım bile yok. O şeyi çekip çıkarmalı ve bu yerle işimi bitirmeliyim. Beni o kadar uyuşturdular ki, herhangi bir şey alacak kadar uzun süre uyanık kalmak bir yana, sağlıklı düşünemedim. Bilgi. Birkaç dakika önce ortaya ıkmasaydın, biri bana bir bilgi verene kadar UB'deki herkesi aramaya başlayacaktım.

Davayla ilgili güncelleme. Her soruma cevap verene kadar izin vermeyeceğim. İlk olarak, Stan'i yakalamak için ne yapıyorlar-"

Eliyle onun ağzını kapattı. Bu kez şaşkın şaşkın bakma sırası ondaydı.

"En önemli soru," diye düzeltti onu, "prognozunuzla ilgili. Ne olduğunu biliyor musun? Ne gibi yaralarınız var? Doktorla konuştunuz mu?"

Elini aşağı çekti. "Sen ve kahvaltı tepsimi getiren adam dışında kimseyle konuşmadım. Kendimi iyi hissediyorum. Ayak parmaklarımı oynatabiliyorum. Ve yataktan bu sandalyeye hiçbir şey olmadan ıktım.

Yardım edin, ben de yaşayacağımı anladım." Gözlerini kırptırdı. "Ayak parmaklarını mı oynatıyorsun?"

Glmsedi. Küçük bir gülümsemeydi ama gülümsüyor olması bile çok büyük bir şeydi.

"Daha önce endişeliydim," dedi. "Sanırım ameliyattan sonraki ilk gündü. Doktora tekrar yürüyüp yryemeyeceğimi sormuştun ve-"

"Beni duydun mu?" Başını salladı.

"ok özür dilerim." Elini nazikçe onun göğsüne bastırdı.

"Vücudundaki onca uyuşturucuya rağmen beni anlayabilmen ihtimaline karşı daha dikkatli olmalıydım. Kötü adamın bıçağı

Belli ki anladığınız gibi, size fırlatılan şey omurganızı iskalamış.

Akciğerini deldi, bu yüzden bu kadar zor zamanlar geçirdin.

Nefes alıyorum. Tamamen iyileşmesi biraz zaman alacak. Ve kasları dikmek zorunda kaldılar, bu yüzden dikkatli olmalısın. Kesinlikle kuşağında olmamalıyım-"

Tutuşunu sıkılaştırdı. "Konuşmamız bitene kadar kaçmayacaksın."

"Göğsüne yumruk atarak beni bırakmanı sağlayabileceğimin farkındasın değil mi?"

"Ama yapmayacaksın. Çünkü beni incitmek istemiyorsun."

"Evet, şey. Arkadaşlar genellikle incitmez. Bu da var.

Prognozunuz mükemmel. Bir süre korkutucuydu, çok kan kaybettiğin için her şey kontrol altındaydı. Çökmüş akciğere ek olarak iç kanaman da vardı. Ama Grayson travma ekibinin seninle ilgilenebilmesi için seni buraya getirmelerini sağladı."

"Benim yerime Leslie'yi uçurmalıydılar."

"Leslie senin kadar kötü durumda değildi. Dehşete düşmüştü, şoka girmişti. Ama fiziksel olarak sadece birkaç çürük, küçük kesikler ve sıyrıklar vardı. Adam en kötüsünü yapmadan önce ona ulaştık. Bunun için sana teşekkür etmeli. Onun hayatını kurtardın, neredeyse kendini öldürdün." Kadının eli adamın göğsünde sıkılaştı. "Lance bize ne yaptığını anlattı. Tam olay olurken o açıklığa geldi.

Leslie'yi asılmaktan kurtardın. Ve sen de kendini

Fail ve bıçağı arasında. Böyle bir risk almamalıydın. Neredeyse ölüyordun."

"Ben yapmam gerekeni yaptım. İkimiz de hayattayız. Önemli olan da bu. Leslie sana adamımızın o olduğunu söyledi, değil mi? Jasmine'i de öldürdüğünü mü? Bana Jasmine'den nefret ettiğini fısıldadı. her şeyi, polise ondan bahsedeceğini söyledi. Bu bizim teorimizle uyuyor, Jasmine görmemesi gereken bir şey gördü. İkiyle ikiyi bir araya getirince kötü biri olduğunu anladı. Haberler. Leslie'nin tek söylediği buydu. Gerçekten konuşamadım ve o da anda durdu. İyi olduğuna emin misin?"

"O iyi. Söz veriyorum."

Adam rahatlamış bir ifadeyle başını salladı. "Stan'i bulmalı ve başka bir kadına daha zarar vermeden önce onu hapse atmalıyız."

Faith gözlerini ona dikti. "Gerçekten de dava hakkında kimseyle konuşmadın, değil mi?"

"Yaptıysam bile yarı uyanık bir durumdaydım ve hiçbir şey hatırlamıyorum."

"İlk sorunuza cevap vereyim, ne zamandır burada olduğunuza dair. Perşembe akşamından beri. Bugün Pazar sabahı, yani Bu-"

"Neredeyse üç gün boyunca uyudum mu?"

"Doktor vücudunuzun iyileşmesi için hareketsiz kalmanızı ve dinlenmenizi istedi. Tam olarak ilaca bağlı komada değildin ama yakındın. Seni bu kadar derin ve uzun süre uyurken izlemek korkutucuydu."

Gözleri büyüdü. "Bunca zamandır burada mıydın?"

Neredeyse her dakika. "Tabii ki hayır. Ara sıra buradaydım. İyi olduğundan emin olmak istedim. Arkadaşlar böyle yapar." Asher kaşlarını çatarak ona baktı ve sonra içini çekti. "*Arkadaşın* olarak, Bana göz kulak olduğun için teşekkür ederim."

" ederim. Şimdi miyim?"

* * *

Onu yerine kollarını sıktı. "Önce bana Stan'in avından bahset."

"Stan Darden Junior bizim seri katilimiz değil. Peşine düştüğünüz adam, Leslie'yi kaçıran adam, henüz gerçek adını bilmiyoruz."

"Durumun böyle olabileceğinden endişeliydim. Ama gerçekten Stan olmasını umuyordum. En azından bu şekilde kimliğini öğrenmiş olurduk. Daha da önemlisi, gerçek Stan iyi olurdu. O öldü, değil mi?"

Başını salladı. "Onu ve babasını malzeme odasında bulduk."

"Aman Tanrım. Oradan bir eyer aldım ve fark etmedim bile.?"

"Bazı at battaniyelerinin altında, bazı yığınların arkasında ekipman en arkada. Bunu yapman için hiçbir sebep yok. fark ettim. Lance oradan bazı eşyalar çıkardı ve onları da görmedi. Onları keşfetmemin tek nedeni seni ve Lance'i beklerken endişelenmem ve keşfe çıkmamdı."

Nazikçe belini sıktı. "Onları bulduğun için üzgünüm. Eminim hoş bir manzara değildi."

Gözlerini ona dikti. "Ben bir polisim, ya da eskiden öyleydim. Bu işin raconunda var. Kafanı çarpmadığına emin misin?"

" olmalı. Tanrı biliyor ya, başka türlü senin için endişelenmemin bir anlamı olmazdı, biz sadece arkadaşız."

Adamın ses tonundaki acılık kızın yüzünü incelemesine neden oldu. "Ne?" diye sordu.

"Acı çekiyor musun? Kendinde değil ."

"Üç gündür uyuyorum ve kendi soruşturmamın dışında bırakıldım. Tabii ki kendimde değilim."

"*Bizim* soruşturmamız. Ve kimse seni dışlamadı. Ben de tam sana Lance'in sen iyileşirken yerime geçip bana yardım ettiğini söyleyecektim."

Kaşlarını çattı. "Gerçekten mi?"

O da kaşlarını çattı. "Evet, tabii ki. Bu konuda somurtmana gerek yok. Davayı çalmaya çalışmıyor. Bize yardım etmek istiyor."

Çenesi gerildi ama başını salladı. "İkiniz de ne buldunuz? Herhangi bir şey?"

"Bir sürü şey ve hiçbir şey, senin ve benim olduğumuz yer gibi. Bir süredir Bir adım ileri, iki adım geri. Lance, cep telefonu kayıtlarına ve Leslie'nin kaçırıldığı sabah Stan Senior ve gerçek Stan Junior'ı gören komşulara dayanarak olayların zaman çizelgesini oluşturmak için Gatlinburg Polisi ile birlikte çalıştı. Bizim teorimize göre Leslie'yi kaçırın kişi Çiftliğin yakınındaki sapaklardan birine girip arabasını oraya park ettiği doğru. Arabayı buldular ama çalınmıştı."

"Tabii ki. Kendi arabası olsaydı çok kolay olurdu." "Tam bir çıkmaz sokak değil. Araba bir mahallede çalındı

Leslie'nin evinden yaklaşık on dakika uzaklıkta. O civarda terk edilmiş başka bir araç bulunmadığına göre, kendi evinden oraya yürüyerek gittiği ya da kendisini bırakması için bir araba kiraladığı düşünülüyor."

"Araba kiralamazdı. İzini sürmek çok kolay."

"Katılıyorum. TBI ve Russo da öyle. Benim ve Leslie'nin verdiği bilgilere dayanarak suçlunun robot resmiyle o mahalleyi tarıyorlar. görgü tanığı ifadeleri. Artık ayağa kalktığınıza göre, eminim Russo ressamını buraya gönderip neler hatırladığınızı görmek isteyecektir, böylece çizimi geliştirebilirler."

"Gerek yok. Bu tür ayrıntılarda benden daha iyisin. Bir şey ekleyebileceğimden şüpheliyim."

Gülümsedi. "Bu bir iltifat mıydı?"

"Hayır. Sadece bir
gerçek." "Ah,
kardeşim."
Sırıttı.

Güldü. "Eski Asher'ın hâlâ orada bir yerlerde olduğunu görmek
güzel." Kadın rahatlamış bir şekilde ona gülümsedi. Ama adam ona
bakarken bir şeyler değişti. Gözleri karardı, yüzü gerildi.
Ve onun yanındayken ilk kez kafasının karıştığını, emin olmadığını ve
bu gerginliğin ne anlama gelebileceğinden biraz korktuğunu hissetti.

Asher onun arkadaşıydı, en iyi arkadaşıydı. Bu yakınlığa değer
veriyordu ve onu kaybetmek ya da değiştirmek istemiyordu. Zaten
mücadele ediyordu
Gözlerini her kapattığında onun ağzının suyunu akıtan göğsünün
görüntüsünü görmemek için. Gerçekten yapması gereken şey onun
kucağından inmek ve
Asla geri dönemeyecekleri bir çizgiyi geçmeden önce aralarına biraz
mesafe koydular.

olmadan kendini nasıl kurtaracağını bulamadan
onu inciterek, kollarını onun etrafında sıktı. Ve sonra onu öpüyordu.
Her şey çok hızlı oldu, sanki onu kucağına çekiyordu,
hemen tepki vermedi. Akli şoktaydı. Bu *Asher*'di. Ağzı gerçekten de
onunkinin üzerindeydi. Çok sıcak, ısrarcı ve inanılmaz derecede *usta*
dudakları, ayak parmaklarının ayakkabılarının içinde kıvrılmasına
neden olan şehvetli şeyler yapıyordu.

zihninin bir küçük bir uyarı sesi haykırdı
Onu geri itmesini, ayağa kalkmasını ve bu çılgınlığa bir son vermesini
söylüyordu. Ama adam öpücüğü derinleştirdikçe bu ses bir zevk
iniltisine dönüştü. Bu öpücük, şimdiye kadar sahip olduğu ya da sahip
olmayı hayal ettiği diğer tüm öpücükleri gölgede bıraktı.

Onu kendinden uzaklaştırmak istemedi. Daha fazlasını istiyordu.
Onun ağzında daha fazlasını. Daha fazla sıcaklık. Daha fazla... Tanrı
yardımcısı olsun, daha fazla *Asher* istiyordu. Parmakları hastane
önlüğünü kavradı, yumuşak kıvrımlarını onun sert düzlemlerine doğru
iterken onu daha yakına çekti. Vücutları

Sanki birbirleri için yaratılmışlar gibi birbirlerine uyuyorlardı. Adamın
kalçalarına baskı yapan uyarılmışlığının kanıtı bile onu durdurmaya
yetmedi. *Hissetmekten* başka bir şey yapamıyordu.

Kadın dilinin ucunu adamın ağzına bastırduğunda adam inledi ve
dilini içeri soktu. İçini kavuran sıcaklık karnını sıkıyordu. Her
çekince, her kalıcı şüphe

acımasızca unutulmaya terk edildi. Uyarılara, şüphelere asmayı reddetti. Şu anda düşünmek istemiyordu. Tek yapmak istediği ondan zevk almak, her darbeye kendi darbesiyle, ağzının her yırtıcı kayışına aynı derecede vahşi bir şekilde karşılık vermektir.

Yanıt.

Adamın sıcak, güçlü elleri kızın saçlarının arasında gezinirken döndü ve sırtını koltuğa yasladı. Adam vahşi öpücüğü kesip sıcak ağzını boynunun yan tarafına götürdüğünde, kadın ona doğru eğildi ve parmakları adamın omuzlarına doğru kıvrıldı. Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki, kulakları bu hızlı atışın sesini duyuyordu.

Ellerini hastane önlüğünün altından geçirerek, onun vücudunu okşadı. Ağız sulandıran göğüs kasları ve parmaklarını kalçasına bastıran etkileyici sertliğe doğru uzun, yavaşça kaydırmaya devam etti.

Kapı çalındı ve ardından belli belirsiz tanıdık bir ses duyuldu. "Bay Whitfield, doktor geldi, vizite yapıyor."

Gerçek, Faith'i uçurumun kenarından geri döndüren bir kova buzlu su gibiydi. Asher'ın üzerinden neredeyse sıçradı ve doktor boynunda asılı bir stetoskopla içeri girdiğinde ondan hızla .

Kaşları kalktı. "Geri geleyim mi?"

Faith'in yanakları alev alev yanıyordu. Asher'a bakmayı kesinlikle reddetti. "Hayır, hayır. Ben sadece gidiyordum."

"Faith, gitme," diye Asher. "Lütfen."

Asher'la yaptığı, neredeyse yapmak üzere olduğu şey yüzünden utanç içinde, odanın diğer tarafındaki vinil sandalyeden çantasını kaptı ve kapıdan dışarı kaçtı.

* * *

ASHER YEMİN ETTİ VE sandalyeye yaslandı.

Doktor ona sempati dolu bir bakış attı. "Kötü zamanlama. Üzgünüm dostum. Ama en azından daha iyi görünüyorsunuz. Bu bir kaç Seni tamamen uyanık yakaladığım yerleri ziyaret et." Arabanın kenarına oturdu. Faith'in birkaç dakika önce yattığı yerde yatıyordu. "Hatırlamıyorsan diye söylüyorum, ben Doktor Nichols."

"Bu ismi daha önce duyduğuma dair belli belirsiz bir anım var. Faith bana Perşembe gününden beri, yani üç gündür burada olduğumu söyledi. Ben sadece bir gün olduğumu sanıyordum."

"Çok fazla hareket etmemeniz için ağır bir şekilde sakinleştirildiniz. Sizi sırtınızdan bıçaklayan adam 2 inç genişliğinde tırtıklı bir av bıçağı kullanmış. Neyse ki sadece sol akciğerinizi sıyırmış, Yoksa o sivri kenarlar onu parçalardı. Ama sırtındaki kaslara ve bazı sinirlere zarar vermiş, akciğeri çöktü."

"Bu her şeyin neden acıdığını açıklıyor. Beni iyileştirdiğin için teşekkürler." Kapıya baktı, sessizce Faith'in dönmesini diliyordu.

"Size daha fazla ağrı vermesi için hemşireyi çağırabilirim."

"Hayır, hayır. Beni sadece uyuttular. İş arkadaşlarımla konuşmam ve üzerinde çalıştığım davayla ilgili güncellemeleri almam gerekiyor. Ama teşekkürler. Her şey için teşekkürler. Görünüşe göre hayatımı kurtardınız."

"Tüm övgüyü ben alamam. Yanımda başka bir cerrah ve seni kurtarmak için mükemmel bir travma ekibi vardı. Patronunuzun tıbbi yardımda ısrar etmesi iyi olmuş. Çok fazla kan kaybettin ve hızla kayboluyordu. Birinci seviye bir travma olmadan ambulans yolculuğundan ve ardından hastanedeki tedaviden sağ çıkacağınız şüpheli. takım."

"Her şey için minnettarım, inanın bana. Ama eve gitmeye hazırım. Buradan ne zaman çıkabilirim?"

"Yataktan sandalyeye geçebilmiş olmanızın taburcu olmaya hazır olduğunuz anlamına geldiği yanılgısına düşmeyin. Değilsiniz."

Asher ona kaşlarını çatı. "Yapmam gereken bir iş, yakalamam gereken bir katil var. Buradan gerçekten çıkmam gerekiyor."

"Onu görmezden gelin, Doktor. O berbat bir hasta." Lance odaya girdi ve Asher'a gülümsemeden önce doktora başıyla selam verdi. "Sonunda ölümden döndüğünü görmek güzel. Hepimizi epey korkuttun."

Lance onun omzunu sıktı ve sonra geri çekildi. "Böldüğüm için özür dilerim. Faith bana uyanık olduğumu söyledi ve ben de kendim görmek istedim. Lütfen, ne yapıyorsanız bitirin, Doktor."

Nichols tekrar Asher'a baktı. "Buraya geldiğinizde pnömotoraksınız vardı, yani akciğeriniz çökmüştü. Kendi başına, bu genellikle hastanede iyi bir hafta gerektirir, böylece herhangi bir nefes alma durumunu izleyebiliriz."

sorunlar veya enfeksiyon belirtileri. Ama bunun da ötesinde, kasları yeniden bağlamak ve sinirleri onarmak için büyük bir ameliyat geçirdin. *Önümüzdeki* Pazar gününden önce buradan çıkarsan çok şaşıracağım."

Asher küfretti ve doktorla tartışmaya devam etti.

Birkaç dakika ileri geri konuştuktan sonra Nichols başını salladı. "Bu bir pazarlık değil Bay Whitfield. Önemli bir soruşturmaya dahil olduğunuzu anlıyorum. Sizi mümkün olan en kısa sürede serbest bırakacağım. Ama eve gitmenizin güvenli olduğuna karar vermem bir dakika bile sürmeyecek."

Doktor muayenesini yapıp gittikten sonra Asher Lance'e baktı. "Bana yardım etmek zorundasın."

"Asla olmaz. Seni buradan kaçırmayacağım. Bir şeyler ters giderse bunun vicdan azabını çekmeyeceğim. Doktorun dediği gibi, gitmen güvenli olana kadar buradasın."

"Bunu göreceğiz," diye homurdandı Asher. "Faith'le konuştuğunu söylemiştin. O nasıl?"

"Söylemesi zor. Gitmek için acelesi vardı, bir işi olduğunu söyledi. Bekleme odasında uyanık olduğunu söyleyecek kadar bile durmadı. İkinizin arasında bir şey mi oldu? Üzgün görünüyordu."

Gözlerini sıkıca kapattı. Lanet olsun. Onu üzmemiştii.

Kendini o ana kaptırmış ve sonunda

Daphne'nin onu teşvik ettiği gibi, çirkin bir şey

birçok kez. Faith ile bir kapı açmış mıydı? Ya da kapatmış mıydı?

"Asher? İyi misin?"

Tabii ki hayır. "Ben iyiyim. Bana katil arayışından bahset. Faith zaman çizelgesi üzerinde çalıştığını söyledi. Çiftliğe ne zaman geldi? Faith ve ben oraya gittiğimizde o neden ahırdıydı? Leslie ahırdıyken neredi? Nasıl?"

Lance gülerek ellerini kaldırdı. "Faith'in neden Buradan çıkmak için o kadar acelesi vardı ki. Muhtemelen sorularınla onu çıldırtmışsındır." Odayı geçti ve fazladan sandalyeyi kaptı, sonra Asher'in önüne oturdu. "Kötü adam Stan'i aramadığın için Yine tahmin ediyorum ki, *gerçek* Stans'ın, küçük ve büyük Stans'ın öldürüldüğünü ve senden çok önce arka odaya tıkıldığını duymuşsundur.

ve Faith geldi."

"Duydum. Başka birine zarar vermeden önce bu adamı durdurmayı umuyordum."

"Kendini hırpalama. Polislerin onu bulmak için beş yılı vardı. Sen ve Faith onu birkaç ay içinde buldunuz. Eşkalini aldık, hakkında arama emri çıkarttık. Doğu'daki her kolluk kuvveti

Tennessee, Leslie ve Faith'le konuştuktan sonra ressamın yaptığı resimle gözcülük yapacak. Sana fırlattığı bıçağın kabzasından örnek aldılar ve DNA testi için gönderdiler. Bu davayı tamamen açabilir."

"Sadece zaten sistemdeyse."

"Kötümser." Lance kıkırdadı. "Hem senin hem de Faith'sayesinde atlarla arasının iyi olduğunu da biliyoruz. Belki Gatlinburg ya da Pigeon Forge civarındaki at biniciliği işletmelerinden birinde çalışıyordur."

Asher tekrar kapıya baktı, Faith'le ilgili endişeleri odaklanmasını zorlaştırıyordu. Ya da belki uyuşturucunun etkisiydi. Uyanık kalmak gittikçe zorlaşıyordu.

Asher, "Katilimizi atlarla arası iyi biri olarak tanımlayamam," dedi. "Onlara karşı sabrı ya da empatisi yok. Bir sosyopat için şaşırtıcı değil. Onun Stan olduğuna inandığımı itiraf etmeliyim, Gerçi. Babası hakkında detaylı ve ikna edici bir hikaye anlattı. kız arkadaşı ve işin ona miras kalması. Ya bu bilgiyi onu öldürmeden önce gerçek Stan'den aldı ya da iyi bir aktör."

"Muhtemelen ikisi de. Junior'ı öldürmeden önce onunla ne kadar zaman geçirdiğini ya da geçirmediğini asla bilemeyeceğiz. Onu yakalayıp itiraf etmedikçe ve bize detayları vermedikçe. Kız arkadaş kısmı uydurma görünüyor. Stan'in arkadaşlarından hiçbiri onun biriyle çıktığından haberdar değildi.

Sana ve Faith'e söylediği gibi onlarla birlikte yaşamak şöyle dursun."

Asher başını salladı. "Peki ya Leslie Parks? Fiziksel olarak aşağı yukarı iyi olduğu söylendi. Ama ikimiz de biliyoruz ki cehennemi yaşamış olmalı."

Lance'in gülümsemesi soldu. "Hiç şüphesiz. Neyse ki, nispeten konuşursak, onunla fazla zamanı yoktu. Ona söylediğine göre Onu günlerce, belki haftalarca tutup öldürmeden önce işkence etmeyi planlıyordu. Neler olabileceğini düşünürsek, fiziksel yaraları önemsiz. Psikolojik olarak... şey, bu konuda konuşamam. Eminim bunu atlatmak uzun zaman ve yoğun bir terapi gerektirecek, tabii bu mümkünse."

Asher kapıya tekrar bakmayı reddetti, ipucu vermek istemiyordu. Lance Faith için ne kadar endişelendiğini anladı. Onunla gerçekten konuşması gerekiyordu. Ama ne söyleyecekti? Bunu nasıl düzeltebilir?

O mu

İstemek bile mi? Arkadaş bölgesine geri dönmek istemiyordu. O onu sahip olduğu yerde, kollarında istiyordu. Hatta bundan çok daha fazlasını istiyordu.

"İyi misin dostum?" Lance sordu.

"Sadece davayı düşünüyordum," diye yalan söyledi. "Peki ya Dumanlı Dağlar'daki mezarlığında bulduğumuz diğer cesetler? Kimlikleri henüz tespit edilmedi mi?"

"Beklendiği gibi, Jasmine Parks onlardan biri. Şimdiye kadar diğer üçünün kimliğini tespit ettiler. Ne yazık ki ölüm nedenleri bilinmiyor, çünkü adli tabibin elinde sadece iskeletler var. Kemiklerin bıçaklanmaya işaret eden bıçak izi yok. Kurşun deliği ya da mermi kovanı da yok."

Lance cep telefonunu çıkardı. "En son güncellemeleri getireyim."

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Faith bir kez daha küçük kız kardeşine veda ediyordu. Daphne'nin üniversite tatili boyunca birbirlerini pek göremedikleri için bu acı-tatlı bir durumdu. İş, sık sık olduğu gibi, araya girmişti.

Daphne sırt çantasını bir omzuna attı ve Faith'in Lexus'unun açık yolcu kapısına eğildi. Tennessee Üniversitesi'ndeki turuncu tuğlalı yurt binası arkasında bir anıt gibi yükseliyordu. "Bıraktığın için teşekkürler kardeşim. Bugün UT Med'de onu ziyaret ettiğinde Ash'e sevgilerimi ilet. Onu yakında eve götüreceksin, değil mi? Neredeyse bir haftadır orada değil mi?"

"Bugün bir hafta olacak. Geçen Perşembe onu uçurdular. *Asher*'gördüğümde selamını söylerim."

"*Ash*'e benim için de bir öpücük ver." Daphne göz kırptı ve Faith ona sinirli bir bakış attığında güldü.

Faith kız kardeşi güvenli bir şekilde yatakhaneye girene kadar onu izledi. Sonra arabayı geri çevirdi ve ana yola geri döndü. Küçük kız kardeşini gelecek haftaya kadar bir daha göremeyecekti. Knoxville'e döndüğünde onu kampüsteki mekanlardan birine pizza yemeye götürdüm. Bu bir gelenektir. Faith pizzayı asla kaçırmamak için elinden geleni yaptı.

Her ne kadar haftanın hangi gününü seçecekleri her ikisinin de programlarına bağlı olsa da.

Daphne bazen Faith'e ablası yerine anneannesi diye hitap etse de, çoğunlukla alay ediyordu. Faith'in ne istediğini anlıyordu. Özellikle de Faith'in kariyeri ve insanlığın karanlık yüzünü görmesi Daphne'nin güvenliği konusunda onu çok endişelendirdiği için tek kan bağı olan akrabasını görmeyi çok istiyordu. Daphne okul için oraya gitmeye karar verdiğinde Faith'in Knoxville'de bir işe geçmemesinin tek nedeni Daphne'nin ona bunu yapmayacağına dair söz vermiş olmasıydı. Uzlaşmaları,

Faith'in Daphne'nin okul ücretini ödemesi karşılığında

Ne zaman isterse ona mesaj atabilirdi. Faith'in asıl *istediği*, kız kardeşine günde birkaç kez mesaj atıp onun iyi olduğundan emin olmaktı. Ama o

kız kardeşinin ona kızmasını istemedi. Bu yüzden günde bir mesajla yetindi. Çoğu zaman.

İkisi her zaman yakın olmuşlardı ve bu sadece Ailelerini kaybettikten sonra daha da güçlendiler. başka dayanacak kimseleri yoktu. Bu Faith'in verdiği ana nedendi Nashville'deki polis dedektifliği kariyerini, Bitmemiş İş'teki fırsat çıktığında bırakmıştı. Gatlinburg'a taşınmak yumuşak bir geçiş olmuştu, çünkü burası zaten ikinci evi gibiydi.

Ailesi yıllar boyunca orada onlarca kez tatil yapmıştı. Ama esas olarak, faili meçhul davalar aktif cinayet soruşturmalarından çok daha az tehlikeli olacağı için taşınmıştı. O ve Daphne zaten teknik olarak yetimdi. Daphne'nin yetim kalmasını istemiyordu.

Tek kardeşini kaybetmenin getirdiği ekstra yük. Faith, Daphne'nin dayanağı olmak, her zaman güvenebileceği tek kişi olmak . Bu yüzden Faith arabayı sürerken suçluluk duygusuyla boğuşuyordu. otoyolda. Asher hakkında yalan söyleyerek bu güveni kırmıştı. O hastanede değildi.

O zaten evdeydi.

Dün, Çarşamba sabahı, doktorun tahmininden birkaç gün önce taburcu edilmişti. Lance ona doktorun Asher'ın sürekli eve gitme bıktığı için pes ettiğini söylemişti. Lance, Asher'ı hastaneye geri götüren kişiydi.

Gatlinburg.

Lance'in güncellemeleri olmasaydı, olup bittiğini bilemeyecekti. Asher'ı bizzat ziyaret edecek kadar cesur değildi, O dünyayı sarsan öpücükten beri. Telefonlarına da çıkmamış, mesajlarına da cevap vermemişti. Kaçınılmaz olandan, aralarında olanları yüz yüze konuşmaktan kaçınan bir korkaktı. Eğer ona kalsaydı, bu tartışmayı asla yapmazdı.

İkisinin her zaman paylaştığı yakınlığı, arkadaşlığı istiyordu, buna ihtiyacı vardı. O yıkıcı öpücüğe kadar bu çizgiyi aşma düşüncesi aklına bile gelmemişti. Şey, gerçekten de İlk kez onun çıplak göğsünü gördüğünde aklına gelmişti. Ama o zamanlar sadece geçici bir düşünceydi ve çabucak bir kenara atmıştı. Şimdi ise,

Asher'ın kuyusundan bir yudum aldıktan sonra, içine dalmak ve onun kendisini tüketmesine izin vermek istedi.

Ellerini üzerinde sıktı. Onunla ilgili bu takıntı sona ermeliydi. Evet, arkadaşlık sınırını aşmışlardı. Ve diğer tarafta gerçekten inanılmaz bir şey görmüştü. Ama aynı zamanda iş arkadaşlarıyla çıkan birkaç arkadaşının başına neler geldiğini de biliyordu. Kaçınılmaz olarak, eğer ilişki yürümezse, işler garip bir şekilde sona erdi ve bir zamanlar değer verdikleri arkadaşlıklarını kaybettiler. İçlerinden biri başka bir okula transfer oldu.

birbirlerini her gün görmenin garipliğinden kaçmak için. UB'de transfer edilebilecek başka bir bölüm yoktu. Olsa bile Faith'in bununla hiç ilgisi yoktu. *Bir daha asla* Asher'ı tekrar görmek.

Yakınlıklarına, birbirlerine takılmalarına, birbirlerinin cümlelerini tamamlayabilmelerine değer veriyordu. Bunu arzuluyordu, ona hayatında ihtiyacı vardı. Ve eğer devam ederlerse... daha fazla... onu tamamen kaybedebileceğinden korkuyordu. Onun yanında olmayacağı fikri yıkıcıydı,

düşünülemez. İşte bu yüzden umutsuzca zarar vermişti. Her şeyi eski haline getirmeye çalışmak zorundaydı.

Yarın sabah tüm UB ekibi Grayson'ın malikanesinde zorunlu bir toplantı yapacaktı. Patronları özellikle orada olmasını emretmişti. Asher'ın fikir alışverişinde bulunmak için orada olmaması durumunda davada duvara toslayacağını biliyordu. Ve Asher'ı hastanede ziyaret etmeyi bıraktığını da duymuştu. Soruşturmanın selameti için ortaklıklarının bir an önce onarılmasını istiyordu.

Katilleri hâlâ serbestti. Kimse onun kim olduğuna ya da neredede olabileceğine dair bir ipucu bulamamıştı. Bıçaktan alınan DNA ve parmak izleri hiçbir kolluk kuvveti veritabanında bulunamamıştı. Katilin robot resminin medya aracılığıyla yayılmasına rağmen tonlarca ipucuyla sonuçlanmıştı ama şimdiye kadar hiçbiri işe yaramamıştı. Grayson'ın umudu, Asher'la birlikte sihirlerini konuşturarak araştırmalarını geliştirmeleri ve katili nasıl durduracaklarını kesin olarak çözmeleriydi. Bu da *bugün* ikisi arasındaki havayı yumuşatması gerektiği anlamına geliyordu.

Her nasılsa.

Bir saatten fazla bir süre sonra Faith Lexus'unu tanıdık, uzun yola çekti, Dumanlı Dağlar'dan birinin kenarında sallanan iki katlı bir kütük eve giden dolambaçlı araba yolu. Geçmişte, o dört gözle

arka tarafındaki iki katlı cam pencerelerden görünen manzara ev. Bugün, bundan korkuyordu. Ama artık geri dönüş yoktu. Asher ön pencerenin önünde durmuş ona bakıyordu, şüphesiz çevre güvenlik sistemi bir arabanın geldiğini haber vermişti. araba yoluna döndü.

Motoru durdurduktan sonra, Parks çantasındaki dosyaların bulunduğu sırt çantasını aldı. Çok geçmeden, bir metre boyundaki devasa çift kapı. Kapıyı çalamadan kapılardan biri açıldı.

Darmadağınık, gözleri kan çanağına dönmüş Asher açıklıkta duruyordu. Yalınayaktı, üzerinde mavi düğmeli gömleğiyle uyumlu lacivert bir eşofman altı vardı, şüphesiz tişörtü kafasına geçirmeye çalışmak çok acı verici olacaktı.

Günlerdir tıraş olmamıştı. Ve sanki hiç tıraş olmamış gibi görünüyordu. Bu sabah saçını taramıştı. Bunu ona o mu yapmıştı? Yoksa acı mı çekiyordu? Tanrı biliyordu ki vücudunun hâlâ iyileşmesi gereken çok şey vardı.

"Faith. Merhaba." Derin sesi kısa ve kesikti. Soğuk. Kızın omzunun üzerinden bakıyormuş gibi yaptı. "Ekürin Lance seninle değil mi?"

Yanakları ateşle kızardı. "Şu ispiyoncu. Ona bana güncellemeler verdiğini sana söylememesini söyledim. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim."

"Bunu beni kendin ziyaret ederek de yapabilirdin. Ya da en azından mesajlarımdan birine cevap vererek."

Ellerini yatıştırıcı bir hareketle uzattı. "Şimdi buradayım." Dost canlısı, misafirperver, gülümseyen Asher hiçbir yerde yoktu. Onun yerine, yüz ifadesi boş ve okunaksız, soğukkanlı bir yabancı giriş yolunu kapattı.

Korkunç bir hata yaptığını anladığında kalbi göğsünde sıkışmış gibiydi. Ondan kaçmak ilişkilerini kurtarmamıştı. ilişki. Belki de onu yok etti.

Pişmanlık, gözyaşlarını geri kırpmasına neden oldu. "Konuşmamız gerek." Adam hareket etmediğinde ya da konuşmadığında, "Lütfen?" diye ekledi.

Hala bir şey yok. Kapıyı yüzüne mi kapatacaktı? Kadın Bekledi, şu anda aralarındaki ilişkinin bu kadar garip olmasından nefret ediyordu. Bu alışılmadık bir duyguydu, tam da ilişkilerinin değişmesine izin vermeyerek kaçınmaya çalıştığı türden bir duyguydu.

Boğazını temizleyerek sırt çantasını omzunda daha yükseğe kaldırdı. "Tamam, sanırım yarın Grayson'larda görüşürüz. Önce aramadığım için özür dilerim. Ben sadece-"

Derin bir iç çekti ve arkasını dönerek evin arka doğru ilerledi. En azından kapıyı açık bırakmıştı. Bu da bir başlangıçtı.

* * *

ASHER sırtını büyük odanın iki katlı pencerelerine dayamış, Faith'in içeri girişini izliyordu. Ona doğru koşmamak, onu kucaklamak, öpmek, onunla olan şansını yok etmediğine dair kendini rahatlatacak herhangi bir şey yapmak için kendini kontrol etmesi gerekiyordu.

Çünkü öpücüğüne verdiği tepkiye bakılırsa kesinlikle bir şans vardı ya da vardı.

Onu hayatında görmeyi çok istiyordu. Ama arkadaş bölgesine geri dönmek istemiyordu. Cenneti tattıktan sonra onu arzuladı ve daha azıyla yetinmeyi reddetti. Zaten iki yılını rol yaparak harcamıştı, Sanki kız arkadaşlarından biriymiş gibi onun diğer erkeklerle olan randevuları hakkında konuşmasını dinlemekten bıkmıştı. Hiç kimseyle çıkmamasının bir nedeni olduğu, hiçbir erkeğe ilgi göstermediği hiç aklına gelmemişti.

kadın ama o. Bunca zamandır, sonunda gözlerinin önünde duran şeye gözlerini açmasını umuyordu. Artık onunla işi bitmişti.

Bu. Artık bu şekilde yaşayamazdı. Bir şeyler vermeliydi.

Sırt çantasını açık odanın en solundaki yemek masasının üzerine koydu ve sanki buraya yüzlerce kez gelmemiş gibi etrafına göz gezdirdi. Gerçek bir dedektif olduğu için, mutfak adasının üzerinde duran simit ve poğaça takımını fark etti.

Boş.

"O güzel sergiyi senin kurmadığını biliyorum. Ve eminim ki o süslü pasta kubbesi sizin mutfağınızdan gelmedi. Ivy uğrayıp getirdi mi?"

Kollarını kavuşturdu ve taş şöminenin kenarına yaslandı. "Ziyarete geldi. İşten herkes . Sen hariç."

Faith yüzünü buruşturdu.

"Ama," diye devam etti, "onu Ivy getirmedi. Annem getirdi."

Gözleri büyüdü, arka pencerelerden giren güneş ışığında zümrüt yeşili parlıyordu. "Ailenin evde olduğunu sanıyordum. Fransa, bazı arkadaşları ziyaret."

"Bana kalsa hâlâ orada olurlardı. Onları endişelendirmek istemedim. Ama Grayson onları aradı. Pazartesi günü geldiler."

Sanki orada olduklarına dair bir işaret arıyormuş gibi etrafına bakındı. "Seninle kalmıyorlar mı?"

"Bir saat önce ayrıldılar, Florida'ya geri dönüyorlar."

"Tampa, değil mi? Baban beni hep orada yaptığı balıkçılık gezileriyle ilgili hikayelerle eğlendirir ve-"

"Neden buradasın, Faith?"

Tekrar yüzünü buruşturdu, sonra ona doğru ilerledi ve birkaç adım ötede durdu. Bunun için ona hayranlık duyması gerekiyordu. Şimdiye kadar ona hiç de hoş davranmamıştı ama şimdi onunla yüz yüze geliyordu. Alışık olduğu Faith buydu, bu hafta başında kaçan değil.

"Neden buradasınız?" Asher ne bekleyeceğinden emin olmadan tekrarladı. Bu resmi bir veda mıydı? Onu o kadar korkutmuş muydu? İşini bırakıp Gatlinburg'u terk mi edecek? Belki Nashville'e geri dönecekti? Bunu düşünmek bile içine bir korku salmıştı. Ama geri adım atmıyordu. Onun burada olduğu birkaç dakika içinde kararını vermişti. Geriye dönmek bunun bir parçası değildi.

Adamın sağ elini iki elinin arasına aldı. "Yorgun görünüyorsun. İyi hissediyor musun? Nefes almakta zorlanıyor musun?"

"Hissettiğim kadar bitkin göründüğümünden eminim. Ağrım şu anda dörtte sabit. Ama bu birkaç gün önceki sekiz ya da dokuzdan çok daha iyi. Sanırım yaşayacağım."

"Acı çektiğin için çok üzgünüm. ister misin? Ağrı getireyim mi?"

"Bana neden burada olduğunu söylediğinde onları kendim alacağım."

İçini çekti ve başparmağını nazikçe elinin arkasında gezdirdi.

"Dünyadaki en iyi arkadaşım olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Başparmağının yumuşak ve yavaş darbeleri onu öldürüyordu. Kavrayışını sıkılaştırmamak, onu kendine çekmemek ve cennetin bir başka tadına bakmamak için kendini zorlamak zorundaydı.

"Eskiden senin en iyi arkadaşın olduğumu düşünürdüm," dedi Asher. "Şimdi emin değilim."

"Benim hatam. Sana korkunç davrandım. Gidip de geri dönmek affedilir gibi değil. Senin için orada olmalıydım. Arkadaşlar böyle yapar. göz kulak olurlar. Ben bunu yapmadım. Ve üzgünüm, çok üzgünüm. Beni affedebileceğini düşünüyor musun?"

"Hayır."

Faith gözlerini kırptırdı ve ellerini serbest bıraktı. "Hayır mı?"

"Affedilecek bir şey yok. Kaçtın çünkü korkmuştun. I anlıyorum. Sonunda benimle yüzleşmek için geri dönmene saygı duyuyor ve bunu takdir ediyorum."

Yüzünde rahatlamış bir ifade belirdi. "Teşekkür ederim. Her şeyi mahvettiğimden endişeleniyordum. Etrafımda olmak istemeyeceğinden.

artık. Arkadaşlığınız benim için her şey demek ve bir anlık çılgınlık yüzünden bunu yok etmek istemiyorum." O

garip bir şekilde güldü. "Nasıl oldu bilmiyorum. İkimiz de yorgunduk ve senin de acı çektiğini biliyorum.

ve hiçbir şey olmamış gibi davranabiliriz. Dava dosyalarımı yanımda getirdim ve biz-"

Asher bir adım daha yaklaşarak onu kendisine için boynunu geriye atmaya zorladı. "O muhteşem, yakıcı, dünyayı sarsan öpücük olmamış gibi davranmayı reddediyorum. Beni daha fazla görmeni sağlamaya çalışıyordum.

neredeyse iki yıldır bir arkadaştan daha fazla. kaynaştık, birlikte eğlendik. Birinin seni karşılamasından ve yepyeni bir işte sana ipleri göstermesinden memnun olduğunu anlıyorum. Ama yanlış başladık. Sabırlıydım, çok sabırlıydım.

gerçekten hissettim. Şimdi sana haber veriyorum. Sana olan ilgim asla sadece bir arkadaş olmadım. Seni istiyorum, Faith. Ve artık istemiymiş gibi . Rol yapmaktan bıktım."

Kadın bariz bir şok içinde ona öylece bakınca, adam lafı dolandırmamaya karar verdi. Her şeyi açıkça ortaya koydu, böylece bir daha asla yanlış anlaşılma olmayacak.

"Çalışırken, profesyonelliğimizi korumak için elimden geleni yapacağım. Ama mesai dışında olduğumuzda ya da bahsettiğiniz o boş zamanı geçirdiğimizde, biz sadece bir erkek ve bir kadınız. Ve bu adam seninle birlikte olmayı çok istiyor.

sana bir kadın gibi davranacak, her şekilde. Eğer bununla başa çıkamıyorsan, tekrar kaçabilirsin, evine gidebilirsin. Grayson'dan Parks davasına yardım etmesi için bana başka bir ortak atamasını isteyeceğim."

Yanakları kızardı. "Başka birini mi atayayım? Bu benim de davam. Üzerinde çalışmayı bırakmayacağım. Bu soruşturmada benim yerime geçemezsin."

"O zaman bir seçim yapmalısın. Benimle çalışacaksın, sana karşı olan hislerimin uysallıktan başka bir şey olmadığını bileceksin. Ya da hangimizin Parks soruşturmasında çalışmaya devam edeceğine ve hangimizin başka bir göreve atanacağına Grayson karar verecek."

Elleri iki yanında yumruk oldu. "Beni yeniden görevlendirmesi riskini almak istemiyorum. Adil oynamıyorsun."

Yüzleri birbirlerinden sadece birkaç santim uzaklaşana kadar eğildi. "Sevgilim, eğer adil oynasaydım, istediğimi asla elde edemezdim. Açık olmak gerekirse, istediğim şey sensin. Yatağında."

Birkaç adım geri çekilirken yüzü daha da kızardı. "Sana hemen söyleyeyim. *Bu* asla olmayacak. Ve sen de beni bu davadan atmayacaksın."

Gülümsedi. "Bildiğim iyi oldu, dava hakkında. Bu da demek oluyor ki bu davayı çözene kadar her gün birlikte çalışmaya devam edeceğiz. şey. Kendinizi hafife aldığınızı fark etmek için bolca vaktiniz olacak."

Kaşları şaşkınlıkla aşağı indi. "Kendimi küçümsemek mi? Ne demek istiyorsun?"

Tekrar yaklaştı, o kadar yaklaştı ki kızın göğüsleri ona değdi. "Aramızdaki ilişkinin ne kadar iyi olabileceğinin tadına baktın, çok küçük bir tadına. Ve hoşuna gitsin ya da gitmesin, merak ediyorsun. Ne kadar daha iyi ve ateşli olabileceğini merak ediyorsun. Ve bir gün... belki bugün değil, belki bir süre daha değil, o kaşıntıyı kaşımak isteyeceksin."

Şaşkınlıktan ağzı açık kaldı.

"O noktaya geldiğinde," diye devam etti Asher, "yeterince merak ettiğine karar verdiğinde ve aramızdaki ilişkinin ne kadar iyi olacağını keşfetmeye hazır olduğunda, tek yapman gereken o güzel parmağını kıvrırmak ve ben koşarak geleceğim."

Çenesi kapandı ve ellerini vücudunda gezdirdi.

Kot pantolon. "Peki o zaman. Parmağımı kıvrırmamaya dikkat edeceğim. Yanlış bir izlenime kapılmanızı istemem. Şimdi, işiniz bittiyse

O muazzam egoyu beslerken, ikimizin de yapacak işleri var. Dava üzerinde."

"Tabii ki. buyurun." Ofisinin bulunduğu yönü işaret etti.

Masadan sırt çantasını aldı ve koridora yöneldi.

Kapı gürültülü bir tıkırtıyla arkasından kapandığında, yemin etti Nefesinin altından küfretti ve ağrı kesici almak için mutfağa doğru yürüdü. Şişeden birkaç tane çıkarırken başını sallayarak tekrar küfretti. Ona ne olmuştu? Cevabını biliyordu

Bu. Daphne. Faith'in kız kardeşi onu defalarca zorlamış, cesur olmasını, Faith'e nasıl hissettiğini göstermek için çirkin bir şey yapmasını söylemişti. O da bunu ve daha fazlasını yapmıştı.

Çok uzun zamandır bekliyordu, buzul hızında ilerliyordu. Ya onu istediğine karar verecekti ya da vermeyecekti. Ama hayatını onun kendisini fark etmesini sağlamaya çalışarak geçirmekten bıkmıştı. Eğer olması gereken buysa, harika. Olmazsa... iş oraya gelirse o köprüyü de geçerci.

Dava üzerinde çalışacaklardı, umarım çözerlerdi. Sonrası ona kalmış. Eğer cevap hayırsa ya da daha fazla beklemek istiyorsa, işi bitmişti.

Zedelenmiş egosu kararını alkışladı. Ama kalbi çoktan beklenen sonun yasını tutmaya başlamıştı, Faith onu asla onun onu önemsedici gibi önemsemeyecekti.

Koridordan aşağı, kapalı ofis kapısına doğru baktı. Sonra mutfağa döndü ve dolaptan bir şişe bira aldı.

Buzdolabı. Teknik olarak hâlâ sabah olması umurunda değildi. Söylendiği gibi, bir yerlerde saat beşti. Şişeyi eğerken sırtında hissettiği acıyla yüzünü buruşturarak kapağını açtı.

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

Dün çok çaba sarf etmişti ama Asher Faith'in kendini rahatsız hissetmemesi için en iyi şekilde *davranmak*, profesyonelce ve olabildiğince platonik davranmak. Bütün günü Hastanedeyken yaptığı araştırmaları, TBI ve Gatlinburg Polis Departmanı'nın araştırmalarını inceliyordu. Ve çeşitli beyin fırtınaları yaptılar.

Teoriler, pek ilerleme kaydettikleri söylenemez. Yavaş yavaş rahatlamış ve eski rahat arkadaşlık rutinlerine geri dönmüşlerdi. Güzel bir gündü, başladığında beklediğinden çok daha iyiydi.

Sabahın erken saatlerinde masasında uyuyakaldığında, onu koridordan misafir odasına taşımak istemişti. Ama hâlâ iyileşmekte olan omzu işbirliği yapmadı. Bunun yerine, onu Çoğunlukla uykuda olan Faith onun yardımıyla kanepeye doğru yürüdü. Misafir odasına kadar olan ekstra mesafeyi Faith olmadan kat edemezdi.

uykulu bir şekilde onu vurmakla tehdit . Kıkırdarak, onu Etrafındaki kötü şöhretli pembe battaniyeyi, hastaneden kaçtığı anda bıraktığı battaniyeyi. Uyandığında ve onu gördüğünde nasıl tepki vereceğini merak ediyordu. Ertesi sabah dişlerini fırçaladığı ana banyodan duyduğu kahkahası onu gülümsetmişti.

Duş almak ve üzerini değiştirmek için eve gitmiş, pembe battaniyeyi kanepenin arkasına düzgünce katlanmış bir şekilde bırakmıştı. Araba sürmeyi denememişti.

beri ama ya bir süre daha devam etmesi gerektiğini düşünüyordu. sabahki UB toplantısı için Grayson'ın malikânesine götürmeyi deneyecek ya da Lance'i arayacaktı. Ama Faith gelip şoförlüğünü teklif ederek onu şaşırtmıştı.

Grayson'ın malikânesine yaklaşmak, Asher'ın onu her gördüğünde olduğu gibi bu sabah da hayranlık uyandırıcıydı. Bal rengi taş duvarlar sabah güneşinde parlıyordu. Dev bir revak malikânenin büyük bir kısmını gölgeliyordu.

Ön tarafta, altında yarım düzine arabaya yetecek kadar yer olan dairesel bir araba yolu var.

Grayson'ın yakın zamanda yaptığı bir tadilat sırasında eklediği devasa pencereler ön taraftaki ağaçları ve İngiliz bahçelerini yansıtıyordu. Tıpkı Unfinished Business'taki pencereler gibi kurşuna dayanıklı, tek yönlü gizlilik camından yapılmışlardı. Ve her odada yerden tavana kadar uzanıyorlardı.

"Sence kaç metre kare?" Faith, Lance'in beyaz cipinin arkasına park ederken sordu. "İçine benimki gibi dört ya da beş ev sığdırabilirsin ve benim evim de pek küçük sayılmaz."

"Hiçbir yok. Hiç sormadım. Hiç gördün mü?" "Aslında bildiğimi sanmıyorum. Belki de rehberli bir gezi istemeliyiz. bir gün tur."

"Boş zamanlarımızda mı?"

Gülümsemedi. "Belki bir gün gerçek bir tatil için zamanımız olur, Parklar soruşturması için çalışmak zorunda kaldığımız sahte araç yerine." Motoru durdurdu.

"Biz mi?"

Gülümsemesi soldu. "Yani, bilirsin, ikimiz de kendi tatillerimizi yapıyoruz. Bunu kastetmemiştim-"

Onun elini nazikçe sıktı. "Şaka yapıyordum, Faith." "Oh. Bunu biliyordum."

Sırıttı.

Gözlerini devirdi.

"Bunu özlemişim," dedi. "Sen bana gözlerini devirmeden bir gün bile tamamlanmış sayılmaz."

"Artık ne kadar sevdiğini göre, daha sık yapacağımdan emin olabilirsin."

Güldü ve ikisi de Lexus'tan inip içeri girdiler.

Arkalarındaki çift kapılardan birini kapatırken Hatta kendi evindekilerden bile daha büyüktü, kulağının yanına eğildi. "Burada kapıyı kibirli bir İngiliz uşak açmadığında hep şaşırımdır. Ama Grayson onca parasına rağmen törene bağlı biri değil. Oldukça ayakları yere basan biri."

"İnsanların beklediği gibi biri değil, orası kesin." Bir dönüş yaptı muhteşem cilalı ahşap ve mermer girişin etrafında. "Sanırım burayı işleten bir düzine çalışanı var. Ancak bunların yarısı yaşlı ve daha uzun süredir burada yaşıyorlar. Onlara daha çok hizmet ediyor, onların burada kalabilmelerini sağlıyor."

Bir huzurevine kapatılmak yerine günlerini şık bir şekilde geçirsinler."

Willow, kütüphaneye açılan sol taraftaki çift kapıdan çıktı. "Ve ne kadar harika ve nazik olduğundan bahsettiğinizi duyarsa, huysuzlaşır ve küser. Kabullenme konusunda iyi değil. iltifatlar."

Faith ona sarıldı. "İkinizin bir araya gelmesine çok sevindim. Siz mükemmel bir çiftsiniz, onun yang'ına yin ."

"O *benim* için mükemmel, bu kesin. Şimdi, partiyi başlatalım. Siz gelen son iki müfettişsiniz. Diğerleri Ryland, Lance, Brice, Trent, Ivy. Callum bile toplantıya gelmek için mevcut davasını askıya . Dün gece Johnson City'den geldi. Eksik olan tek kişi TBI

İrtibat. Rowan bazı davalarımızdaki kanıtlara erişim için görüşmeler yapıyor ama daha sonra burada olacak. Beklememize gerek yok. Burada bir

Kütüphanede kahvaltı büfesi hazır. Ondan sonra işe koyulacağız."

Kütüphane tam olarak buydu, kitaplarla dolu iki kat yüksekliğinde bir odaydı. Ama aynı zamanda birkaç farklı alanda kanepeler ve koltuk gruplarından oluşan bir aile odasına eşdeğerdi. Ya da, Bazı grupların toplantı için odanın ortasında U şeklinde büyük bir küme halinde birleştirilmesi dışında öyle olacaktı.

Pencerelerin karşısındaki duvarda, Willow'un sözünü ettiği büfe kuruluydu. Açık büfenin içinde inanılmaz miktarda yiyecek vardı. meyve ve simitten yumurta, bisküvi ve et suyuna kadar. Bir yabancı için bu savurganlık gibi görünebilir. Ama UB'deki herkes gerçeği biliyordu. Burada hiçbir şey boşa gitmedi. Grayson cömertti ve her şeyi personel ve bahçelerdeki geçici işçilerle paylaşıyordu. Hiç şüphesiz mutfaklar şu anda herkesin bol miktarda taze ve lezzetli yiyecek almasını sağlamak için harıl harıl çalışıyordu. Ve eğer personel ve aileleri için çok fazla olursa, yerel bir gıda bankasına götürülecekti.

Faith'in şefkatli doğasına sadık kalarak, dikenli dış görünüşüne rağmen sık sık dünyaya gösterdi, Asher'ın üzerine titredi, gerçekten istediğinden çok daha fazlasını yediğinden emin oldu.

"Gücünü yeniden ," dedi ve ona bir ikinci bardak portakal suyu. "Ve kaslarınızın iyileşmesine yardımcı olmak için bol miktarda C vitaminine ihtiyacınız var."

Bardağa hevesiz bir şekilde baktı. "Sanırım bu bana neden bir galon çalıştığını açıklıyor. Dürüst olmak gerekirse portakal suyunu pek sevmem."

"Fark etmez. Bu senin için iyi."

Yakındaki bir kanepede oturan Lance gülmeye başladı.

Faith gözlerini kıstı. "Bu kadar komik olan ne?"

Omuz silkti, hâlâ sırtıyordu. "Kız kardeşinin sana neden anneanne dediğini yeni yeni anlamaya başlıyorum."

Nefes nefese kaldı. "Bunu sana kim söyledi?" Asher'ı işaret etti.

"Sen *yapmadın*." Kollarını kavuşturdu.

Cevap vermemek için meyve suyunu içmeye başladı.

Arkasına yaslandı, yüz ifadesi daha sonra intikam alacağına söz veriyordu.

Sonunda meyve suyunu yere bıraktığında sırtıtmaktan kendini alamadı. Ama Faith ona bunu ödetemedi önce, Grayson ve Willow ayağa kalktılar.

"Buraya geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim," dedi Grayson. "Bu durum toplantısını ofisteki konferans salonunda yapmak yerine evimizde yapmak istedim çünkü bu özel bir durum. Asher, Tanrı'ya şükür, bir yıldan biraz fazla bir süre önce ölmek üzereyken bugün bizimle birlikte.

bir hafta önce. Willow ve ben, iyileşme yolunda olduğun ve takıma geri döndüğün için sana son derece minnettarız."

Herkes alkışladı ve tezahürat yaptı. Birkaçı ıslık çaldı. Asher başını sallayarak herkesin durmasını işaret etti.

Faith elini kurnazca aralarındaki kanepede hareket ettirdi ve parmaklarını hafifçe onun elinin üstüne bastırdı.

Adam soru sorarcasına ona baktı ve o sadece gülümsedi. Diğerleri gibi onun da kendisine teşekkür ettiğini biliyordu. Ama onun bu özel jesti

onu diğerlerinin toplamından daha fazla etkiledi.

Asher bir şey söyleyemeden Grayson boğazını temizledi ve gürültü kesildi.

"Bir şey daha ekleyeceğim," dedi Grayson. "Asher bir başkasının hayatını kurtarmak için kendi hayatını riske attı. Bu nadir görülen bir şeydir. Daha da ender rastlanan bir şey ise, bir *insanın* bir başkasına yardım etmek için sırtındaki gömleği ona vermesi."

Asher bu bayat şaka karşısında inledi.

"Willow ve ben kaybınızı telafi etmek istiyoruz." Grayson, Asher'a bir şey fırlattı.

Onu göğsüne bastırdı ve ne olduğunu anladığında başını salladı. Bir gömlek.

Çok geçmeden oradaki herkes ona gömlekler fırlatmaya başladı, sonuncusu Faith'ten geldi ve kucağındaki küçük giysi yığınının üzerine düşerken gülüyordu.

"Çok komik millet," dedi kuru bir sesle. "Çok komik." İçlerinden birinin üzerindeki etiketi kontrol eder gibi yaptı ve Lance'e fırlattı.

"Birisi bunu senin için istemiş olmalı. Bu küçük bir şey."

Asher kadar büyük olan Lance gömleği geri fırlattı. "O zaman bu kesinlikle senin için küçük adam."

Faith gömlek yığınını katlamaya başladı.

"Teşekkürler hayatım," diye fısıldadı Asher.

Onun bakışlarından kaçındı ama hafifçe başını salladı.

"Tüm eğlence bir yana," dedi Grayson, "hepimiz meşgulüz ve yapacak çok işimiz var.

Yapacak işlerim var. Ryland, önce kendi durumunu açıklamak ister misin? Faith ile bitirebiliriz."

Başını salladı ve ekibi mevcut vakası hakkında bilgilendirmeye başladı. Her biri o gün nerede çalıştıklarına bağlı olarak normalde her sabah UB'de veya uzaktan bağlantı yoluyla yaptıkları gibi güncellemeler yaptı. Birbirlerine fikirlerini aktardılar ve önerilerde bulundular. Sıra Asher'a geldiğinde, Faith'in Leslie Parks için potansiyel bir yer olarak Stan's Smoky Mountains Trail Rides'ı belirlediğinde neler olduğunu hızlı bir şekilde özetledi. alındı.

"Gerisini biliyorsun. Leslie'yi bulduğumuz için şanslıydık. Ama, Ne yazık ki katil kaçtı. Bir görevde olmadığım için ondan sonra neler olduğunu size Faith anlatabilir."

"Bazılarınızın duymadığı ayrıntıları tamamen geçiştirdi," dedi. "Fail Leslie'yi boynuna bir geçirerek asmış. Onu bir kütüğün üzerine oturttu ve boynuna bir ip bağladı.

Bir ucu da saklandığı ormana doğru uzanıyordu. Asher Leslie'yi bulur bulmaz, suçlu ipi çekti. Asher atladı.

Leslie'ye saldırdı ve kütük tam onu yukarı kaldırırken bacaklarından tutarak ağaca yasladı. Eğer bunu yapmasaydı, boynu kırılacaktı. Sonra ormandaki korkak, işini bitirmek için bıçağını ona doğru fırlattı. Ama Asher vücudunu bıçakla Leslie'nin arasına sokarak yine onun hayatını kurtardı. Leslie bana bıçağın doğrudan kalbine doğru gittiğini söyledi. Bıçak sırtına saplanmış ve bir akciğerini delmiş olsa bile Asher, Leslie'yi ilmiğten kurtarmayı ve onu ahıra geri götürmek için ata bindirmeyi başardı."

Grayson'la birlikte karşılarında oturan Willow'un beti benzi attı. "Yukarıda durumun ne kadar kötü olduğunu hiç bilmiyordum. Aman Tanrım. Hayatta kaldığın için gerçekten şanslıyız, Asher."

"Bunu takdir ediyorum. Ama artık bitti. Ben iyiyim." Faith'i işaret etti. "Gatlinburg Polisi'nin ve senin araştırmalarına dayanarak bir zaman çizelgesi hazırlamışsın. Bunu onlara anlatmak ister misin?"

Son birkaç gün içinde yaptığı tüm araştırmalardan bahsederek ona merhamet etti.

"Fail Leslie'yi ahıra götürdü, iki atı çaldı ve onu dağ eteklerine doğru sürmeye zorladı. Kaba davrandı, onu tokatladı, aynı sopayla bazı yüzeysel kesikler attı.

Bıçak. Çoğunlukla, ona yapacağı korkunç şeyleri söyleyerek onu korkutuyordu. Neyse ki, hiçbir zaman bunu gerçekleştirme noktasına gelmedi.

bu planlar. Asherzanlı planladığı şekilde saldıramadan onu kurtardı."

Ryland, Faith'in solundaki sandalyesinde öne doğru eğildi. "Neden ahıra dönüp onu dağın eteklerinde bıraktı? Ve neden ahırda bıraktığı iki kişiyi öldürdü?"

"Leslie, Stan Darden Junior'ın atları aramak için dağın eteklerine doğru at sürerken onlara rastladığını ve şunları gördüğünü söyledi Leslie ağaca bağlanmış, işkence görüyordu. Stan, yine gerçek olan, müdahale etmeye çalıştı. Ama suçlu ondan daha iyi davrandı ve onu. Stan sendeleyerek atına bindi ve muhtemelen yardım çağırmak için yola çıktı. Bundan sonra ne olduğunu hepiniz az çok tahmin edebilirsiniz.

Kötü adamımız Stan'in peşinden gitti. Onu yakaladı ve ahırda doğradı. Daha sonra gürültü onu alarma geçirip oğlunu aramak için dışarı çıktığında Stan'in babasına da aynısını yaptı."

Ivy, Faith'in karşısında yüzünü buruşturdu. "Ne kadar korkunç. Zavallı aile."

"Biliyorum." Faith başını salladı. "Bu çok üzücü. Hayatın böylesine boşa harcanması."

Asher hikâyeye devam etti. "Görünüşe göre Faith ve benim geldiğimiz saatlerde Leslie'yle birlikte dağların derinliklerine doğru ilerleyebilmek için yeni bir at alıyor, cesetleri saklıyor ve erzak topluyordu."

Faith başını salladı. "Leslie o ilk gün benim dışımda kimseyle konuşmadı. İkimiz de beraberdik çünkü polis bizden ona saldıran adamın robot resmini çizmesine yardım etti. Bundan hemen sonra, size anlattığım temel bilgileri bana verdi. Ama ondan sonra konuşmayı bıraktı, davadaki dedektiflerle bile konuşmadı. Sanırım şoktaydı.

Olanların travmasını atlatmaya çalışıyor. Hayatını kurtardığı için Asher ve benimle konuşmayı kabul edeceğini umuyorum. Willow, kurban avukatımız olarak aileyle çoktan bağlantıya geçtin. Onlarla konuşup Asher ve benim Leslie'yle görüşüp görüşemeyeceğimizi öğrenebilir misin?

Mümkünse bugün?"

"Kesinlikle. Tabii ki onun iyiliği benim önceliğim olacak. Ama eğer buna hazırsa ve ailesi de kabul ederse, size hemen haber vereceğim."

"Tek isteyebileceğim bu.

Teşekkürler." Willow gülümsedi.

O anda Rowan Knight geldi. Asher'a başını sallayarak doğruca Grayson'ın yanına gitti ve ona bir kâğıt uzattı. Rowan ayrılmak için dönmeden önce bir süre konuştular. Çıkarken Asher'a bir gömlek fırlattı ve aceleyle giderken sıırttı.

Grayson kâğıdı Faith'e uzatırken Asher kıkırdadı ve gömleği Faith'in aralarına koyduğu yığına ekledi.

"Adli tabip," dedi Grayson, "bir adli antropoloğun yardımıyla son iki kurbanın kimliklerini tespit etti. Bunlar onların isimleri, haklarında sınırlı geçmiş bilgileri içeren kısa açıklamaları ve bilinen son adresleri."

Faith ilgili ayrıntıları yüksek sesle okuyarak bulguları herkes için özetledi. "Beş numaralı kurbanın June Aguirre olduğu tespit edildi, Kadın, Hispanik, 26 yaşında. Bekârdı, düzenli bir erkek arkadaşı vardı- Nathan Jefferson. Pigeon Forge'da yaşıyordu. Mesleği, bir kredi birliğinin şube müdürü. Eve dönerken kayboldu.

Gatlinburg şehir merkezindeki işinden ayrılmış ve bir daha görülmemiş. Bu beş yıl önceydi." Gözlerini kırıştırdı. "Vay canına, Jasmine Parks'tan bir *gün* önce ortadan kaybolmuş."

Asher kaşlarını çatı. "Önceki kurbanlarımız arasında yaklaşık altı ay varken son ikisi arasında sadece bir gün olması çok büyük bir artış. Kesinlikle dikkat etmemiz gereken bir şey. Ne? Ölüm nedeni hakkında? tabip diğer kurbanlarla ilgili bir şey bulamadı. June Aguirre hakkında bir şey var mı?"

Faith kısa özeti tekrar okuduktan sonra başını salladı. "Ölüm şekli, cinayet. Ölüm nedeni belirsiz."

Kâğıdı çevirdi. "Altı numaralı kurban Brenda Kramer, kadın, beyaz, yirmi üç yaşında. Aynı zamanda bekar, düzenli bir erkek arkadaşı-Kurt Ritter. Gatlinburg'da ömür boyu ikamet etti. Liseden sonra seyahat etmek için iki yıl izin aldı. Geri döndüğünde işletme okuluna gitmeye başladı. Mezuniyetine bir yıl kalmıştı ki, bir gece erkek arkadaşıyla parti yaptıktan sonra ortadan kayboldu. Arkadaşlar. Erkek arkadaşı eve hiç gelmediğini söyledi. Bu yedi yıl önceydi. Ve siz sormadan söyleyeyim, ölüm sebebi Belirsiz." Yüzünü buruşturdu. "Bu çok garip. Kurbanın cebinde bazı pürüzsüz nehir taşları bulundu. Bu önemli olabilir mi?"

"Diğerleriyle birlikte taşlar da bulundu mu?" Grayson sordu.

"Hatırladığım kadarıyla hayır. Asher?"

"Tekrar kontrol edeceğim ama sanmıyorum. Kurbanlardan birinin kıyafetlerinden geriye kalanların üzerinde gerçekten sert bir kir olduğunu hatırlıyorum.

Adli tabip, cesedin gömüldüğü sırada çamur olabileceğini tahmin ediyor. Bu, kurbanlardan ikisinin ölümlerinden kısa bir süre önce suyun içinde ya da yakınında olduğu anlamına gelebilir. Ya da basitçe Biri yürüyüş yapıp taş topluyor. Diğer de kaçırılmadan önce yağmura yakalanıp çamura bulanmış. Kayaların ya da çamurun bize nasıl yardımcı olabileceğini anlamıyorum ama bunu not edip bulduğumuz başka bir şeyle bağlantılı olup olmadığına bakacağız."

Grayson kollarını kavuşturdu, kaşları çatıldı. "Zayıf görünüyor, kabul ediyorum. Cinayetlerin üzerinden yıllar geçtiğini ve adli tabibin elindeki tek şeyin iskeletler olduğunu biliyorum ama en azından olası ölüm nedenleri hakkında tahminde bulunmasını sağlayamaz mıyız? Boğulma gibi mi? Bu seri katil vakalarında yaygın bir ölüm nedeni değil mi?"

Asher başını salladı. "Bu aslında seri katillerin kurbanlarını öldürmek için kullandıkları en yaygın yöntemlerden biri. Ama genellikle bazı kemikler kırılır.

ve bu otopsi sırasında bulunacak. Kurbanlarımızın hiçbirinin dil kemiği kırılmadığı için boğulma ihtimali düşük görünüyor. Kurbanlarımızın hiçbirinde alet izi ya da parçalanmış kemik bulunmaması da bıçaklanmış olma ihtimallerini düşürüyor. Kurbanların hiçbirinde Kemiklerin hiçbirinde kurşun deliği, kurşun parçası yok. Yani vurulma ihtimali çok düşük."

"Peki ya zehir?" Grayson sordu. "Kurbanlardan bazılarının yanında saç bulundu. Saçlarda toksin testi yapamazlar mı? Ölümden sonra saçların bir süre daha uzamaya devam ettiğini duyduğumu hatırlıyorum. Eğer ölümden sonra saçta toksin varsa, bu saçın zehirli olduğunu kanıtlayabilir mi?

Birisi ölüm nedeni olarak bir miktar yutmuş olabilir mi?"

Faith gülümsedi. "Meslek mi değiştiriyorsun patron? Dedektiflerinizden biri mi olmak istiyorsunuz?"

"O kadar çok çalışmak istemiyorum," diye alay etti. "Ama ben de senin ve Asher'ın olduğu hayal kırıklığına uğradım. Sadece aklıma gelen soruları soruyorum."

"Bunlar güzel sorular. Asher ve benim sahip olduğumuz sorular tartıştık. Ya da daha önceki kurbanları tartışırken tartışmıştık. June ve Brenda'nın da karışıma eklenmesiyle, eminim tüm bunları yeniden tartışacağız. Zehir, göz ardı edemeyeceğimiz şeylerden biri. Ölümden sonra saç çıksa bile, saçta tespit edilebilecek kadar toksin konsantrasyonu olması için zehrin saça geçmesinin uzun sürmesi gerekir.

kurbanı öldürür. Kalbin, toksinleri tüm vücutta dolaştıracak ve saç tespit edilebilecek kadar büyük konsantrasyonlara ulaşacak kadar uzun süre pompalaması gerekir. Ben bir seri katil göremiyorum. Zehrin ölüm sonrası saç birikintilerinde ortaya çıkması için kurbanlara yeterince uzun bir süre boyunca doz verilmesi."

Asher başıyla onayladı. "Erkeklerin öldürmek için zehir kullanması da nadirdir. Bu daha çok kadın katillerin tercih ettiği bir yöntemdir.

Katilimizin otuzlu yaşlarının başında beyaz bir erkek olduğunu biliyoruz. Bu onun hakkındaki son FBI profiliyle ve görgü tanıklarının ifadeleriyle, yani Leslie'ninkiyle uyuyor,

Faith'in ve benim. Ayrıca profilinde bekar olduğu ve hiç evlenmediği yazıyordu. Evli ve düzenli bir işte çalışmakta zorluk çekiyor. Muhtemelen peyzaj veya inşaat gibi açık havada saatlik, nakit işlere başvuracaktır.

Bu onun dağlardaki rahatlığıyla uyumlu. Bu Burası onun alanı, kendini en rahat hissettiği yer. Muhtemelen yirmili yaşlarının ortalarında öldürmeye başlamış, bu da ilk kurbanımızın yedi yıl önce öldürülmüş olmasıyla doğru orantılı. Sıklıkla olduğu gibi Seri katillerin, fantezilerindeki kadınları incitmek ve öldürmekten gerçekten bunu yapmaya geçmesine neden olan bir tetikleyici olması muhtemeldir."

Faith, "Katilin çocukluk ya da ilk gençlik yıllarında yaşadığına inandığı travmayı da unutmayın," diye ekledi. "Bu dünya görüşü üzerinde büyük bir etkisi olduğu düşünülüyor, hatta belki de kadınlara olan nefretiyle başladı. Bu onun ahlaksızlığını açıklamaya yardımcı olabilir, ancak bunun, olası şüpheli listelerini daraltmak umuduyla yaptığımız herhangi bir arka plan araştırmasında bir tür çocukluk travması aramak dışında kim olduğunu anlamamıza nasıl yardımcı anlamıyorum."

Asher, "Faith ve ben, Leslie Parks'ı asmaya çalıştığından beri, asmanın onun öldürme yöntemi olabileceğini düşündük," dedi. "Ama Leslie'yi kurtardıktan kısa bir süre sonra bu olasılık hakkında adli tabibi aradı. O zaman adli tabip kurbanlarımızda dil kemiği ve başka kırık kemik olmadığını açıkladı. İdamda boynu kırmamak mümkün. Ama en azından bir tanesinin

Eğer hepsi asılmış olsaydı, maktullerin hiçbirinde kemik yaralanması olmazdı. Sonra tekrar, katilimizin

Öldürme şekliyle tutarlı. Çoğu öyledir. Ama bazıları değiştirir. Hatalarından ders alırlar, silah seçimlerini değiştirirler."

"Peki ya imza?" Lance sordu. "Bir seri katil öldürme şeklini değiştirse bile, genellikle her zaman aynı olan bir şey, bir ritüel ya da her neyse, vardır. Bu, öldürdüğü kişiyi nasıl bağladığı kadar basit olabilir. ya da onları öldürmeden önce alınlarından öptüğünü söylüyor. Elinizde sadece iskeletler, bazı saçlar, giysi ve mücevher olduğuna göre, onun imzası olarak bir araya getirebildiğiniz herhangi bir şey var mı?"

Faith kâğıdı Asher'a uzatırken başını hayır anlamında salladı. "Mezarların her birinde fiziksel kanıt olarak çok az şey olduğu için, imzası hakkında bir teorimiz bile yok. Bu sık sık tartıştığımız bir konu ama ikimizin de bu konuda sunabileceği somut bir şey yok."

Asher'ın incelemekte olduğu kâğıdı işaret etti. "Bu son iki kurban kimliği, elimizdeki bilgilere ek olarak Bu da katilin ilk kurbanının Brenda Kramer olduğu anlamına geliyor. Diğerleri, öldürölme sırasına göre, Natalie Houseman, Dana Randolph, Felicia Stewart ve June Aguirre. Jasmine Parks son kurban, beş yıl önce. O derme çatma mezarlıkta başka ceset yok. TBI kendi koku köpek ekibini getirdi ve tüm dağ yamacını yere nüfuz eden radarla yeniden inceledi. Toplam altı kurban. Her beş ila altı ayda bir birini öldürüyor, son ikisini ise sadece bir gün arayla. Ondan sonra hiçbir şey yok. Cevaplanmasını istediğim tek şey, cinayetler arasında yaklaşık altı ay olan rutinini neden son iki cinayet arasında bir güne çıkardığı."

Lance, "Bir gün arayla ilgili bir fikrim yok," . "Ama seri katillerin öldürmeyi kendi tercihleriyle bıraktıklarını sanmıyorum. Ya ölürler, ya hapsedilirler ya da devam etmelerini imkânsız kılacak bir şekilde etkisiz hale getirilirler. Hapsedilme konusunu araştırdınız mı?"

"Yaptık," dedi Asher ona. "Aslında bunun için bir bilgisayar uzmanı tuttuk çünkü elimizde Tennessee cezaevi sisteminden mahkûmların giriş ve çıkışlarıyla ilgili analiz etmemiz gereken muazzam miktarda veri vardı. Tüm bu verileri kurbanlarımızın öldürölldüğü tarihlerle ve Jasmine'in kaybolmasından ve Leslie'nin kaçırılmasından bu yana geçen süreyle karşılaştıran bir program yazdı. Bazıları daha yeni Leslie'yi teorik olarak serbest bırakılacak mahkûmlar kaçırmış olabilir. Ancak bilgisayarımız bunların çoğunu eledi çünkü diğer kurbanlardan bazılarının öldürölldüğü zamanlarda hapsedilmişlerdi. Elimizde sadece beş potansiyel kaldı ve fotoğrafları katille uyuşmadığı için onları eleyebildik."

Lance, "Bu kapsamlı analiz, o zaman aralığında hapiste olmadığını hemen hemen kanıtlıyor," dedi. "Başka bir eyalette hapsedilmediyse, ki burada insanları seçip öldürölldüğü göz önüne alındığında bunu düşük bir olasılık olarak görüyorum. O rahat, bölgeyi biliyor. Belki de öldürmeyi hiç bırakmadı ve son cesetleri başka bir şahsa gömüyor. mezarlık, belki de başka bir uzak dağ yamacında."

"Muhtemelen," dedi Asher. "Ama şu anda bunların hepsi gerçeklere dayanmayan spekülasyonlar. Kabul ediyorum, bir seri katilin cinayetlerini *durdurması* ya da

öldürmeler arasındaki süre. Genel olarak, öldürme arzusu güçlendikçe ve buna daha fazla direnemedikçe süre azalır. Ancak belgelenmiş bilinen istisnalar vardır. Bir tanesi BTK katili-Park City, Kansas'tan Bağla, İşkence Et, Öldür. Aylar arayla birkaç kurban öldürdü ve sonra tekrar başlamadan önce kimseyi öldürmeden yıllar geçirdi."

"Katilimizin duraklayıp duraklamadığından bağımsız olarak," dedi Faith, "tekrar öldürdüğünü biliyoruz. Eğer onu durdurmasaydın Leslie'yi öldürecekti. Bu, Asher'la ikimizin en iyi bildiği konulardan biri. Tartıştık ve ikimiz de senin düşünce tarzına meyilliyiz, Lance. Bir yerlerde muhtemelen ikinci bir mezarlık olduğuna inanıyoruz. Sadece henüz bulamadık."

Grayson başını salladı. "Eğer durum buysa Russo ve Frost çılgına dönecektir. Ama nereye bakacakları konusunda bir fikrim olmadan onlara daha fazla ceset olabileceğini söyleyemem."

Asher omuz silkti, sonra sırtına bir ağrı saplanınca yüzünü buruşturdu. Acı azalmaya başlayana kadar sığ nefesler aldı ve sonra devam etti. "Eğer varsa, ikinci mezarlığın daha önce tahmin ettiğimiz bölgede olacağını rahatlıkla söyleyebilirim. daha önceki coğrafi araştırmalar. Bulduğumuz mezarlığın etrafına yaklaşık yirmi dakikalık seyahat süresine sahip bir daire çizerseniz, büyük paraya bahse girerim ki eğer başka bir gömü yeri varsa, bu dairenin içinde olacaktır."

"Kesinlikle," dedi Faith.

Asher devam etti. "Eğer çoğumuz muhtemelen başka bir mezarlık olduğu konusunda hemfikirsek, belki de en azından TBI'ı bu işe dahil etmeliyiz. Polisin bunu araştırmak için yeterli kaynağı yok. Ama TBI'ın kesinlikle var. Coğrafi teorilerimizi ve araştırmalarımızı paylaşabiliriz ve onlar , eğer durum buysa, boşa kürek çekebilirler. Bu teoriyi inceleyip incelemeyeceklerine onlar karar versin. Zaten tüm kayıpları buldular.

Son on yıl içinde Gatlinburg'un otuz mil yarıçapındaki bir bölgede meydana gelen kadın vakaları, ME'nin elimizdeki kurbanların kimliklerini tespit etmesine yardımcı olacak. Bunları bir başlangıç noktası olarak kullanabilir, halihazırda iyi bir şüphelisi olmayan vakaları görebilir ve potansiyel olarak seri katilimizin işi odaklanabilirler."

Grayson kollarını kavuşturdu. "Bunu neden yapmak istesinler ki? Önce bilinen kurbanlara odaklanmaları ve bunun onları katile götürebileceğini görmeleri gerekmez mi?"

"Bunu zaten yapıyorlar," dedi Faith. "Biz de öyle. Ve hiçbirimiz bir yere varamadık. Yeni vakalar, en azından bizim için yeni olanlar, daha önce görmediğimiz bağlantılar sunabilir, davayı tamamen açabilecek yeni kanıtlar sunabilir."

"Bu şekilde ifade ettiğinizde mantıklı geliyor. Bunu Russo ve Frost'a anlatacağım."

"Yeni tespit edilen iki kurbandan elde edilen kanıtları da laboratuvarımıza ulaştırabilir misiniz?" Asher sordu. "Failin beni bıçaklamak için kullandığı bıçakta bulunan parmak izleri için ulusal veri tabanında herhangi bir geçerli DNA ve eşleşme olmadığını biliyorum. Belki şansımız yaver gider ve Kramer'in ya da Aguirre'nin parmak izleriyle bulunan kanıtlardan bir sonuç elde ederiz. bedenler."

Ryland konuşmaya katıldı. "Vuruşlardan bahsetmiştin ulusal veri tabanı, AFIS. AFIS'e bağlı olmayan ya da sisteme girme zahmetine katlanmadıkları küçük, hatta şiddet içermeyen tutuklama kayıtları olan yerel kolluk kuvvetleri ne olacak? Belki Ivy ya da Lance bu açığı takip edebilir. Siz ikiniz şu anda büyük bir davayı . Biriniz bunu bitirirken diğeriniz parmak izlerinin peşine düşebilir mi?"

Ivy Lance'e baktı. "Muhtemelen kaldırabilirim. Toparlama işini sen yapabilir misin?"

"Sorun değil. İşim biter bitmez sana yardım edeceğim."

Asher gülümsedi. "Teşekkürler. Bu harika bir fikir. Eğer bir eşleşme bulabilirsek, parmak izleri DNA kadar iyidir."

Ryland cep telefonunu çıkardı. "Rowan'a mesaj atıp Diğer kayıp vakalarının takibi konusunda TBI. UB'nin geri kalanının size yardım etmesine gelince... Ne yazık ki, çoğumuz Şu anda bizim de oldukça acil vakalarımız var. Eğer takip etmesi gereken acil bir şey bulursanız Ivy ile temasa geçin."

Lance eliyle işaret etti. "Yardıma ihtiyacınız olan bir konu olursa beni aramaktan çekinmeyin. Eğer sığdırabilirsem, yaparım."

Asher soru sorarcasına Faith'e baktı. "Yeni tanımlanan iki kurbanla ilgili kurban bilimi?"

"Kesinlikle. Bu mükemmel olur. Lance, Ivy, eğer yardımcı olabilirsiniz bunu yapılacaklar listenize ekleyin. Eminim bu konuda sınırlı bir şekilde çalışsanız bile Aguirre ve Kramer hakkındaki bilgileri TBI ve Gatlinburg PD'nin toplamından daha hızlı ve daha iyi bir şekilde bir araya getirebilirsiniz."

Lance güldü. " sert konuşuyorsun, Faith."

Gülümsedi. "Belki biraz. Onlar hakkında bulabileceğiniz ve Asher'la bana gönderebileceğiniz her şey çok makbule geçer. Bu sayede Jasmine ve Leslie'ye ve üzerinde çalıştığımız diğer kurbanlardan toplayabileceğimiz odaklanabileceğiz."

"Bir planımız var gibi görünüyor," dedi Grayson. "Asher, Faith'in sen hastanedeyken üzerinde çalıştığı konular hakkında bilgi vermesini ister misin? Henüz erken olduğunu ve hastaneden taburcu olduğunuzdan beri birbirinizi ilk kez gördüğünüzü biliyorum-"

"Aslında," dedi Faith, "dün gece onu bilgilendirdim." "Benim evimde," dedi Asher. "kaldı."

Nefesi kesildi. "Kanepede! Tek başına!" Adam sıırttı.

Diğerlerinden birkaçı gülmeye başladı.

Grayson öksürdü ve iri gözlü Willow'a baktı. Faith gözlerini Asher'a dikerek onu uyardı.

Kıkırdadı. Faith istemese bile, ona olan ilgisini açıkça ortaya koymakta bir sakınca görmüyordu. Heck, UB'deki herkes muhtemelen Ona karşı ne hissettiğini uzun zamandır biliyordu. Bunu aptalca sakladığı tek kişi oydu, onun uyanmasını ve kendisine bir tür sinyal vermesini bekliyordu.

Grayson, "İkinizin tekrar birlikte olmasına sevindim," dedi. Faith'in gözleri büyüdü. "Çalışmayı kastediyorsun."

Kaşlarını kaldırdı. "Başka ne demek isteyebilirim ki?"

Diğerleri tekrar gülmeye başlayınca yanakları pembeleşti ve kollarını kavuşturdu.

Willow, Grayson'ın koluna hafifçe vurdu ve onu uyardı Bak. "Sanırım kocamın söylemek istediği şey, sizin yeniden bir araştırma ekibi olmanıza sevindiği."

"Kesinlikle," dedi. "Ben de bunu kastetmiştim." Willow'a göz kırptı.

Faith'in yüzü daha da . Eğer Asher evine dönerken araba yolculuğundan sağ çıkarsa, kendini şanslı bir adam sayacaktı.

Ryland, Lance ve Ivy'ye seslendi. "Asher ve Faith'i güncellediğinizde beni de haberdar edin. Ekipten baŗka biri boŗalırsa onları yollayın."

"Teŗekk rler, Ryland." Faith'in yanakları h   kızırmıŗtı. "Size de teŗekk rler, Lance ve Ivy. Bu konuda alabileceğim her türlü yardım için minnettarım. Asher'dan bile, ne az olursa olsun."

Adam onun alaylarına sıdıttı. Biraz daha dik oturdu, onunla řakalaŗma havasına geri dönüyor ve onun esprilerine ayak uyduruyordu.

 yi hissettirdi. Ve adam tekrar göz kırptığında ve bu sefer gerçekten gülümsediğinde, daha da iyi hissettirdi.

Bundan zevk alacaktı. Davaya ve Faith'in peŗine d ŗmek için her şeyini ortaya koyacaktı. O daha az bir şey alacaktı iki arenada da kazanmak.

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

Geçen Pazar Faith, Asher'ı hastanede ziyaret etmişti. Knoxville. Bu Pazar yine onunla birlikteydi. Ama arabasında Pigeon Forge'a ve Gatlinburg'un daha önce hiç gitmediği uzak bölgelerine gidiyorlardı, polis memuruyken "vur-ve-konuş" dediği şeyi yapıyorlardı. June ve Brenda'nın hayatlarından insanları ziyaret ediyor, onları diğerleriyle ilişkilendirecek herhangi bir şey arıyorlardı. Kurbanlar.

Şimdiye kadar Nathan Jefferson ile June hakkında ve Kurt Ritter ile Brenda hakkında konuştuklarında buldukları tek bağlantı June'un Daha önceki kurbanlardan biriyle aynı markette.

"Sırada ne var?" Faith Gatlinburg şehir merkezine doğru geri dönerken sordu.

"Öğle yemeği mi? Açlıktan ölüyorum."

"Sonunda iştahın yerine geldi mi?"

"Bağımlı olmamak için ağrı bırakmaya çalışıyorum. Ağrı seviyesiyle birlikte iştahım da artıyor gibi görünüyor."

Ona sert bir bakış attı. "Eğer doktor bağımlılık, sana onları almayı bırakmanı söylerdi. Söylemedi, değil mi?" "Çok fazla kelimeyle değil. Ama ilaçları araştırdım.

Biliyorum.

tehlikeleri. Ve sonunda bağımlı olmak istemiyorum. Endişelenmeyi bırak. Ağrı daha da kötüleşirse reçetesiz bir şeyler alırım. Ama reçeteli ilaçlarla işim bitti."

Tartışmayı düşündü ama annesinin alayları hâlâ canını yakıyordu. Ve her ne kadar unutmak için mücadele etse de kavurucu bir öpücük ve Asher'ı yeniden sadece bir arkadaş olarak düşünmek, aynı zamanda onun için herhangi bir sıfatla "anne" olarak düşünölmek istemiyordu.

İlişkileri çok karmaşık bir hal almıştı. Geceleri zar zor uyuyabiliyor, onu düşünerek dönüp duruyordu.

Onun her *santimini* düşünüyordu. Uyuyabildiği birkaç seferde de aklına gelen düşünceler onu kan ter içinde uyandırıyor. O fantezileriyle çarşafı tutuşturmadığına şaşırılmıştı.

onun yaşadığı. Ve her biri onun etrafında dönüyordu.

Faith boğazını temizledi ve tekrar odaklanmaya çalıştı. "Nerede yemek istersin?"

"İyi misin? Biraz kızarmış görünüyorsun."

Klimanın havalandırma deliğini kendisine doğru çevirdi. "Bugün hava biraz sıcak. Nereye gitmek istersin?"

Bahanesine inanmış gibi görünmüyordu ama zorlamadı.

"Hamburger yemek ister misin?"

"Her zaman hamburger yeme havasındayım. Johnny Rockets? Smokehouse Burger?"

"Aklımı okudunuz. En son ne zaman o muhteşem eserlerden birini yediğimi hatırlamıyorum."

"Tahminimce muhtemelen geçen Noel'de. Daphne o sırada erkek arkadaşının ailesinin evindeydi ve annenle baban da başka bir seyahate çıkmışlardı. İtalya'ya sanırım."

"Evet, Noel İtalya'daydı. Ondan önceki yaz da İspanya'daydı." "Oh, evet. Getirdikleri İspanyol şekerlerini hatırlıyorum.

Huesitos. Beyaz çikolatalı olanları severdim. Her neyse, ikimiz de yalnız olduğumuz için bir Çin lokantası bulmaya ve üzüntülerimizi birlikte boğmaya karar verdik."

Sırıttı. "Çin lokantası kapalıydı ama Johnny Rockets açıktı. Bunu unutmuştum."

"Asla unutmayacağım. Soğan halkalarımı çalmıştın."

Güldü. "Zaten onları yemeyecektin. Çizburgerini bile bitiremedin."

Kapısının üzerinde Orijinal Hamburger'in evi olduğunu ilan eden sarı, kırmızı ve mavi tabelası olan lokantanın önündeki boşluğa çekti.

"Güzel zamanlarımız oldu, değil mi Asher?"

"Evet. Öyle. Ve keşke bana Ash diyebilseydin."

"Asla olmaz. Çok samimi. Eğer sana böyle hitap etmeye başlarsam, bir şeylerin yanlış gittiğini anlarsın."

"Ahırda bana Ash dedin."

"Çok büyük stres altındaydım. Yaralanmıştın. Dediğim gibi, bir şeyler yanlıştı."

Güldü ve içeri girdiler.

Birkaç saat sonra, onun evine geri dönmüşlerdi. Yemek masasında, bu kez her iki dizüstü bilgisayar da açıktı. Ekranındaki altı kurbanın resimlerine baktı, sonra gerindi ve arkasına yaslandı. "Anlamıyorum. Bu seri katil tüm kuralları çiğniyor."

"Kurallar mı? Ne gibi? Öldürdüklerinin çoğunun arasında altı ay beklemek, sonra da muhtemelen son beş yıldır başka kimseyi öldürmemek gibi mi?"

"Şu anda bu açının peşinde bile değilim. Kurbanları inceliyor, benzerlikler arıyordum ve sadece kadın kurbanları seçmesi dışında pek bir şey bulamadım. Seri katiller genellikle kendileriyle aynı ırktan olanları öldürür. Katilimiz beyaz, ama kurbanları beyaz, siyah ve Latin. Otuzlu yaşların ortasında olduğunu tahmin ediyoruz. Ama kurbanlarının yaşları yirmili yaşların başından kırklı yaşların başına kadar değişiyor. Katilin

Benzer fiziksel özelliklere sahip olsalardı, örneğin hepsinin düz siyah saçları olsaydı, tüm bunları görmezden gelebilirdim. Ama değiller. Bu adama kilitlenemiyorum. Nashville'deki eski dedektiflik hayatım bana Bu tür avcılarını avlama konusunda çok tecrübelisin. Quantico'da FBI'ın seri katil kurslarına katılmışsın. Bunlar hakkında ne düşünüyorsun? tutarsızlıklar?"

"Tehlikeli olmaya yetecek kadar şey öğrendim. Ama bana öğrettikleri bir şey vardı ki, büyük bir yüzde kurbanlarını Fiziksel özellikleriyle ilgisi olmayan ortak yönleri vardır. Bu meslek veya coğrafya kadar basit olabilir ve fırsat. Her biri, onları öldürdüğü anda içindeki belirli bir ihtiyacı karşılıyor."

"Bu bana hiç yardımcı olmuyor."

Omuz silkti ve sonra yüzünü buruşturdu.

"En son ne zaman ağrı kesici aldınız? Reçetesiz mi yoksa başka türlü mü?"

"Uzun zaman oldu. Daha fazla ilaç almamayı umuyordum. Ama beyaz bayrak sallamaya ve birkaç Tylenol almaya hazırım."

Daha güçlü bir şey almasını diledi. Bu onun yapacağı bir şey değildi. acı çektiğini ortaya çıkardı, bu yüzden muhtemelen itiraf ettiğinden çok daha fazla acı çekiyordu. Tırnaklarını masanın üzerine vururken mutfığa yöneldi. "Bugün Willow'dan haber alamadım. Ya sen?"

"Çıt yok. Willow onu bizimle konuşmaya ikna edemiyorsa Leslie gerçekten zor zamanlar geçiriyor olmalı." Bir bardakla birkaç hap içti

su.

"Bu katilden hayatta kaldığı bilinen tek kişi o. Söylediği ya da yaptığı bir şey her şeyi birbirine bağlayan anahtar olabilir. Ve o anahtarı elinde tuttuğunun farkında bile olmayabilir."

"Ona umut bağlamayın. Bizimle *asla* konuşmayabilir. Onsuz bir yol bulmak zorundayız."

Faith iç çekti. "Biliyorum, ." Bilgisayarına ve kurbanların resimlerine bakarken, onlar için adaleti nasıl sağlayacağını henüz bulamamış olmanın verdiği suçluluk duygusuyla el sallıyordu.

"Bunu söylemek çok daha kolay daha iyi."

"Birkaç dakikalığına da olsa zihnimizi bu durumdan uzaklaştırmak için bir molaya, bir dikkat dağınıklığına ihtiyacımız var. Sonra yeniden başlayabiliriz."

"Dikkat dağıtıcı bir şey kulağa hoş geliyor. Bu ne olabilir?"

"Dikkatini dağıtacak bir şeyler düşünebilirim." Adamın sesindeki alaycı ton, kızın sertçe ona bakmasına neden oldu. Adamın elinde yarım galon çikolatalı dondurma tuttuğunu görünce gülmeye başladı.

"Yakaladım seni." Göz kırptı. "Krem şantili mi, krem şantisiz mi?"

"Kesinlikle. Ben yardım ederim. Sırtın hâlâ iyileşme aşamasındayken onu kaşıklamana gerek yok." Mutfığa yöneldi ve O birkaç kase çıkarırken kepçeyi kaptı.

"Sanırım bunu sana annen aldı," dedi kaselerini doldururken. "Her ziyaretinde seni abur cuburla dolduruyor."

"Başka türlü olmasını istemezdim." Krem şantiyi aldı ve her birinin kâsesine ikişer top koydu.

Çikolata dağlarına baktı. "Ne düşünüyordum ki? Bu ikimizin de yiyebileceğinden daha fazla."

"Kendi adına konuş." Asher kocaman bir kaşık aldı ve ağzına attı.

Güldü ve çok daha küçük bir kaşık almasına rağmen aynısını yaptı. İkisi de adada durmuş, boş kalorileri ağızlarına tıktırıyorlardı.

"Yarın bundan kesinlikle pişman olacağım," dedi. "Tartıya çıktığımda. Belki de sen benimkini bitirmelisin. Hâlâ alman gereken kilolar var."

"yoksa." Kendi boş kâsesini itti ve yarısı yenmiş kâseyi ona doğru çekti.

Kasesini duruladı, bulaşık makinesine koydu ve sonra arkasını döndü. Adamın kaşığı yaladığını görünce donup kaldı. Adam ona bakarken gözleri karardı ve kaşığı yavaşça kasesinin içine kaydırıldı.

Ağzına. Adam biraz daha alıp tüketmeden önce dilini etrafında döndürürken kendi ağzı da kurudu.

ateşli bakışlar onu hiç terk etmedi.

"Dur, dur." Sesi kuru bir törpü gibiydi. Gözlerini kapattı, Onu engelleyerek derin bir nefes aldı, sonra bir nefes daha ve bir nefes daha. "Neyi durdurayım, Faith?"

Adamın ses tonuyla gözleri fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım. Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Ne yapmak?"

"Sesini bu şekilde alçalt. Sesin sanki... sanki-" "Ne gibi?"

"Seks gibi! Sadece. Dur." Onun yanından geçerek koridordan misafir yatak odasına koştu ve kapıyı arkasından çarptı.

* * *

ASHER az önce ne olduğunu anlayamadan kaşığı kaseye bıraktı. oldu. Onu ve bunu nasıl yaptığını bile bilmiyordu. Dondurmanın ve davaya ara vermenin tadını çıkarıyordu ki, kızın kalçalarının çekici salınımını fark etti.

Kase. Kadın arkasını döndüğünde, adamın bakışları kadının dudaklarına kaydı ve adamın düşünebildiği tek şey, kadının dudaklarını hissetmek oldu.

onu öptü, dilini içeri soktuğunda ağzının sıcaklığını hissetti.

Kadının boynunun kıvrımı, kaşığı emmesine neden oldu. Hastanede yaptığı gibi o yumuşak, mükemmel teni emmeyi düşündü. Ve göğüsleri, çok yumuşak ve sert, göğsüne bastırıyordu. Durmasını isteyen sözleri onu gerçekten şaşırtmıştı, onu gerçekliğe geri döndürdü. Sesi seks gibi mi geliyordu? Böyle bir süper gücü olduğunu bile bilmiyordu. Nasıl olur da

en başta nasıl yaptığını bile bilmediği bir şeyi gelecekte nasıl yapabilirdi?

Ellerini yüzünde ovuşturarak duruma lanet okudu. Hayal kırıklığına , acı çekiyordu ve gergindi. Hayatındaki hiçbir şey bugünlerde ne profesyonel ne de kişisel olarak doğru gidiyordu. Ve çok yorgundu.

Yatmak için çok erken olduğundan, Asher ağrılarını ve acılarını dindirmek ve birkaç dakikalığına da olsa tüm bu stresten uzaklaşmak için aklına gelen tek şeyi yaptı. Yatak odasına yöneldi ve buharlı duştan yararlanmak için banyoya girdi.

Ağrılarını ve sızılarını temizlemek, dava ve Faith hakkındaki endişelerini temizlemekten çok daha kolaydı. Soruşturma konusunda istedikleri cevapları alamamış olsalar da o kadar çok araştırma yapmışlardı ki bir çözüme yaklaşmış olmaları gerektiğini hissediyordu. Bu işler genellikle böyle giderdi. Günler, haftalar hatta aylar süren ve birdenbire o bir bulmaca bütün resmi bir araya getirmiş gibi görünüyor. Faith'le olan ilişkisine gelince? Bu hâlâ bir bulmacaydı. Ve kayıp parçayı bulabileceği konusunda o kadar iyimser değildi.

Havluyla kurulandıktan sonra havluyu beline sardı ve temiz kıyafetler almak için yatak odasına yöneldi.

"Oh...oh, aman... Özür dilerim."

Faith'in sesiyle döndü. Yatağının ayak ucunda durmuş, elinde telefon, gözlerini havlusuna dikmiş bakıyordu. Üstünün örtülü olduğundan emin olmak için aşağı baktı, sonra ona doğru yürüdü ve birkaç adım ötede durdu.

Bakışlarını onunkilerle buluşturmak için yukarı kaldırdı, yanakları ne zaman utansa pembenin o sevimli tonuna bürünüyordu.

"Bunu yapmak istememiştım... Yani istedim, ama daha çok *erken* ve ben Buraya bir şey almak için geldiğini sandım ve ben... Oh, Tanrım, özür dilerim." Etrafında döndü.

Yavaşça kolundan tutarak onu durdurdu. "İnanç. Zarar yok. Sorun nedir?"

Derin bir nefes aldı ve döndü. "Ivy'den bir e-posta. Bana Gatlinburg'daki açık kayıp vakalarının bir dosyasını gönderdi. Bir tane var

iç karartıcı derecede çok sayıda. Çoğu eski, birkaç yıllık. Ama bir tanesi yeni, iki gün önce. Açtım ve... bakın." Telefonunu kaldırdı.

Asher kaşlarını çattı. "Sanırım yanlış resmi gösteriyorsunuz. Bu June Aguirre."

"Hayır. Değil. Nancy Henry adında bir kadın. Akraba bile değiller ama sanki ikiz olabilirlermiş gibi görünüyorlar. Tıpkı Leslie ve Jasmine'in aralarındaki yaş farkı olmasaydı ikiz olabilecekleri gibi. Lütfen bana olduğunu düşündüğüm şeyin olmadığını söyleyin. Adamımız onu kaçırdı mı?"

Telefonunu aldı ve ekranı inceledi. "Haklısın. Onlar ikiz olabilirler. Ama hemen sonuca varmamalıyız. Büyük bir tesadüf olabilir. Tek bildiğimiz, erkek arkadaşıyla kaçmış ya da onu ihbar eden kişiye haber vermeden seyahate çıkmış olabileceği. kayıp."

"Biliyorum, biliyorum. Ama ya o yapmadıysa? Ya adamımız sorumluydu? Ya ganimetlerini, gömdüğü cesetleri aldığımız için bize kızgınsa? Ve onların yerine benzerlerini koymak istiyorsa? Bunu yapan bir seri katil duydun mu hiç?"

"Hayır. Bu yapmayacakları ya da yapmadıkları anlamına gelmez. Bir önseziden daha fazlası olmadan paniğe kapılıp kimseyi uyarmamız gerektiğini düşünmüyorum. Diğer kayıp kişi dosyalarına da bakmamız gerekiyor."

"Çok fazla var. Saatler sürer."

"Biraz kahve koyalım. Kafeine ihtiyacımız ."

Telefonunu almadan önce bakışları bir an için onun havlusuna kaydı. "Ben, şey, daha önce olanlar için özür dilerim. Dondurma olayı. Ben... gerginim. Şu anda gerçekten aptalca şeyler söylüyorum. O sen değildin. Bendim. Gerçekten özür dilerim."

Sırıttı. "'Dondurma olayı' mı?" "Benimle dalga geçme."

Elini göğsüne bastırdı. "Asla."

Gülümsedi. "Söylediğim aptalca şeyler için gerçekten özür dilerim. Ve bir çocuk gibi kapımı çarptığım için."

"Bu, sesimin seks gibi çıkmadığı anlamına mı ?" Gözleri irileşti. "Ben, um-"

"Şaka yapıyorum. Bu kadar ciddiysen seninle dalga geçmemeliyim. Ben de özür dilerim. Bir yanlış anlaşılma oldu."

Bakışları tekrar onun havlusuna kaydı. "Doğru. Hepsi . Bir... yanlış anlaşılma. Ben kahveyi hazırlayayım." Odadan koşarak çıktı.

Boş kapı aralığına baktı, kafası her zamankinden daha karışıktı - dava hakkında ve özellikle de Faith hakkında. Duş zihnini temizlemek için çok fazlaydı.

Birkaç saat sonra, hızlı ve hafif bir akşam yemeğinin ardından Lance ve Ivy'yle yaptıkları sayısız telefon görüşmesinin ardından, nihayet benzerlik teorisiyle ilgili cevaplarını almışlardı. Telefonunu yemek masasına bırakıp arkasına yaslandı ve omuzlarını hafifletmek için yuvarladı.

uzun süre bilgisayar başında kambur durmaktan ağrıyor.

"İyi bir teoriydi," dedi. "Araştırmaya değer. En azından Nancy Henry'nin güvende ve sağlam olduğunu biliyoruz." Sırıttı. "Yeni bir erkek arkadaşıyla kaçmış ve eski erkek arkadaşını terk etmiş olsa bile. Russo'nun

kayıp kişi raporunu iptal ediyorum."

Dizüstü bilgisayarını kapattı. "Keşke çalışanları da eski kayıp vakalarının evraklarını tamamlama konusunda bu kadar gayretli olsalar. Biz

Diğer iki benzerinin peşinden saatlerce koştuktan sonra ikisinin de ihbarların yapılmasından birkaç gün sonra bulunduğunu ve kimsenin ihbarları iptal etmediğini öğrendik. Hiçbir şeyimiz kalmadı."

"Hayır, yeniden gözden geçirmeye, yeni bir bakış atmaya geri döndük. Bir şeyler ortaya çıkacaktır. Hiçbir şey mantıklı , birinci adıma geri dönün."

"Mağduriyet bilimi" dedi.

"Aynen öyle. Buna başlamak için artık çok geç. İkimiz de iyi bir uyku çekelim ve sabah dinlenmiş olarak gelelim. Bir şey değil. Bu sefer kanepede değil, misafir odasında kalacaksın. Orada çok daha rahat edersin."

"Sanırım bunu kabul edeceğim. Eve gitmek için çok yorgunum. Teşekkürler, Asher."

"Elbette. Her zaman."

İkisi de ayağa kalkıp zıt yönlerle doğru gittiler; adam evin sol tarafındaki ana yatak odasına, kadın da sağ taraftaki misafir odasına.

"Hey, Asher?"

Arkasını döndü. Kadın hâlâ büyük odanın diğer tarafındaki koridorun girişinde duruyordu. "Evet?"

"İyi bir gündü. Yani davayı çözemedik. Ama çok çalıştık, pek çok açığı araştırdık."

Gülümsedi. "Güzel bir gündü."

"Asher?"

Kızın neden birdenbire bu kadar çekingen davrandığını merak ederek kıkırdadı. "Evet, Faith?"

"Teşekkür . Arkadaşım olduğun için teşekkür ederim."

Korkunç *arkadaş* kelimesini duyunca midesi bulandı.

Gülümsemesini yerinde tutmak bir mücadeleyleydi. "Benim için zevkti."

Gülümsedi, rahatlamış görünüyordu. Sonra koridordan aşağıya, ondan uzaklaşmaya başladı.

Ellerini iki yana açmış, artık boş olan masaya bakıyordu.

Koridorda. Birden yalnız yatak odasıyla yüzleşme fikri ağır geldi. Bunun yerine mutfağa yöneldi ve soğuk bir şişe bira aldı.

OceanofPDF.com

On Beşinci Bölüm

Asher gözlerini kırıştırdı ve yatağının üstündeki tavana baktı. Bir şey onu uyandırmıştı. Başını çevirip doğruldu ve Faith'in birkaç adım ötede durup ellerini birbirine doladığını görünce irkildi.

"Faith, hey. Her şey-" "Öp beni."

Uyku sisi anında buharlaştı ve yerini kafa karışıklığı sisine bıraktı. Yüzündeki kirli sakalları ovuşturdu. "Pardon, ne dedin?"

"Öp beni, Asher. Uyuyamıyorum. Seni sistemimden çıkarmam gerek. Aramızda olanları düşünmeyi bırakmalıyım. Unutmama yardım etmelisin."

"Öpüştüğümüzü unutmana yardım etmemi mi istiyorsun? Seni tekrar öperek mi?"

"Evet. Hayır. Yani... evet. Sadece... öp beni, tamam mı? Eğer yoksa?" "Oh, kesinlikle yok. Önce dişlerimi fırçalayabilir miyim?"

"Hayır. Evet, evet, muhtemelen iyi bir fikir. Devam edin. Acele et."

Yorganı ters çevirmeye başladı, sonra duraksadı. "Arkanı dönmek isteyebilirsin."

"Neden? Ben...oh. Yani sen..." "Doğduğum günkü gibi çıplağım."

Etrafında döndü.

Kıkırdadı ve banyoya gitmeden önce şifonyerinden birkaç boxer aldı.

Dışarı çıktığında, daha iyi ışık sağlamak için banyonun kapısını açık bıraktı. Onun hâlâ orada olmasını beklediğinden değil. O Cesaretini kaybedip tekrar kaçacağını düşünmüştü. Bir kez daha onu şaşırtmıştı. Hâlâ oradaydı, yatağın yanında duruyordu, ellerini sıkıyordu. Halının üzerinde ilerleyerek onun önünde durdu.

"Hâlâ bunu yapmak istiyor musun?"

"Evet, ben... Üstünde tişört yok."

"Seni öpmeden önce bir tane takmamı ister misin?"

"Evet. Hayır."

Sırıttı. "Sen uyanık mısın?" Elini kızın yüzünün salladı. "Uyurgezer misin? Çünkü pek mantıklı konuşmuyorsun ve bu hiç sana göre değil."

"İnan bana, bunların hiçbiri bana da mantıklı gelmiyor, sadece uyuyamıyorum çünkü tek yaptığım senin lanet olası altın muhteşemini düşünmek.

göğsünü, ağzını, dilini ve... sadece yap. Öp beni." Ellerini kızın minik beline doladı ve eğildi.

"Bekle." Ellerini onun göğsüne bastırdı, içine çekti sanki yanmış gibi nefes aldı ve sonra ellerini çekti. Adamın göğsüne bakarken nefes alış veriş hızlandı, bakışları donuna kadar indi. Gözlerini sıkarak kapattı ve derin bir nefes aldı. "Dil yok. Sadece dudaklara hızlı ve yumuşak bir öpücük."

"İnanç."

"Evet?"

"Bana bak."

Kaşlarını çattı ve gözlerini açmadan önce bir nefes verdi. "Ne?"

"Bana tekrar açıkla, neden seni öpmemi istiyorsun? değil. İnan bana, istiyorum. Ama daha sonra pişman olmanı istemiyorum. Şu anda doğru düşündüğünden emin değilim."

"Olabilirdiğince düzgün düşünüyorum. Son birkaç saattir düşünmekten başka bir şey yapmıyorum. Aklıma gelen tek çözüm bu."

"Beni sisteminden çıkarmak için mi?" "Evet! Bir teorim var."

"Bir teori."

"Sanırım daha önceki o öpücüğü zihnimde büyüttüm, gerçekte olduğundan çok daha... inanılmaz görünmesini sağladım. Eğer karşılaştırabileceğim bir şey olursa, sanırım bunun sadece şok olduğunu fark edeceğim. ilk gerçekleşiyor."

Gülmemek için kendini zor tuttu. "*Kararsız* mısın? Bu mudur yani?"

"Bana gülmeyin. Bu ciddi bir mesele."

"Elbette. Beni affet. Diğer öpücüğü unutturmak için hızlı ve yumuşak bir öpücük . Anladım. Hazır mısın?"

Titrek bir nefes aldı. "Hazır. Dişlerimi de fırçaladım. Her şey yolunda."

Güldü. Kızın kaşlarını çatması üzerine "Özür dilerim" dedi.

"Sadece yap." Ağzını ona doğru eğdi ve gözlerini kapattı.

Kollarını ona doladı ve nazikçe göğsüne doğru çekti.

Gözleri fal taşı gibi açıldı.

Ağzını onunkine doğru indirdi.

"Bekle. Dil yok. Unutma, sadece hızlı ve yumuşak bir

öpücük." "Dil yok. Anladım."

"Gülmeyi kes. Sesinde kahkaha duyuyorum."

Kaşlarını kaldırdı. "Sesimde seks duymayı mı tercih edersin?"

"Hayır. Tanrım, bunun dışında her şey olabilir. et.
bu bitti."

"Ahh. Egom bir yerlerde topalladı."

"Özür dilerim. Biz sadece arkadaşız, unuttun mu? Her şeyi eski haline getirmem gerekiyor."

"Seni öpmemi
sağlayarak." "Kesinlikle,
biz-"

Üzerine çullandı ve onu çılgınca öptü, ağzını onunkinin üzerinde gezdirdi, dudaklarını ısırdı.

Ona karşı nefesini tuttu ve geri adım atarak göğsünü itti. "Bu hiç yumuşak değildi!"

"Özür dilerim. Tekrar deneyeyim mi?"

"Bir saniye bekle." Gözlerini kapattı, çattı, sonra tekrar açtı. "İşe yaramadı. Kesinlikle yanlış yaptın."

"Beni hâlâ sadece bir arkadaş olarak görmediğin için mi?" "Aynen öyle."

Sırıttı.

"Hiç komik değil."

"Aslında öyle sayılır."

"Bir kez daha. Yumuşak. Öyle vahşi değil. Hızlı, yumuşak bir öpücük. Bu iş görür."

"Hızlı ve yumuşak bir öpücük hemen geliyor."

Onun göğsüne bastırdı. "Dil yok."

"İzci onuru."

"Sen bir izci değildin."

"Olabilirdim."

"Ama sen . Dil yok. Söz ver." "Söz veriyorum."

Ona şüpheli bir bakış attıktan sonra omuzlarını gevşetti ve gözlerini tekrar kapattı. "Hadi şu işi bitirelim. Bu gece gerçekten biraz uyumam gerekiyor."

Dudakları onunkilere dokunduğunda gülüyordu. Sözüne sadık kalarak ona nazik ve şefkatli bir öpücük verdi. derinleşti. Öpücüğü bitirdiğinde, titrek bir nefes aldı, bu kadar kısa, iffetli bir dokunuşun onu nasıl etkilediğine şaşırdı.

Faith gözlerini kapalı tuttu, nefes alışları biraz düzensiz geliyordu. Sonunda başını kaldırıp ona baktığında, yüzündeki şaşkın ifade adamın anında sertleşmesine neden oldu. Aşağıya doğru hızlı bir bakış atma riskini göze alırsa, ona ne yaptığına dair hiçbir şüphe kalmayacaktı.

Boğazını temizledi. "İşe yaradı mı?"

Düşündü ve sonra yavaşça başını salladı, hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Yaklaşamadım bile. Denemek için aklıma gelen tek bir şey daha var."

"Aklıma birkaç şey geliyor."

Ellerini kalçalarına koydu "Öyle demek istemedim. *Bunu* kesinlikle yapmıyoruz."

"Yazık."

Sinirli bir şekilde iç çekti. "Beni bir kez daha öpmeni istiyorum."

Ereksiyonu artık acı verici bir şekilde sertleşiyordu. Yüzünü buruşturdu. "Ağrın mı var? Sana bir hap getirmemi ister misin?"

"Hayır ben... Ben iyiyim. Bu sefer ne tür bir öpücük?" Tanrım, sanki ona bir menü öneriyor gibiydi.

"Sanırım ilk öpüşmemizin anısını silmek için beni tekrar böyle öpmen gerekecek."

Ereksiyonu sarsıldı. Tekrar boğazını temizledi. "İlk seferki gibi mi? Hastanedeki gibi mi?"

"Lütfen. Eğer yoksa. Gerçekliğin fanteziyi karşılayamayacağını düşünüyorum. En azından benim umudum bu."

Boğazı düğümlendi. "Benim hakkımda fanteziler mi kuruyorsun?"

"Sadece p beni. İyi bir gece uykusuna ihtiyacım var ve-"

Ağzını kendi ağzıyla kapattı ve dilini içeri soktu. Bir elini kızın gür saçlarının arasına sokarak başını geriye yatırdı.

erişim. Diğeri ise sırtından aşağı, uzun zamandır dokunmak istediğı kıvrımlara doğru kayarak onu kendine doğru bastırdı. Sertliğinin onu şok edip kaçmasına neden olmasını bekliyordu. Bunun yerine, inledi ve vücudunu onunkine daha sıkı oturttu, yumuşaklığıyla onu kucakladı.

Sanki ikisinin de içinde bir düğme açılmış gibiydi. Hastanedeki öpücük bu öpücük tarafından yakılmıştı. İkisi de dokunmak, tatmak, daha fazlasını, daha fazlasını ve daha fazlasını istemek için çıldırıyordu. Onu etrafında döndürdü, yatağın direğine doğru bastırdı ve ağzıyla ona taptı,

Onun tatlılığını, şımarıklığını, Faith'e dair her şeyi tattı. Lav damarlarından akararak onu yaktı. O zamandan beri ilk kez Bıçaklandığında, iyileşmekte olan sırtındaki sürekli acı unutulup . Tek hissettiğı *İnanç*'tı.

Kadının poposunu kaldırarak onu kendisine daha da mükemmel bir şekilde oturttu ve dudaklarını boynunun kenarına götürdü. Kadın titredi ve inledi,

ona doğru eğiliyordu. Bir koluyla onu poposunun altından tutarak yorganı geriye doğru sıyırdı ve onu yatağa indirmeye başladı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Dur!"

Onu hemen ayağına kaldırdı ve neredeyse ölecek olmasına rağmen geri adım attı. "Emin misin?"

"Evet! Yapamayız... Yani istiyorum... ama ... lanet ." Şok içinde ona baktı ve bir elini boğazına bastırdı. "O öpücük *hiç* işe yaramadı."

Gerilen ereksiyonunu işaret etti. "Bende işe yaradı."

Aşağı bakarken gözleri büyüdü. Şaşkın bir şekilde durdu, sonra yavaşça ona doğru adım attı, eli onu okşayacakmış gibi havaya kalktı.

Terlemeye başladı, onun dokunuşunu özleyiyor, bekliyor, umut ediyordu.

Birden elini geri çekti. "Ben ne halt ediyorum ne yapıyorsun?" Mavi bir çizgiyle yemin etti ve küfrederek odadan dışarı koştu. koridorun sonundaki kapı bir kez daha çarparak kapanana kadar.

İnledi ve alnını serin yatak direğine dayadı,

Hızla çarpan kalbini yavaşlatmaya çalışıyordu. Her şeyden çok onu takip etmek, gerekirse dizlerinin üzerine çöküp yalvarmak istiyordu. İnanç. O her zaman kalbindeydi. Artık onun kanında vardı. Onu istiyordu.

O kadar çok ağrıyordu ki. Ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kesik kesik bir nefes aldı ve bir duş daha almak için banyoya girdi. Soğuk bir duş.

* * *

SABAH güneşinin ışıkları Asher'ın yatak odasındaki panjurların arasından süzüldüğünde, Asher çoktan giyinmiş ve güne başlamaya hazırdı. Kot pantolon ve bol, düğmeli bir gömlek seçmişti. faille yüzleşmesinden bu yana ne yaptığını Dağ. Sırtı, bir takım elbise ceketinin içine omuz silkmeyi uzaktan bile rahatlatamayacak kadar sertti.

Parmaklarını şifonyerine vurdu, düzinelerce başka işe yaramaz Aklından ufak tefek şeyler geçiyordu. Hiçbirinin önemi yoktu. Hiçbiri onun umurunda bile değildi. Tek yaptığı kaçınılmaz olanı ertelemekti. Bu sabah Faith'le yüzleşmek ve onun bugün nasıl bir ruh halinde olduğunu görmek.

Dün gece olanlar için onu suçlayacak mıydı? Çekip gider miydi? İşlerinin bittiğini mi söylerdi? Artık arkadaş değil miydi, iş ortağı değil miydi, hiçbir şey değil miydi? Yoksa gülümseyip onun yüzünü çok sevdiği o arkadaş canlısı, eğlenceli kadın mı olacaktı? Yoksa ikisinin bir karışımı mı olacaktı? Emin olduğu tek şey yatak odasında durup olası bir yüzleşmeden kaçınmanın işleri daha iyi hale getirmeyeceğini anladı. Ve bu davayı da çözmeyecekti. Faith'le yüzleşmeli ve oradan devam etmeliydi. Her nasılsa.

Kapıya doğru yürüdü ve neredeyse Faith'e çarparak kapıyı açtı. Onu sabitlemek için omuzlarından tuttu, sonra bıraktı.

"İnanç. Günaydın. Sen-"

"Ben Willow." Telefonunu kaldırdı. "Leslie Parks bizimle konuşmaya hazır."

OceanofPDF.com

On Altıncı Bölüm

Faith bir telefon görüşmesi için hiç bu kadar minnettar olmamıştı. Sabah Willow ona Leslie'nin konuşmaya hazır olduğunu söylediğinde. Dün gecedan sonra Asher'la yüzleşmekten korkuyordu. Asher'la yüzleşmesine imkân yoktu.

artık onu sadece bir arkadaş olarak görüyormuş gibi davranamazdı. Ama olayların bu şekilde gelişmesi karşısında hâlâ o kadar şok olmuştu ki ne yapacağını bilemiyordu.

İki korkağın tekiydi, yine bir şey yapmak istemiyordu. dürüst, zor bir konuşma. Neyse ki, bunu anlamış olmalı ve olanlardan bahsetmemişti bile. Ama nasıl daha ne kadar bekleyecekti? Ve onu ne kadar bekletmek adil olurdu? Onun hakkında ne hissettiği bir sır değildi. Onun hakkında ne hissettiğini bilmeyi hak ediyordu. Ama o nasıl hissediyordu? Onun için en iyisi

yaklaşık iki yıldır arkadaş kategorisinde. Onu başka bir sıfatla düşünmek kafa karıştırıcıydı. Ve bu onu geriyordu.

Eve gidip duş aldıktan ve kıyafetlerini değiştirdikten sonra onu Parks'lerin evine götürmeye hazır bir şekilde döndü. Arabasına şoförlük yapmak yerine kamyonetini kullanacağını söylediğinde zaten yüksek olan endişesi tavan yaptı. Bunun için ısrar etmişti.

Yeterince uzun zaman olmuştu, nasıl olduğunu görmek için denemesi gerekiyordu. gitti. Kadının geri adım atmasının ve tartışmamasının tek nedeni, adamın çok zor, çok acı verici olursa kenara çekeceğini kabul etmesiydi.

ve onun sürmesine izin ver.

Parks'lerin mahallesine varıp onların sokağına döndüklerinde Asher inledi ve arabayı durdurdu. "Newshounds. Leslie'nin evinin önünde kamp kurmuşlar."

Faith elini koltuğun üzerinde yumruk yaptı. "Şu saldırgan, küstah sarışın sunucu kadın sürünün başını çekiyor. Saç spreyinin kokusunu buradan alabiliyorum. Onu her gördüğümde saçımı kahverengiye boyamak istiyorum."

Kıkırdadı. "Miranda Cummings'in çok iyi bir insan olduğuna eminim. Ona bir şans vermelisin. Belki ikiniz çok iyi arkadaş olursunuz.

arkadaşlar."

"En kötü kabuslarımda bile. Planın ne? Arka bahçeden gizlice mi gireceğiz? Önceden arayıp Parkses'e haber verebiliriz."

"Bu sadece medyaya daha fazla dedikodu malzemesi verir. Biri bizi fark etti. Onlara ana yayın için bir video klip vermek istemiyorum. Ve Grayson'ın bu durumdan mutlu olacağını düşünemiyorum.

Ev sahibinin iznini almış olsak bile, haberlerde bizi bir çitin üzerinden tırmanırken görmek."

"İyi bir noktaya değindin. Doğrudan yaklaşım."

"Miranda'yı güvende tutmak için silahını almalı mıyım?" "Muhtemelen. Ama sana vermeyeceğim."

Gülümsedi ve arabayı caddenin aşağısına doğru sürdü. Ama bir blok ötede kaldırıma yanaşmak zorunda kaldı çünkü boş yer yoktu. uzay daha yakın. "Görünüşe göre buradan gidiyoruz. Ateş etmek yok, Faith."

"Eğer yüzüme mikrofon uzatırsa, yaptıklarımın ben sorumlu değilim." Sırıttı ve kapısını açtı.

Asher ona yetişmek için koşmaya başlayınca Asher hemen yavaşladı ve endişeyle ona baktı. "Özür dilerim. Seni böyle acele ettirmek istememiştim.

Bu. Sırtın nasıl? İyi nefes alıyor musun?"

Kolunu omuzlarına dolayarak onu şaşırttı.

"Her zaman daha iyiye gidiyor. Gördün mü? Birkaç gün önce bunu yapamıyordum." Eğildi ve adamın kolunu nazikçe omuzlarından itti.

"Ve bunu bugün de yapamazsın."

"Oyunbozan."

Güldü. O da gülümsedi. Ve dünyası yeniden düzene girmişti. En azından Parkses'lerin evine giden geçide ulaşana ve sunucu kadın onları tanıdı.

"Şimdi bakma," diye fısıldadı. "Bulldog ve kameramanı, topuklu ayakkabılarının izin verdiği kadar hızlı koşuyorlar."

"O zaman daha hızlı koşmamız gerekecek." Göz kırptı ve kızın elini tutarak onu iki kat hızla patikaya doğru çekmeye başladı.

Faith'in onun yaraları için endişelenmesine ya da onu durdurmaya çalışmasına fırsat bile olmadı. Onun uzun bacaklı adımlarına ayak uydurabilmek için koşmak zorunda kaldı.

Ama Cummings ve eşi gelmeden önce ön kapıya varmışlardı.

kameraman diğer medyanın etrafında manevra yaparak onların önünü kesebilirdi.

Kapı açıldı ve Bay Parks Faith ile Asher'ı içeri buyur edip kapıyı arkalarından sıkıca kapattı.

Kırışmış başını salladı. "Lanet olası kaba gazeteciler. Yasemin'imizi bulduğun günden beri gitmediler. Komşular bize yiyecek getirmek zorundalar, böylece dışarı çıkarken mobbinge maruz kalmıyoruz. Polis ilk birkaç gün insanlar buradaydı. Ama sonra gittiler ve bu konuda hiçbir şey yapmadılar."

Faith onun ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Bay Parks, kaybınız için çok üzgünüz. Sizin ve ailenizin yaşadığı her şey için gerçekten çok üzgünüz."

Adam onun elini okşadı ve gözyaşlarını tutamayarak gülümsedi. Ama o daha cevap veremedi Bayan Parks antreden içeri girdi.

"Tanrım, Bayan

Lancaster. Ne sizin ne de Bay Lancaster'ın özür dileyecek bir şeyi yok. Whitfield. İkiniz de olmasaydınız, Jasmine'imizi asla geri alamazdık. Sonunda ona uygun bir cenaze töreni yapabildik. Ve sizin sayenizde, Bay Whitfield, bebeğimiz Leslie, güvenle evinde ve Ses. Eğer ikisini de kaybetseydik, bunu başarabileceğimizi sanmıyorum. Küçük ailemizi kurtardınız."

Bayan Parks Asher'a sarılırken Faith kendi gözyaşlarını tuttu. Muhtemelen Bay Parks omzunu sıkıp sırtını sıvazladığında onun hafifçe gerildiğini fark eden tek kişi oydu. Fakat Faith onları dikkatli olmaları konusunda uyarmak için bir adım öne çıktığında, ona başını hafifçe salladı. Anlamıştı. Bu insanlar Olabilecek en acı kayıplardan birini, bir çocuğun kaybını yaşadı. Ona sarılmak ya da sırtına vurmak onları biraz rahatlattıysa, fiziksel acısı ödenecek küçük bir bedeldi.

Dördü mütevazı aile odasında yarım saat kadar oturdular, Asher ve Faith'e aile albümleri gösterildi ve

Çiftin kıymetli Yasemin'lerini anmalarını dinlerken.

Bayan Parks sehpadan bir yığın resim aldı ve onları son albümün üzerine serpiştirdi. "Bunlar onun Cenaze töreni. İstesek bile kiliseye bir kişi daha sokabileceğimizi sanmıyorum. Şu çiçeklere bakın."

Faith her resme baktı, sonra onları dikkatle üst üste koyup tekrar ona uzattı. "Jasmine belli ki çok seviliyordu. Çok özel bir genç kadın olmalı."

"Oh, . Kesinlikle öyleydi. İki bebeği şimdi yarı büyümüş durumda ve en az onun kadar akıllı ve erken gelişmişler." Gülümsemesi Kocasıyla acı dolu bir bakış alışverişinde bulunurken gözleri karardı. "Tabii onları istediğimiz kadar sık göremiyoruz. Babaları buradan bir saat uzağa taşındı."

Kocası omzunu sıvazladı. "Onları ayda ya da iki kez görüyoruz. Sağlıklı ve mutlular, büyükannelerini ve babalarını seviyorlar. Önemli olan da bu."

"Sanırım." İkna olmuş gibi görünmüyordu.

Faith sehpanın üzerinden uzanıp onun elini sıktı. "Eminim hiçbir büyükanne ve büyükbaba torunlarını görebildiklerini düşünmüyordur. yeterli."

"Tatlım, doğru anladın. İkinize de kahve ya da turta getireyim mi? Dün gece elmalı turta yapmıştım. Her ihtimale karşı bu sabah Bayan Prescott'u aramayı düşünüyorum. Turtamı denemelisin."

Faith yardım için Asher'a baktı.

Öne doğru eğildi ve son fotoğraf albümünü yavaşça kapattı. "Belki bir parça turta . Şu anda Leslie ile konuşmak istiyoruz, eğer hala bizimle konuşabilirse. Bu gerçekten yardımcı olabilir. Soruşturma. Jasmine ve Leslie'nin yaşadıkları için adaleti sağlamak istiyoruz. Ayrıca bu adamı başka birine zarar vermeden önce yakalamamız da aciliyet arz ediyor."

"Oh, Tanrım. Ve ben burada durmadan ." O gözlerini kuruladı. "Charles, Leslie'yi kontrol et. Bakalım hazır mı?"

"Hazırım anne," dedi koridordan gelen yumuşak bir ses. Asher haklı. Faith'e başını salladı ve Asher'a belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Sen beni kurtaran adamsın."

Ayağa kalktı ve ona gülümseyerek elini uzattı.

Kadın elini uzattığında, adam elini sallamak yerine iki eliyle tuttu. "Ve sen tanıdığım en cesur genç kadınlardan birisin. Sen hayatta kalan birisin, Leslie. Bu adamın yaptıklarının seni tanımlamasına izin verme. Hayatına devam edecek ve harika şeyler yapacaksın."

Gözleri büyüdü ve biraz daha dik durur gibi oldu. "Öyle mi düşünüyorsun? Cesur olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Öyle olduğunu biliyorum."

Boğazını temizledi ve onun yanında durmak için hareket eden Faith'e başıyla işaret etti. "Yakalanmana yardımcı olacak bir şey bildiğimi sanmıyorum.

ona. Ama eğer yapabilirsem sorularınızı yanıtlayacağım."

"Teşekkür ederim," dedi Faith. Küçük evin etrafına bakındı. "Özel olarak konuşabileceğimiz bir yer var mı? Alınmayın Bay ve Bayan Parks. Sadece bazen hayatta kalanlar sevdikleriyle aynı odada olmadan konuşurken kendilerini daha rahat hissederler."

Şaşkın bakışlar atıldılar ama Bay Parks karısının söylemek üzere olduğu şeyi geçersiz kıldı. "Elbette. Leslie, onları Jasmine'in odasına götür. Nasıl olsa resimlerini görmek isteyebilirler. Onunla ilgili sorularını da yanıtlayabilirsin."

Leslie onun önerisi konusunda pek hevesli görünmüyordu. Ama Faith ve Asher'a kendisini koridorda takip etmeleri için el salladı. Soldaki son oda yetişkin ve çocuk odalarının şaşırtıcı bir bileşimiydi. Bir duvardaki tam boy yatak, country şık yatak takımları ve hafif tonlarıyla çağdaş ve yetişkin bir havaya sahipti. Ama odanın diğer tarafı

üzerinde parlak mavi futbol temalı battaniyeler ve yastıklar bulunan bir ranza ve beyaz tek boynuzlu atların yer aldığı kabarık pembe bir yorgan bulunuyordu dans ediyor.

"O zamandan beri buraya hiç gelmedim..." Leslie'nin sesi küçük ve sessizdi. "Annem sanki Jazz'ın kapıdan girip bıraktığı yerden devam etmesini bekliyormuş gibi her hafta temizliyor."

"İkinizi de çok sevdiğini söyleyebilirim." Faith büyük yatağı işaret etti. "Sence onun yatağına otursak sorun olur mu? konuşabilir misin?"

Leslie omuz silkti ve oturdu. "Artık bir önemi olduğunu sanmıyorum. O cennette. Acaba annem odayı temizlemeye devam edecek mi?"

Faith ve Asher'ın buraya gelirken yaptıkları plana göre, Konuşmanın çoğunu Faith yaptı. Bir erkek tarafından mağdur edilmiş bir kadının başka bir kadınla konuşmasının daha kolay olacağını düşündüler.

Asher, duvar boyunca uzanan küçük masadan bir sandalye çekti. ve Faith'in sormayı düşünmediği soruları sormak için sadece birkaç kez konuştu.

Faith'in hayal kırıklığına uğramasına rağmen, Leslie'nin onlara söylediği tek yeni bilgi, katilin onu şok tabancasıyla vurarak öldürmüş olduğuydu.

Mahallesinde yürürken onu . Kız

Şef Russo'ya söylemeyi unutmamalıyım ki birini gönderebilsin. Leslie'nin kaçırıldığı yere geri dönerek, ateşlendiğinde şok tabancalarından fırlayan küçük Suçlu Kimlik Belirleme konfeti etiketlerini aradı. Eğer katil dartları yerleştirmek için kullanılan fişekleri yasal olarak satın almışsa, etiketler ona kadar izlenebilirdi. Ama umutlarını yasal bir satın almaya bağlamıyordu.

Leslie ayrıca kendisini kaçırın adamın bileklerini birbirine bağladığını ve daha sonra istediğini yaptırmak için Asher'i bıçaklamakta kullandığı bıçakla aynı olması muhtemel büyük, kötü görünümlü bir bıçakla tehdit ettiğini söyledi.

Leslie onlara söyleyecek başka bir şey bulamadığında Faith onların sorularına yanıt olarak çantasından Asher'in evinden ayrılmadan önce çıktısını aldığı bir yığın fotoğrafı çıkardı.

"Leslie, bunlara bakabilir misin? Kız kardeşinin kaybolmasının üzerinden beş yıl geçtiğini biliyorum ama bu kişilerden tanıdık gelen olursa bana haber ver. Kız kardeşinin onlardan herhangi birini tanıyıp tanımadığını merak ediyoruz. İsimleri her resmin arkasında yazıyor."

Leslie fotoğraflara baktı ve her bir ismi okudu. Onları geri verdiğinde başını salladı. "Ben hiçbirini tanımadım. Ama onunla ve arkadaşlarıyla takılmadım. O benden büyüktü. Ben daha başlamadan liseden mezun olmuştu. Özür dilerim. Sanırım çok yardımcı olamadım."

"Çok yardımcı oldunuz. Dava sonuçlanana kadar hangi detayların önemli olacağını bilemeyiz."

Leslie başını ama ikna olmuş görünmüyordu.

Asher öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı. "Leslie, seni kaçırın kişiyle birkaç saat birlikte olmuşsun. Sen ve bayanın çizimi. Lancaster polis ressamının çok iyi çizmesine yardım etti. Ama bu izlenimler, nasıl konuştuğu gibi şeyler, göze çarpan bazı kelime seçimleri, bize de yardımcı olabilecek bir taslakta görünmeyen şeyler. Faith ve ben onunla konuştuk. Ama onunla o kadar uzun süre birlikte olmadık. İkimiz de onu öne çıkaracak benzersiz ya da farklı bir şey bulamadık. Bizim gözden kaçırmış olabileceğimizi düşündüğünüz herhangi bir şey var mı?"

Başını hayır anlamında sallamaya başladı ve sonra durdu. "Şey, muhtemelen önemli değildir."

"Ne?" Faith sordu. "Anlat bize."

"Eminim sen de fark etmişsindir. Belki değil." Asher'ı işaret etti.

"Ama muhtemelen sen fark etmişsindir. Kaşları."

Faith gözlerini kırıştırdı. "Uh, kaşları? Ne olmuş onlara?"

Leslie gözlerini devirdi ve Faith birden bunun ne kadar sinir bozucu olabileceğini fark etti. Belki de bu sinir bozucu alışkanlıktan kurtulmaya çalışmalıydı.

"Karanlıktılar," dedi Leslie. "Bilirsin, gerçekten koyu. Erkekler kaşlarını kalemle çizmez, en azından benim bildiğim kadarıyla. Sarı saçları kaşlarına uymuyordu." Omuz silkti. "Dediğim gibi, muhtemelen yardımcı olmuyor.

Ama bence doğal saç rengi onunki gibi çok koyu bir kahverengi.

Kaşları. Ya saçlarını daha açık renge boyamıştı ya da kılık değiştirmek için peruk takıyordu."

Açık kapı çalındı ve Bay Parks girişte durdu. "Her şey yolunda mı?"

Asher ayağa kalktı. "Evet, efendim. Sanırım işimiz bitti. Evinize gelmemize izin verdiğiniz için minnettarız. Sana da teşekkürler Leslie. Sorularımıza karşı çok sabırlı davrandın."

Gülümsedi ve Faith onun gözlerindeki kahramana tapınma duygusunu fark etti. Asher, Leslie'yi kurtardığında hayat boyu sürececek bir hayran kazanmıştı. Belki de

Hatta biraz karasevda bile olabilirdi. Faith genç kadını suçlayamazdı. Asher'a karşı büyük bir aşk besliyordu.

Kendisi. Hâlâ şoktaydı ve bu konuda ne yapacağını bilmiyordu.

Asher masanın üstündeki duvarda asılı duran büyük fotoğraf kolajını işaret etti. "Bay Parks, bunların birkaç fotoğrafını çekmemin bir sakıncası var mı? Sadece kızınız Jasmine ve arkadaşlarınıninkileri mi?"

Omuz silkti. "Kendine yardım et. Çok sayıda arkadaşı, onu seven çok sayıda insan vardı." Gülümsedi ve resimlerden birine dokundu Jasmine ve diğer dört genç kadını parlak sarı bir salla dört metrelik bir şelalenin üzerinden geçerken gösteren bir dizi küçük

Rapids, muhtemelen ikinci sınıf, belki birkaç tane de üçüncü sınıf, yeni başlayanlar için çok tehlikeli olmadan geziyi heyecanlı kılmaya yetecek kadar

ve orta seviye kırılganlar. Kadınların hepsi gülümsüyordu ve hayatlarının en güzel zamanını geçiriyor gibiydiler.

"Beyaz su raftingine ilk kez orada gitti," dedi Mr. Parks devam etti. "Ön tarafta oturuyor, elinde ip var. kürek yerine? Bu, rehberlerin onlara gösterdiği bir tür numara, boğaya binmek ya da onun gibi bir şey. Hiç korkmuyordu ve denemek için öne atladı. Tabii en iyi arkadaşı bana sırrını söyledi, rehber o fotoğrafı çektikten hemen sonra suya düşmüş." Kıkırdadı. "Bunu bilseydim nefret ederdi." Gülümsemesi kayboldu ve ifadesi hüzne dönüştü. "Hadi Leslie. Bu güzel insanlara fotoğraflarını çekmeleri için birkaç dakika verelim."

Faith, Asher'a hüzünlü bir gülümseme gönderdikten sonra ona yardım etti. Bazı fotoğrafları diğerlerinin arkasından çıkararak hepsinin iyi fotoğraflarını çekebildi.

Evden çıkmaları yarım saat daha sürdü. Bayan Parks'ın, büyük kızının cesedinin bulunmasıyla yeniden kederlendiği belliydi. Ve umutsuzca onun hakkında konuşmaya ihtiyacı vardı. Asher ona karşı Faith'ten çok daha sabırlıydı, Kendisinden çok daha önce onları kapıya doğru yönlendirmeye çalışıyordu.

Nihayet ayrıldıklarında, büyük bir kahverengi kese kâğıdının içinde koca bir elmalı turta vardı. Geri çevirmeye çalışmışlardı ama almazlarsa Bayan Parks'ın güceneceği belli olunca Asher nezaketle hediyesini kabul etmiş ve onu yanağından öpmüştü.

Faith, medyanın elinden kurtulup kamyonetine binerek yola koyulduklarında ona sıırttı.

"Ne?" diye sordu. "Bir yerde bir şaka mı kaçırdım?"

"Sadece sevimli olduğumu düşünüyorum."

"Şirin mi? Sence *ben* sevimli miyim?"

"Hayır. Yani evet. Bunda bir sır yok. Sen son derece yakışıklı bir adamsın. Ama ben Parks kadınlarından bahsediyorum. İkisinin de sana aşık olması çok hoş."

"Umarım değildir. Benim çok yakışıklı olduğumu düşündüğün kısma geri dönebilir miyiz?"

"Hayır. Egon yeterince sağlıklı." Telefonunu kaldırdı. "Ben de küçük kız kardeşime ulaşmaya çalışmakla meşgulüm."

"Günlük mesajınız mı?" "Her gün değil."

"Mmm-hmm."

"Ciddiyim. Ortalıkta dolaşmamaya çalışıyorum."

Güldü. "Havada süzülmenin neye benzediğini düşündüğünü hayal bile edemiyorum." "Her neyse. Sadece onun için endişeleniyorum. Günde bir mesaj atması gezinmek değildir.

Bu çok şefkatli."

"Yani günlük olduğunu kabul ediyorsun."

"Bu konuşmayla işim bitti." Telefonuna bakarken kaşlarını çatı.

"Henüz cevap vermedi."

"Ona birkaç saniye ver."

"Bundan çok daha fazlası oldu. Parks'es'lerin evine giderken ona mesaj attım. Bu neredeyse iki saat önceydi."

"Eğer gerçekten endişeleniyorsan, neden onu aramıyorsun?"

Saati kontrol etti. "Hayır. Sanırım şu anda kimya dersinde. Ben beklerim." Telefonu yanına koydu. "Leslie'nin bize anlattıklarında kaçırdığım bir şey yakaladın mı? "Leslie'nin anlattıklarında Yeni bir şey yok. Belki katilimizin saçını boyaması dışında. Ya da peruk takması. Sanırım bu da bir şeydir."

"Başka herhangi bir şekilde onun tanımına uyan birini gördüğümüzde saç rengine aldanmamamız için iyi bir hatırlatma. Ama katılıyorum.

Yeni bir şey yok. Yatak odasında çektiğim fotoğrafları gözden geçirmek istiyorum. Çoğu barda çekilmiş gibi görünüyordu. İşe yaradı. Onları yakından inceleyip katilimizin arka planda çekilmiş herhangi bir fotoğrafta olabilir. Belki de daha önce o bara gitmiştir ve hedef olarak onu seçmiştir."

"Telefonunuzu görebilir miyim?"

Pantolonunun cebinden çıkardı ve ona verdi.

Jasmine'in çektiği fotoğraflara göz gezdirdi. Hiçbir şey göze çarpmıyordu. Çalıştığı bar olan The Watering Hole'da çekilen fotoğraflarda da şaşırtıcı bir şey yoktu. Sadece bir bardı. Adi olanlardan değil, daha çok bir bar ve ızgara gibi. Izgara bir tarafını, diğer tarafını da bar kaplıyordu. Jasmine öyle görünüyordu ki genç ve mutlu, diğer gençlerle birlikte poz verirken Arkadaşları ya da patronları ya da her ikisi de. Bunların birçoğunun ölümünden kısa bir süre sonra hayatının sona ereceğini bilmek çok yürek burkucuydu. alındı.

Faith telefonu Asher'a geri vermek üzereydi ki fotoğraflardan birinin arka planındaki bir şey dikkatini çekti. Kadın ekrana dokundu ve fotoğrafı büyüttü.

"İmkânı yok."

"Bir şey mi buldun?"

"Belki." Kendi telefonunu eline aldı, fotoğraflarını karıştırdı, sonra durdu ve Asher'ın telefonundakiyle karşılaştırdı. "Bu o.

June Aguirre arka plandaki fotoğraflardan birinde. Ve eğer ben değilsem "Bana bir saniye ver." İki daha karşılaştıranı kadar her iki telefonda da daha fazla fotoğrafa göz attı. "Asher, kurbanlarımızdan biri daha bu fotoğrafta, Jasmine'in çalıştığı The Watering Hole'da. Üç numaralı kurban, Dana Randolph. Böylece şimdiye kadar üç kurbanımız oldu: Jasmine, June ve Dana. Sanırım bağlantımızı bulduk."

OceanofPDF.com

On Yedinci Bölüm

"Dana Randolph," dedi Asher. "Evli ve iki çocuk annesi olan mı? Barda mı?"

". Yani evet. Kesinlikle orada. Ama bar alışverişı yaptığını sanmıyorum. Görünüşe göre ailesiyle birlikte o yüksek masada oturuyor. Çocuklar kesinlikle onu kayırıyor. Hani bir restoran çok yoğun olduğunda, yemek yemeniz için sizi bar bölümüne oturturlar ya? Sanırım bu yüzden orada."

"Kurbanların aileleriyle yaptığımız görüşmelerde barla ilgili hiçbir şey gündeme gelmedi."

"Zaman çizelgeleri oluşturmaya, yeni yerler bulmaya çalışıyoruz. herkesin uğrak yeri. Buraya çok sık gitmiyorlarsa, akıllarına bile gelmemiş olabilir. bağlantı bu olabilir. Belki de katilimiz buranın müdavimidir ve

Oradaki kurbanlar. Jasmine'in çalıştığı dönemde orada bulunan bar çalışanlarıyla görüştüğümüzde, arkadaşlarına ve düşmanlarına, tanıdığı ve çok fazla etkileşimde bulunduğu kişilere odaklandık. O bardan kontrol ettiğimiz her bir kişi kırmızı bayrakları kaldırmayı başaramadı."

Her iki telefonu da yere bıraktı ve kamyonu dağdan evine giden uzun ve dolambaçlı yola çevirirken yüzünü ona döndü. "Zihninde dönen dişlileri neredeyse görebiliyorum. Bir teorin var mı?"

"Bir teoriden çok bir olasılık. Kontrol edilmesi gereken bir şey. Ya katil Jasmine'in peşinde olmadığı için barda araştırdığımız kişilerin hiçbiri şüpheli olarak ortaya çıkmadıysa?"

"Tamam. Orada beni kaybettin. Bunu açıkla."

"Kurbanlardan ikisini kalabalığın gördünüz."

İkincisi gerçekten Dana Randolph. Altı kurbanımızdan üçünün o yere gitmiş olması büyük bir tesadüf. Diğer üçünün de en azından oraya gittiğini kanıtlayabilirsek, bu bizim bağlantımız olur."

"Bahse girerim altısının da aynı fast-food zincirlerine gittiğini kanıtlayabilirim."

Gölümsedi. "Beni yakaladınız. Ancak Jasmine'in çalıştığı bar bir zincir değil. Tek bir yer. Ve Gatlinburg şehir merkezinde, turistik yerlerin arasında değil. Daha çok yol dışında, yerliler için bir yer. Bence hepsinin aynı yerde olması tesadüf olamaz.

daha önce orada bulunmuşlar. Sanırım katil onları orada gördü ve peşlerinden gitmeye karar verdi."

"Pekala," dedi. "Şimdilik bunu kabul ediyorum. Bu, daha önce Jasmine'in asla hedef olmadığını söylemenizi nasıl açıklıyor? Bekle. Sanırım nereye çalıştığını anladım. Diğerleri hedefti ama Jasmine gereken bir şey mi gördü? Belki de haberlerde gördüğü bazı kayıp hikayelerinin barda gördüğü insanlara ait olduğunu fark etmeye başladı ve

hepsini katilimizle birlikte görmüştü. Konuşmasını engellemek için onu öldürdü."

Başını salladı. "Muhtemelen. Dediğim gibi, teori çok zorlama olabilir. Ama kanıtlara uyuyor. Bu, neden kimsenin katilin tarifine uyan birinin onun arkadaşlarından biri olduğundan ya da sorun çıkaran bir müdavim olduğundan bahsetmediğini açıklar. Eğer onunla etkileşime girmediyse.

Fark edilmemek için arka planda kaldı, o zaman onu tanıyan kimsenin radarına takılmazdı."

"Bu gerçekten uyuyor," dedi. "Jasmine'den önceki son kurban, June Aguirre, ondan bir gün önce kaybolmuş. Belki de Jasmine katili June'un yanında gördü ve o anda bunu düşünmedi. Fakat Katil, June'un onu gördüğünü biliyordu ve June'un kayboluşu haberlere çıkınca bunu kimseye söyleyemeyeceğinden emin olmaya karar verdi. Bu

Bildiğimiz ya da bildiğimizi sandığımız şeylere göre mantıklı. Peki ya Leslie? O bu işe nasıl dahil oldu? Neden aynı aileden bir kurban daha alsınlar?"

"Medya, Jasmine'i bulmaya çalıştığımız için onun kurbanlarının mezarlarını bulduğumuzu gizlemedi. Teoriye göre Yasemin'i June'u kaçıtırken gördüğü için ya da başka bir nedenle kendisinden şüphelenmeye başladığına inandığı için öldürdü, Jasmine yüzünden yine özel mezarlığını kaybetmiş olması onu daha da kızdırabilir."

Başını salladı. "Jasmine'e yine kızgındı, o yüzden ona zarar vermek istiyordu. Ama o gidince, bir sonraki çıkış yolu

ona öfkesi sevdiği birine zarar vermektir. Leslie'ye."

Asher garajda arabasının yanına park etti, içinde elmalı turtalar olan çantayı aldı ve onu eve kadar takip etti. "Gözden geçirmemiz gerekiyor Bu resimleri daha derinlemesine incelemek ve bar çalışanlarıyla, halen çalışanlarla ve artık orada çalışmayan ama Jasmine'i tanıyanlarla yeniden görüşmeler yapmak."

Faith tekrar telefonuna bakarken alt dudağını çiğnedi.

"Daphne mesajına hala cevap vermedi mi?"

"Hayır. Ben de bu konuda çok sinirleniyorum. Ne kadar endişelendiğimi biliyor."

"Git onu gör." Turtayı buzdolabına koydu. "Ciddiyim. Zaten haftalık pizza gecenizin vakti gelmek üzere. Bardaki herkesle yeniden görüşmek günler sürer. Kız kardeşini görmek için Knoxville'e gitmen davayı tehlikeye atmayacak."

Soruşturma. Lance'in bana yardım etmesini sağlayacağım. Ivy de hâlâ parmak izlerinin peşinde. Belki yakında bir şey bulur."

"Emin misin? Yani şu anda kendimi topukluymuşum gibi hissedirdim. Ama hapisten çıkan adamların bazen savcılarının, hakimlerin, hatta kendi savunma avukatlarının peşine düştüklerini, en başta hapse girdikleri için intikam almak istediklerini düşünüyorum. Bu adam senin ve benim ahırlar yüzünden onun peşinde olduğumuzu biliyor. Medyada da, onun suçunu ortaya çıkaranların biz olduğumuz sır değil."

Mezarlığa gidip ganimetlerini, kurbanlarının cesetlerini aldı. Ya intikam için bizim, ailelerimizin peşine düşerse?"

"Bence bu abartılı. Ama yine de Daphne'yi kontrol etmelisin. bir insan. Onun iyi olduğuna dair kendini rahatlatmanın tek yolu bu. Seninle gelmemi ister misin? Ya da diğerlerinden biriyle. UB?"

Başını iki yana salladı. "Teklifiniz için minnettarım. Ama hayır. Birinin diğerlerini yönlendirmesi, ne bulduğumuzu ve teorimizi açıklaması gerekiyor. Onun yatakhaneğine gideceğim, telefonunun şarjının bitmesine izin verdiği için ona bağıracağım ya da her neyse, ve beni endişelendiriyor. Sonra barda sana katılırım. En fazla iki buçuk saat. Görüşmelerde sana hâlâ yardımcı olabilirim." Çantasından anahtarlarını çıkardı ve garaja doğru yöneldi.

Asher elini koluna atarak onu durdurdu. "Telefonundaki Kardeşimi Bul uygulamasını kontrol ettin mi?"

"Kapalı."

"Daphne'nin onu kapattığını hiç gördün mü?"

"Sadece bir kez, lisedeyken. Bunun için ona ateş ettim ve bir daha asla yapmadı. Asla."

"Ben de seninle geliyorum. Knoxville'e giderken endişelerinle ilgili olarak Grayson'ı arayabilirsin."

Tehditkâr minnettarlık gözyaşlarını geri kırıptı. "Teşekkürler, Asher." Hiç düşünmeden kollarını onun beline doladı ve ona sarıldı. Ne yaptığını ve kollarının iyileşmekte olan yaralarına baskı yaptığını fark ettiğinde

şok içinde kaskatı kesildi. "Çok özür dilerim. Muhtemelen seni incitiyorum."

Kadın geri çekilmeye başladı ama adam kollarını onun etrafında sıktı. "Ben iyiyim. Benim için bu kadar endişelenmeyi bırakmalısın."

Tereddüt etti. "Sana zarar vermiyor muyum?"

"Tam tersi. Sonsuza dek burada durup sana sarılmak isterdim. Ama kız kardeşin için endişelendiğini biliyorum." Kızın tepesini öptü sonra içini çekti ve geri çekildi. "Hadi gidelim."

Tam kamyonetine binmişlerdi ki telefonu çaldı. Cüzdan. Nefes nefese kaldı ve adamın garajdan çıkmasını engellemek için elini kaldırdı. "Bu Daphne. Sonunda bana mesaj attı."

Eğildi ve ekranı okuduğunda gülmeye başladı. Kadın ona sinirli bir bakış attı. "Bu bir sevgi sözcüğü." "Anneanne bir sevgi sözcüğü mü?"

"Öyle!"

"Tabii. Tamam." Sırıttı.

"Her neyse. Gerçekten iyi olup olmadığını görmek için bana bir dakika ver." Metni tekrar okudu.

Hey, anneanne. Üzgünüm, şarjım bitti. Bir sorun mu var?

Faith bir cevap yazdı.

Her şey yolunda. Sadece mesajlarıma ya da aramalarıma cevap vermeyince endişelendim.

"Git onu gör, Faith. Bu seni daha iyi hissettirecektir."

Neredeyse inkâr ama adam haklıydı. Kız kardeşini sağ salım görmek sinirlerini yatıştırıracaktı. Ve belki, sadece belki, Asher hakkındaki kafa karıştırıcı duygularını konuşabilirlerdi. Daphne onunla dalga geçebilir. Tamam, onu kesinlikle kızdıracaktı. Ama sonunda, umarım onun olayları daha net görmesine, ne hissettiğini anlamasına yardımcı olur. yapmalısın.

"Eğer eminseniz, sanırım bu teklifinizi kabul edeceğim," dedi ona.

"Elbette. Bara gidip görüşmeleri ayarlamaya başlayacağım. Telefonumdaki resmi bar sahibine gösteririm, bakalım Jasmine'e dikkat etmemiş olsalar bile o zamanki müdavimlerle ilgili hafızasını canlandıracak mı? Lance yardım edemezse, Ryland'ın geçici danışmanlar tutması gerekse bile oraya başkalarını göndermesini sağlayacağım.

Bu işi halledeceğiz. Dava için endişelenme. Yapman gerekeni yap."

Onun elini kendi elinin içine aldı. "Sen gerçekten harika bir arkadaş ve ortakısın, Asher. Teşekkür ederim."

Ona acı dolu bir bakış attıktan sonra başını salladı. "Bana ihtiyacın olursa ara."

Bu bakış karşısında kalbi burkuldu. Ama bunu denemek için zamanı yoktu. Onunla arasını hemen düzeltmeliydi. Daphne'yi görmeye, mesaja rağmen işlerin yolunda *gitmediği* hissinden kurtulmaya gerçekten ihtiyacı vardı.

Asher garajda rölantide çalışırken araba yolundan geri geri çıktı ve yola çıkmadan önce Daphne'ye tekrar mesaj attı.

Daphne, ? Yata Khanemde.

Neden?

Orada kal. Kimsenin girmesine izin vermeyin. Herhangi bir şey ters giderse güvenliği arayın.

Beni korkutuyorsun.

Korkmana gerek yok. Bu sadece üzerinde çalıştığım bir dava. Beni huzursuz ediyor. Seni görmeye geliyorum.

Ah kardeşim.

Bunu telafi edeceğim. Pizza benden.

Kulağa hoş geliyor.

Ve Can Sıkıcı Bağımsız Küçük Kardeşimi Bul uygulamasını tekrar aç.

Önce fişe takmak lazım. Akü bitmek üzere.

Knoxville yolunu yarılarmıştı ki Daphne'nin gönderdiği son mesaj tekrar aklına geldi. Mesajda onu rahatsız eden bir şey vardı. Mesajı tekrar okumak için otoyolun kenarına çekti.

Pil bitmek üzere.

Bu doğru görünmüyordu. Daha önceki mesajlardan birine göz attı.

Üzgünüm, şarjım bitti.

Kötü kelime seçimi mi yoksa başka bir şey mi? Eğer şarjı bittiyse, Faith'e mesaj atabilmek için şarja taktığını varsayabiliriz. Peki neden Faith ondan uygulamasını açmasını istedikten sonra şarjının bitmek üzere olduğunu söyledi?

"Aşırı tepki veriyorsun, Faith. Aşırı tepki veriyorsun."

Ama bu sözleri yüksek sesle söylerken bile parmakları klavyenin üzerinde uçuşuyor, başka bir mesaj gönderiyordu.

Daphne. Ara beni.

Hiçbir şey.

Faith kız kardeşini aramaya

çalıştı. Cevap vermedi.

Tekrar mesaj attı, tekrar aradı. Hala bir şey yok.

Uygulamasını açtı. Birkaç saniye sonra Daphne'nin telefonunun bulunamadığı yazıyordu. Neler oluyordu?

Birden bir mesaj geldi, içinde bir resim vardı.

Çığlık attı ve hemen aracını döndürdü, neredeyse ondan kaçınmak için direksiyonu kırmak zorunda kalan bir arabaya çarpıyordu.

Görmezden gelmek

korna çaldı, gaza bastı, tekerlekleri yakalayana kadar savruldu ve arabasını Gatlinburg'a doğru yola geri fırlattı.

Elleri o kadar titriyordu ki Asher'ı aramak için telefonunun sık kullanılanlar tuşuna basmakta zorlandı. Sonunda zili çaldığında, ilk çalışta cevap verdi.

"Her şey yolunda mı?"

"Hayır. Tanrım, hayır. Gatlinburg'a geri dönüyorum. Asher, onu yakaladı. Daphne elinde."

". Yavaşla biraz. Seni anlayamıyorum. Tekrar dene."

Bir elini direksiyon simidine sıkıştırdı, parmak eklemleri Beyaz. "Bu *Daphne*. O piç onu kaçırdı. Bana onun bir resmini gönderdi, morarmış, kanıyor. Tanrım, Asher. Fotoğraftaki arka planı tanıdım. Katil Daphne'yi *evimde* tutuyor."

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

Faith arabasını yolun kenarına çekerken hayal kırıklığı içinde küfretti. evinden iki blok ötedeydi. Her iki tarafa park etmiş düzinelerce polis arabası vardı, kırmızı ve mavi ışıkları yanıp sönüyordu. çalılar ve ağaçlar dağı kaplamıştı. Muhtemelen TBI'a ait olan birkaç plakasız, koyu renkli SUV etrafa dağılmıştı, bazıları ön bahçesine park etmişti. Garaj yolu büyük siyah bir SWAT kamyonu tarafından tutulmuştu. Yolun ilerisinde, arazisinin uzak tarafında bir ambulans bekliyordu.

Daphne'nin morarmış ve kana bulanmış yüzünün zihnine kazınan görüntüsü midesini bulandırdı. Polisin Daphne'yi şimdiye kadar onu kurtarmış olurdu. Ancak SWAT ekibinin bir kısmı şimdi ön kapıya doğru ilerliyordu. Diğerleri ise Evin yan tarafı, hiç şüphesiz herhangi bir çıkışı kapatmak için - ki öyle bir şey yoktu. Arka bahçesi yoktu. Dumanlı Dağlar'daki pek çok ev gibi onun evi de ön tarafı geniş bahçeli, tek katlı tipik bir çiftliğe benziyordu. Ama arkası kazıklar üzerindeydi, derinlerde sağlam bir ana kayaya oyulmuştu. dağ. Bodrumun arka tarafında herhangi bir kapı yoktu, sadece ışık alan birkaç küçük, yüksek pencere vardı. Oraya tek gerçek erişim bodrum katı evin içindeki merdivenlerden geçiyordu.

Tabancasının doluluğunu kontrol etti, sonra onu pantolonunun cebine geri soktu ve evine doğru koşmaya başladı. O sadece En az bir düzine memur sarmış, silahlarını çekmiş ve durmasını emretmeden önce yolu yarılamıştı.

Ellerini havaya kaldırarak dondu kaldı. "Ben Faith Lancaster. Bu benim evim. Kız kardeşim içeride."

"Kimlik gösterin," diye emretti en yakındaki polis memuru.

İçlerinden bazılarının tanıdığı polisler olmasını dileyerek küfretti. Bunun için zaman yoktu. "Çantam arabamda, arka tarafta."

Başka bir polise "Silah olup olmadığını kontrol edin" dedi.

"Oh, Tanrı aşkına... tabancam kotumun sağ ön cebinde. Evet, dolu. Ben eski bir polis memuruyum.

Nashville PD. Artık Unfinished Business için çalışıyorum."

Gitmesine izin vermeleri için onlara bağlamak istedi. Ama işlerin ne kadar hızlı kontrolden çıkabileceğini ve tehlikeli bir hal alabileceğini biliyordu. Herkes adrenalinin etkisindeydi ve İçlerinden biri tabancasını aldıktan sonra aşağılayıcı bir üst aramasına katlandı.

"İşte, artık silahsızım. Lütfen, bırakın gideyim. SWAT komutanıyla konuşmam gerek. Neler olduğunu bilmem gerek. Ona evimin düzeni hakkında bilgi verebilirim ve-"

"Evinizin planı hakkında zaten bilgi sahibiler. Bunu onlara ben verdim."

Asher'ın sesiyle döndü. Grayson ve Russo da onunla birlikteydi ve polise silahlarını indirmelerini emrediyorlardı.

"Asher, Tanrı'ya şükür." Ona doğru koştu ve ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Neler oluyor? Neden hala içeri girmediler? Daphne'de gözleri mi var-"

Ellerini sıktı ve onu kenara çekerek patronları endişeli polis grubuyla ilgilenmeleri için bıraktı.

"Önce olay yerini emniyete almaları ve bir arabulucu göndererek temas kurmaya çalışmaları gerekiyordu."

"Ne? Şaka mı yapıyorsun? O lanet bir sosyopat. Unut gitsin. Görüşmeler. Kız kardeşimi oradan çıkarın!" Silahına uzandı. sonra durdu. "Polislerden biri tabancamı aldı. Onu geri almalıyım ve-"

"Ve hiçbir şey. Bunu sonra düşünürüz. Faith, beni dinle. SWAT içeri girmek üzere. Burada beklemelisin ve-"

"Ben de seninle geleceğim. Yardım edebilirim. Sadece silahıma ihtiyacım var." Kaşlarını çattı ve tabancasını alan polisi bulmak için etrafına bakındı. Polislerin hepsi bahçeye park etmiş arabaların arkasında toplanmış, tabancalarını eve doğrulturken motor bloklarını siper olarak kullanıyorlardı. "Ne yapıyorlar bunlar? Daphne içeride. Onlara silahlarını bırakmalarını söyle. aşağı."

Onu hafifçe sarstı ve o da soruyla başını kaldırdı.

"Faith, hemen şimdi içeri giriyoruz. Geri çekilmelisin, bunu beklemek için güvenli bir yere gitmelisin."

Adam arkasındaki birini işaret edince kaşlarını çattı. "Biz mi? Sen de mi giriyorsun?" Gözleri büyüdü. "Bekle, SWAT yeleği giyiyorsun."

Tabii ki hayır. Asher, ne düşünüyorsun? SWAT ekibiyle oraya giremezsin. Sırtın-"

"İyi. Dedektifiğe geçmeden önce Özel Tim'de çalıştığımı çok iyi biliyorsun. Bunu yapmalıyım, senin için, Daphne için. Tanrım. İnşallah onu korur ve birkaç dakika içinde dışarı çıkarırım. Ama sakinleşmeli, korunmalı ve-"

"Hayır. *Hayır*. Oraya girecek biri varsa, o da benim. Bana silahını ver, ben de-"

Tekrar yanından geçip gitti. Birdenbire güçlü kolları onu ortasından kollarını yanlarına sabitledi.

Kıpırdandı, kıvranıyor, tutuştan kurtulmaya çalışıyordu. "Ne... bırak gideyim."

Asher ön bahçede koşarak ondan uzaklaştı, silahını çekti ve verandadaki SWAT üyelerine katıldı.

"Çek ellerini üzerimden!" Başının arkasını onu tutan kişiye çarpmaya çalıştı.

Kulağına küfür sesleri geliyordu. "Benimle kavga etmeyi bırak Faith. Bu Lance."

Kadın hemen durdu. Sonra onu kucağına aldı ve kolları hâlâ iki yanında kenetliken koşmaya başladı. Bacaklarıyla tekme attı, kıvranıyor ve umutsuzca çalışıyordu.

"Lance, lanet . Beni nereye götürüyorsun? Oradaki benim kız kardeşim."

"İşte bu yüzden, ah, beni tekmelemeyi kes! Sen çok duygusalsın yardım etmek için. Onu sadece tehlikeye atacaksın. Cidden Faith, keser misin şunu?"

Onunla birlikte, bankete park etmiş uzun sıradaki son polis arabasının yanında durdu ve sonunda onu ayağa kaldırdı. Adam onu bırakır bırakmaz, kız koşmaya başladı.

Küfretti ve onu tekrar yakaladı. Onu havaya kaldırdı ve devriye arabasının arka koltuğuna tıktı, sonra da kapıyı çarptı.

Ona kanlı bir cinayet çılgılığı attı ve cama vurdu. "Çıkarın beni buradan!"

Yakınına eğildi. "Bu senin iyiliğin için. Burası güvenli hale gelir gelmez çıkmaya izin vereceğim."

Kalın, kurşun geçirmez camın arkasından onu zar zor duyabiliyordu. Hayal kırıklığı içinde tekrar cama vurdu ve ardından kaba bir hareketle minnettarlığını gösterdi.

Özür diledi ve SWAT ekibini izleyen diğerlerine katılmak üzere koşarak evine döndü.

Faith hayatında hiç bu kadar sinirlenmemiştir. Kafasının içindeki küçük bir ses ona Asher ve Lance'in içeri girip kız kardeşini kurtarmaya çalışmasını engellemekte haklı olduklarını söylüyordu. Ama kalbi ona Daphne tehlikedeyken hiçbir şey yapmadan bekleyemeyeceğini söylüyordu.

Olayları neredeyse göremeyecek kadar uzaktan izlerken, ön kapısı kırıldı ve SWAT ekibi Asher'la birlikte eve girdi.

Omuzları yenilgiyle çöktü. Daphne'nin hayatı, güvenliği artık tamamen kendi ellerinde değildi. Derin bir nefes aldı ve telefonunu çıkardı. Bu şekilde oturup Polis arabası Daphne'yi dışarı çıkarırken. Onun yanında olması ve ambulansla onunla birlikte gitmesi gerekiyordu.

Lütfen iyi olmasına izin ver. Lütfen.

Kişi listesindeki favorilerine göz atarak Lance'i aradı, böylece ona arabadan inmesine izin vermesini söyleyebilecekti.

Arka kapı açıldı.

Başını . O daha tepki veremedi bir polis uzanıp telefonunu elinden aldı ve ormana fırlattı.

"Hey, sen ne-" Dehşet içinde bakan yüze . ona geri döndü. Stan. Hayır, Stan değil. Sahte Stan, katil. Sersemlemiş zihni nihayet neler olduğunu anladığında, yumruğunu adamın çenesine indirmek için geri çekti.

Kapı kapandı ve yumruğu cama çarptı. Küfrederek ağrıyan elini salladı, parmak eklemlerinden kan damlıyordu.

Sürücü kapısı sarsılarak açıldı. Sürücü koltuğuna atladı ve kadının yardım çığlıkları üzerine kapıyı kapattı.

Onları ayıran kalın pleksiglasın arasından dikiz aynasından ona baktı. Ve gülümsedi.

* * *

Ev ürkütücü bir şekilde sessizdi. Ve her zaman olduğu gibi temiz ve düzenliydi. Deli bir adamın içeri girip birini kaçırmış olmasını bekleyebileceğiniz gibi, hiçbir şey yerli yerinde görünmüyordu. Her şey garip görünüyordu.

Asher işini biliyordu, bodruma inmeden önce ekibin ana katı temizlemesini bekleyecekti. Ama aynı zamanda genç bir O ve Faith'in çok sevdiği kadın şu anda bir katilin merhametine kalmıştı. Faith'in ona gönderdiği fotoğrafı görmüştü ve fotoğraf çekildiğinde onun nerede olduğunu biliyordu. Ona yardım etmek için bir saniye daha beklemeyecekti.

Koşarak mutfığa girdi ve dolap sırasının sonundan dolanarak duvarın arkasındaki alt kata inen merdivene ulaştı.

Odanın diğer ucundan kendisine beklemesini işaret eden SWAT üyelerinden birini görmezden gelen Asher aşağıya yöneldi. Adımlarını ikişer ikişer atmayı ve Daphne'yi kurtarmak için bodruma koşmayı çok rağmen

öldürülmesinin ona bir faydası olmazdı. Bu yüzden, onun yerine, gizlice hareket etti Merdivenlerden aşağı inerken silahı önündeydi ve tecrübelerinden gıcırdayacağını bildiği noktalardan kaçınıyordu. En alt basamakta, merdivenleri gizleyen duvarın arkasına eğildi, böylece başı Katil ona ateş ederse ne olacağını tahmin etti. Sonra Asher sessizce duvarın arkasına baktı.

Daphne yaklaşık yirmi metre ötedeki destek direklerinden birine bağlanmıştı. Ağzı bantlanmış ve elleri başının üstünden direğe bağlanmıştı. Ayak bilekleri birbirine fermuarla bağlanmıştı ama görev. Üzerinde şort ve tişört vardı, ikisinin de üzerinde Birkaç yerinde kan vardı, muhtemelen yüzündeki küçük kesiklerden kıyafetlerine damlamıştı. Aldığı her nefeste göğsü inip kalkıyordu. Yaşıyordu.

Katili aramak için tabancasını ileri geri hareket ettirirken, zihni tüm bu ayrıntıları saniyenin çok kısa bir süresinde katalogladı.

Direğe çarpan bir şeyin sesi onu tekrar Daphne'ye doğru döndürdü. Bağlı ayaklarını ileri geri çevirerek direğe vuruyordu. Gözleri ağzındaki tıkacın üzerinde geniş ve çılgınca bakıyordu. onu izledi.

Saniyeler sonra, merdivenleri gizleyen duvarın arkasından birkaç SWAT ekibi üyesi çıktı. Güvenliğini sağlamaları için onlara işaret etti.

bodruma indi ve Daphne'ye koştu. Ona bir şey söylemek için çaresiz görünüyordu ve içindeki her içgüdü onu çekip çıkarmak için çığlık atıyordu.

tıkaç. Her şeyin görüldüğü gibi olmadığı hissi, eve girdiğı anda onu vurmuştu, şimdi her şeyi tüketen bir korku hissiydi.

Yanağındaki koli bandının kenarını gevşetti. "Bu acıtacak, Daph."

Başını salladı.

Bandı uzun bir hamleyle kopardı.

Acıdan nefesi kesildi ve keskin bir nefes aldı. "Bunu sana yapan adam nerede?"

Gözlerini kırptırdı, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Sonra gözleri tekrar açıldı. "Asher, Faith nerede? Kız kardeşim nerede?"

"O dışarıda. Seni buradan çıkardığımızda karşılayacak. Yüzün dışında başka bir yerin incindi mi?"

Adam saçlarını gözlerinden çekmeye çalıştığında başını adamın elinden kurtardı. "Faith'in güvende olduğundan kesinlikle emin misin?"

Kaşlarını çattı. "Güvenli mi? Sen ne-"

"Bu bir tuzak," dedi. "Bütün bunlar. Faith'i buraya getirmek için yem oldum. Onun istediğı o."

"Ah, kahretsin." Asher koşmaya başladı, merdivenleri ikişer ikişer çıktı ve evin içinde hızla ilerledi. Yıkık dökük ön kapıya geldiğinde Sadece dışarıdaki polislerin onu katil zannedip ateş açmadığından emin olmak için durakladı.

"Temiz," diye bağırarak içeriyi işaret etti.

Russo adamlarına silahlarını indirmelerini emretti ve onlar da eve doğru koşmaya başladılar.

Asher verandanın merdivenlerinden aşağı koştu ve Lance ile Grayson'ı görene kadar TBI ajanları ve diğeri polis gruplarını araştırdı, kısa bir mesafe polis arabalarından birinin arkasında duruyordu. Lance'e doğru koştu, Faith'i göremeyince ve eve girmesine izin vermediğı için ona küfrettiğini duymayınca korku ve endişeden kanı dondu.

"Nerede o?" diye sordu, kendi etrafında dönmeden önce bir daire çizerek. "Lance, Faith nerede?"

"Müdahale etmesini önlemek için onu bir devriye arabasının arkasına koydum."

"Nerede? Göster bana."

Lance kaşlarını çatı. "Daphne iyi değil mi? Bu yüzden mi-" "Daphne iyi. O yemdi. Faith'i istiyor. Hangi cehennemde O mu?"

Lance'in gözleri büyüdü. "Son polis arabası, şurada." İşaret etti ve Asher tekrar koşmaya başladı.

Kalbi göğsüne çarptı, iyileşen akciğeri ve sırtı
Araba sırasından aşağıya doğru koşarken acı sancılarıyla itiraz ediyordu. Her biri boştu, ışıklar yanıp sönüyordu ama içeride kimse yoktu. O zaman son arabaya ulaştı ve arka camdan baktı, ellerini yumruk yaptı ve etrafında döndü.

Lance ve Grayson soluk soluğa onun önünde durdular.

"O burada değil. Bu doğru araba mı?" Asher talep etti.

Lance'kaşları çatıldı. "Tabii ki, bekle, hayır. Hayır, bu Hayır. Bu Sevier İlçesi Şerifinin arabalarından biri. Sonuncusu Gatlinburg Polisi devriye birimiydi. O...o gitti."

Grayson telefonunu çıkardı ve onlardan uzaklaştı.

Lance polislerden bazılarına işaret ederek dikkatlerini çekti. Onlara doğru koşarlarken Asher kendi telefonunu çıkardı.

"Bu şeyi hiç kullanmıyorum," diye mırıldandı bir uygulamayı açarken. "Umarım bir yolunu ... orada. Tam orada, şu nokta. Bu o." Lance onun yanına geldi ve ekrana baktı. "Bu o mu?"

Faith'in meşhur Asher'ı bul uygulaması mı?"

"Kimi takip ettiğine bağlı olarak buna birkaç farklı şey diyor. Ayrılırsak onu takip etmem için telefonuma koymamı istedi. Onun telefonu o nokta. Hareket etmiyor, bu..." O başını . "Tam . Ormanın içinde."

O ve Lance silahlarını çekip ağaçlara doğru koştu. Telefonunda yanıp sönen noktayı takip ederken tabancalarını bir yay çizerek birbirlerini korudular. Bir dakikadan az bir süre sonra, Lance küfretti ve üzerinde sadece iç çamaşırı olan adamın kanlar içindeki cesedinin üzerine çömeldi. Parmaklarını boynunun yan tarafına bastırdı ve başını salladı. "Adam ölmüş. Boğazı kesilmiş. Failimiz o değil."

"O bir polis. Onunla daha önce tanışmıştım." Asher eğildi ve üzerinde bir numara yazılı küçük, parlak renkli bir kâğıt parçası aldı.

Lance ayağa kalktı. "Bu da ne?"

"AFID. Anti-Felon ID konfeti etiketleri. Bazı şok tabancaları, şok tabancasının tetiğini kimin çektiğini tespit etmeye yardımcı olmak için dartlarla birlikte bunları atar. Sadece kimlik numaraları yasal bir alıcıya aitse işe yarar.

Yine de."

"Bu adam önce şoklandı sonra boğazı kesildi. Neden?"

Asher telefonunu tekrar kontrol ettikten sonra cesedin etrafından dolaştı ve ormana doğru birkaç metre daha yürüdü. Midesine bir kurt düştü.

Korkunç. "Faith'in telefonunu buldum." Yapraklar ve çam iğneleriyle dolu bir yatağın üzerine atılmıştı.

Lance ayağa kalktı ve ona doğru ilerledi. "Oh, adamım."

Yapraklar ve dallar üzerinde çıtırdayan ayakkabıların sesi, Lance ve onun silahlarını çekerek dönmelerine neden oldu.

Russo ellerini kaldırdı. "Hey, hey. Burada sadece dostlar var. Herkes silahlarını kılıfına soksun." Yanındaki üniformalı polis memurları yavaşça silahlarını bıraktı. Lance ve Asher da aynısını yaptı.

Grayson Russo'nun etrafından dolanıp Lance ve Asher'ın önünde durdu. "Ne yaptınız... oh, hayır."

Russo cesedin yanında diz çöktü. "Tanrım. Bu Çavuş Wickshire."

Asher önce Faith'in telefonuna, sonra da Grayson'a baktı. "Başından beri bir tuzaktı. Daphne onu kaçıran adamın onu istemediğini söyledi.

İnanç'ı çekmek için ona yem olduğunu söyledi. Biz

tam onun yaradı. Çavuş Wickshire'ı öldürmüş, üniformasını almış, sonra da Faith arkasındayken arabaya binip gitmiş olmalı.

Koltuk. Orada güvende olması gerekiyordu. Bunun yerine onu

doğrudan düşmanın eline teslim ettik. Ve benim yüzümden, kendini savunmak için silahı bile yok." Sesi kesildi ve sakın bir nefes aldı. "Onu bulmak zorundayız. Onu bulmak zorundayız.

Çok geç olmadan." Lance ve Grayson peşinden koşarken o da yola doğru geri koştu.

On Dokuzuncu Bölüm

Bu kez ona bir grup çam ağacının hemen ötesinde durmasını emrettiğinde Faith durdu. Şu anda kaçmak bir seçenek değildi. onu şoklamaktan çekinmeyeceğini zaten kanıtlamıştı. Polis arabasının arka kapısını açtığında, kadın dışarı fırlamış ve kaçmıştı. Ama hazırlıklıydı. Sırtındaki ikiz dart yaraları bunu kanıtlıyordu. Bu. Ve eğer bu yeterli bir teşvik değilse, yanında kınında duran ölümcül bıçak emirlere uymasını sağlamak için fazlasıyla yeterliydi.

En azından öldürülmeden nasıl kaçacağını bulana kadar.

"Yokuş yukarı, patikadan yukarı."

Yaşayamayacak kadar aptal kahramanın aşağı inmek yerine yukarı çıkarak kaderini belirlediği, izlediği tüm korku filmlerini düşünerek tereddüt etti.

Bıçağın jilet gibi keskin ucu sırtına bastırarak etini kesti. Nefes nefese kaldı ve bıçaktan uzaklaştı, sonra da yokuşu tırmanmaya başladı.

Bir adım, iki, üç. Adamın ayak sesleri onunkilere katıldı, arkadan takip ediyordu. Kesinlikle aptal değildi, kızın kaçamayacağı yakın ama dönüp onu dağdan aşağı itemeyeceği kadar geride duruyordu.

Çaresiz kalmak ve umutlarını başkasına bağlamak zorunda kalmak onu kurtarmaya gelmek yabancı ve rahatsız edici bir duyguydu. Ama görünen o ki, eğer kimse onun nerede olduğunu bulamazsa ve ona yardım etseydi, bu dağdan canlı çıkamazdı.

UB takım arkadaşlarından birinin ya da polisin onu bulmasını arzulamasına rağmen, Asher'ın bulmaması için sessizce dua etti. Oh, deneyeceğini biliyordu. Eğer roller tersine dönseydi, Asher'ın onu bulması için elinden gelen her şeyi yapardı.

onu da buldu. Ancak çoğu insana iyileşmiş ve normale dönmüş gibi görünse de, gerçeği bilecek kadar sık acı çektiğini görmüştü. Yüzde yüz iyileşmemişti, bu da onu

Savunmasız. Onun hayatını kurtarmak için hayatını riske atmasını istemiyordu. Bunun olmasındansa ölmeyi tercih ederdi.

Bunu fark ettiğinde şoktan gözyaşlarını tutamadı. Aman Tanrım. Ne zaman onun için bu kadar önemli olmuştu? Onun arkadaşlığına her zaman değer vermişti. Ama şimdi o çok daha fazlasıydı. Ona rağmen

Arkadaşlıklarını romantik bir ilişki yüzünden kaybetme riskine girmeme kararlılığında tamamen başarısız olmuştu.

Onu seviyordu.

Tamamen.

Umutsuzca.

Onu sevdim.

Lütfen, Tanrım. Asher'in benim için gelmesine izin verme. Başka biri olsun ya da kimse olmasın. Onu koru. Onu güvende tut.

"Hayal kurmayı bırak. Hareket et." Bıçak tekrar sırtına saplandı.

Küfretti ve dağa doğru tırmanmaya başladı.

* * *

RUSSO VE GRAYSON Asher'in yanında durmuş, Faith'le birlikte kamyonetinin kaputuna yayılmış olan haritaya çizdikleri daireleri tartışıyorlardı. Asher dairelerin renklerini ve polisin kayıp polis arabasını ve Faith'i arama çalışmalarının ikinci aşamasında hangilerine odaklanmasını önerdiğini açıklıyordu. Müsait olan herkes Son kırk beş dakikadır onu arıyorlardı. Ama hiçbir şey bulamamışlardı. Katil gibi düşünmek ve çok geç olmadan onu bulmak için daha odaklanmış bir yaklaşıma ihtiyaçları vardı. İşte bu yüzden Asher sonuçsuz görünen aramalarını durdurmuş ve haritayı almak için evine geri dönmüştü.

Onu bulamayacaklarını ve kurtaramayacaklarını düşünemiyordu bile. Şu anda bile, onun etrafta olmayacağı düşüncesi bile geleceğinde büyük bir boşluk bırakıyordu. Kimi kandırıyordu ki? Ona göre o olmadan gelecek de yoktu. Kahretsin, eğer sadece arkadaş olmak istiyorsa ve onu başka bir şey olarak göremiyorsa, bunu kabul ederdi, ne kadar acınası olsa da. Onu kaybetmektense arkadaş olmayı tercih ederdi.

Tamamen. En önemli şey onun mutlu olmasıydı. Ve güvende. Tanrım, onun güvende olmasını istiyordu.

işaret ederek duyulacak kadar yüksek sesle konuştu. "Helikopter birkaç dakikadır bu bölgenin üzerinde. Onlardan bir şey duydun mu? O polis arabası yakında olmalı, katil başka bir araba için terk etti. Aksi takdirde, adamlarınız arabanın dağdan aşağı indiğini gören bazı tanıklar bulabilirdi."

Russo yüzünü buruşturdu.

Grayson, Asher'la şaşkın bir bakış alışverişinde bulundu. "Russo, şimdi bilgi saklamaya başlama. Faith bizim takım arkadaşımız, ailemiz. Gerçeği öğrenmeyi hak ediyoruz. Eğer onu bulacaksak gerçeği öğrenmeliyiz."

Şef derin bir nefes verdi. "Biliyorum, . Kimseyi istemiyorum. Helikopter pilotu virajın hemen yanındaki ormanda güneş ışığının parladığını gördüğünü düşünüyor. Dağın dibinde, dur işaretinden önce. Adamlarım şu anda kontrol ediyor."

Grayson ona, "Bize son durumu bildir," dedi. "Hemen. Her dakika önemli."

"Tamamdır." Russo arama yapmak için telefonunu çıkardı.

Asher'ın kendi telefonu çaldı. Ekranı kontrol etti. "Ben Lance. Bunu almalıyım." Kaputtan uzaklaştı, elini sol kulağının üzerine koydu, böylece Lance'in sesini duyabilecekti. Helikopter yukarıda daireler çiziyor.

"Lance, bana bir şey bulduğunu söyle."

Bir süre dinledi ve sonra küfretti. "Sakın vazgeçme. The Watering Hole'dan biri bu adamı tanıyor olmalı. Polisi kullanıyorsun. Eski, değil mi? İnsanlara onu sadece sarışın değil, siyah saçlı olarak da hayal etmelerini mi söylüyorsunuz? Orada onu tanıyan ya da hatırlayan biri olmalı, belki de arabayı saklamış ve daha sonra kullanmış olabilir.

devriye arabasını atlatmak. Bana bir isim bul."

"Elimizden gelen her şeyi yapıyoruz." Lance, diğer UB müfettişlerinin yardım etmek için neler yaptıkları konusunda onu bilgilendirdi. "Onu bulacağız, Asher. Bulacağız."

Gerginleşen boğazına karşı yutkundu. "Biliyorum. Sadece Tanrı'ya çok geç kalmamamız için dua ediyorum."

Ciddi bir grup polis memuru ormandan çıktı ve adli tıp ekibine eşlik etti.

Çavuş Wickshire'ın cesedi adli tabibin aracına götürüldü.

Ceset torbasının yüklenişini izlerken Asher'in midesi bulandı. Faith'in bunlardan birinin içinde olması fikri kalbini parçaladı. Arkasını döndü, hâlâ telefonla konuşuyordu.

"Lance, Ivy'yi kontrol et. Bakalım parmak izlerinde ilerleme kaydetmiş ? Eğer bu adamın adını bulabilirsek, nerede yaşadığını, ne kullandığını öğrenebilir, onu tanıyan insanlarla konuşabilir ve sık gittiği yerler hakkında bize bilgi verebilir."

"Onu hemen arayacağım. Dayan, Asher."

Grayson kaputun etrafında döndü ve Asher'in kamyonetinin yan tarafına yaslandı. "Polis arabasını bulmuşlar. Boşmuş."

Asher başını salladı. "Düşündüm de. İçeride kanıt var mı? Bize ne olduğunu anlatacak bir şey? Nereye gittiklerini?"

"Polis arabasıyla uyuşmayan lastik izleri vardı. Adli tıp görevlilerinden biri, bunların büyük bir kamyon ya da SUV'dan değil, bir arabadan yapılmış gibi görüldüğünü söyledi. Görünüşe göre oraya saklamış, her şeyi planlamış.

bir polis arabasıyla kaçmak ve sonra araç değiştirmek için.

Anlamadığım şey, Faith'in polislerin toplandığı yerden çok uzaktaki o son arabaya bindirileceğini nasıl öngörebildiği."

"Tahmin etmesi kolay," dedi Asher. "Bölgedeki her memur seri katili yakalamak ve son kurbanını kurtarmak için buraya akın ederdi. Daha önce böyle bir polis faaliyeti görmüş olan herkes tonlarca araba olacağını ve polislerin hepsinin eylemin etrafında toplanacağını bilir. Polis nadiren arabalarını

bir durumda. Birinin bazı araçları yoldan çekmesi gerekebilir diye anahtarları içlerinde bırakıyorlar."

"Söylediklerinizi anlıyorum," dedi Grayson. "Faith'ten beri kişisel olarak dahil olsaydı, aksiyondan çok uzakta tutulurdu. Tam da böyle oldu."

"Ve onu bir polis arabasının arkasına bindirerek işini daha da kolaylaştırdık." Başını salladı, şu anda kendinden nefret ediyordu.

"Russo'nun bana polis arabası hakkında söylediği bir şey daha var. yeni buldular." Grayson ona sempatik bir bakış attı. "Yerde şu konfeti kimlik etiketlerinden vardı."

Asher bir an gözlerini kapadı, göğsünün derinliklerinde fiziksel bir sızı başladı. "Onun üzerinde bir şok tabancası kullandı, muhtemelen

Çavuş Wickshire'da kullandı. Bu adamı yakaladığımda, onu lime lime edeceğim."

"Bunu duymamış gibi yapacağım." Russo da onlara katıldı. "Haritada daire içine aldığınız bölgeleri araştıran TBI ajanlarımız var. Fotoğraflarını çektim ve onlara gönderdim. Kolluk kuvvetleri gönüllüleri

komşu ilçelerden de yardıma gelenler oluyor, böylece daha fazla bölgeyi daha hızlı bir şekilde kapsayabiliyoruz."

Grayson Asher'ın omzunu sıktı. "Başka ne yapmamızı istiyorsun? Herhangi bir şey. Söyle."

Asher elini saçlarının arasında gezdirdi. "Ben... Bilmiyorum. Lanet olsun. Bundan nefret ediyorum. Bir şeyler yapmalıyım."

"Sen zaten . Sen de hepimiz gibi dağda aşağı yukarı aradın, sonra birlikleri topladın ve herkesi daha fazla organize edildi. Ona mümkün olan en iyi şansı verdiniz."

"Bunu , onu nerede tuttuğunu bulmalıyım." Asher kamyonetinin önüne doğru yürüdü ve kaputun üstündeki haritayı aldı.

Asher arabaya atlayıp motoru çalıştırırken Grayson ve Russo geri çekildiler. Grayson cama dokununca Asher camı indirdi. "Ne?"

"Bence şu anda araba kullanmamalısın. Üzgünsün ve-" "Lanet olsun, üzgünüm. Faith dışarıda bir yerde kadarıyla şimdiye kadar dokuz kişiyi öldürmüş bir sosyopat. Ben Bu sapığın mezarlığına gidiyor. Onu bulmak Leslie'nin peşinden gitmesini tetikledi. Muhtemelen Faith'in de peşinden gitmesinin sebebi buydu. Kişisel çöplüğünü elinden aldığı için onu ve beni suçluyor. Bu konum onun için bir şey ifade ediyor. Orada bir ipucu olmalı, gözden kaçırdığımız, aklımıza gelmeyen bir şey olmalı."

Russo, Grayson'la birlikte avluda geri dönmesine izin vermek için aceleyle geri çekilirken ona seslendi. "Adamlarım o bölgeyi çoktan aradı. Orada hiçbir şey yok."

"Olmak zorunda. Olmak zorunda." Asher gaza bastı, toprağı tekmeleyerek kamyonetini yolda hızla ilerletti.

Yirminci Bölüm

Russo'nun adamları kesinlikle derme çatma mezarlığa gitmişlerdi. Taze ayakkabı izleri her yeri didik didik aradıklarını gösteriyordu. Ama Asher yine de kendi araştırmasını yaptı. Şok tabancası ateşlendiğinde çıkan neon renkli konfeti etiketlerinden daha fazla bulmak gibi ayrıntılara daha fazla odaklanmıştı. Ve ayrıca ekmek kırıntıları arıyordu. Gerçek ekmek kırıntıları değil ama Faith'in orada olduğuna dair bir tür işaret. Akıllı ve dikkatliydi. Eğer orada olduğunu kanıtlayacak herhangi bir iz bırakmanın bir yolu varsa ve başkasına takip edecek bir şey vermek için bunu yapardı. Ama onun orada olduğunu gösteren hiçbir şey bulamamıştı.

Katilin onu bu dağa getirmiş olabileceğine dair teorisi de buraya kadarmış.

Dizlerinin üzerine çöktü ve haritayı yere . Faith'in ve kendisinin araştırmasının temelini oluşturmuştu. Kayıp Jasmine ve kız kardeşini bulmuşlardı. Ev ödevlerini yaptıklarının, katilin alışkanlıklarını bildiklerinin kanıtıydı. derece. İpuçları tam önünde olmalıydı. Sadece onları nasıl tanımlayacağını bulması gerekiyordu.

Bu davayla ilgili her şey yirmi yıllık bir Bu dağın yamacından bir dakikalık mesafede. Adamlarını aramaya gönderdiğinde Russoya bunu açıklamıştı. Tam olarak bu nokta merkez üssü olarak alındığında, kaçırılanların hepsi haritada çizdiği geniş dairenin içine yerleştirilebilirdi. Her biri. Bu çember katilin rahat bölgesiydi, avlandığı ve kurbanlarını gömdüğü yerd. Burada yaşıyor, burada çalışıyor, hastalıklı oyunlarını burada oynuyordu. Peki, şimdi bu çemberin neresindeydi?

Katil gibi düşün. Kendinizi onun yerine koyun. Bir polis memurunu öldürmenin şu anlama geldiğini bilerek polislerden kaçmak için nereye giderdiniz sürüş mesafesindeki her kolluk kuvveti insan avına mı katılacak?

Rahat bir yere giderim, yirmi dakikalık çemberimde kalırım.

Ama polis zaten onun daha önce gittiğini bildiği yerlere bakıyordu. Bu Asher'a zaman kaybı gibi geldi. Katil kurbanını çoktan ele geçirmişti. Asıl soru, onu ele geçirdiğine göre nereye götüreceğiydi? Hangi yer onun için özel bir öneme sahipti? Tüm kurbanları arasındaki ortak nokta neydi?

o özel yeri seçmesine neden oldu?

Asher parmaklarını topografik sembollerin üzerinde gezdirerek haritayı sanki daha önce hiç görmemiş gibi inceledi. Haritayı incelerken kurbanların isimleri aklından geçti. Hepsinin ortak noktası neydi?

Faith'in kurbanlar arasında bulduğu bağlantı bar, The Watering Hole'du. Burayı diğer restoran ve barlardan ayıran, katil için avlanma noktası olarak çekici kılan bir şey var mıydı? Onu rahat ettiren şey neydi? Asher'ın aklına o bara özgü olan tek şey, arkasındaki insan yapımı şelaleydi. Müşteriler bu şelalenin önünde selfie çekip sosyal medyada paylaşmaya bayılırdı. Ama Dumanlı Dağlar'da yüzlerce gerçek şelale vardı.

Dağlar. Bu tek başına hiç de benzersiz görünmüyordu. Kurbanların kendileri hakkında başka ne biliyordu? Göze çarpan bir şey?

Çamur. Kurbanlardan ikisinin cesedinde kurumuş çamur ya da uzmanlara göre saçlarında ya da giysilerinde çamur vardı.

Başka bir kurbanın cebinde nehir taşları vardı.

Jasmine beyaz su rafting'i yapmayı severdi. Peki ya diğerleri?

Telefonundan siber buluta erişerek ekibinin soruşturma için topladığı bilgilerle birlikte yüklediği son raporları okudu. Tüm kurbanlar için mini biyografiler oluşturulmuştu. Asher hakkında çok fazla şey bilmediği diğer kurbanlarınkine hızlıca göz attı.

Natalie Houseman'ın bir teknesi vardı.

Dana Randolph eskiden Gatlinburg şehir merkezindeki Ripley's Akvaryumu'nda çalışıyordu.

Felicia Stewart hevesli bir balıkçıydı. Balık tutmak için en sevdiği yer arka bahçesindeki iskeleydi.

Bazıları The Watering Hole'u ziyaret etmiş ya da sık sık uğramıştı. Tüm bunlar arasındaki bağlantı çok açık görünüyordu-su. Az önce düşündüğü kurbanların her birinin ortak bir özelliği vardı. Acaba Bu gereksiz bir tesadüf müydü yoksa faydalı bir gerçek mi? Katilin suya karşı bir tür hayranlığı olması mümkün müydü? Leslie'yi dağlara götürmesinden de anlaşılacağı üzere açık havada rahat görünüyordu. Leslie...bekle. Onu buldukları yerde bir şelale vardı. Ve bir gölet. Yine su. Bu da başka bir tesadüf müydü?

Parmaklarını harita üzerinde şimdi daha hızlı gezdiriyordu, içgüdüleri ona bir şeylerin peşinde olabileceğini söylüyordu. Çok fazla şey bir şekilde suya geri dönüyordu. Bir nedeni olmalı. Yoksa saçma sapan, alakasız bir konuya mı girmişti?

Düşün, Whitfield. Düşün. Bu adam hakkında ne biliyorsun?

Kurbanlarının hepsi kadındı. Diğer her şey farklıydı. Genç, yaşlı, siyah, beyaz, Asyalı. Kaçırıldığı kişilerin belirli bir tipi yoktu, belki de hepsinin bir tür

Çalışmak ya da oynamak için suya yakınlık. Katil bu yüzden onlara kızmış mıydı? Yoksa onlarda sevdiği bir şey miydi?

Bir seri katilin kurbanlarını kürek çektikleri, rafting yaptıkları, şelaleleri sevdikleri ya da suyla ilgili herhangi bir şey yaptıkları için seçeceği fikri

gölünç görünüyordu. Öte yandan, seri katil Ted Bundy kurbanlarını seçerken hepsinin uzun düz saçlarını ortadan ayırmıştı. Bundan daha saçma ne olabilir ki?

Bir şeyin peşindeydi. Bunu iliklerinde hissetti.

Her şey Watering Hole'a geri döndü. Asher katilin Faith'i barda tutmadığını biliyordu. Mekan polisler ve UB ile dolup taşıyordu.

Müfettişler. Ama katil önceki kurbanlarını buradan seçmişti.

Çünkü sık sık ziyaret ederdi. Burası onun avlanma alanıydı.

Muhtemelen konuşmaları dinlemiş ve bazı eğlence faaliyetlerinin bir parçası olarak en sevdiği cazibe merkezi olan suya ilgi duymuştur.

Onları barda seçmiş, takip etmiş, kaçırmak için en iyi yeri bulmuş, öldürmüş, sonra da buraya gömmüştü.

dağın yamacında.

Yaklaştın. Çok yaklaştım. Kayıp yapboz parçası buradaydı. Bunu biliyordu.

Mezarların toprak yığınlarına göz gezdirdi. Onları öldürmek, sonra da gömmek için buraya getirmek.

doğru gelmiyordu. Ölü bir bedeni taşımak, canlı bir bedeni gitmesini istediğiniz yere götürmekten çok daha fazla işti. Onları burada öldürmesi daha mantıklıydı. Ama eğer durum buysa.

rutinine sadık kalıp Faith'i burada mı öldürmeye çalışacaktı? Başka bir bulmaca parçası daha vardı. Belki de onları başka bir yerde öldürdü ve Onları buraya. Ama bir cesedi taşımak daha zordu. Belki de yine de yapmıştır, onları yukarı çekmek için bir çöp ya da onun gibi bir şey kullanmıştır.

Dağ. Bunu yapacağını düşünmek . Ama Asher'a göre seri katiller deliydi. Onları anlamaya çalışmak neredeyse imkânsızdı. Ama bu onları anlamaya çalışamayacağı anlamına gelmiyordu.

ne yapacaklarını tahmin edemezdi, eğer kanıtları doğru yol. Cesetlerin taşınmasıyla ilgili lojistik sorusunu bir kenara bırakarak, bir sonraki bariz soruyu araştırdı.

Kadınları nasıl öldürdü?

Adli tıp belirgin bir ölüm nedeni bulamadı. Ama Asher seri katillerin kurbanlarını en sık boğarak öldürdüklerini biliyordu. Leslie'yi asmaya çalıştığından beri birini boğmak için asmak bariz bir seçimdi. Ama buldukları cesetlerin kırık kemik olmadığına göre onları asacaktı. Bu tehdit tam olarak şuydu: Asher'ı katilin peşine düşmekle kurbanını kurtarmak arasında bir seçim yapmaya zorlamak için Leslie'yle birlikte kurduğu bir tehdit. Tüm kurbanlarını öldürmek için seçtiği yöntem asmak değildi.

Hiçbirinde belirgin bir bıçak ya da kurşun yarası bulunamadı. Kurbanlar. Kırık kemik yok. Künt travma yok. Grayson'ın evindeki önceki konuşmalarına bakılırsa zehir de pek olası görünmüyordu.

Bir çeşit boğulma ile bırakıldı. Peki boyun kemiklerini kırmadan birini nasıl boğarsınız?

Haritaya tekrar bakarken gözlerini kırıştırdı. Su, su, Her yerde. Aynı anda hem birinin nefes alma yeteneğini elinden alıp hem de suya olan sapkın hayranlığınızı nasıl keşfedersiniz?

Onları boğuyorsun.

Cebindeki telefonu çaldı. Ekrana telefonu eline aldı. "Asher."

"Ben Lance. Altın bulduk. Tam düşündüğün gibi, ortak bağlantı bar. Asher, onun kim olduğunu biliyoruz. Duvarda onun lanet bir vardı, kalabalığı gösteren düzinelerce çerçeveli resimden biri.

Çekimler. Onu aldım ve oradaki neredeyse herkese gösterdim. Bir isim aldım. Ve hemen sonra, yemin ederim, saniyesine kadar, Ivy aradı. Komşu ilçelerdeki tüm Podunk polis teşkilatlarını ziyaret etmiş ve o bıçaktan bir parmak izi eşleşmesi bulmuş. Küçük bir polis karakoluydu ve küçük bir tutuklama, bir trafik ihlali söz konusu olduğu için parmak izlerini AFIS'e girmiyordu. O-

"Lance, Tanrı aşkına, kim o? Faith'i bulmama yardım edecek bir şey söyle."

"Malachi Strom. Şunu dinle. Henüz on iki yaşındayken bir aile gezisinde babasının boğulduğunu görmüş. Sonra annesi yedi yıl önce lösemiden öldü. Cinayetler o zaman başlamış. Belki de öldürmeye başlamasını tetikleyen şey buydu."

"Su. Babası boğuldu mu? Bağlantı bu."

"Tamam, şimdi beni kaybettin."

Asher hemen ilgili teorisini ve kurbanlarını boğulduğunu açıkladı.

"Bunun Faith'i bulmamıza nasıl yardımcı olması gerekiyor?"

"Henüz bilmiyorum. Açıkçası, ilçedeki her nehri, dereyi ya da şelaleyi arayamayız. İçimden bir ses Faith'i oraya, bir su kütlesine götürdüğünü söylüyor. O yüzemez, Lance."

Lance yemin etti.

"Babasının boğulduğunu söylediniz. Nerede öldü? Yirmi dakikalık çemberimizin içinde mi?"

"Oh, adamım. , Ivy'nin ne gönderdiğine bakayım."

Asher elini iki yana açmış, beklerken hayal kırıklığı ve umut arasında gidip geliyordu. "Acele et, Lance. Acele et."

"İşte bu kadar. Evet, evet! Bize verdiğin çemberin içinde. Kutsal... Mezarlıktan sonra dağın diğer tarafında. Crescent Falls. Russo'nun yirmi yıl önce orada boğulduğunu söylediği kişi babası olmalı."

İçindeki umut tükenirken Asher'in omuzları çöktü. "Faith'i oraya götürmüş olamaz. Böyle bir günde orası turist kaynıyor."

"Hayır, hayır, değil. Mezarlığı bulduğunuz gün bir turistin orada boğulduğunu hatırlıyor musunuz? Park sistemi orayı kapattı. güvenlik önlemleri konusunda bir çalışma yapana kadar. Hâlâ kapalı."

"Bu kadar. Öyle olmalı. Herkesi şelaleye götürün. Şunu alın. Helikopteri oraya götür. Ve bana babasına ne olduğu hakkında bildiğin her şeyi anlat." Asher koşmaya başladı.

Şelale bir futbol sahasından daha uzakta olamazdı. Ama Asher park yerine ulaştığında, iyileşmekte olan akciğeri yanıyordu ve derin bir nefes almakta zorlanıyordu. Sırtı ağrıyordu ama bu günlerde hep ağrıyordu, bu yüzden fazla önemsemedi. buna dikkat et.

"İyi misin dostum?" Lance telefonda sordu. "Nefes alış verişin pek iyi gelmiyor."

Muhtemelen öyle olmadığı içindir.

Asher daha derin bir nefes almaya çalıştı ama bunu her yaptığında sanki ciğerine yeniden bir bıçak saplanıyormuş gibi hissediyordu.

Önemli değildi. Faith'in hayatı söz konusuyken bunun onu yavaşlatmasına izin veremezdi.

kazık.

Ziyaretçilerin Crescent Falls'un tepesine çıkmak için kullandıkları patikanın bantla kapatılmış girişinde durdu. Yerdeki neon turuncu bir şey dikkatini çekti. Bir parça şok cihazı kimliği konfetisi. Şok tabancası burada ateşlenmemişti, yoksa düzinelerce olurdu.

Bunun yerine, birisi özellikle bir parçayı düşürmüştü.

İnanç. Bu o olmalıydı. Doğru iz üzerindeydi. Polis arabasının yanında biber gazı yedikten sonra gizlice konfetileri cebine atmış olmalıydı. Ona bir ekmek kırıntısı bırakmıştı.

"Asher?" Lance seslendi. "Bana ver. İyi misin? Bir şey bulabildiniz mi?"

Dağa dik bir açıyla tırmanan, kayaların ve ağaçların etrafından dolanan patikayı inceledi. Şelaleler bu noktadan görünmüyordu. Ama onları duyabiliyordu. Yakındaydı.

"Burası o yer. O burada. Herkese acele etmesini söyleyin." Bitirdi. telefonunu susturdu, sonra sarı şeridin altına eğildi ve yanan ciğerlerinin ve ağrıyan sırt kaslarının izin verdiği kadar hızlı bir şekilde şelaleye doğru dik patikada koşmaya başladı.

Bölüm Yirmi Bir

Faith diz boyu girdaplı suların içinde duruyordu.

Şelalenin kenarından sadece birkaç metre ötede, bilekleri önünde fermuarla bağlıydı. Bir metre ötede bir sosyopatin soğuk ve ölü gözleri ona bakıyordu; bir elinde şok tabancası, diğer elinde ise kanıyla çoktan lekelenmiş, altı inçlik kötü görünümlü bir bıçak vardı. Sanki Bir karara varmaya çalışıyordu: bir kez daha şoklayacak ya da bağırsaklarını deşecekti. Ya da belki de onu şelaleden aşağı atacak ve kayalarla suyun en kötüsünü yapmasına izin verecekti.

Kenara hızlıca bir göz atmaktan kendini alamadı. Bu bir Yirmi metrelik bir düşüş, belki daha fazla. Eğer aşağı düşer ve kafatasını ezmeyi ya da boğulmamayı başarırsa, muhtemelen şelalenin ikinci katına sürüklenecek ve tekrar aşağı düşecekti. En uçtaki su havuzu dip buradan çok daha derindi. Birkaç hafta önce bir turistin boğulduğu yerd. Ve o turistin elleri bağlı değildi. Eğer oraya düşerse, ışıklar sönerdi.

Asher haklıydı. Yüzmeyi uzun zaman önce öğrenmiş olmalıydı. Gerçi elleri bağılyken bunu nasıl yapabileceği Nasıl yapılacağını bilse bile onu aşıyordu.

Asher. Daphne. Hayatındaki en önemli iki insan. Sadece Onları düşündükçe gözleri doluyordu. Daphne'nin iyi olduğunu varsayarsak, onun ölümüne çok üzüleceklerdir. Bu aşağılık herif kız kardeşiyle ilgili sorularına cevap vermeyi reddetmişti. Onu bodrumda canlı bırakıp bırakmadığını söylemesi için yalvarmıştı. Adamın tek cevabı zalimce bir

Bu gülümseme onu bacaklarının etrafında dönen sudan daha çok üşüttü. Akıntı onu kenara daha da yaklaştırıırken ayakta kalmak için tüm gücünü harcadı. Dişleri gıcırıyor, su acımasızca Dağların bu kadar yükseklerinde soğuk. Ama Asher'la birlikte aylardır bulmaya çalıştıkları katil Fake Stan, onu izlemeye devam ederken soğuğa karşı bağıışıklık kazanmış görünüyordu.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordu, ilk kez değildi.

Ve tıpkı daha önce olduğu gibi, hiçbir şey söylemedi. Sadece o ölü gözlerle ona bakmaya devam etti ve kadının kusmak istemesine neden oldu.

En azından şükredeceği bir şey vardı. Adamın çıkardığı şok tabancasının bacaklarında açtığı yaralar artık acımıyordu. Ama Dondurucu su acısını merhametle dindirmişti. Sirtında ve karnında zonklayan ağrıları dindirecek kadar yüksek olmaması çok kötüydü. Açtığı kesikler öldürecek kadar derin değildi. Ama çok acıtıyorlardı.

Şelalenin ötesine, tırmanmak zorunda kaldığı aşağıdaki dik patikayı kaplayan sık ağaçlara hızlıca bir kez daha bakma riskini göze aldı. Onun ötesinde, o yoldaki birkaç virajın etrafında bir park yeri vardı. Ama hiç kimse

arabayı sürdüğünde oradaydı. Hiçbir siren sesi duyulmadı. mesafe. Hiçbir polis ya da Bitmemiş İş'ten arkadaşları onu kurtarmak için dağa koşmuyordu. O ölecekti, eğer denemek için başka bir şey düşünebilirim.

Bir şekilde ellerini serbest bırakmak gibi, böylece bir çeşit savunma yapabilirdi. Onları kurtarmak için aklına gelen tek yol fermuarları kesmekti. Bunu yapmak için de bir bıçağa ihtiyacı vardı. Bıçağı olan tek kişi oydu. Onu elinden almak denenebilecek seçeneklerden biriydi. Ama o

muhtemelen bıçağı almaya çalışırken şelaleden aşağı sürüklenecekti. Her iki durumda da sonuç ölümdü.

Sanki sonunda onu nasıl öldüreceğine karar vermiş gibi şok tabancasını kılıfına soktu. Sonra yavaşça ona doğru ilerledi, bıçağı sağ elinde, akıntıyla savaşıyor.

"Bekle," diye , ayaklarını arabaya yaklaştırmak zorunda kaldı. kaygan kenarı ile biraz boşluk bıraktı. "Kız kardeşim, lütfen. Bana iyi olup olmadığını söyle. Onu yem olarak kullandın, ciddi bir zarar vermedin. Değil mi? Lütfen söyle bana. Bilmek zorundayım."

Kafasını, kafasını koparmadan hemen önce bir solucana bakan bir kuş gibi eğdi.

"Bıçak genellikle onları korkutur," dedi. "Şimdiye kadar çığlık atarlar, kaçmaya çalışırlar, şelaleden aşağı sürüklenirler. Sen neden çığlık atmıyorsun?"

Oh, Tanrım. Bütün kurbanlarını böyle mi öldürüyordu? Onları şelaleden atmaya zorlayarak mı? Tiksinti ve dehşet midesini bulandırdı.

"Çığlık atmak bana yaptıklarınızda bir fark yaratacak mı?"

Soğuk bir gülümseme dudaklarını bükerek kadının ruhunu ürpertti. "Daha önce hiç olmamıştı." Bıçağı tekrar kaldırdı.

Ellerini havaya kaldırdı. "Bekle."

Bıçak başının üzerindeyken ileri atıldı.

Geriye doğru suya düştü, umutsuzca çırpınarak uzaklaştı, şelalenin üzerinden sürüklenmemek için tutunacak bir şey aradı.

Öfkeyle bağırdı ve tam bir silah sesi havayı doldururken ona doğru sıçradı. Faith çılgık attı ve onun yolundan çekilirken bir sıçramayla yere düştü. Hemen dizlerinin üzerinde doğruldu, bıçağını tekrar kaldırdı.

"İnanç! Yoldan çekil!"

Arkasına döndüğünde Asher'in ormandan onlara doğru koştuğunu ve silahını kaldırdığını görünce şaşırды.

"Faith, !"

Yana doğru kıvrıldı, katilin kolları suya düşerken onu kıl payı kaçırdı. Çırpınarak uzaklaştı, onu kenara doğru iten amansız akıntıyla umutsuzca mücadele etti. Ancak yüzeyin altındaki kayalar kaygandı ve bağlı elleri o kadar uyuşmuştu ki onları kavrayamadı.

"Faith!"

Çılgık atıp şelaleden aşağı savrulurken bir silah sesi daha duyuldu.

* * *

ASHER, Faith'in şelalenin üzerinden düşüşünü dehşet içinde izledi. Suyun içinden kenara doğru sıçradı. Gırtlaktan gelen bir kükreme onu etrafında döndürdü, silahını kaldırdı. Ama o ateş edemeden katil peşindeydi.

İkisi de suyun altına geri düşerek silahı yerinden oynattı. Yüzeyin altındaki bıçağın parıltısı ona doğru geldi. Asher diğer adamın bileğini yakaladı ve sertçe çekti.

Saldırgan suyun altında bağırırken ağzından baloncuklar çıktı ve bıçak gevşedi. Asher'a tekme atarak tutuşunu kırdı. İkisi de yüzeye çıktı, nefes nefese kaldılar ve ayağa kalktılar. Fakat Katil ona doğru koştuğunda, Asher şelalenin kenarına doğru koştu.

Faith aşığıda bir yerdeydi, suyun içinde. Ve o yüzme bilmiyordu.

Akan suyun üzerinden atladı ve aşığıdaki havuza düştü. Dibe sertçe indi ve sonra iterek ayağı kalktı. Sadece bel derinliğıindeydi. Ve burada Faith'ten hiçbir iz yoktu. O olmalı

ikinci şelalenin üzerinden geçerek daha derin olan gölete ulaştı.

Olabildiğıince hızlı bir şekilde kenara doğıru koştu, tam arkasında bir sıçrama sesi duyulurken tekrar sıçradı. Aşığıdaki derin havuza düştü ve ardından hızla yüzeye ıktı.

"Faith!" diye bağırdı. "İnanç!"

Dönüp durdu, umutsuzca onu aradı, bir şeyler bulmayı umdu. onu havuzun kenarında buldum. Hiçbir şey yok. Hiçbir yerde ondan bir iz yoktu. Derin bir nefes almaya çalıştı ama incinen ciğıeri onu acı içinde kıvrandırdı. Küfrederek daha sığı bir nefes aldı ve dümdüz daldı.

Aşığı. Hem korkarak hem de onu bulmayı umarak kendini olabildiğıince hızlı bir şekilde suyun içine çekti. Ciğıerleri hava için ığılık atıyordu, onu yüzeye çıkmaya zorladı. Birkaç sığı ve hızlı nefes aldı, sonra tekrar daldı.

Orada, uzak tarafta. Dipte bir gölge. Ayaklarını tekmeledi, son havasını kullanarak, ne olursa olsun yüzeye çıkmayı reddetti. Suyun altında koşarken ciğıerleri yanıyordu. Grdğı karanlık gölgeye ulaştığıında, altın sarısı saçların uzun dalları ona doğıru süzüldü. İnanç.

Onu kucağına aldı ve yüzeye doğıru tekmeledi.

Sırtına bir şey çarptı. Damarlarında lavlar patladı. Ama o durmadı. Değerli yükünü tutmaya devam etti ve yüzeye tırmandı. Havaya fırladı ve sırt üstü dönerek Faith'i yüz üstü kolunun arasına çekti. O tekme atarken Bacaklarını kıyıya doğıru uzatarak ciğıerlerine tekrar tekrar hava üfledi. Tekmele, nefes al, tekmele, nefes al.

Bir el bacağıını tutup onu yüzeyin altına ektiğıinde neredeyse oraya varmak üzereydi. şiddetli bir tekme atarak ayağıını diğıer adamın yüzüne çarptı. Adamın tutuşu kırıldı ve Asher tekrar yüzeye ıktı, Faith'i yarı sürükleyerek yarı fırlatarak sudan çıkardı. Yan yattı, hâlâ tepki vermiyordu.

Etrafındaki su dalgalandı, bu onun tek uyarısıydı. Tekrar suya dalarak katili arkadan yakaladı, kolu boğazına dolanmıştı. Asher ön kolunu hızlı ve ölümcül bir hareketle geri çekerek adamın nefes borusunu ezdi. Adam gevşedi Asher onu iterek tekrar yüzeye çıktı.

Sudan sürünerek çıktı, garip bir şekilde başının döndüğünü ve nefes darlığı çektiğini hissediyordu. Uzaktan siren sesleri geliyordu. Yardım nihayet geliyordu. Ama çok mu geç kalmıştı? Faith'in yanına ulaştı ve onu sırt üstü yatırdı; güzel yüzü o kadar solgun ve beyazdı ki midesi bulandı. Ona üç hızlı nefes verdi, göğsünün yükselip alçalmasını izledi. Sonra göğüs kompresyonuna başladı.

"Bir, iki, üç..." Saymaya devam etti, çok uzun zaman önce eğitimini aldığı gibi her iki nefes için otuz göğüs kompresyonu. Tekrar tekrar kalbini pompaladı, ona küfretti, kendisine küfretti, Ona bunu yapan adama küfrediyor, bir yandan da pompalıyor, pompalıyor, nefes alıyor, pompalıyordu.

", Faith. Beni bırakma. Nefes al." "Asher, Asher, hareket et. Bırak ona yardım etsinler."

Gözlerini kırptırdı ve artık yalnız olmadığını fark etti. Lance ve Grayson onu çekiştirirken, iki acil yardım görevlisi müdahale etmek için araya girdi.

"Boğulmuş," dedi onlara. "Ciğerlerinde su var. Kalbini . Lütfen, ona yardım etmelisiniz."

Grayson ve Lance, Faith'in yardımına daha fazla ilk müdahale ekibi gelirken onu geri sürükledi.

Asher umutsuzca yana doğru sarsıldı, arkasına baktı ama artık onu göremiyordu. Etrafında yarım düzine insan vardı. yerde. "beni. Onu görmem gerek." İki büküm oldu ve tutuşlarına karşı mücadele etti.

Grayson, "Bizimle kavga etmeyi bırakın," diye emretti. "Bırakın sağlık görevlileri ona yardım etsin.

Strom nerede?"

Asher kaşlarını çatı, hâlâ dönüyor ve Faith'i görmeye çalışıyordu.

"Strom da kim?"

"Malachi Strom," dedi Lance ona. "Sahte Stan. Nerede o?"

"Balık yemi." Asher göleti işaret etti. "Nefes borusunu ezdim.

Kalbi atıyor mu? Nefes alıyor mu?"

"Onun üzerinde çalışıyorlar," dedi Grayson. "Bir dakikalığına hareket etmeyi bırak. Bu Faith'in kanı mı? Strom'un mu?"

Asher başını Grayson'a doğru çevirdi. "Faith'in kanaması mı var? Herhangi bir kesik fark etmedim. Ama katili durdurmaya odaklanmıştım."

"Hiçbir fikrim yok." Grayson Lance'e baktı. "Sanırım bu Asher'ın kanı."

"Kayalar," dedi Asher. "Muhtemelen kendimi kayalara kestim. Nefes alıyor mu? Bırakın onu göreyim." Öksürdü, kendini toparlamaya çalışıyordu.

Nefes. "Akciğerim bana kriz geçiriyor." Tekrar öksürdü, etrafındaki her şey donuk bir griye dönüştü.

"Sihhiye!" Grayson bağırdı. "Burada yardıma ihtiyacımız var. Bu adam bıçaklanmış."

Lance küfretti. "Bıçaklı katil manyaklarla şansın hiç yaver gitmiyor. Buraya bir acil yardım ekibi lazım! Acele edin!"

"Hayır, hayır, hayır. Faith'e yardım etmeleri gerekiyor." Asher kelimeleri gevelediğini duydu. Ama artık hiçbir şey göremiyordu. "Faith. Onu kurtarmak zorundayız." Her şey karanlığa gömüldü.

OceanofPDF.com

Yirmi İkinci Bölüm

Faith yatağında doğruldu, kendisini daha iyi desteklemesi için yastıkları yukarı çekmeye çalışırken bir kez daha öksürdü.

Asher aceleyle yatak odasına girdi, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Ne yapıyorsun sen? Kendini fazla zorlamaman gerekiyor.

Hastanenin sizi bu kadar erken eve göndermesinin koşulları bunlardı."

"Sen de öyle," diye yakındı, adamın bir tur daha yastığını kabartmasına katlanırken. Sonunda durması için adamın ellerini itti.

"Yeter. Bu yataktan asla çıkmayacağım eğer sen ve Daphne kendi başıma bir şeyler yapmama izin vermiyor. Gücümü toplamam gerekiyor."

"Bu da ancak dinlenirsen gerçekleşecek. Sen öldün. Anladın mı? değil mi? Öldün ve seni geri getirdiler. Su o kadar soğuk olmasaydı beynin hasar görürdü ve burada bile olmazdın. O sudan kötü bir bakteriyel enfeksiyon kapmışsın, her şeyin ötesinde, bu yüzden sakın olmalısın, ciğerlerine iyileşme şansı."

"Aynı konuşmayı kendine de yapabilirsin. Yine bıçaklandın. Yine akciğerin çöktü. Seni dağdan indirdiklerinde benden daha kötü durumdaydın. Hâlâ yatakta olmamanın tek nedeni benim yakalandığım kötü hastalığa yakalanmamış olman ve uzanıp dinlenemeyecek kadar inatçı olman."

Kaşlarını kaldırdı. "Tamam. Madem ısrar ediyorsun." Yorganı kaldırdı ve onun yanına kaydı.

"Ne yapıyorsun?"

"Dinlenmek. İstediyin değil mi?" Ona öyle masum bir bakış attı ki, canı acısa da güldü.

"Bunu nasıl yapıyorsun, Asher? Sana kızgın olduğumda bile beni güldürüyorsun."

Yüz ifadesi ciddileşti. "Üç hafta önce hastanede uyandığından beri bana kızgınsın. Sanırım artık

bana nedenini söyledi."

Geri çekildi ve ona baktı. "Hiç , değil mi?
Hiçbir fikrin yok."

Ellerini çaresiz bir hareketle uzattı. "Gerçekten bilmiyorum. Sorun nedir?"

"Bunun dışında ikimiz de neredeyse o... o... tarafından öldürülüyorduk." "Cinayete meyilli manyak mı? Lance ona böyle diyordu."

Başını salladı. "Bu uyuyor. Malachi Strom. Adı bile kulağa şeytani geliyor." Kadın ürperdi.

Asher ona yaklaşp kolunu omuzlarına dolayarak karşılık verdi. "Titriyorsun. Üşümüş olmalısın. İzin ver seni ısıtayım."

Kadın gözlerini devirdi ama yüzünü göremediği için ifadeyi anlamadı. "Strom'un babasının boğulmasından annesini sorumlu tuttuğuna ve annesinden sonra öfkeden deliye döndüğüne hâlâ inanamıyorum.

babasının intikamını almaya çalışırken öldü. Çocukken yaşadığı travmatik bir olay nasıl olur da bir insanı tüm kadınları düşmanı olarak gören bir sosyopata dönüştürebilir?"

"Öyle olduğunu sanmıyorum. Ben bir psikolog ya da bu konuda uzman değilim ama şahsen onun kadar kötü birinin bu şekilde doğduğuna inanıyorum. Elbette, çevre ve deneyimler bir rol oynar. Ama aynı travmayı yaşayan çoğu insan seri katil olmaz. Katil. Beyni doğru çalışmıyordu. Nokta."

Tekrar ürperdi. "Sadece bittiği için mutluyum. Artık öldü ve gömüldü ve onu düşünmeyi bırakabilirim."

"Ve bana kızgın olmayı bırakabilir misin? Yanlış yaptığım her neyse onun için?"

Adamın kolunu omuzlarından çekti ve yüzünü ona döndü. "Sorun şu ki, sen hala iyileşmeye çalışıyordun. bıçaklandın ve lanet olası bir şelaleden atladın. İki şelale! Bu ne kadar aptalca?"

Sonunda boğazını temizlemeden önce tam bir dakika boyunca ona baktı. "Seni kurtarmak için hayatımı riske attığım için kızgın mısın?"

"Evet!"

Ağzı o güne kadar gördüğü en güzel gülümsemeye kıvrıldı. "Ben de seni seviyorum."

Gözlerini kırptırdı. "Ben öyle bir şey demedim!"

"Eminim öyledir. Beni o kadar önemsiyorsun ki benim ölmemdense ölmeyi tercih ederdin. Ben de aynı şekilde hissediyorum. Ben de seni seviyorum."

Sessizliğe büründü ve sonra başını salladı. "Seni sevemem. Seni sevmek istemiyorum."

Gülümsemesi acıyan bir ifadeye dönüştü. "Anlıyorum. Beni arkadaş bölgesinde tutmak istiyorsun. Ama artık çok geç. O eşiği dilini boğazıma soktuğunda geçtik. Knoxville'deki hastane."

Nefes nefese kaldı. "Önce seninkini boğazıma soktun!"

"Ben farklı hatırlıyorum. Ama sorun değil. Artık bunları geride bıraktık. Sadece bak." İkisnin de üzerindeki yorganı işaret etti. "Yataktayız. Ve bu geceyi birlikte geçirdiğimiz ilk sefer değil." Göz kırptı.

Yine tükürdü.

Bakışları ciddileşti ve onu yavaşça yastıklara itti, vücudu onunkini örttü.

"İnanç. Uzun en iyi arkadaşız. Bu yakınlığı kaybetmekten korktuğumu biliyorum. Bunu anlıyorum. Ve o çizgiyi geçmek, bir şeylerin değişmesine izin vermek istemediğini biliyorum. Bu Çok açık. Ama gerçek şu ki seninle ilk tanıştığım günden sana aşığım. Tüm o arkadaşlık olayını geçip seninle sonsuza dek birlikte olma arzusuna çok ama çok uzun zaman önce kapıldım."

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Sonsuza kadar mı dedin? Benimle mi?"

Başını salladı, bakışları onunkileri arıyordu. "Kalbim sana ait, İnanç. Hep vardı, hep olacak. Ne olursa olsun her zaman arkadaşın olacağımı söylemek için buradayım. Ama çok daha fazlası olabilirim. Seni istiyorum,

İnanç. Sana sahip olabileceğim her şekilde seni istiyorum. Ama en çok senin mutlu olmanı istiyorum. Eğer seni mutlu etmek için sadece arkadaşlar, size bu illüzyonu vereceğim, bunu yapacağım. Ama gerçekten gerçeği görmenizi ve onu kucaklamanızı umuyorum."

Gözlerini ona dikti. "Gerçeği mi?"

Dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu. "Kalbindeki gerçeği. Gerçekten ne istiyorsun, Faith? Bana şimdi söyle

Beni kalbinde, yatağında istiyorsun. Beni ikna etmeye çalışma. Kendini ikna et."

Elbette onu arkadaş olarak tutmakta bir sakınca görmediğini, daha fazlasını istemediğini söylemeye başladı.

Ama bu bir yalandı.

Onu her yönden istiyordu; kalbiyle, ruhuyla ve en çok da kesinlikle, onun yatağı. Ama geriye küçük bir sorun kalmıştı.

"Korkuyorum Ash."

Saçlarını nazikçe yüzünden geriye doğru okşarken eli titriyordu.

"Korktuğun her neyse, onunla birlikte yüzleşebiliriz." Gülümsedi.

"Çünkü bana Ash dedin. Şu an başının belada olduğunu biliyorum. Bana ya da bana olan hislerine karşı koyamazsın. Bana yaptığın uyarıyı hatırlıyor musun? "Eğer bana Ash dersen, başın belaya girer."

"O zamanlar Ash'i kaçıırırsam ya da başka bir şey olursa parola olarak kullanabileceğimi düşünüyordum."

Yüzünü buruşturdu. "Bir daha adam kaçırmadan bahsetmeyelim." "Katılıyorum. Ama bu benim asıl korkumu ortadan kaldırmıyor." "Hangisi?"

Bu kez elleriyle adamın yüzünü çerçeveleme sırası ondaydı. "Bu Sana bir şey olabilir, seni kaybedebilirim. Seni sevmeme izin verirsem, kendimi tamamen sana verirsem, her şekilde, seni nasıl En kötüsü olursa hayatta kalabilir misin?"

"Ah. Demek öyle. Beni çok seviyorsun ve asla gitmemi istemiyorsun. Bununla yaşayabilirim."

Güldü. "Ciddi bir şeyi nasıl her zaman komik bir şeye dönüştürüyorsun?"

Sırıttı. "Bu bir hediye." Gülümsemesi soldu. "Senden önce ölmeyeceğime dair sana söz veremem. Söz verebileceğim şey, bedenimde nefes olduğu sürece seni seveceğim ve değer vereceğim. Benimle bir sıçrama yap. Bir sıçrayış-"

"Sakın İnanç sıçraması demeye cüret etme. Bu klişenin de ötesinde." "O zaman bir aşk sıçramasına ne dersin? Evlen benimle, Faith Elizabeth

Lancaster. Benimle , ikimiz de yaşadığımız sürece seni asla terk etmem."

Şaşkınlıkla ona bakarken birden gözyaşları tehdit etmeye başladı.

"Ash, seni harika, muhteşem, inatçı adam. Ne yapıyorum ben?"

Seninle ne yapacağım?"
"Sev beni, Faith. Sadece sev
beni." O da öyle yaptı.

* * * * *

*Lena Diaz'ın A Tennessee Cold Case
Story mini dizisinin bir sonraki kitabına
göz atın*

Çok yakında!

Ve eğer serinin önceki kitaplarını kaçırdıysanız:

Prescott Dağında Cinayet Seri
Katil Faili Meçhul Davası
Smokies'te Örtüldü
Sakladığı Sır

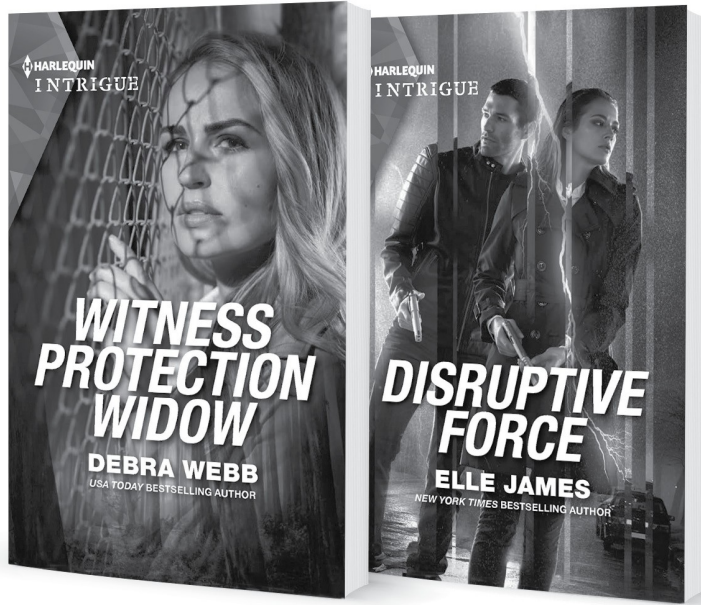
Harlequin Intrigue'den şimdi temin edilebilir!

*Julie Anne Lindsey'in Masum Tanık kitabından bir alıntı için
okumaya devam edin.*

OceanofPDF.com

UMARIZ BU KITABI BEĞENMIŞSİNİZDİR.

HARLEQUIN INTRIGUE

Heyecan arayın. Suçları çözün. Adalet yerini buldu.

Sizi koltuğunuzun ucunda tutacak aksiyon dolu hikayelere dalın. Ne pahasına olursa olsun suçu çözün ve adaleti sağlayın.

HER AY 6 YENİ KİTAP!

OceanofPDF.com

Masum Tanık

Julie Anne Lindsey tarafından

Birinci Bölüm

Hayley Campbell her zamanki piknik masasındaki banka yerleşti ve öğle yemeğini paketinden çıkardı. Halk kütüphanesi ve sosyal hizmetler departmanı arasında yer alan küçük park, onun için özel bir vahaydı.

Her pazartesten cumaya, sabah 11:00'den öğlene kadar. Yanındaki sandviç ve içeceklerden oluşan soğutucu, ihtiyacı olan herkese kişisel bir ikramdı.

Hayley için sosyal hizmet uzmanı olmak daha çok bir çağrı gibiydi ve başka bir şey yapmayı hayal bile edemiyordu. Yirmi dört yaşında olmasına rağmen, hâlâ ortalama bir lise öğrencisi gibi görünüyordu. İlçenin meşru bir temsilcisi olmaktan çok daha fazlasıydı. Zaman zaman hakimler, avukatlar ve yerel kolluk kuvvetleri onu görmezden gelmeye çalıştı ya da onun fikirlerini yaşlı iş arkadaşlarınıninkiler kadar ciddiye almıyordu. Bu, onun anladığı ama asla şımartmadığı bir eğilimdi. Marshal's Bluff, Kuzey Carolina'daki gençlerin sesi olmak için elinden geleni yaptı, ve sesini duyurmak isteyen herkes.

Birkaç dakika içinde bir dizi tanıdık yüz gelmeye başladı. Yanındaki büyük soğutucuyu açtı ve yemeğine devam etti. Genç yaşlı herkes masasına doğru ilerledi, içeceklerini ve sandviçlerini seçti, sonra da el sallayarak vedalaştı. Yemeğini yedi, kitap okudu ve her zaman görmeyi umduğu o yüzü dikkatle izledi. Sonunda o yüz görüldü.

"Hey, sen," dedi parlayarak. On dört yaşındaki Gage Myers yaklaşırken kitabını kapatıp bir kenara koydu.

Çetrefilli uzuvlar ve kocaman bir kalpten oluşan adam, küçük bir sırtışla onun karşısındaki koltuğa oturdu. "Selam."

Gage bir yıl önce anne ve babasını bir trafik kazasında kaybetmiş ve Hayley onun davasına atanmıştı. Onu koruyucu aileye verdiğinde kalbi onun için yarılmıştı. Ebeveynlerinin ikisi de

tek çocuktı ve ebeveynleri çoktan ölmüştü. Gage asla unutamayacağı pek çok vakadan biriydi - bundan emindi. Ama o daha fazlasıydı da.

Onu izlerken zeytin rengi teni alışılmadık derecede kızarmıştı. Geniş kahverengi gözleri ağır ağır kapanıyordu. Uyumamış gibi görünüyordu ama aynı zamanda kaçmak istiyor gibiydi.

Hayley aniden gerilmişti ve öyle görünmemeyi umuyordu. Bir rüzgâr, düz sarı saç tellerini gözlerine doğru savurdu. Saç tutamlarını dikkatle kulağının arkasına sıkıştırdı ve bu küçük dikkat dağınıklığını arkadaşını daha iyi değerlendirmek için kullandı.

Gage'in parmakları ve tişörtü sprey boyayla kaplanmıştı, bu da aklında bir şeyler olduğunun işaretiydi. Kelimelerle ifade edemeyeceği kadar büyük duygularını sokak sanatıyla ifade ediyordu. Birden fazla kez bir mülke zarar verdiği için başı derde girmişti ama hiçbir zaman kızgınlık duymamıştı. Resimleri güçlüydü ve bu genç için gerekli bir çıkış yoluuydu.

"İyi misin?" diye sordu sonunda, elinin tersiyle alnına bastırmak için uzandı. "Hastalanıyor musun?"

Ona teselli verdiğiinde her zaman yaptığı gibi minnettar gözlerini ona çevirdi. "Sanırım gereken bir şey gördüm," dedi. "Bu konuda gerçekten konuşmak istemiyorum."

"Tamam." Ona bir sandviç, bir peçete ve bir içecek uzattı. "Başka bir şey hakkında konuşmak ister misin?"

Omuz silkti ve sanki bir süredir yememiş gibi hızlıca yedi.

Büyüme atağı mı? Merak etti. Yoksa kahvaltı etmemiş miydi? Yemediyse, neden?

"Michaelsonlar nasıl?" diye sordu, rahatmış gibi davranarak bilgi aradı. Gage'in koruyucu ailesi ona hiçbir zaman sisteme uygun gelmemişti. Ancak on yıldan uzun bir süredir ihtiyacı olan çocuklara ev sahipliği yapıyorlardı ve bu süre içinde düzinelerce gence bakmışlardı, ve gençleri ağırlamak isteyen nadir çiftlerden biriydiler. Yine de Hayley ziyarete geldiğinde bir şeyler hep ters giderdi. Belki de Gage şüpheli bir şeye tanık oldum.

Sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi başını salladı. "Bu sefer onlar değil." İç çekti ve gözlerini kaçırdı.

"Bu sefer" açıklamasından nefret etti ama dilini tuttu, Söylemek istediği daha çok şey olduğunu hissediyordu. Ama geri dönmeye niyetliydi. Michaelson'ların başka zamanlarda da bilmeye ihtiyacı vardı.

Gage'in dudakları aralandı ama konuşmadı. Bir şey onu durduruyordu.

"Bana güvenebileceğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu. "Her zaman senin iyiliğini düşüneceğim ve senin rızan olmadan asla harekete geçmeyeceğim. sizi döngüde tutmak. Avukatınız olmak için buradayım. Neye ihtiyacınız olursa."

Onuncu kez Michaelson'lar yerine onu evlat edinebilmeyi diledi. Başka birinin yerine. Mahkemelerin bunu dikkate alacağını düşünseydi onu evlat edinmeye çalışırdı ama sistem çocukların çiftlerin, tercihen evli ve istikrarlı çiftlerin yanına yerleştirilmesini istiyordu. Hayley'nin aksine, üniversiteyi bitirmiş ve on sekiz aydan uzun süredir iş hayatında olanları.

Bakışları omzunun üzerinden bir şeye kaydı ve ifadesi değişti. Yok ettiği öğle yemeğinden kalan boş sandviç poşetini ve peçeteyi topladı ve ayağa kalktı. "Gitsem iyi olacak. Bunun için teşekkür ederim." Çöpü elinde oynattı. "İhtiyacım vardı ve harikaydı."

"Bekle." Hayley ayağa kalktı ve soğutucudan bir sandviç daha çıkardı. "Bunu al. Saat beşte işten çıktığımda gel," dedi.

"Konuşabiliriz. Eğer kaldığın koruyucu ailede bir sorun çıkarsa, bu sorunu çözene kadar benimle kalabilirsin. Sana yardım etmeme izin ver."

Başını salladı, gözleri yine uzaklara kaydı. "Evet, ."

Tekrar yerine oturdu. Boğazındaki yumruyu yutarak, "," diye yineledi. Omzunun üzerinden Gage'in baktığı yöne baktı, ama ilgisini çeken bir şey göremedi, sonra geri dönüp onun gidişini izledi. Vücudundaki her lif onun peşinden gitmesini istiyordu ama Onu kalmaya zorlamak için hiçbir gerekçesi yoktu. "Beşte görüşürüz," diye , onaylanmaya ihtiyacı vardı.

El salladı ve başını salladı, sonra adımlarını hızlandırarak uzaklaştı.

* * *

Mahkeme duruşmasına katılan Hayley için öğleden sonra ZOR geçti ve vaka yükündeki diğer çocukları kontrol etmek için birkaç ev ziyareti yaptı. Ofiste, bir gözü saatte ve Gage'i konuşabilecekleri güvenli bir yere götürmeye hevesli bir şekilde evrak işlerini aceleyle halletti.

Saat tam beşte kapıdan çıkmış, parlak güney yaz güneşine karşı gözlerini kırıştırtıyordu. Hava yoğun ve ılıktı, seksen derece. Aşırı nemle birlikte dokuz derece. Güneş kreminin ve kömür ızgaralarının yumuşak kokuları etrafı sarıyordu. Kuzey Carolina kıyılarında hayat her zaman güzeldi ama Ağustos Hayley'nin en sevdiğiydi. Aşırı sıcak ve her şeyin çiçek açmış, yemyeşil ve canlı olmasını seviyordu. Parklardan ve plajlardan, dondurmacılardan ve açık hava kafelerinden kahkahalar rüzgârla taşınırdı. Başka bir yerde yaşamayı hayal bile edemiyordu ama Gage'in iyi olduğunu bildiği anda çok daha mutlu olacaktı.

Saat beş buçukta beklemekten vazgeçti ve arabasına doğru yavaş bir yürüyüşe başladı.

Sosyal hizmetler personeli arabalarını yakındaki bir kilisenin otoparkının çevresi boyunca uzanan bir dizi boşluğa park etti. Bu koruyucu bir

Mahkeme randevuları istedikleri gibi gitmediğinde öfkelenen potansiyel olarak mutsuz müvekkillere veya müvekkillerin aile üyelerine karşı önlem. Ayrıca çalışanlar için de ek bir gizlilik düzeyi sağlıyordu.

Hayley'in deneyimine göre, özel hayatı yok etmek isteyen insanlar Belirli bir sonucun üzerindeki mülkiyet muhtemelen çocukların bakımını üstlenmesi gereken kişiler değildi. Ancak sistemin bazen başarısız olduğunu ve sevdikleri biri ellerinden alındığında herkesin bir kırılma noktasına ulaşabileceğini de biliyordu. Çözümün bir parçası olmayı ve zor zamanlarında onlara destek olmayı umuyordu.

Saat altıya kadar arabasının dışında bekledi, sonra da Mrs. Michaelson.

Gage'in bakıcı annesi onu bir önceki geceden beri görmediğini iddia etti ve Hayley işe yarar bir bilgi alamadan onu uyuşturucu kullanmakla suçladı.

Bağlantı kesilirken alnını ovuşturdu. Gage uyuşturucu . Bu sabah gözleri endişe dolu olsa da berraktı. O uyanık ve gergin, kalma değil.

Başka bir vardı.

Arabasına tırmandı ve motoru çalıştırdı. Gage'in neredede dair birkaç fikri vardı. Onu daha önce aramak zorunda kalmıştı, ailesinin ölümünden sonraki ilk günlerde, keder ve umutsuzluk onu umursamaz ve düşmanca bir hale getirmişti. Onun tekrar böyle hissettiğini düşünmekten nefret ediyordu. Onu üzgün ve yalnız düşünmekten nefret ediyordu.

Marshal's Bluff şehir merkezinin çevresindeki Sosyal Hizmetler'den, depo ve nakliye bölgesi boyunca uzanan kenar bölgelere gitmek şaşırtıcı derecede hızlıydı. Manzara birkaç blok içinde değişmiş, halk parkları ve ağaçlarla çevrili caddeler terk edilmiş konutlar ve kınanmış binalar.

Gage'in gözünde, sanatı için boş tuvallele dolu bir mahalle.

Küçük insan grupları görüş alanına girdiğinde yavaşladı ve Gage için her birinin yüzünü. Hayley, Gage'in sanat eserlerinin izlerini orada burada fark etti, hepsi de geçen sonbaharda gördüğü eski eserlerdi.

Bloğun etrafında bir tur attıktan sonra, yürüyerek gitmeye, insanlarla konuşmaya ve yardım istemeye karar verdi. Arabasını kaldırıma park etti ve dışarı çıktı, kalem eteğinin ve bluzunun uyum sağlamasına yardımcı olmayacak şekilde göze çarptığının farkındaydı. Ona teşekkür edebilirdi

Bunun için mahkemeye çıktı. Genellikle kot pantolon ve güzel bir üst giyerdi. Yardım ettiği insanlar için onu daha ulaşılabilir kılan kıyafetler. Daha az otoriter.

Eski şehir merkezi körfez manzarasını kapatan binalarla doluydu. Çoğu yaşlılıktan dökülüyor ve onarıma ihtiyaç duyuyordu. Pencereler ve kapılar kapatıldı ve tahtalarla çevrildi. Mülk sahiplerine dava açılmaması için her yere İzinsiz Girilmez levhaları asıldı. Birisi içerideyken yaralandı.

Hayley, eski bir berber dükkânının önündeki bir grup genç adama ve kalça hizasında küçük bir el salladı. "Ben Gage adında bir arkadaşımı arıyorum," dedi. "Onu tanıyor musun?"

Sıcağa rağmen bol bir kot pantolon ve uzun kollu flanel gömlek giyen en yakındaki çocuk ona inanmayan bir bakış attı. "Kimsin sen? Annesi misin?"

Hayley bu düşünceye üzülerek başını salladı. Gage'in annesini ona geri getirmek ya da ona bakma onuruna bizzat sahip olmak için her şeyini verebilirdi ama bunlar seçenekler arasında değildi Şu anda. Ve önemli olan tek şey onu bulup

Eve sağ salim. "Ben sadece bir arkadaşım," dedi. "Senin yaşlarında. O bir sanatçı. Bunları o çizdi." Bir parmağını kaldırarak küçük bir siyah siluet vardı.

Gage bu görüntüyü düzenli olarak kendisi gibi görünmediğini düşündüğü çocukları tasvir etmek için kullandı Dava dosyalarındaki bağlanmamış numaralar. Çocuklar kimse gerçekten bilmiyordu.

"Onu tanıyor musun?" diye sordu çocuk.

Bariz tepkiye karşı dilini ısırdı. Bunu açıkça belirtmişti, değil mi? "Onu gördün mü?"

"Hayır."

"Teşekkürler." Hayley içini çekti ve yoluna devam etti.

"Hey," diye seslendi diğer çocuklardan biri ona ve arkasını dönmesini sağladı. "Hanımefendi, işinize karışmaya çalışmıyorum ama Burada. Bu sokakta senin gibi birini iyi bir şey bulamaz."

"Anlaşıldı," dedi. "Ama arkadaşım için endişeleniyorum ve onun iyi olduğunu bilmem gerekiyor. Onu görürseniz, umarım burada olduğumu söylersiniz."

Alacakaranlık çökmeye , ama güneş gökyüzünde alçalırken ve sonunda güneş tarafından köreltilirken yaklaşık bir saat boyunca mahallede yürüdü.

binalar. Yol boyunca insan kümeleriyle konuştu. Çoğu ilk karşılaştığı gruptan daha az arkadaş canlısıydı.

Sonunda geceyi bitirmek zorunda kaldı ve arabasına doğru yola koyuldu.

Dönüş yolunda sokak daha sessizdi; daha önce konuştuğu insanlar çoktan gitmişti. Sinirleri bir anda gerildi.

yalnız olduğunu fark etti. Sudan esen rüzgâr gevşek gazete kâğıtlarını karıştırıyor ve boş plastik torbaları kırık asfaltın üzerinde sürüklüyordu, Başlamasına ve zıplamasına neden oldu. Her ses ve hareket zaten aceleci olan hızını daha da artırdı.

Esinti dindiğinde ve sessizlik geri döndüğünde, yüksek topuklarının yankılanan tıkırtıları daha yumuşak, daha uzak bir sesle dengelendi. ayak sesleri.

Sedanının kilitlerini bip sesiyle açtı ve kapıyı kırarak çantasını yolcu koltuğuna fırlattı. Rahat bir nefes alarak direksiyonun arkasına geçti.

Dikiz aynasında, iki bina arasındaki boşlukta bir gölge büyüdü, uzadı ve bir adam silüetine dönüştü. Adam, caddenin karşısına geçerek ona doğru ilerledi, ancak on metre kadar uzaktaydı.

Daha önce konuştuğu birinin şimdi ona söylemek istediği bir şey olmadığını merak ederek bekledi.

Sonra bir silah kaldırdı.

Hayley arabanın motorunu çalıştırdı ve ilk kurşun akşam havasını yarararak içinden bir çığlık yükseltirken vitesi sarsarak Sürüşe geçirdi.

İkinci ve üçüncü silah sesleri arkasından patlarken o uzaklaştı.

Telif Hakkı© 2024 yazan Julie Anne Lindsey

OceanofPDF.com

Harlequin romantizmini sever misin?

KEŞFEDİN.

Promosyonlar, haberler ve özel içeriklerden ilk siz haberdar olun!

Facebook.com/HarlequinBooks

Twitter.com/HarlequinBooks

Instagram.com/HarlequinBooks

Pinterest.com/HarlequinBooks

ReaderService.com

KEŞFEDİN.

Harlequin e-bültenine kaydolun ve şu adresten herhangi bir seriden ücretsiz bir kitap indirin

TryHarlequin.com

BAĞLAN.

Düşüncelerinizi paylaşmak ve diğer romantizm okurlarıyla bağlantı kurmak için Harlequin topluluğumuza katılın!

Facebook.com/groups/HarlequinConnection

HARLEQUIN

OceanofPDF.com

ISBN-13: 9780369744142

Dumanlı Dağlar Mezarlığı

Telif Hakkı© 2024 yazan Lena Diaz

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazılı izin alınmaksızın hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik söz konusu değildir, şirketler, olaylar veya yerler tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın kalitesiyle ilgili sorularınız ve yorumlarınız için lütfen CustomerService@Harlequin.com.adresinden bizimle iletişime geçin

TM ve® Harlequin Enterprises ULC'nin ticari markalarıdır.

Harlequin Enterprises ULC
22 Adelaide St. West, 41. Kat
Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada
www.Harlequin.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.